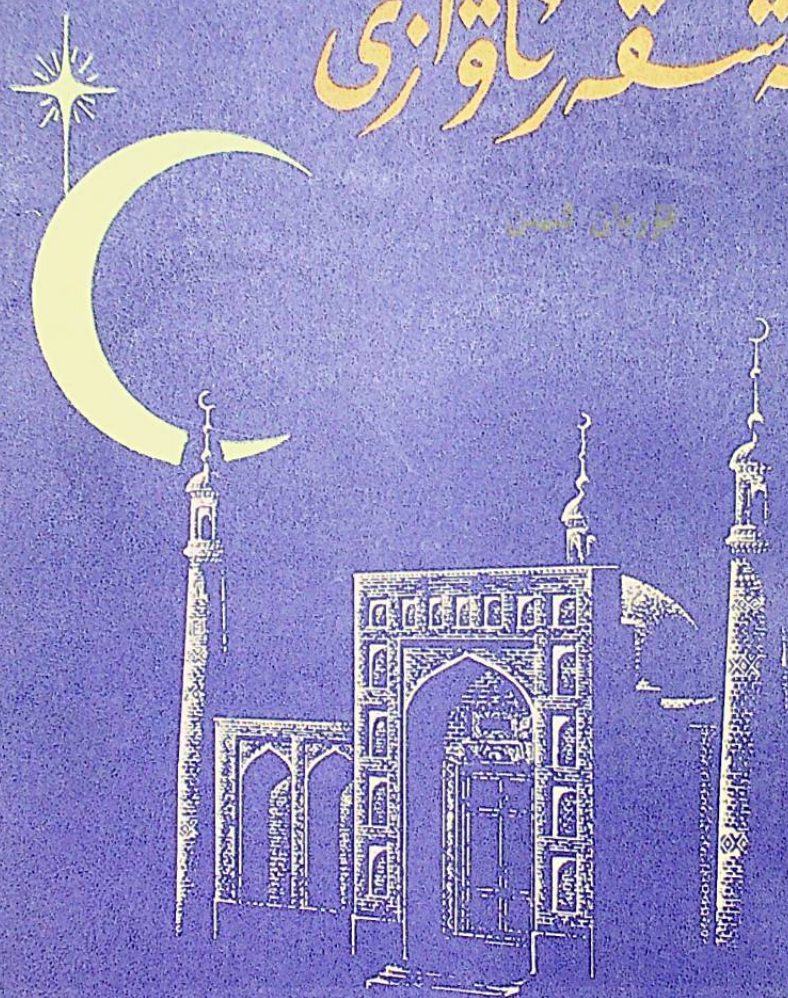

قشقرشاۋازى

قۇربان قاسىم

قۇربان ئىمىن

قىشقارماۋازى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى

مىللەتلەر نەشرىياتى

تەرجىمە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

تەرجىمە قىلغۇچى: ھاجى مۇھەممەد رەھىمىيە

قەشقەر ئاۋازى

قەشقەر ئاۋازى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى
مەسئۇل كوررېكتور: رىشىت ۋاھىدى
مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى
شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلىدۇ
مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
1981 - يىلى 1 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
1981 - يىلى 9 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى
باھاسى: 0.58 يۈەن

مۇندەرىجە

- 1 كېلىك ياشلار (ئەدبىيات)
- 3 قانداق دەۋر بۇ؟
- 4 ئالغا باس، ياشلار!
- 6 كۈرەش، يېڭىشىمىز — چىرايلىغىمىز
- 8 ۋاقىت — ئالتۇن
- 10 كوكلە شائىر!
- 12 ئىتتىپاق
- 13 غۇنچەمگە خەت (كىچىك داستان)
- 20 ئېچىلار گۈلۈم
- 21 ۋەتەنگە قەسەم
- 24 ئاخىرقى مەكتۇپ
- 27 ئۈگەن ئوماغم!
- 30 قىزىلىش ۋە تىزىلىش (داستان)
- 30 1. مەسئۇلى
- 31 2. غەزەل
- 33 3. نەزمە

- 35 4. مۇرەببە
- 38 5. مۇخەممەس
- 39 6. مۇسەددەس
- 41 بولماس
- 43 ئازاتلىق باھارى (مۇستەھزات مۇرەببە)
- 45 يۈرەكتىن ئاۋاز
- 51 تىلىم
- 52 غەزەل
- 53 چىرايلىق (مۇسەببە)
- 56 ناز گۈلگە
- 57 بالىلار تىلى
- 60 مۇھتەمىلات
- 60 بۈگۈن بولەكچىغۇ؟ (مۇسەللەس)
- 64 كوردۇم
- 66 زادى ئالدىنما!
- 68 دىلدار جانانغا
- 72 ۋەتەن ھەققىدە غەزەل
- 73 سەتەڭ (ساتىرا)
- 74 قىتئە
- 75 مېنىڭ ئامرىغىم
- 77 تار كوزگە دۇمبا
- 79 يارغا ئىلتىجا

- 81 مۇھتەملات
- 82 كەچكى خىيال
- 84 پەن — روھىي قەن
- 86 لەھەڭ بىلەن بېلىق (مەسەل)
- 89 ياشلىغىم
- 92 غەزەل
- 93 ئەركىنلىك
- 95 سەن ئۈچۈن (مۇخەممەس)
- 96 شۇنىڭغا ئوخشايدۇ
- 98 گۈل ئۇزارىمغا!
- 99 يارنىڭ مەيلىمۇ؟
- 101 ھېيتكادا ئۈچ قىز
- 107 ئاچچىق كۈنلەر
- 109 كېلىڭ دىلبەر
- 111 باخ — باخ...!
- 112 بەگى (ساتىرا)
- 114 دوستۇمغا
- 116 ئۈمىتسىزگە
- 118 پارچە
- 118 چىمەنگە خىتاپ
- 124 پەرۋانە
- 132 يۈرەك داغلىرى

137. تىرىلگەن مۇردا (بىر ئولۇكنىڭ توۋىسى)
140. تاڭ شەرىپىگە
141. كىردۇق يېڭى دەۋرگە
143. شات بوۋاي
149. خۇاڭخېغا قاراپ ناخشا ئېيتىمەن
151. كۈرەشچان قىز
152. خىياللار ھەقىقەتكە ئايلاندى!
154. قىزىمغا خەت
156. شانلىق ئارمىيە
157. مارت كەلدى
158. بىرىنچى ماي
161. كازاپ (ساترا)
162. خوشاللىق كۈنى (ناخشا تېكىستى)
164. يېڭى جۇڭگو قىزلىرى
165. نىشانغا!
166. گۈل ئارا (ناخشا تېكىستى)
167. تىراكتۇرچى قىز ناخشىسى (ناخشا تېكىستى)
169. قىزىم، ساڭا بارىكالا! (ئېيتىش)
176. باھار
177. كوپىراتىپ قۇردۇق بىز (قوشاق)
179. مايدا
180. غوزىلار ئېچىلغاندا (ناخشا تېكىستى)

182. جىرىمغا ئۇۋال (ساتىرا)
185. باراڭدا
197. بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى
199. ياخشى يوللار ياسايمىز
200. غەلىبە ناغرىسى
201. بېيجىڭ خاتىرىلىرى (سېكىل)
201. بېيجىڭغا سالام
203. ئۇچراشقاندا
204. خوش بېيجىڭ
205. بۇگۇن بايرام (مۇسەللەس)
206. زۇكام
207. زەرەپشان بويىدا شەرەپ-شان
209. ئىككى ناخشا
209. توي ناخشىسى
210. بوز تورغاي
211. خوشلاشقاندا
213. يېڭى باغدا (سېكىل)
213. شاپتۇل شېخىدا
214. ئەنجۈر
215. قوغۇن
216. بۆلبۈلۈم
217. تۇتاي ساڭا گۈل دەستە (ناخشا تېكىستى)

- 218 سارىخان
- 220 تولۇن ئاي
- 222 گۈزەل ۋە تىنىم (ناخشا تېكىستى)
- 223 پارتىيە
- 224 تىيانشان ناخشىلىرى
- 229 بۇلبۇل (باللادا)
- 229 تومۇر قەپەزدە
- 231 كۈز ئاخشىمى
- 232 تاڭ
- 233 سەھنىدە
- 234 تەسىرات
- 238 خەلقنىڭ باھاسى
- 238 تەشەككۈر
- 239 ئارزۇيۇم (ناخشا تېكىستى)
- 240 سەن ئۆلىمىدىڭ
- جانان چىنىدە بېيجىڭ چېيى (ئۇسۇللۇق ناخشا
- 242 تېكىستى)
- 243 سالام ئۇرۇمچى!
- 246 ئايلىخان (راۋاپ بىلەن ئېيتىلىدىغان قوشاق)
- 248 بېيجىڭ قىزىغا
- 249 كۈتۈنلۈن ناخشىلىرى
- 249 1. خوتەن تەسىراتى

2. ئەسلەش 251
- ئەللەي 252
- بوشۇك ناخشىسى 253
- دوستلۇق ناخشىسى 255
- يېزا كۈيلىرى (سېكىل) 256
- ھارۋىدا 256
- جەننەت 257
- ئوبدان شۇجى 259
- قاپاق تېرەك 261
- بورانلىق كېچە 262
- كېلىنچەك 264
- ئانا 265
- خاتىمە 266
- ئاتۇش ھەققىدە ناخشا 267
- پويىز ھەققىدە ناخشا (ناخشا تېكىستى) 268
- گۈيخۇادۇي ناخشىلىرى 269
- 1- ناخشا 269
- 2- ناخشا 270
- 3- ناخشا 271
- ئۇزۇلمەس رىشتە (داستان) 272
- مۇقەددىمە 272
- بىرىنچى باپ ئىتتىپاقلىق ناخشىسى 273

274	لى لى	ئىككىنچى باپ
279	غەمخورلۇق	ئۈچىنچى باپ
281	غەمدىن خالاس	تۆتىنچى باپ
285	ئىنسانپەرۋەرلىك	بەشىنچى باپ
291	ئۈزۈلمەس رىشتە	ئالتىنچى باپ
293	تەشەككۈر	يەتتىنچى باپ
295	ئۈلگە	سەككىزىنچى باپ
296		خاتىمە
296	قەشقەر قىزى (داستان)	
296		مۇقەددىمە
299		بىرىنچى باپ
300		ئىككىنچى باپ
306		ئۈچىنچى باپ
308		تۆتىنچى باپ
310		بەشىنچى باپ
313		ئالتىنچى باپ
315		خاتىمە
316	مەدھىيە	قىزىل دەريا كوۋرۇگىگە
317	مەدھىيە	جايىتېرەككە
319	ھەققىدە ناخشا	ۋەتەن
320	بەختنامىمىز	ئاساسىي قانۇن
321		پارچە

- 322 قەشقەردە باھار
- 323 قەد كۆتەردى بۇ قوشۇن
- 323 مەكىتكە زىيارەت (سېكىل)
- 323 يولدا
- 325 گۈزەل مەكتەپ
- 326 غازكۆلدە نۇر
- 328 زور ئۆزگىرىش
- 330 ياشا مەڭگۈ ئۇلۇغ جۇڭگو
- 331 بەتقىلىق بولماڭ بالام
- 332 ۋەتەن ئىشقى (ناخشا تېكىستى)
- 333 قەسەمنامە (مۇسەممەن)
- 336 ئىككى قوللاپ گۈل تۇتاي (مۇسەددەس)
- 337 بۇ كېچە
- 340 ئىلى دەرياسى
- 342 ئانا مەكتىۋىم
- 345 بايرام مۇبارەك
- 349 يۇرت قوشىقى
- 350 مېنىڭ ناخشام
- 351 شانلىق ۋەتەننىم
- 353 تەتلى كۈنلىرى
- 356 ئانامغا
- 361 تىيانشان خىتاۋى
- 362 قىتئەلەر

364	رۇبائىلار
374	تەسىرات ئۇنچىلىرى (سېكىل)
374	ئىنتىزار كۈزلەر
376	خەلق سارىيىدا
377	سالام، موپسپىتلەرگە
379	جاراڭلايدۇ ئوتلۇق شېرلار
380	هاجاخۇن (كىچىك داستان)
380	باشلىنىش
380	ئۇ كىم؟
383	چۇش
385	يولدا
386	ئاتا - ئانىلار مەجلىسىدە
389	ياردەم
393	ئۆيىدە
396	ئۆمىت زور
397	تۈگەنچە
398	گېزىت — مېنىڭ ئۇستازىم
400	باھار كۈيلىرى
401	ياخشى
402	قىل
404	ھەرگىز
405	قەشقەر بازىرى

كېلىڭ ياشلار

(ئەدبىيات)

كېلىڭ ياشلار، كېلىڭلار،
دەپتەر - قەلەم ئېلىڭلار.
قولنى قولغا تۇتۇشۇپ،
مەكتەپكە تېز مېڭىڭلار.

ۋەتەنگە نۇر چېچىلدى،
ئىرپان ① يولى ئېچىلدى،
تۇن پەردىسى يىرتىلدى،
غەپلەت ئىشىكى يېپىلدى.

بىزلەر ئەمدى بوش ياتماي،
ۋەتەن ئۇچۇن ئىشلەيمىز.

① ئىرپان - بىلىم - مەرىپەت.

مەدەنىيەت سۈيىنى
ئۆلكىمىزگە باشلايمىز.

نادانلىقنى كەسپ ئەتمە،
ئەزىز ئومرۇڭ سەرپ ئەتمە!
جاھىل يولى زەبۇندۇر^①،
ئىلىم يولىدىن قايتما!

قولنى قولغا تۇتۇشۇپ،
بىرلىك سەپكە ئۇيۇشۇپ،
گۈللەتەيلى ۋەتەننى،
ئىلىم - پەننى دوست تۇتۇپ.

نۇرلۇق ۋەتەن ياشىسۇن،
جاھانگىرلار يوقالسۇن!
جاھالەتلەر تېز بىتسۇن،
بارلىق مىللەت ياشىنىسۇن!

1937 - يىل دېكابىر، قەشقەر.

① زەبۇن - خارلىق.

قانداق دەۋر بۇ؟

شىنجاڭ ياشلىرى، قايسى دەۋر بۇ؟
غەپلەت يوقالغان، ئوقۇش دەۋرى بۇ.

ھەممە مىللەتنىڭ مەدەنىيەتكە
چوڭ-چوڭ قەدەملەر قويۇش دەۋرى بۇ.

مائارىپ پارلاق نۇرىنى چېچىپ،
پۈتۈن خەلق كۆزىنى ئاچقان دەۋر بۇ.

زۇلمەتكە قارشى ۋەتەن بالىلىرى
مەھكەم ئۇيۇشقان بىرلىك دەۋرى بۇ.

ئادالەت ئەمدى تەختىنى قۇرار،
بارلىق مىللەتنىڭ نۇرلۇق دەۋرى بۇ.

ئالى مەقسەتنى ئىجرا قىلىشقا—
ئازاتلىق ئۈچۈن چامداش دەۋرى بۇ.

ئەي ئوغۇل - قىزلار ئوقۇيلى ھارماي،
ۋەدىلەر بەرگەن ئەركىن دەۋر بۇ.

1938 - يىل، قەشقەر.

ئالغا باس، ياشلار!

يېڭى دەۋر — بۈيۈك قۇرۇلۇش،
ئىلگىرى باسقان يېڭى تۇرمۇش،
ئازاتلىق ئۇرۇش، دولەت قۇرۇش
مەزگىلى بۇ، ئالغا باس، ياشلار!

ئارقا سەپنى گاڭدەك مەھكەملەپ،
سىياسى ئاڭنى مۇكەممەللەپ،
كۈرەش يولىنى نىجات بەلگىلەپ،
ئالغا چامدا، ئالغا باس، ياشلار!

ئىنسانىيەت دۈشمەنلىرىگە —
نەس فاشىزىم جاللاتلىرىگە،
نەيراڭۋاز بۇزۇق ئۇنسۇرلەرگە
بېرىپ پەشۋا، ئالغا باس، ياشلار!

فەندىخۇي ① سىزغان شۇ ئۇلۇغ يولدا،
سۇپۇرۇلدى ئەخلەت تۇمانلار...
يېڭىش تىلىگى ئالدىمىزدا!...
ئاخىرغىچە ئالغا باس، ياشلار!

بىزدىمۇ ئەمدى كاتتا ئالىملار،
يېتىلىپ چىقسۇن ئالى دوختۇرلار،
ئېنژىنېر، شائىر ھەمدە رەسساملار...
ئۈگەنگەن يەنە، ئالغا باس، ياشلار!

يېتىشىشۇن شۇنداق باتۇر ئۇچقۇچىلار،
جەڭگىۋار كۈچلۈك توپچى، تانكىچىلار،
ھەربى، سىياسى كۆپ خىزمەتچىلەر —
تەييارلاشقا، ئالغا باس، ياشلار!

ئىنقىلاۋىي ۋەزىپىمىزنى،
دۇنياۋى قاراش غايىمىزنى،

① فەندىخۇي — يولداش چېن تىەنچۇ قاتارلىق كوممۇنىستلار
يېتەكچىلىگىدە قۇرۇلغان ئىنقىلاۋىي تەشكىلات — جاھانگىرلىككە
قارشى ئۇيۇشما. — ئاپتوردىن.

كۈرەشچان پەننى نەزىرىمىزنى
ئالغا سۇرۇپ، ئالغا باس، ياشلار!
شۇنىڭ بىلەن بۇ ھايات گۈللەنسۇن،
قانخۇر فاشىزىم تېز گۈملانسۇن!
ئېزىلگەن ئەللەر كۈلسۇن - شاتلانسۇن!
ھىچ ھارماي ئۇچۇپ، ئالغا باس، ياشلار!
1942 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

كۈرەش، يېڭىشىمىز — چىرايلىغىمىز

گوھەر تۇپراق پاك زىمىنلىرىمىز،
ئالماس مەيدىلىك ئىگىز تاغلىرىمىز،
گۈلزار، چىمەنزار، مېۋىزار باغلىرىمىز،
تۇلۇغ ۋەتىنىمىز — چىرايلىغىمىز.

شاقىراپ ئاتقان ئاق كۇمۇشلىرىمىز،
ئالتۇن باھالىق دەل - دەرەخلىرىمىز،
جاڭگال - تاغدىكى چارۋا ماللىرىمىز،
تۈمەن بايلىغىمىز — چىرايلىغىمىز.

ئەڭ سۈيۈملۈك كەلگۈمىز — باھارىمىز،
قوينىدا باردۇر نازۇ-ئېمەتلىرىمىز،
ئوزنى كورستەر جۇرئەتلىرىمىز،
گۈزەل ئىقبالىمىز — چىرايلىغىمىز.

خۇش پۇراقلىق ساپ ھاۋالىرىمىز،
مۇڭلۇق سايرايدۇ بۇلبۇل قۇشلىرىمىز،
دەريادا ئۈزەر ئەركىن بېلىقلىرىمىز،
گۈزەل ھاياتىمىز — چىرايلىغىمىز.

مەرت-ئەزىمەت قەھرىمان خەللىرىمىز،
غالىپ، قوراللىق ئارسلانلىرىمىز،
چىڭىپ ئۇيۇغان ئىتتىپاقلىرىمىز،
ئالغا مېڭىشىمىز — چىرايلىغىمىز.

چىرايلىغىمىزنى مەڭگۈ ساقلايمىز!
نومۇسىمىزنى تېزدىن ئاقلانمىز!
چۈنكى بىز دائىم تېپىلچىلىق ياقلايمىز!
كۈرەش، يېڭىشىمىز — چىرايلىغىمىز.

1942 - يىل 31 - ئۆكتەبىر.

ۋاقىت — ئالتۇن

مانا باھار كەلدى، تۇر دىخان ئاكا،
ئالقىنىڭدەك يەر قالمسۇن باكا.
ئېتىزلار ساڭا قىلماقتا جاكا،
باھار كەلدى تۇر، ئىشلە ئىلدامراق!

يەرگە ئاۋايلاپ ئۇرۇقلارنى چاچ،
ئايىداڭ كېچىلەردە ئېتىزغا سۇ ئاچ،
ھورۇنلۇققا يېقىنلاشما — ئۇندىن قاچ،
بىل، ۋاقىت — ئالتۇن، بەلكى قىممەتراق.

يوغان كەتمەننى قولۇڭغا ئېلىپ،
يەرنىڭ كوكسىنى بەك چوڭقۇر تېلىپ،
پۈتۈن كۈچۈڭنى سەپەرۋەر قىلىپ،
ئىشلە ئېتىزغا يەنە قاتتىقراق!

قۇلىغىڭنى تۇتۇپ ناخشىلار توۋلاپ،
بىكار ئاققان سۇلارنى توراپ،

ئېتىزلىرىڭ سۈنى قانغىچە شوراپ،
كۈلۈشكە ئاز قالدى، ئىشقا چىق پاتراق!

ۋاقىت قەدرىنى بىل، ئىشلە چىشلە!
ھورۇنلۇقنى ھىممەت بىلەن كەسلە!
ھورۇنلۇق نەتىجىسى قانداق؟ سەن ئەسلە!
شۇڭلاشقا ۋاقىت ئالتۇندىن قىممەتراق.

ئېتىز - قىرلىرىڭ ئۇنۇمگە تولسۇن،
بوز يەرلىرىڭمۇ گۈلگە ئورالسۇن،
يېزىلار خوشاللىق مۇڭىغا تولسۇن،
ئىشلە ئاكا، ئىشلە يەنە قاتتىقراق!

ئارتۇق ھوسۇل ئۇچۇن ماشىنىلار ئال ①،
پاتمانلاپ ئۇنۇمنى تاغلارغا سال،
ئاندىن خوشاللىق سازلىرىڭنى چال،
تۇر دىخان ئورنۇڭدىن، ئىشلە چاپسانراق!

1943 - يىل 25 - مارت، قەشقەر.

① ئال — ئىشلەت مەنىسىدە.

كوكلە شائىر!

ئەركىلىتىپ سېنى ئۆستۈردى ۋەتەن،
بۇلبۇللار سايرىغان بۇ گۈلزار باغدا؛
كەيىكلەر ياپرىغان لالزار تاغدا،
قەلبىڭگە نۇر سەپتى ئاپتاپ روشەن.

بۇ جەننەت قوينىدا جەڭگە تۇغۇلدۇڭ،
بەخت چەشمىسىگە ئەبىدى بوپ ئۆلپەت.
ئاختۇرسام، دىلىڭدا بىرتالاي كۈلپەت،
ئەمدى سەن خەلقكە كۆيەر تونۇلدۇڭ.

خالىساڭ ئۈچسەن شامالدىك قورقماي،
قارا بۇلۇتلارنىڭ باغرىنى يېرىپ...
پەرۋاز قىپ ئاسماندا قالمايسەن ھېرىپ...
شۇڭا ئالغىشلار سېنى قىز جامال ئاي.

چۈنكى يۇرىڭىڭدە قاينايدۇ ئاتەش،
دولقۇنلايدۇ ۋىجدان سەندە ھەم مەندە..

ئىجادىڭ چىچەكلەيدۇ باھار كەلگەندە،
ناخشاڭدا ئۇرغۇيدۇ پىغان ۋە نالەش.

شۇڭا ئەي... بىخ ئۇرۇپ چىققان ياش شائىر!
باھار دەۋرانغا ئىز سېلىپ كۆكلە!
جەۋھەر چەشمەڭنى كۆمىكىڭگە تۆكمە،
بەلكى توك ئەل ئېتىڭگە، بول ماھىر!

نۇر چەشمەڭ بىردىن ئون، يۈزگە يېيىلسۇن...
ھورلۇك باھارى قەدىمى ئاستىدا.
ئولسەڭمۇ باش ئەگمە دۈشمەن ئالدىدا،
مول توھپەڭ تارىخقا ئۈچمەس يېزىلسۇن!

كەلگۈسى ئەۋلاتلار ئوقۇشۇپ رەھمەت،
ئەسەرلىرىڭدىن چىچەك ئۇندۇرەر.
كەلگۈسى ئىقبالنى ھەمدە كۈلدۈرەر،
ۋەتەن دۈشمەنلىرىگە ئوقۇشۇپ لەنەت!

شۇڭلاشقا ئەي شائىر مەنۇتلاپ كۆكلە،
ئۈستىمىزدە پارلاۋاتقان قۇياشىمىز بار.
شوخ-ئەركىن ھەم ھەمرا بولۇشقا تەييار!
باھاردا مەن كۆكلەي، سەنمۇ ھەم كۆكلە!

1944 - يىل 25 - فېۋرال، قەشقەر.

ئىتتىپاق

ھەممە خەلقنىڭ بىرلىگىدۇر ئىتتىپاق،
بار ھاياتقا سۇيۇملۇكتۇر ئىتتىپاق.

ھەم شۇنىڭ بىرلە جاھان بوستان بولۇر،
ئىنسانىيەت ھور گۈلدۈر ئىتتىپاق.

تاغنى تالقان ئەيلەمەككە شول كېرەك،
ھەم تەرەققىنىڭ كۈچىدۇر ئىتتىپاق.

ئىتتىپاقنى بارچىلار تۈزمەكتىدۇر،
شات ياشاشنىڭ ئۈلپىتىدۇر ئىتتىپاق.

تەڭ كېلەلمەس ھىچقاچاندا دۈشمىنىڭ،
سەندە بولسا مەڭگۈلۈكتۇر ئىتتىپاق.

مەقسىدىڭ ھەل بولمىغى مۈشكۈل ئەمەس،
ئەلگە راھەت بەرگۈچىدۇر ئىتتىپاق.

كۈزلىگەن ھورلۇك زامانغا يەتكۈزەر،
زور سائادەت كۈۋرۈگىدۇر ئىتتىپاق.

باسمىسۇن دىلنى نىپاقنىڭ زەڭلىرى،
باشلا، كۈپنىڭ تىلىگىدۇر ئىتتىپاق.

ئوبدان بىلگىن، "ئايىرلغاننى بورە يەر"،
مسالى كۈپ بەلگىلىكتۇر ئىتتىپاق.

ئىتتىپاق بولغاندا، دۈشمەن خەم ① بولۇر،
ۋەتەن، خەلقنىڭ شوھرىتىدۇر ئىتتىپاق.

دەركى: شوخ-ئەركىن ھەمىشە ئويلىنىپ،
بارچە خۇلقنىڭ ئەۋزىلىدۇر ئىتتىپاق.

1944 - يىل مارت.

① خەم - پۈكۈلۈش، ئېگىلىش.

غۇنچەمگە خەت

(كىچىك داستان)

— “8-مارت” ئەمگەكچى ئاياللار بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن.

ئەي، نازاكەت بوستانىنىڭ گۈلى—

باھار ھوسنى غۇنچە!

شەننىگە بىر خەت

يازدىم يۈرەكتىن،

باغلاپ مۇھەببەت؛

ئىلھام شامىلى—

گۈكۈرەپ شۇنچە...

سالام دەر ئەنە.

1

ئاڭلا، ئوتمۇشنى...

شۇ قىش پەسلىنى؛

بىمەزگىل توزۇغان گۈلدەك

خازان ئەتكەن سېنى...

كۈلۈپ ئېچىلغۇنچە.

چورەڭنى ئورغان

ئازاپ - سىتەم،

تەقدىرىڭنى ئورغان

قايغۇ - ئەلەم،

نالە ۋە غەم،

خارۇ - زارلىق...

باغرىڭنى قىلدى يارا،

ھەقسىزلىق...

بەختىڭنى ئەتتى قارا.

ئاناردەك مەڭزىڭ

تاياق،

قاماق —

زۇلۇم ئاستىدا،

بولدى سېرىق زەپىرەڭ.

توزىدى شۇنداق

سانسىز گۈل - ھەپىرەڭ.

زومىگەرلەر چېچىپ زەھىرىنى،

قۇمۇرىسقىلەر ئېتىپ قەھرىنى،

ھايات ئالدىدا،

جاھان بېغىدا،

كورۇپ سەن - بىزنى پەست،

يالماۋۇزدەك يۇتۇشقا قىلدى قەست.

بىراق،

بۈگۈنكى كۈندە —

دۇنيانىڭ شەرقىدە،

يېڭى تۇرمۇشنىڭ

چىرايلىق، لەتىپ-گۈزەل

ئاي مەنزىرىسى كورۇنمەكتە،

ھەقسىزلىق گۇمۇرۇلمەكتە.

دۇنيا مەزلۇم ئەللىرى

نىجاتلىق —

ئەركىنلىك،

ھور-ئازاتلىق،

مۇستەقىللىق.

ئادالەتلىك —

بەخت-سائادەتلىك

يېڭى ھايات ئۈچۈن كۈرەشمەكتە.

قەلبىمىز جۇشقۇن،

دەۋرىمىز يېڭى،

باشلانغان بىزدە

ئازاتلىق جېڭى.

بۇ جەڭدە سېنىڭ...

بىر تۇققانلىرىڭ

ئوشنىسىگە مىلتىق،

قولغا نەيزە...

ئېلىپ،

ياۋغا ئوق ئېتىپ،

بەردى،

بەرمەكتە

دۈشمەنگە زەربە.

سەن - بىزنى ۋەتەن،

كۈرەش قوينىغا تۇققان.

چېلىشىمىزنى

زەپەر قۇتلاپ تۇرغان.

دىمەك بىز،

كىچىك چېغىمىزدىنلا

كۈرەش نۇرىنى ئەمگەن،

كۈرەش بىلەن چوڭ بولغان.

شۇڭلاشقا

جەڭ مەيدانىدا

كوپلەرنى يەڭگەن،

ھەم يېڭىۋاتىمىز.
ئۇتۇق مەنزىلىدە
ئالغا مېڭىۋاتىمىز.

4

ئەمدى،
ئەي غۇنچەم!
سەن ھەم...
ھارماي-تالماي،
دۈشمەندىن قورقماي،
بۈگۈنكى كۈرەشتە،
قەھرىمانانە،
غالبانە،

پىداكارانە ئالغا چامدا!

تۇرمۇشۇڭنى
كۈرەش مۇۋەككەپ بىلەن قامدا!
يېڭى جۇڭگۇ،
يېڭى دۇنيا،
ئىستىقبالى ئۇچۇن
كېچە-كۈندۈز تىرىش!
زور ئەقىدە بىلەن

مەرىپەت ئۈگەن!

ئەمگەكچانلىق ئاساسىدا

ئىشلەپ چىشلە!

بىل شۇنى:

”چېچى ئۇزۇننىڭ ئەقلى كەم“ ئەمەس،

شۇ بۈيۈك ئائىلىنىڭ —

قەدىردان،

كۈرەشچان،

مېھرئوان،

ۋاپادار،

ئىجاتكار،

خۇلقۋار،

ئالماس كۈكرەك،

قورقماس يۈرەك...

غەييۇر قىزى بول!

كۈرەش يالقۇنىدىن

غەلبە چىچىگىنى ئاتقۇز!

دۇنيانى ھورلۇككە —

تاڭ نۇرىغا يەتكۈز!

1944 - يىل مارت، قەشقەر.

ئېچىلار گۈلۈم

ياشلىغىم چىچەك ئاتار باھار قويىندا،
ئەلنىڭ كوڭلى شات بولۇر بۇ گۈلىستاندا.
گۈلىستان ئەللىرى كۈرەشكە ئاتلاندى،
كۈرەر دۇنيا دۈشمەنى ئەتە گورستاندا.

ھەر مىللەت بالىلىرى ۋەتەنگە پەرۋانە،
ھەقىقەت نۇرىنى چاچار ھەر يانە.
ۋىجدان پاك، كوڭۇل ئاق، تىلەك قايناق بىزدە،
ۋەتەنگە پىدادۇر جان ھەم خانىمانە.

شۇڭا مېنىڭ مىلتىغىم—ئېچىلار گۈلۈم،
شاتلىق تىلەپ سايىرايدۇ مېنىڭ بۇلبۇلۇم.
ئالاي قولۇمغا سۈيگۈم—قىزىل گۈلۈمنى،
بۇيرۇق بېرەر فۇرونتتا ئالى قوماندانىم...

گۈلۈم قىلار رەقىپلەرگە ئەجەللىك خىتاپ...!
ياۋلار ئاچتۇرسۇن قۇرئەندازىدىن كىتاپ.

ئولۇم ئوقىنى بىز ئاتىمىز دۇشمەنگە؛
زاغلار ھازىر ساقىيالماس قاتتىق بىتاپ.

دوستۇم، مېنىڭ نازگۈلۈم قولۇمدىن چۈشمەس،
بەلكى گۈلۈمدىن چىققان پۇراق ھىچ ۋاقىت ئۈچمەس...
ياندېشار ماڭا يەنە كەسكىن بىر قىلىچ،
رەقپىلەر ئاتسا يۈرگىمگە ئوق ئۈتمەس...

ئوق تەگسە ماڭا... قالمىسا دەرمان،
ۋەتىنىم، خەلقىم بېرىدۇ مەدەت.
كۈرەشتە ئۆلسەم يۈرەكتە قالماس ئارمان،
شوخ-ئەركىن نامىم قالار تارىختا ئەبەت.

1944 - يىل ئىيۇل.

ۋەتەنگە قەسەم

تەسەددۇق جانانىڭغا قەدىردانىم ۋەتەن،
شەنىڭگە كۈيلەر پەرزەنتىڭ دەرتلىك شوخ-ئەركىن،
بېغىشلاپ زەپەر سۈبھىسىدا تىزارمەن چىمەن،
شەرەپ تىلەيمەن ساڭا، رەھمەت ياغار مىڭ تۈمەن.

ۋە تېنىم جۇڭگو تۇپراقلىرىنىڭ دۇردانەدۇر،
مەن پەقەت يانمايمەن باسقان شانلىق ئىزىمدىن.
مەسلىگىمىز ئەڭ ئۇلۇغ بىر بەختنامەدۇر،
يەنە ھېچ قايتماسمەن ئېيتقان ئىلغار سوزۇمدىن.

سېنىڭ ئۇچۇن تىكىپ قويدۇم بۇ شىرىن جاننى،
ئەي كىندىك قېنىم توكۇلگەن مېھرېۋان ۋەتەن.
گوھەردىن ئىسىل، ئەڭ ئۇلۇغ پاك بۇ ۋىجداننى،
قەسەمىيات قىلىپ سېنىڭغا كورسىتەي روشەن.

قولدىكى قىلىچىم ياۋ كوزىدە ئوينايدۇ،
شام-سەھەر قولۇمدىن چۈشمەيدۇ ئويناقلاب.
ئۇستۇن كۈتەر سەم كۈن نۇرىدا يالىترايدۇ،
تۇرغاچ ئىشقىڭ بۇ جۇشقۇن يۈرەكتە قايناپ.

مەن تېخى، بىلىسەن ياش غۇنچىمەن بېغىڭدا،
ئېچىلساممۇ ھېچقاچاندا خازان بولماسمەن.
چۈنكى كېلۇر شاتلىق دەۋرىڭ-باھار چېغىڭدا،
چولە قۇرۇغان ئاددى گۈل كەبى سولماسمەن.

شۇڭلاشقا ھاياتىم، ھورمىتىم، قەدىمدۇر ۋەتەن،
ئىپتىخارىم، ئىقتىدارىم، ئىختىيارىم سەن!!

سەن ئۇچۇنلا بۇ قەسەمنى مەھكەم تۇتقان مەن،
خىلاپ قىلسام ئاتتىمغا، تېز ئولەي، دىگەن مەن.

مەيلى مېنى يىللار كومۇۋەتسۇن، كوڭلۇم توق!
ئاداققى منۇتتا پەرزەندىم چېلىشىدۇ...
پەرزەندىمگە كۈرەشتىن ئۈزگە مىراس يوق،
مەرت مەيداندا، نامەرت بىلەن كۈچ "سىنىشىدۇ..."

نەيزەمنى مەن رەقپىلەرنىڭ يۇرتىگە سانچىپ،
ئۇ دەرتمەنلەرنىڭ ئىنتىقامىنى ئالىمەن!
ۋىجدانسىز يالماۋۇزلارنى تالقاندەك يانچىپ،
ۋەتەن، خەلقىمنى شات قىلىپ، جەڭدە ئۆلىمەن!...

قورقۇش ماڭا ئۆلۈم! زادى دۇشمەن ئالدىدا،
شوخ دىلبەرنىڭ دىلى كويىگەن ئەركىن يارى مەن.
ساداقەتلىك بىلەن قەسەم بەردىم مەيداندا،
ھاياتىمنى كۈرەش ئۈچۈن ئاتاپ قويغانمەن.

1944 - يىل سېنتەبىر

ئاخىرقى مەكتۇپ

ئويغاق ئىدىم شىرىن تۇيغۇ ئەللەيلىگەندە،
“سەن ئىشەنگىل، كوڭلۇم ساڭا بەردىم” دىگەندە.

مەن كويەتتىم شەرۋەت سوزۇڭ، نازىڭ ئىشقىدا،
سەن كۈتەتتىڭ سۈبھى-سەھەر بۇلاق بېشىدا.

گۈل لېۋىڭدىن تامغان ھەسەل-قىياملار مېنى
خۇش قىلاتتى ماڭا مەھبۇپ كورسىتىپ سېنى.

ئېسىڭىدۇ: “ئايىرلمايمەن ئەسلا” دىگىنىڭ،
پۇتلىكاشاڭ-توساقلاردىن ۋاھىم يىگىنىڭ؟...

كۈنۈ-تۈنلەر بىر نىيەتتە ئوتەتتى، بىر چاغ-
دەرت-ئەلىمىڭ دىلغا سالدى ئۈچمەس قارا داغ.

ياستۇغۇڭدا سۈرۈپ شىرىن ئۇيقۇ كەيپىنى،
بىر چۈشەكەپ ئۈزۈۋەتتىڭ سۈيگۈ رىشتىنى.

بولدى ئەمدى، يەنە سۆزلەش ئارتۇقچە، دىلەبەر،
بۈگۈن ماڭا بولدى دىلدار مىلتىق ۋە خەنجەر.

ۋەتەن ئۈچۈن جەڭگە كىردىم، سېنى دىمەسمەن،
سېنىڭ ئۈچۈن بۇرۇنقىدەك غەملەر يىمەسمەن.

ئانا يۇرتقا تىكىپ قويدۇم بۇ ئەزىز جاننى،
ۋەتەن - ئەلگە سوغا قىلدىم كوڭۇل - ۋىجداننى.

ۋاپادارمەن، مېھرئوانمەن ئانا ۋەتەنگە،
ئاھ دىمەسمەن يۇلتۇزدەك ئوق تەگسە بەدەنگە!

قەدىرىم بىلەر دىلىم سۈيگەن بۇ ئانا ۋەتەن،
مەن بىلەن بىر سەپتە يارەن - دوستلار مىڭ تۈمەن.

مەيلى ئاقسۇن مەيدان ئارا قان دەريالىرى،
مەيلى ياغسۇن دۈشمەنلەرنىڭ ئوق - بومبىلىرى.

بىز بىلىمىز بۇنى "يامغۇر - گۈلدۈرماما" دەپ،
ۋەتەن ئۈچۈن كەلتۈرىمىز ئالى شان - شەرەپ.

ياۋ كوكسىگە خەنجەر كەبى قادالغاندا مەن،
ئوق زەربىدىن قىزىل قانغا بويالغاندا مەن؛

جان كويدۇرۇپ جەڭچى دىلدار ئالدىمدا تۇرار،
مېھرى بىلەن ئوتلۇق بېقىپ ئەھۋالىم سورار.

بەلكى ئۇ چاغ كەلتۈرمەسەن كوڭلۇڭگە مېنى،
مەنمۇ ھەمرا قىلالمايمەن ئومرۇمگە سېنى.

ئەما بولۇپ قايتسام ئەگەر قىلارسەن نومۇس،
توكۇر بولسام تىلىڭ توكەر بەلكى زەھەر-بۇس.

مېنى دىمە، مەنمۇ سېنى دىمەيمەن پەقەت،
فۇرۇنت قىزى—دىلدارىمغا سادىق مەن ئەبەت.

قۇرۇق خىيال دەرياسىدا ئاقماسەن ئەمدى،
بىۋاپاغا كوكرىگىمنى ياقماسەن ئەمدى.

ئەي بىۋاپا، يازمىشىمدۇر ئاخىرقى مەكتۇپ،
مەزمۇنىغا ئۈزەڭ يەتكىن يېنىشلاپ ئوقۇپ!...

1944-يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر.

ئۈگەن ئوماغم!

بىباھا گوھەر ئوماغم ياش چېغىڭ،
مەۋج ئۇرار دەريا كەبى ئومرۇڭ سېنىڭ.
ئاخشىمى يېنىپ ئۈچكەن شام ساڭىرى،
ئۆز ھالىغا قايتماس غۇنچە ياشلىغىڭ.

رەتلىنىپ ئاسماندا ئۇچقان تۇرنىدەك،
بىر-بىر ئارقى چولدە ماڭغان توڭىدەك؛
تاتۇلىشىپ ئوتتۇرى يىللار ئالدىڭدىن،
”قارا-قارا قۇشلارم“ ① ئوينىغاندەك.

ياشلىق — دۇرى-گوھەر تىزما مارجانى،
ئۇزۇلسە يىپى توكۇلۇر دۇردانى.
شۇ مارجانلار باھاسىز ئومۇرگە تەڭ،
چېچىلسا تاپالمايسەن كېزىپ دۇنيانى.

① قارا-قارا قۇشلارم — بالىلار ئويۇنى.

“ياش ئىدۇق، ئۆز ئىدۇق، خونلاردا گېزەك،
قېرىدۇق - چۆرىدۇق غەلۋىردە تىزەك.” —
دىگەن پۇشايمانلار بولغان ئوماغم،
قۇمدەك تۈزۈپ كەتمەسۇن ياشلىق چېچەك!

شۇڭا سەن ياشلىغىڭدا ئۈگەن ئوماغم،
بەخت - سائادەت مەنبەسى بولۇر ئىلىم.
ھەقىقەت كانىدۇر ئۇ مەدەنلەر بار،
تىرەن كولاپ ئۇلارنى ئال ئوماغم!

پىششىق ئوقۇپ، ھاۋادا قۇش كەبى ئۈچ!
ئومۇرۋايەتلىك بەخت - راھەتنى قۇچ!
ئوقۇشقا، ئويناشقا ھەقىقەت بار سېنىڭ،
قوشايلى پۈتۈن دۇنيا ھورلۇڭىگە كۈچ!

ئۈگىنىش ئۈچۈن تۇن - كۈن كۆپ تىرىش،
جىق بىلىشكە بار كۈچۈڭ بىرلە كىرىش!
ياش ئومرۇڭنى ئۆتكۈزمىگىن بېھۋەدە،
ئوكيان چەكلىك بولۇر، چەكسىزدۇر بىلىش.

مۇدام ئۈگەن - ئۈگىنىشتىن ئېرىنمە،

پۇتلاشسىمۇ توسقۇنلارغا ئېگىلىمە! ①

ئىلىم - پەننى يۈرەك قېنىڭغا سىڭدۈر،
مەرىپەت يولىدىن ئارتقا چېكىنمە!

دېل بېغىڭ ياشىنىسۇن ئىلىم سۈيىدە،
ئۇندا ئەڭ شىرىن مېۋىلەر پىشسۇن!
ياشىنىغان دېل ھىچقاچان بولماس غازاڭ،
خەلقىم ئۇ باغۋەنگە مىڭ رەھمەت دىسۇن!

ئۈگىنىپ ۋەتەنگە خىزمەت - توھپە قىل!
مېھرئۋان ئەلگە بىر نەتىجە ھەدىيە قىل!
(كەلگۈسىگە سەندىن ياخشى نىشانە قالسۇن،
ۋەتەن، خەلقىڭنى ئوبدان خۇرسەندە قىل!)
1945 - يىل يانۋار، قەشقەر.

قىرىلىش ۋە تىرىلىش

(داستان)

— “7- ئىيۇل” خاتىرىسىگە بېغىشلايمەن.

1. مەسنىۋى

ئەقىدەمنى بېكىتتىم گوھەر سۈپەت مىللەتدە،
بېغىشلىدىم داستاننى يېڭىش كۈيلەپ دولەتكە.

بۇ ئەشئارنى يازماققا قەلەم ئاجىز كېلىدۇ،
زىلىستاندا تەۋرەشنى خامە^① جايىز كوردۇ.

دائىم يۈرەك بۇلىغى جۇشقۇنلىنىپ قايىنايدۇ،
مۇھىت^② ھاسىل قىلماستىن تامچىلاشقا قانمايدۇ.

ئەشئارىمنى گوھەردىن مارجان كەبى تىزىمەن،
گوھەر ئىزدەپ جاھاننى بىر مىنۇتتا كېزىمەن.

① خامە — قەلەم.

② مۇھىت — دېڭىز — ئوكيان.

توھپە بولسۇن دوستلارغا مېنىڭ قىممەت خېرىدىم،
زەربە بولسۇن دۈشمەنگە بومبا، مىللىتى، قىلىچىم.

ياۋنى قېتىپ ناخشامغا سىرلىرىنى پاش قىلاي،
مەقسەتداشلار بەزمىگە ئەپكارىمنى ① چاش قىلاي ②.

مېنىڭ شائىر بولغۇدەك كامىل ئىقتىدارىم يوق،
ئەمما قەلەم توختاشقا زەررە ئىختىيارىم يوق.

چۈنكى ئاشىق دەردىگە پەقەت مەھبۇپ داۋادۇر،
ئوز جانىدىن كەچكەنلەر جانانىنى تاپادۇر.

مېنىڭ سۈيگەن جانانىم يېڭى جۇڭخۇا بوستانى،
شۇنى سۈيگەن دىلاۋەر قەلەمكەشنىڭ بوستانى.

2. غەزەل

باتۇر جۇڭخۇا ئۇيقۇدا مەغرۇرلىنىپ ياتقاندى،
دىلى ئويغاق، كوز يۇمۇق خىياللارغا ياتقاندى.

① ئەپكار — پىكىرلەر.

② چاش قىلاي — بايان قىلاي.

ئەجنەبى مۇغەمبەرلەر ئوغرىدەك قەست ئەيلىشىپ،
جۇڭگونىڭ پۇت-قولغا گاڭ چېتىقنى چاتقاندى.

تاسما قىلىپ گوشنى بولدى جاننى ئالماقچى،
ئەۋەلا زەھەرلەشچۇن ئەپيۇننى ساتقاندى.

تۇيسىمۇ بۇ قەھرىمان پەرۋا قىلماي ئۇخلىدى،
ئەيلەپ شىكار ئۇ خۇنخور بىزنى بوزەك تاپقاندى.

ئىيۇل كۈنلىرىنىڭ چوغ-پاھ-پاھ منۇتى ئەردى،
لۈگۇچياۋدا ئۇ قانخور توپ-زەمبىرەك ئاتقاندى.

ئېتىلغان توپ زەربىدىن زىمىن يۈزى تىترىگەن،
ئاچچىقلىنىپ بۇ پالۋان دەرغەزەپناك ئويغاندى.

كوتىرىپلا بېشىنى ئەتراپىغا قارىسا...
"شەرقىي غار"نىڭ ياۋۇزى ئۇرۇش ئوتىن ياققاندى.

گەۋدىسىگە يىغىپ كۈچ كۈرەش تامان يول سېلىپ،
قىلىچىنى چەيلىبان يېڭىش ئۈچۈن ئاتلاندى.

لەيلىدىگەچ مەيداندا قان رەڭلىك يېڭىشچان تۇغ،
تاجاۋۇزچى بورىنىڭ ئاجىز بېشى ئايلاندى.

نەچچە يىللار چېلىشقاچ دۇنيا قايىل بولۇشتى،
دۈشمەن تىزى پۈكۈلدى، چېتىقلەر ھەم قاتلاندى.

مانا بۈگۈن ئازادە چېلىشماقتا غالىپكار،
ئۇ خۇنخورنى يېڭىشقا شانلىق پۇرسەت ئاز قالدى.

باردۇر باتۇر قوماندان — ھېچ يېڭىلمەس كۈچلەر بىز،
مىللىتىمىز بەختىيار — غالىبىيەت بايقالدى...

ئىلھامىڭدىن دۇر ياغدۇر داستان ئارا شوخ — ئەرگىن،
دولەت — خەلق شەنىگە كەڭ بىر ئورۇن ساقلاندى.

3. نەزمە

قانداق ئالاي تىلىمغا ئۆتكەنكى پاجىەنى،
يازاي قانداق داستانغا ئۇ قانلىق ۋەقەنى.

سقىلىدۇ يۈرىگىم، تېنىم قىزىپ كېتىدۇ،
دوستۇم شۇنداق بولسىمۇ تەۋرىتەي بۇ خامەنى.

ئاھىكىم، ئوت چاچتىلەر ئول نابىكار خۇنخورلار،
ۋەيران قىلىپ ئىمارەت، كويدۇردى كەڭ ئاممەنى.

يەتكەن يەرگە قەدەمى بىگۇنالارنى تۇتۇپ،
ئالتۇن، كۈمۈش، دانىنى ئالدى يەنە جاننى.

سانچىدىلەر نەيزىگە، يەنچىدىلەر تاش بىلەن،
ئايرىپ مۇشپىق ئانىدىن نارسىدە بالنى.

چولە قالدى جەسىدى، ھۇقۇشلارغا بولدى يەم،
كاللاردىن ياسىدى چىرىك خۇنخور تاغنى.

بىرقانچىلار سەرگەردان، ماكانىدىن ئايرىلغان،
تاغۇ-دەشتلەردە يىگەن نان ئۈچۈن ئوز ياغنى.

كويىدى ئىپپەت-نومۇسى ئول نازىنىن قىزلارنىڭ،
كېچە ئېنىق ئاڭلىدىم كوككە يەتكەن زارىنى.

كوزى ئويۇپ تاشلانغان، ئەۋرەتلىرى كېسىلگەن،
سۇ ئورنىغا ئىچتى ياۋ ئادەمىيەت قانىنى.

شاڭخەي، نەنجىڭ كوچىسى ئېغىللارغا ئايلانغان،
دارىلپۇنۇن نەدىمىش، قۇرغاچ زۇلۇم دامىنى.

قامچا تەگدى بەدەنگە، دەرەخلەرگە قېقىلىپ،
قۇيرۇغىغا باغلىشىپ چاپتۇردى ياۋ ئاتىنى.

كومدى تىرىك تۇرغۇزۇپ قولغا چۇشكەن ئادەمنى،
كىيىگەن بولسا جۇڭسەنپۇ ياردى ئۇنىڭ باغرىنى.

ئاشتى يەنە ھەددىدىن بىساناق ئالۋاڭ-ياساق،
خەلقلەر يىسە تاياق، ئۇ يالاپ قايماغىنى.

“سۇ كەلتۈرگەن خار بولدى، كوزا سۇندۇرغان ئەزىز”
پادىشا“ ئىمىش كورۇڭ، ساموراي مايماغىنى.

يازاي قايسى بىرسىنى تىزىپ بۇ ھوججىتىمگە،
ھەرگىزمۇ كەچۈرمەيمەن دۈشمەننىڭ گۇنايىنى.

ئەگەر بىر-بىر قۇر تىزىپ يازسام ئول جىنايەتنى،
ۋۇجۇدۇم ئىزتىراپىدىن ① كورەرمەن تىترەگىنى.

4. مۇرەببە

يۇۋاش چاغلاپ جۇڭگونى، دۈشمەن قىلدى خام خىيال،
“جۇڭگونى بىر ئۇچ ئايدا يۇتۇش” ئىدى خام خىيال،
“ئاسىياغا خوجا”لىق دەۋا ئەتتى خام خىيال،
يەتكۈزەمدۇ دۈشمەننى “مەقسەت” كە بۇ شۇم خىيال.

① ئىزتىراپ — تەسرات.

ئالتە توك - توكنىڭ كۈچى مىليونغا تەڭ كېلەلمەس،
ھەقىقەتنىڭ شاخىنى ئۈشتۈپ بولماس، ئېگىلەلمەس،
نەيرەڭۋازنىڭ سوزىگە ياش گودەكمۇ ئىشەنمەس،
دۈشمەن ھالاك بولىدۇ، بۇزۇلىدۇ خام خىيال.

رەقپ نىمە ئويلايدۇ، تۈندە نىمە چۈشەيدۇ؟
قايسى ئاڭدا كېزىدۇ، قايسى "يەم"نى كۈشەيدۇ؟
قاي مەنزىلنى كۈزلەيدۇ، قانداق يۈكنى سۈرەيدۇ؟
جاۋاپ شۇدۇر بۇنىڭغا: قەتئى، پەقەت خام خىيال.

ئۇچراپ دۈشمەن پالاكەت، كۈرەلىمدى ھالاۋەت،
شۇڭا دۇنيا ئالدىدا تارتتى ئىزا - ئاھانەت،
قىلىپ ھۇجۇم جۇڭگوغا قىلالىمدى تاپاۋەت،
ھەرگىز پايدا بەرمەيدۇ ئاساسى يوق قۇم خىيال.

پاچاقلىدى يالۇجياڭ، كېمىسىنى دولقۇنلاپ،
كويىدى قانات - قۇيرۇقى مەككار ئۇچقۇچ پىلتىڭلاپ،
قارا گورگە يوللاندى چېرىكلىرى يۈز - ئونلاپ،
كوردى دۈشمەن تىلىپات ① قىلغىنىدىن دۈم خىيال.

ئالدا تۇرغان مۇنتىزىم، تاغ باغرىدا پارتىزان،
چىنەپ مىلتىقلىرىنى دۈشمەنلەرگە قاراتقان.

① تىلىپات - تالاپەت دىگەن مەنىدە.

ئىسكىلاتنى پارتىلىتىپ زەرەرلەتكەن ھەرقاچان،
تامام بەربات بولىدۇ بۇزۇق - چىركىن خام خىيال.

ئالۋاستىنىڭ شەرق - غەربتە رىشتە - يېپى ئۇزۇلدى،
”زومىگەرنى يوقىتىش“ چوڭ پىلانى تۇزۇلدى،
مەزلۇملارغا بۈيۈك تاڭ چىچەك ئېتىپ سۇزۇلدى،
دۈشمەن بېلى ئۇشتۇلدى، ئولۇك بولدى خام خىيال.

جىنايەتكار قۇتۇلماي ئىتتەك بىتچىت بولىدۇ،
يۈرەك - باغرى تىتىلىپ تاراج - پاراج بولىدۇ،
قانلىق قەرز ھەم قىساسنى خەلق قالدۇرماي ئالىدۇ،
لەنەت - نەپرەت ئاستىدا كومۇلۇپ قالدى خام خىيال.

خەلق دېڭىزى - جۇڭگونى ”بېسىۋېلىش“ پىلانىڭ،
ئەزىمەتلىك خەلقنى ھەم قۇل قىلىش خىيالىڭ،
ھەقىقەتتىن يىراقتۇر سېنىڭ تاپمىش مىسالىڭ...
كويۇپ كۆككە سورۇلار كۈللىرىڭ ھەم خام خىيال.

ناھەقىقەت يوقىلىپ، ھەق ۋۇجۇتقا چىقىدۇ،
غەۋغا - جاڭجال تۈگەيدۇ، ئىنسان ھورلۇك تاپىدۇ،
مەزلۇملارنىڭ تىلىگى چوقۇم ئىشقا ئاشىدۇ،
يەر بىلەن يەكسان بولۇر زۇلۇمخورلۇق خام خىيال.

5. مۇخەممەس

جۇڭخۇا جەڭگە قوزغالدى، ياۋ بولغۇسىدۇر تارمار،
بىرلىك خەنجەر دۇشمەننى قىلغۇسىدۇر تارمار،
قانچە غالىبلارلاشمۇ بارغۇسى گور — تارمار،
زەررە ئۇتۇق تاپالماي ئالغۇسىدۇر تارمار،
شەكسىز ياۋۇز ئىپلاسار كورگۇسىدۇر تارمار.

خەلق توپلاندى جەڭ — چېلىش بايرىغىنىڭ ئاستىغا،
بىردەك شوئار توۋلىشىپ قوزغالدى جەڭ — چېلىشقا،
ھاياتى ۋە مەقسىدى توختالدى بىر نۇقتىغا،
دۇشمەن ئالغا باسالماي، قوغلاندى ئوز گورىغا،
شەكسىز، ۋەھشى كوڭۇللەر تېز بولغۇسىدۇر تارمار.

چۇنكى رەقىپ توت ياندىن قامال قىلىپ ئېلىندى،
ئىتتىپاق ئاتقان ئوقى باغرى تېگىپ قالدى،
ئەجەل ئىسكەنجىسىگە مەھكەم قىلىپ سىقلدى،
پەقەت دۇشمەن تەقدىرى يېڭىلىش دەپ بىلىندى،
تاجاۋۇزچى خۇمپەرلەر تېز بولغۇسىدۇر تارمار.

بۇ قەھرىمان جۇڭخۇاغا بولدى قۇتلۇق سەپەرلەر،
ئىگىزلىكتىن غاقىراپ كەلدى شاتلىق خەۋەرلەر،

جان تالاشقان دۈشمەنگە كەلدى قانلىق خەتەرلەر،
كۈتۈپ تۇرار بىزلەرنى جەڭدە ئوتلۇق زەپەرلەر،
چۈشتى دۈشمەن سەكراتقا، تېز بولغۇسىدۇر تارمار.

رەقپىلەرگە ئامان يوق، بولۇر چوقۇم خارۇ-زار،
بۇ ئازاتلىق ئۇرۇشتا بىزگە كورۇم بار-بار،
قانخور جاللات بار ئىكەن ئاڭا ئولۇم يار-يار،
تاجاۋۇزچى ئاپەتنى گورگە ھۇجۇم تارتار،
دىمەك دۈشمەن ھىچ قالماي تېز بولغۇسىدۇر تارمار.

6. مۇسەددەس

كورۇپ ئوتتۇق دەھشەتلىك بەكمۇ ئېغىر كۈنلەرنى،
يېڭىپ چىقتۇق ۋەھشەتلىك قايغۇلۇق شۇ تۈنلەرنى،
ئېشىپ كەتتۇق داۋاندىن بېسىپ قىڭغىر يوللەرنى،
بېغىمىزدا ئۇندۇردۇق غول سۈمەنبەر-گۈللەرنى،
قويدۇق جەڭدە ھاردۇرۇپ ۋەھشى زومىگەرلەرنى،
ھۇجۇم ياساپ ھەر مىنۇت ئالدۇق بىز زەپەرلەرنى.

بىلىدىمىزمۇ ئەي دوستلار، يېڭىش كىمگە خاس ئىكەن؟
ئۇچرىساقمۇ قىرغىنغا، ھايات كىمگە ماس ئىكەن؟
ئېيتىڭلارچۇ بەھوزۇر، ئېيتقان سوزۇڭ راس ئىكەن!

ھايات ئۈچۈن كۈرەشتە يېڭىدىغان ناس ① ئىكەن!
شۇڭا قويدۇق ھاردۇرۇپ جەڭدە زومىگەرلەرنى،
ھۇجۇم ياساپ ھەر مىنۇت ئۇتتۇق بىز زەپەرلەرنى.

ئوتمۇشتىن بىز ئۈگەنگەن، كەلگۈسىنى بىلىمىز،
شۇڭا چىققان دۇنياغا "جۇڭخۇا" دىگەن نامىمىز،
يىراقلارغا تارالغان ئۇلۇغ شەۋكەت-شانىمىز،
يېڭىش تېپىپ تونۇلغان بۈيۈك ۋەتەن-ئېلىمىز،
قويدۇق جەڭدە ھاردۇرۇپ يىرتقۇچ زومىگەرلەرنى،
ھۇجۇم ياساپ ھەر مىنۇت قازاندۇق زەپەرلەرنى.

تاققا قاراپ يۈگۈرسەك قورقاق دۈشمەن قېچىشتى،
زەربىمىزگە چىدالماي زەھەرلىك گاز چېچىشتى،
غەزىۋىمىز زىيادە قايناپ يەنە تېشىشتى،
كۈرەش بىزگە يېڭىشنىڭ ئىشىگىنى ئېچىشتى،
قويدۇق جەڭدە ھاردۇرۇپ مۇدەھىش زومىگەرلەرنى،
ھۇجۇم ياساپ ھەر مىنۇت قازاندۇق زەپەرلەرنى.

يەنە قەتئى تىرىشىپ زۇلمەت يولىن باغلايمىز،
تاجاۋۇزچى كۈچلەرنى يوقاتماقچا چاغلايمىز،

① ناس — ئامما — خەلق مەنىسىدە.

قارا يۈزلەر كوكسىنى پەشۋا بىلەن داغلايمىز،
كوز نۇرىمىز ۋەتەننى ئېھتىراملاپ ساقلايمىز،
قويدۇق جەڭدە ھاردۇرۇپ خۇنخور زومىگەرلەرنى،
ھۇجۇم ياساپ ھەر مىنۇت قازاندۇق زەپەرلەرنى.

ئىرادىمىز مۇستەھكەم ھىچقاچاندا سۇنمايدۇ،
ناھەققەت ئالدىدا ھەققەت يېڭىلىمەيدۇ،
بىزگە بىر تاڭ ئاتىدۇ، ئىككىنچى يوقالمايدۇ،...
بارلىق مىللەت ئەركىنلىك، مۇساۋاتتا^① ياشايدۇ،
شۇڭلاشقا يوق قىلىمىز بەتكار زومىگەرلەرنى،
ئورنىتىمىز ۋەتەنگە مەڭگۈلۈك زەپەرلەرنى.
1945 - يىل 15 - ئىيۇل، قەشقەر.

بولماس

ۋەتەن سۈيگەن كىشى ھەرگىز جاھاندا خارۇ-زار بولماس،
ئۇلى مەھكەم قۇرۇلغاندا بىناسى تارمار بولماس.

① مۇساۋات — باراۋەرلىك.

ۋەتەن خەلقى ئۈچۈن جاننى تىكىش ھەركىمگە شەۋكەتتۇر،
ۋەتەن خىزمىتىدىن ئارتۇق - ئۇلۇغراق كارى بار بولماس.

تۈزەتكەن چاغدا ئىللەتنى، يوقاتقان چاغدا زىللەتنى،
ئازات قىلغاندا دولەتنى، جاھان ھىچكىمگە تار بولماس.

ۋەتەن، خەلقنىڭ تەقەززاسى بىلىپ قوي، نىمە ئىستەيدۇ،
خۇراپات بىرلە غاپىللىق تەرەققىغا شوئار بولماس.

ئۈزەڭنىڭ پايدىسىدىن كەچ، ۋەتەن نەپىگە كوز تاشلا،
بىراۋ قىلسا زىيانداشلىق، ئۇنىڭغا خەلقمۇ يار بولماس.

پەقەت بولساڭ ۋەتەن خەلقىڭ ئۈچۈن ئاشىق ساداقەتلىك،
پېقىرلىق - كەمبەغەللىكنىڭ ساڭا ئۇ دەمدە ئار بولماس.

ساناقسىز مالۇ - مۈلكۈڭگە ئىشەنمە، ھىچ غۇرۇرلانما،
ۋەتەن، خەلقىڭگە خىزمەت قىل، ئۇلۇغ توھپەڭ بىكار بولماس.

يىگىتلىك چاغ غەنىمەتتۇر، ئەزىز ئومرۇڭمۇ قىممەتتۇر،
ساقال قاردەك ئاقارغاندا بېلىڭدە كۈچ - مادار بولماس.

تىلى قىسقا بۇ شوخ - ئەركىن بۈيۈك ئەلنى سالاملايدۇ،
زىمىستان كەتمىگۈنچە ھىچ گۈلىستاندا باھار بولماس.

1945 - يىل ئىيۇل، قەشقەر.

ئازاتلىق باھارى

(مۇستەھزات مۇرەببە)

— ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى 8 يىللىق ئۇرۇش.

مىزنىڭ ئاخىرقى غەلىبىسىنى تەبرىكلەيمەن.

قۇللۇق ئورنىغا بولدى ئازاتلىق،

خوشاللىق ئىچىدە كەلدى ئازاتلىق،

كەتتى تۇتقۇنلۇق، كەلدى ئازاتلىق،

بەخت تۇغۇلغاندەك كەلدى ئازاتلىق،

لەيلىمىز ناھار.

نازلىق باقتى ئاي چىچەك ئاتقاندا،

سۈيى كارۋانى ئىتەك ئاچقاندا،

مەيداندا جەڭچى غىجەك چالغاندا،

قوينىنى ئاچتى بىزگە ئازاتلىق،

پەسلىمىز باھار.

كەتتى زەھەرلىك، مۇدەھىش زىمىستان،

بولدۇ جۇڭخۇا يېڭى گۈلىستان،

دۈشمەنگە ماكان بولدى گورۇستان،

چېلىش بىلەن بىز تاپتۇق ئازاتلىق،

پۇرايدۇ گۈللەر.

قارا كېچىلەر يورۇپ تاڭ ئاتتى،
تاجاۋۇزچىلار قەۋرىدە ياتتى،
يۈزسىز غالچىلار غەملەرگە پاتتى،
گۈزەل جاناندىك كۈلدى ئازاتلىق،
خۇشتۇر كوڭۇللەر.

سەككىز يىل ئاقتى قىزىل ياقۇت قان،
مەرتلىك يوسۇندا بەردۇق كۆپ قۇربان،
دۇنيا ئەھلىنى قالدۇردۇق ھەيران،
قان-تەر ئىزىدىن كەلدى ئازاتلىق،
ياشار يۈرەكلەر.

غەزەپ ئاستىدا پارتلىدى زىندان،
زەرپكە ئۇچرىدى دۈشمەنلەر چەندەن،
ئىستىقبالىمىز غۇنچىدەك خەندەن،
بىزنىڭ تويىمىز بولدى ئازاتلىق،
چالدۇق سۇنايلار.

جاھان تارىخى ئاچتى يېڭى بەت،
بىزگە باغلىدى بارچە مۇھەببەت،
ئىتتىپاقچىلار تۇتتى ھەقىقەت،
”ئوقلۇق“ ① تۈگىدى، بولدى ئازاتلىق،
ھەممە توي تارتار.

① ئوقلۇق — گېرمانىيە، ئىتالىيە، ياپونىيىدىن ئىبارەت ئۈچ جاھان-
گىر دولەت ”ئوق مەركەز“ دەپ ئاتالغان ئىدى. — ئاپتوردىن.

كەتتى دەرت - ئەلەم ئەلنىڭ بېشىدىن،
ئوچتى ئاداۋەت ھەر بىر كىشىدىن،
ئالغىش جۇڭخۇاغا ئىچكى - تېشىدىن،
كەڭ قانات يازدى كۆتكەن ئازاتلىق،
بىزلەر بەختىيار.

450 مىليون خەلق مەھكەم بىرلىشىپ،
ۋەھشى ياپوننى يەڭدۇق چېلىشىپ،
دولەت قۇرىمىز ئەمدى تىرىشىپ،
بىزلەرگە كېرەك مەڭگۈ ئازاتلىق!
دۇشمەن تارۇ - مار!...

1945 - يىل ئاۋغۇست.

يۈرەكتىن ئاۋاز

قەلەم!

سېنى شوخلۇق نەسىمىدا،
ئەرگىن تەۋرىتىمەن،
ئۇخلاتمايمەن،
ئۇخلايمايمەن،
ئاخىر غىچىلىك -

ھېچ توختاتمايمەن!...

سېنى ھەرگىز —

دەزمالغا ئوخشاتمايمەن.

بىر چاغلاردا،

ھايات گۈلۈمنى

لەنەتكار يىللار

بەلكى توزۇتۇپ تاشلار...

پەقەت سەن —

ئەي... شوخ قەلەم!

مەن ئۇچۇن —

دۇنيانىڭ ئومىرى بىلەن تەڭ —

ئۇزاق ياشارسەن!!!

دۇرۇس...

مەن كۈزلەيمەن

ئۇلۇغ ۋىسالىنى —

ئەركىنلىك،

باراۋەرلىكنى...

(پەقەت خەلقنىڭ).

بۇنى ماڭا

ۋە بەلكى ساڭا...

ئۆزى ئالى،

دىلى گوھەر،
تىلى جەۋھەر
ئۇلۇغ ئۇستاز ئۈگەتكەن.
بۇ دەرس
قېنىمغا سىڭىپ كەتكەن.
ئەي، شوخ قەلەم!
ئەركىنلىك بابىدا
بۇلبۇلدەك ناۋا چەك!
جۇڭخۇا پەرزەنتلىرىگە،
ئىنسانىيەت ئاممىسىگە
بېغىشلاپ ناخشىلار كۈيلە!

مېھرئانلىق،
ۋاپادارلىق
سېنىڭ جېنىڭ بولسۇن!...
خەلق مەنپەئەتى —
ئىتتىپاقى،
ئالى نىشانەڭ بولسۇن!

قانغۇدەك سوزلە!
مۇمكىن...
مەيلى ئاسماندا قانچىكى ئۇچساڭ!
سېنىڭ شوخلۇغۇڭ ئۇ،

لېكىن سەن...

شۇنى ئۇنتۇمىغىنكى:

ئوپۇ - چورەگدە...

ئەگرى نىيەت،

ھەسەتخورلارمۇ بار...

ئۇلارنى قاننىڭ بىلەن ئۇر!

خەنجەر بولۇپ تىل!

ئەي قەلەم!

سەن شۇنداق شوخ

ھەم زىل...

سۈپىتىڭگە، خىسلىتىڭگە...

دەريا بېلىقلىرىمۇ ئوخشىماس.

قەلەم بانسىز كۈيلىمەس

خۇددى ئىپتىكار ئېيتقاندا.

كەيىكتەك تېڭىرقىما!

ھەر بىر مىسرادا

تىمەنلىكنى جارى قىل!

قالمىسۇن دىلىڭدا ئارمان!

يەنە توختىماي قاينا!

يەنە دۇغ بولۇپ قالما!

ئەقەدە قەسدىسىنى توقۇ!

قەلەم ئولمەيدۇ!
 قەلەمكەش مەڭگۈ ياشايدۇ! —
 بۇ، مېنىڭ شوئارىم.
 ئەقىدەم شۇنداق چىڭ،
 ھەتتا قەلەمنىڭمۇ شۇ.

قەلەم، ئەي قەلەم...
 سەن مېنى،
 مەن كۆھكەن.
 سەنئەت تېغىدىن —
 كان قېزىپ،
 تەر توكۇپ،
 كويۇپ-پىشىپ،
 ساپ، قىممەت —
 بىباھا گوھەر ئالىمەن.
 ئۇنى چىرايلىق تىزىپ،
 ئازات جۇڭخۇانىڭ —
 كوكسىگە زىننەت بېرىپ،
 مارجان قىلىپ ئاسمەن!
 مانا مېنىڭ قەلىمىم —
 مانا مېنىڭ قەلىمىم...
 ئەقىدەم ئالجاناپ؛
 مەقسىدىم:

جۇڭگونى —

دۇنيانى ئازاتلىققا يەتكۈزۈش، دەپ،
يۇلتۇزلاردىن قۇرلار تىزىپ،
ئاسمان بېتىگە يازىمەن.

ئۇنى ھەممە كورسۇن...
ھەر تال ئۇنچە - سوز —
دانه ساپ گوھەرگە تەڭ.
ۋە بەلكى قىممەت — سەنئەت سوزى.
قەلەم يەنە شۇنداق —
ئەزىز جانغا تەڭ.
ساقلايمەن ئاڭا —

ئاخىرغىچە ھورمەت - ئىززەت...
ئاداققى مىنۇتقىچە
مېنىڭ قەلىمىمدىن
شۇنداق...
دولەت ئەلا!
خەلق ئەلا!

دىگەن ھەققانى ئاۋاز —
ئۇلۇغ سادا چىقىپ تۇرىدۇ.
ئۇ پەقەت ئوچمەيدۇ...
پەقەت يېڭى جۇڭخۇا،
ھورلۇك دۇنيا مەنزىلىدە

مەقسەتكە يېتىدۇ...

1945 - يىل 3 - سېنتەبىر.

تېلىم

سوزلە تېلىم ئۇرغۇپ، بۇلبۇل بىكار قالسۇن!
شېرىن سوزلىرىڭدىن نازۇك نىگار قالسۇن!

تاشلار ئېرىپ كەتسۇن سوزۇڭ تەسىرىدىن،
خەستە شىپا تاپسۇن، "تۇتى" بىمار قالسۇن!

خەلقىم ئىچىپ شەرۋەت، "رەھمەت!" دىسۇن دائىم،
دىلغا بېرىپ لەززەت، ئارتتا شېكەر قالسۇن!

قولۇم چالسا راۋاپ، كۈيلە مۇقامىڭنى!
كەتسۇن جاھان ياڭراپ، جىڭگىر دۇتار قالسۇن!

سازلا، ناۋا بىرلە، سازىڭنى شوخ-ئەرەكن!
تېلىڭدىن ئەلگە ئۈچمەس مول يادىگار قالسۇن!

1945 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

غەزەل

جانان ئىشىكنى ئاچماس، زەنجىر قېقىلمىغۇنچە،
جەننەت دىلىمغا ياقماس ئەنجۇر قېتىلمىغۇنچە.

باغدا ئېچىلسا لالە، بۇلبۇل قىلۇركى نالە،
پەسلى باھار ئاتالماس گۈللەر ئېچىلمىغۇنچە.

ئاشق مۇرادى يۈكسەك ياردىن ۋاپانى كۆرمەك،
پەرۋانە ئۆزىنى ئۇرماس نۇرلار چېچىلمىغۇنچە.

گۈلشەن ئىچىندە رەيھان دىلنى مۇئەتتەر ئەيلەر،
نازى ھىساپقا كىرمەس تاللار ئېگىلىگۈنچە.

شىرىن يولىدا پەرھات چەكتى جاپانى ھەر دەم،
گوھەرمۇ قولغا كەلمەس كانلار قېزىلمىغۇنچە.

ئول "رابىيە"نى كۆرسە "سەيدىن" جېنى سۇيۇنۇر،
ئالماس ئارام مۇساپىر بەللەر يېشىلمىگۈنچە.

بوسۇغىدا تۇرىدۇ توت كوز بولۇپ غېرىبى،
ياردىن بولەككە باقماس كوزلەر تېشىلمىگۇنچە.

ئاۋال كوڭۇلنى ساپ قىل، ئاندىن يولۇڭنى تاپقىل!
ھىچبىر بىنا قۇرۇلماس ئۇللار تىزىلمىگۇنچە.

بولسا يار ئۇچۇن قۇربان ئاقىۋەتتە شوخ-ئەركىن،
ئالتۇن سەھىپە بىكار، ناملار يېزىلمىگۇنچە.

1945 - يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر.

چىرايلىق

(مۇسەببە)

ئۇلۇغ ئانا يۇرتىمىز - دىيارىمىز چىرايلىق،
گۈللەر ئۆسكەن باغىمىز، باھارىمىز چىرايلىق،
ئالما، نەشپۇت، مۇناقى، ئانارىمىز چىرايلىق،
شېكەر پىلەك، ئاقناۋات، پاتاسىمىز چىرايلىق،
سەۋزە، لاڭخا، شوخلا ھەم ماشلىرىمىز چىرايلىق،
ئالتۇن بۇغداي ھەم قوناق، ئاشلىرىمىز چىرايلىق،
لەپشىپ تۇرغان مايىسلىق قىزلىرىمىز چىرايلىق.

ئاسمان پەلەك تاغلاردا سەكرەپ كىيىك ئوينىشار،
قوزىچاقلار مەرىشىپ يايلاقلاردا يايىرشار،
بوتىلاقلار، تايىچاقلار كىشىنەپ، چىشلەپ قوغلىشار،
پەرۋاز قىلىپ بۇلبۇللار گۈل ئىشىقىدا سايىرشار،
يولۋاس، بۇغا، ئارسلان جىلغا-جاڭگال خالىشار،
كىيىك كىندىك قارىنىدا ئىپار-مىشكىن قاينىشار،
خەلقىمىزگە پايدىلىق يايلىغىمىز چىرايلىق.

كوك شىشىدەك سۇپ-سۇزۇك ئوركەشلىگەن كەڭ دەريا،
ئەترە بۇيۇق غۇبارسىز، دەرتكە دەرمان ساپ ھاۋا،
ئوڭكۇر-غارلاردىن چىقار ئەجەپ مەيىن بىر سادا،
مەرمەر تاشلىق ھەم داڭلىق زىمىنىمىز تۇتيا،
ھەتتا قومۇش، سۇتلۇك ئوت مەجرۇھلارغا دۇر داۋا،
بۇيۇك قۇرۇلۇشقا ماستۇر پال-پال غىلاڭ كەڭ دالا،
چىمەن ۋەتەن-گۈلىستان-گۈلزارىمىز چىرايلىق.

دىلى سادىق، ئەزىمەت، مېھنەتكەش قىز-ئوغلانى،
شىرىن سوزلۇك، ئاھۇ كوز پىداكار قەھرىمانى،
ۋەتەن ئۈچۈن پىدادۇر بولسا ئەگەر مىڭ جانى،
گۈل بىلەن بوستان قىلۇر بۇ چولستان دۇنيانى،
بىزنىڭ ۋەتەن ئۇلۇغۋار كومۇر مەدەنىنىڭ كانى،

ۋارقىدىشىپ تارىخنى، كۆرۈپ باقسۇن ئىنسانى،
پەزىلەتلىك نەسلىمىز - ئەۋلادىمىز چىرايلىق.

بىزگە ھۇجۇم قىلىشمۇ ۋەھشى نىيەت نابىكار،
بولدى ئاخىر ئۇتتۇرۇپ سالتاڭ كىپەن تارمار،
دۇنيا خەلقى بولەكچە بىزگە بەردى ئېتىۋار،
مەڭگۈلۈك دوست بولماقچى ئۇلار قىلدى ئىختىيار،
جەڭدە ئالغان ئۇتۇقتىن ھەر كىشىمىز ئېيتىخار،
ھەر بىر ئادەم ھەرقاچان تېچلىققا خوپ ئىنتىزار،
چوڭ مەيداندا مەردانە، بايرامىمىز چىرايلىق.

گۈل باغ ئارا گۈل تېرۇر تەر ئاققۇزۇپ باغۋان،
پوستا سەگەك ساقلايدۇ بۇ ۋەتەننى پاسۋان،
كۆپ ئېزىلگەن خەلقىمىز پاراسەتلىك - ئاقىلان،
دوستلىرىغا خىيانەت قىلمىغاندۇر ھىچقاچان،
كۆڭلىدە بار ياخشىلىق، يامان خىيال قىلمىغان،
شۇنداق توغرا مەقسەدى دوست - دۈشمەننى ئايرىغان،
ۋەتەن دىسە، شوخ - ئەركىن، ئەشئارىڭىز چىرايلىق.
1945 - يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر.

ناز گۈلگە

مېھرىك بىلەن قارايسەن گويا جاننى ئالغۇدەك،
تېخىچە يوق ئىلتىپات كويۇڭدا يۇرسەم ناز گۈل.

نىمىشقىكىن تىترەيدۇ سىماپ كەبى يۇرسىڭم؟...
سەن بىلەن كورۇشكەندە، كوڭلۈمدە كۈلسەم ناز گۈل.

يېڭى چىققان قۇياشتەك كۈلۈپ ئويدىن چىقارسەن،
سوزۇم لەۋدىن قاچىدۇ، قاچاندا كورسەم ناز گۈل.

تاتلىققىنا سوزۇڭنى بۈگۈن ئەجەپ سېغىنىدىم،
ئوربۇالدى يالغۇزلۇق ھەر كېچە كۈتسەم ناز گۈل.

خەت يازايمۇ يا بېيىت، يا قىلايمۇ نالىلەر؟
سەن ئۇيقۇدا، مەن بىدار، خىياللار سۇرسەم ناز گۈل.

سەن گۈل بولۇپ ئېچىلساڭ، مەن بۇلبۇلۇڭ سايرىسام.
دوستلار تەھسىن ئېيتىنشار ئالدىڭدىن ئوتسەم ناز گۈل.

سېلىپ چوڭقۇر تەسىرات قاراپ كەتتىڭ مەكتەپكە،
ھەسرەت يوق دىلىمدا، يولۇڭدا ئولسەم ناز گۈل.

مۇھەببەتلىك شوخ-ئەركىن گۈللۈگۈڭدە سايىرسۇن!
داستان بولۇر نىگارنىڭ ئىلھامغا چومسەم ناز گۈل.
1945 - يىل نوياىر.

بالىلار تىلى

ئوزۇم كىچىك،
سوزۇم چۈچۈك.

مەكتەپ جېنىم —
جەننەت جېنىم.

ئەسىرىم روشەن،
جايمىم گۈلشەن.

پىكىرىم سۇزۇك،
ئىشىم تۈزۈك.

كوڭلۇم باھار،
ھەر چاغ ناھار.

يۇزۇم ئانار،
كوزۇم يانار.

تۇتتۇم قەلەم،
يوق بول ئەلەم!

تەكتىم شوخ دىل،
بەختىم ئوز تىل.

قېنىم قىزىق،
خېتىم تىزىق.

ۋەتەن ئانام،
ساڭا سالام.

گۈزەل ئايىم،
بولاي ئالىم؛

ياكى شائىر —
جەڭگە ماھىر؛

www.uyghurkitap.com

يا سر قۇچقۇچ.

یاش بولمەن،

شوخی بالمہن.

چامداپ شۇڭا

ما نخدم نالغا.

تهيار هر دم

ياۋغا زەربەم.

دۇهتەن دەيمەن،

ههق ئىشلەيمەن.

کہ لگو سگہ

ياشلار ئىگە.

کیچنگمدن —

چچگمدن،

ئۇقتۇم بۇنى،

يازدم شۇنى.

1945 - میل قہ شقہ .

مۇھتەملات

بۇلبۇلنىڭ ئارزۇسى پەسلى باھار-ياز،
ھەقىقەتتىن ئىلھاملىنىپ داستانلار ياز!
ماھىرلىقنى سەن ئۇ «ناۋايى»دىن ئۈگەن،
ئىجات گۈلزارىدا سايرا، قانات ياز!

1945 - يىل قەشقەر.

بۇگۈن بولەكچىغۇ؟

(مۇسەللەس)

— ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇشىمىزنىڭ
زور غەلىبىسىنى تەبرىكلەپ.

ئول كۈن بولەكچە، بول كۈن بولەكچە،
ئىلھام كەلمەكتە شول كۈن بولەكچە،
كەلكۈن زابانىم گۈلگۈن بولەكچە.

سەپىر ئەتتى، كوردى دىللار نەپىسى،
ئاچتى كوڭۇلنى باھار نەسمى،
گۈللەر ئېچىلغاچ گۈلشەن بولەكچە.

ھايات ئېرىشتى ئۈچمەس چىراققا،
قىش دەۋرى كەتتى بىزدىن يىراققا،
مىللەت باراۋەر، ئەركىن بولەكچە.

جان-تەننى ئەتكەن دولەتكە تارتۇق،
ئومرى ۋە تەننىڭ بەش مىڭدىن ئارتۇق،
ئۈسمە يىگىتتەك، كورگىن بولەكچە.

قانات قاقىدۇ گام پەرۋاز ئۇرۇپ،
قۇمىرى چىمەندە سايىرايدۇ ئۇرغۇپ،
بول كۈنكى شاتلىق دەۋران بولەكچە.

ئەجەپ خىياللات مۇڭلۇق كېچىدە...
زۈلمەت، ئاسارەت، قۇللۇق ئىچىدە...
قىلغان نادامەت-نالان بولەكچە.

ئومىرىن ئۆتكۈزگەن ياشلار گۈلەختە،
ھەسرەت يۈرەكلىك چاللار دوزەختە...
تۇرمۇش كەچۈرگەن ياران بولەكچە.

چىداپ تۇرالماي ئولسە يولداشى...
ئاققان سەل بولۇپ ئەلنىڭ كوز ياشى،
زەرداپ يۈرەككە تولغان بولەكچە.

ئەلنىڭ قېنىدىن زالىم بىزەلگەن...
زۇلمەت دەستىدىن جىگەر ئېزىلگەن،
ۋاپاغا جاپا بولغان بولەكچە.

باي ئىدۇق ئەمما بولدۇق بىز پەقىر،
ياتلار ئالدىدا ھەم بولدۇق ھەقىر،
“قۇم” “سمونت” بولدى، بول كۈن بولەكچە.

ئۇققان كەشىپىيات دۇنيا قۇلىغى،
بىزدە قاينايدۇ خىسلەت بۇلىغى،
سەنئەت مۇھىتى دولقۇن بولەكچە.

مەڭگۈ ياشايدۇ خەلقپەرۋەر دۆلەت،
“يەرگە بىر نوۋەت، ئەرگە بىر نوۋەت” —
دىگەن ئۇلۇغلار ئايان بولەكچە.

كورسەتكەن جەزىر، بارىدۇ قەۋر —
ئەسىردىن — ئەسىر، دەۋردىن — دەۋر،
پارلاق كەلگۈسى جاھان بولەكچە.

يوقالدى خانلىق يالماۋۇزچىلار،
گۇم بولدى ئەنە تاجاۋۇزچىلار...
دەلىل شۇنىڭغا، دەۋران بولەكچە.

ئىزى ئۈچمەيدۇ تۇتقان ئادالەت،
تارىخ ھوكىمى شۇ: غالىپ ھەقىقەت...
مەغلۇپ زومىگەر، پەرمان بولەكچە.

سىم قويىنغا زەر پال-پۇل چۈكەردى،
دىل مۇرغىزارى ياشناپ كۈكەرتتى،
جانان يۈرەكتە سەيلان بولەكچە.

قانلىق چېلىشتا، ئۇتۇق ئېلىشتا،
ئالغا مېڭىشتا، ھەر دەم يېڭىشتا،
بولدى بۇ جۇڭخۇا مەردان بولەكچە.

بولدى ئازاتلىق ئەلنىڭ قاياشى،
چاچتى نۇرىنى ۋەتەن قۇياشى،
تۇرمۇش چىرايلىق بولسۇن بولەكچە.

نومۇس ئاقلاندى گۈلشەننى ساقلاپ،
ئۈچمەيدۇ ھەرگىز ئازاتلىق-ئاپتاپ،

قىلار جاھاننى نۇران بولەكچە.

1945 - يىل قەشقەر.

كوردۇم

كېلىپ دۇنياغا مەن بەختۇ-سائادەتنى ئادا كوردۇم،
ئۈزۈمنىڭ دەردىگە دەرمان تېپىلماس بىداۋا كوردۇم.

بىرى شەخسپەرەس زالىم، بىرى قاشقىر مېجەز ھاكىم،
بىرى گال بەندىسى "ئالىم"... ساداقەتتە رىيا كوردۇم.

تەپەككۇر ئەيلىسەم، دوستلار شىكايەت قىلدى بۇ ھالدىن،
بۇ خەلقىم بەختىنى بەختىم كەبى نۇرسىز قارا كوردۇم.

قىزىپ كەتكەن ھارارەتتىن بۇ چەكسىز دەشت-باياۋانلار،
ساماندىك سارغىيىپ سولغان خىلى رەنا-گىيا كوردۇم.

ئۇرۇپ پەرۋاندىك ئۈزنى چىمەن ئىشقىدا ئۆرتەنگەن،
غېرىپ بۇلبۇل تىلىدىن مەن ئەجەپ مۇڭلۇق ناۋا كوردۇم.

ھايات ۋەسلىگە زار بولغان خالايتقا تېگىپ ئاپەت،
يۈرەكلەرنى جاراھەتلەپ ئۇچۇپ يۈرگەن ۋابا كوردۇم.

يىگىتلىك دەۋرىگە يەتسەم ساپادا نەچچە "دانشمەن"
ۋەتەن. نەپىگە كويمىگەن سىپاگەر ئاشنا كوردۇم.

بىراۋغا ياخشىلىق قىلماس ۋە لېكىن مىننىتى كۆپتۈر،
رەپىقلەردىن ئاھانەتنى، رەقپىلەردىن جاپا كوردۇم.

ھالاۋەت ئىزدىدىم، تاپماي، يولۇقتۇم دەرت - مۇشەققەتكە،
تاياندىم غەيرىتىمگە مەن، ئىشەنچىمدىن ۋاپا كوردۇم.

قۇلاغمىغا سادا كەلدى: چىمەنلىك باغدا تاڭ ئاتتى!
زىمىن - كۆككە يورۇق بەرگەن ئەبەت ئۈچمەس زىيا كوردۇم.

كېچە - كۈندۈز بولۇپ توت كوز تىلەر ۋەسلىنى شوخ -
ئەركىن،

باھارىستان - گۈلىستاندا زىمىستاننى جۇدا كوردۇم.

1945 - يىل قەشقەر.

زادى ئالدانما!

ئوزىنى ئوينىتىپ قويسا،

“گۈزەل ھوسنى” گە ئالدانما!

تەبەسسۇم ئەيلەسە چوڭقۇر

“ناۋات” سوزىگە ئالدانما!

يىلاننىڭ تېشى يۇمشاقتۇر،

ئىچىگە لىق زەھەر تولغان،

ۋاپا قىلساڭ، جاپا كەلگەي،

سېسىق كوكسىگە ئالدانما!

كوزۇڭىگە ئۇيقۇ كەلتۈرمەي،

كورۇشنى ئىختىيار قىلساڭ،

سالار باغرىڭغا نەشتەرنى،

مىكىر - قەستىگە ئالدانما!

ئوزەنچە ساقلىساڭ تاشنى

يۈرەك - باغرىڭدا “گوھەز” دەپ،

ئاخىرى پايدا يەتكۈزمەس،

گۈزەل ئەپتىگە ئالدانما!

كورۇشكە دىل كوزى لازىم،

كوزۇڭنى ئاچپە ئوخشاتما!
 سوزىنى ئوخشىتىپ قىلسا،
 "يوغان" ئەقلىگە ئالدىنما!
 پالاستا ئولتۇرۇپ شامدەك،
 قويۇپ ئالدىدا ئۇستىرلاپ،
 سېنىڭغا ئېيتىدۇ يالغان،
 قاپاق پالچىغا ئالدىنما!
 ۋەتەنداشنى تونۇپ قويغىل!
 مەجەزى - خۇلقى ئوخشاشماس؛
 جاھاندا تولا ئىنسان بار،
 ئادەم تۈلكىگە ئالدىنما!
 قورام تاشلار ياتار سايدا،
 ئاڭا بىركىم نەزەر سالىماس،
 دىيەلمەس ئۇ "كېرەكتۇر مەن!"
 ساپال سولەتكە ئالدىنما!
 قازاندىكى تالاي سۇغا
 قوشۇقتا بىر تۈز كۇپايە،
 چاپان ئىچىدە ئادەم بار،
 قاشاڭ ھەيكەلگە ئالدىنما!
 تەپەككۇر قىل، تەكەببۇرلۇق
 كىشىگە پايدا بەرگەنمۇ؟
 دىمىغىڭنى ئىگىز تۇتما،

تىكەن شوھرەتكە ئالدىنما!
ئەجەپ ھەيرانە مەن دوستلار،
بۇ ئالداش، ئالدىنىشلارغا؛
ياغار مولدۇر باھار پەيتتە،
”سوغاق پەسلىگە“ ئالدىنما!
كېڭەش ئورنىدا شوخ-ئەركىن،
خۇلۇق بابىدا سوز ئاچتى،
بىلىپ يۈرگىلىكى يولداشلار،
پەقەت يالغانغا ئالدىنما!

1945 - يىل قەشقەر.

دىلدار جانانغا

جىلۋەڭ بىلەن ئەي جانان، ئۈزەڭگە مېنى يار ئەتتىڭ،
بۇ كەڭ كۆڭلۈمدە چىن ئىشقىنىڭ چوغ-ئوتىنى بار ئەتتىڭ.
”كېرەكمەس باشقىسى سەندىن، ئومۇرلۇك ئاشىغىم سەن-سەن“
دىدىڭ خوشنۇد قىلىپ، ياتقا بېقىشنى نومۇس-ئار ئەتتىڭ.

گۈزەل لەيلى ئۈچۈن مەجنۇن ۋاپا ئىلكىدە جان بەرگەن،
شۇنىڭدەك جان بېرەي بۈگۈن، مېنى ۋەسلىڭگە زار ئەتتىڭ.

”نە قىلسۇن ئاشىغىڭ مىسكىن، غېرىپكى بىر قۇرۇق جان بار“
ساڭا شۇنداق دىسەم باشتا ئۈزەمنى ئېتىۋار ئەتتىڭ.

مېنىڭ ئالدىمدا سەن ئۇزرا، سېنىڭ قارشىڭدا مەن ۋامۇق،
سېلىپ سىنەمگە مېھرىڭنى، گۈلۈڭ بەرگىگە خار ① ئەتتىڭ.

لەتاپەتتە سېنىڭدەك بىر تېپىلماس نازىنىن دىل بەر،
بۇ ئومۇرۇم سەن ئۈچۈن مۇتلەق مېنى سەن ئىختىيار ئەتتىڭ.

كۈچۈڭ كەلدى ھىساپسىز كىم، رەشىك ئەتكەنگە تىغ ئۇردۇڭ،
ئارىغا ئۇنسە تىكەنلەر قىلچىتا تارمار ئەتتىڭ.

تېتىپ باققاچمىكىن، مەيلىم سېنىڭ جامىڭدا لەززەتنى،
سۇمۇردۇم شەرۋىتىڭنى بىر، شۇ سائەت بىقارار ئەتتىڭ.

يىراق ئۆتمەي كۈز ئالدىڭدا، ۋاپاسىز ”يار“نى تەرك ئەتتىم،
پىدا قىلدىم ساڭا جاننى، مېنى سەن ھەم شىكار ئەتتىڭ.

① خار — گۈلنى ساقلىغۇچى تىكەن.

مۇلاقات بولساق ئىككىمىز يەنە خۇش خۇي تەبەسسۇملە
كېلىمەنەك ئىلتىجا قىلسا، "تۇرۇپ تۇر!" دەپ بىكار ئەتتىڭ.

كى چوڭ بولساقمۇ بىر مەلىدە سەن - بىز ئوينىشىپ بىللە،
گاداي دەپ مەن غەيرىنى سۇندۇرۇپ خوپ ئىنتىزار ئەتتىڭ.

ئۇمىتلىك ئاشىغى سادىق ئىدىم ۋەسلىڭگە، ئەي جانان!
تېلىمنى لال ئېتىپ ئەلگە مېنى سەن ئاشكار ئەتتىڭ.

بېغىڭدا گۈل تېرىپ دائىم يۈرەك قېنىمنى سەرپ ئەتتىم،
دېسۇنكى "رەھمەت!" دىلېر، مېنىڭچۇن لالزار ئەتتىڭ.

ساڭادۇر رىغبىتىم دىلدىن، يوق ھېچ پەرقىم مېنىڭ ئەلدىن،
ئۈزۈم دەرەتلىك، يۈزۈم گەرەتلىك، يۈرەكتە ئاھۇ - زار ئەتتىڭ.

مۇبارەك خاك - پايىڭنى يۈزۈمگە تۇتيا قىلدىم،
ساباھى ۋەسلى شەمىڭنى يېقىپ دىلغا ناھار ئەتتىڭ.

ھەقىقەتتە كوڭۇل بەردىم، سېنىڭدىن باشقا يار تۇتما!
زىمىستان دىل جاھاننى بۈگۈن كۈكلەم - باھار ئەتتىڭ.

بىلىپ ئالى سېنى ياپىرىم ئۈزۈمگە مېھرىۋان قىلدىم،
پەقەت سەندىن بۇ كوڭلۇم توق، ھاياتىمنى چىنار ئەتتىڭ.

تېلەپ ۋەسلىڭنى ئەي مەھبۇپ، كوزۇمگە ئۇيقۇ كەلمەيدۇ،
بۈگۈن سورىمايسەن ھالىمنى، قاي چاغنى قارار ئەتتىڭ؟

قاراپ قوي! خەستە مەن ھازىر، بۇ مەيدە ئېغىر زىققا،
ۋۇجۇدۇم چوغدۇر ئىشقىڭدا، داۋامەت تولغۇنار ئەتتىڭ.

ئۇنۇتماسمەن ساڭا بەرگەن ئۇ كۈنكى قەتئى ۋەدەمنى،
يېتىپ ئولسەم مۇرادىمغا نى ئارمان؟ غەمگۈزار ئەتتىڭ.

ئېچىلدى لالىدەك رەڭگىم كورۇپ ئىدىمكى خۇلقۇڭنى،
سېلىپ دىلىمغا مۇھەببەت، ئۈزەڭدەك بەختىيار ئەتتىڭ.

يېقىملىق دىلرaba سەنكىم، يەنە مەڭگۈگە ياشناپ كەت!
ئۇلۇغ خىسلەت، پەزىلەتلەر جاھاندا ئىپتىخار ئەتتىڭ.

جانان بۇلبۇلى شوخ-ئەركىن گۈلىستاندا مۇدام سايرا!
بۈگۈن سەن قىلچە پىكرىڭنى نىگارنىڭغا ئىزھار ئەتتىڭ.

1945 - يىل قەشقەر.

ۋەتەن ھەققىدە غەزەل

دۇنيادا قەدىرلىك ئۇلۇغ گۈلشەن ۋەتەن،
بالىقىپ چىققان قۇياشتەك كۈلگەن ۋەتەن.

تەقدىرلىك غالىبىيەتتۇر ھەر زامان،
زور ئادالەت دەۋرىنى سۈرگەن ۋەتەن.

ئىلىم-ئەخلاق جەۋھىرى قويۇڭدا بار،
مەدەنىيەت بەھرىدە كەلكۈن ۋەتەن.

كەشپىياتتا ھەممىنىڭ ئۇستازى سەن،
تەرەققىغا ئاۋال يەڭ تۇرگەن ۋەتەن.

دىلى قايناق، كۈڭلى ئاق پەرزەنتلىرىڭ،
جەڭگىۋارلىقتا يەنە ئۈسكەن ۋەتەن.

تاغلىرىڭنىڭ جىگىرى ئالتۇن، كۈمۈش...
يۈرىكى ۋىجدان بىلەن پۈتكەن ۋەتەن.

زەربە بېرىپ دۈشمەنگە، چىقتىڭ ئۇتۇپ،
جاپا بىرلە داۋاندىن ئۆتكەن ۋەتەن.

ناۋا چېكەر شوخ-ئەركىن ئەندەلىپتەك^①،
ھەقىقەتەن مەن سېنى سۈيگەن ۋەتەن.

1946 - يىل يانۋار، قەشقەر.

سەتەڭ

(ساتىرا)

چىشىنى ساناپ باقسام توتى قايتۇ لىڭىلداپ،
بىر غەرىچ تۈپلەي كىيىپ يورغىلايدۇ دىڭىلداپ.

ئەگرى-بۇگرى قورۇلۇپ ياغاقلاشقان يۈزىگە
ئۇپا-ئەڭلىك سۇرتىدۇ ھەر مىنۇتتا يېڭىلاپ.

بىر قولىدىن چۈشمەيدۇ نان يىمگەندە ئەينىڭى،
سۇزۇپ قاپاقلرىنى سوزلەپ قويار خىڭىلداپ.

① ئەندەلىپ — بۇلبۇل.

قېرى تۈلكىدەك ھىنگىيىپ، كىمنى كورسە كۈلىدۇ،
ئوسما قويۇپتۇ قاشقا چىڭگىلىكتە غۇلاچلاپ.

زاڭلىق بىلەن سەتەڭگە: “قانداقراق؟” دەپ قويسىڭىز،
جىلۋىسىنى ئوينىتىپ: “تۇرار، — دەيدۇ، — جىڭىلداپ.”

سۇرۇشتۇرۇپ يېشىنى ئوزىدىن سوراپ باقسىڭىز،
ئېيتار: “ئون توت” لىگىنى ئاۋازىنى قىزچىلاپ.

ھەممە يەرگە داڭ كەتكەن نامدار “ماجان بۇۋى”
يىگىنىنى ماختايدۇ كورگەنلەرگە بايچىلاپ.

ھەجۋى قىلدى شوخ — ئەركىن ئىلھامىدىن ئازغىنا،
“ئىچى غال — غال، تېشى پال — پال” سەتەڭلەرنى قامچىلاپ.
1946 — يىل يانۋار، قەشقەر.

قىتئە

ئويغىتىپ خىياللارنى ئەشئار چىقسۇن دىلىڭىدىن،
تەسىر يېتىپ يۈرەككە مۇڭلار قونسۇن تىلىڭىدىن.

گاڭ قەلەمنى تاشلىما، ۋەتەن، خەلىقىم ئۈچۈن ياز!
قورال قولدىن چۈشمەسۇن چىققۇنچە جان تېنىڭدىن!

جاننى تىككەن قەلەمكەش ھەرگىز زاۋال كورمەسۇن،
كوزلىگەن مەقسىدىگە يەتمەگۈنچە ئولمەسۇن!
ئاق ئاسماندا يۇلتۇزدەك پارلاپ تۇرغان ئۇنچىلەر،
شائىر ئۈچۈن ئىز بېسىپ روشەنلىسۇن - ئوچمەسۇن!
1946 - يىل، ئاپرېل.

مېنىڭ ئامرىغىم

مېنىڭ بىر ئامرىغىم بار، ئۇ ئۆزى تاتلىققىنا،
جانغا راھەت بېرىدۇ تىل - سۆزى تاتلىققىنا.
قامىتىدۇر سانۇبەر، گۈل يۈزى تاتلىققىنا،
ئويناقى ئاھۇسىمان، جۈپ كۆزى تاتلىققىنا.
ئامرىغىمنىڭ شوخلۇغى دىلغا ياخشى ياقىدۇ،
كورۇش بىلەن مېھرىلىك چىرىغىنى ياقىدۇ،
ئاشىغى دىلدارغا ئۆز كۆكسىنى ياقىدۇ،
مېھرىۋانلىق بىلدۈرەر، دىل نازى تاتلىققىنا.

دېلدا مېھرىڭ كوكلىدى يىلتىز تارتىپ ئامرىغىم!
غۇنچە بولدى ئەمدىلا زوقۇم ئارتىپ ئامرىغىم،
سۈيگۈم كېلۇر بويىنۇڭغا قولۇم سېلىپ ئامرىغىم...
تاڭ سەھەردە ياڭرىغان ئاۋازى تاتلىققىنا.

ساڭا بېرىپ كوڭلۇمنى، كوردۇم سەندىن لەززەتنى،
ئەمدى مەندىن كورۇپ قوي. ساڭا سالام-ئىززەتنى!
ھەتتا بۇ دەم تىرىكمەن، قىلاي مۇشكۈل خىزمەتنى!
كېچە قىلغان ئىلتىپات ۋەدىسى تاتلىققىنا.

خىيالىمغا كەلتۈرسەم مۇھەببەتلىك قارايىسەن،
كوپ ناز بىلەن چېچىڭنى شوللاردا تارايىسەن،
خۇش خۇيلۇقتا ئامرىغىم ماڭا بەكمۇ يارايىسەن،
قۇلىغىمغا ئاڭلانغان چىن سازى تاتلىققىنا.

ئامرىغىم دەيمەن سېنى، تاتلىغىم دەيمەن سېنى،
ئاقلىم، دانىشمىنىم، ئاپپىغىم دەيمەن سېنى،
ھوزۇرۇڭدا ئەركىلەپ پاقلىنىم دەيمەن سېنى،
ئامرىغىمنىڭ مېنىڭدەك ئارزۇسى تاتلىققىنا.

مېھرىڭ چوڭقۇر دىلىمغا چىڭ ئورناشقان ئوخشايدۇ،
فوتتان كەبى ۋىجدانىم قايناپ تاشقان ئوخشايدۇ،

كوز ئالدىڭدا ئىلھامم ئويناقلاشقان ئوخشايدۇ،
سالامىنى قوبۇل ئەت، شول كېزى تاتلىققىنا.
1946 - يىل ماي، قەشقەر.

تار كوزگە دۇمبا

توسالغۇ بولۇپ توسما ئالدىمنى،
ئوتكۇر نەيزەمنى شۇنداق سانچىمەن!
ھىچ ئېگەلمەيسەن بىر تال يالىمنى،
قەلەمم بىلەن بىرلا يانچىمەن!

كوزۇڭ جىيىڭى يىرتىلىپ كېتىپ،
بىر جىرتاق بولۇپ قالمىغىن يانا.
"ئىنسان" نامىڭنى يوقىتىپ ئېتىپ،
دوستلار ئالدىدا بولمىغىن كانا!

ئوسسەك - يېتىشسەك، ساڭا نە زىيان؟
بەلكى بۇ ساڭا... شەرەپ ئەمەسمۇ؟
خارۇ - زارلىققا چىدامدۇ ۋىجدان؟
تارىخ ئالدىدا ئۇيات بولماسمۇ؟

ئۈزەڭ قىلالماي، ئىش ياراتمايسەن،
غەيۋەت-شەكايەت سەردارى بولۇپ.
باشقىلار قىلسا، كوزۇڭ قىزاردى،
ئاچچىق كۈلسەن تىزىڭغا ئۇرۇپ!...

ئويلغىن تار كوز، ئىشنىڭ توغرىمۇ؟
كۈچىمىزنى سەن بىلەمسەن تېخى؟
بولماقتا رەسۋا سەندەك ئوغرىمۇ،
قومۇرۇلماقتا شۇمبۇيا شېخى.

تار كوزلەر بىلەن ھەر ۋاق چېلىشىپ،
ئولسەممۇ ھەرگىز ئارتقا يانماسەن.
مۇقابىل تۇرۇپ خەنجەر سېلىشىپ،
يەڭمىگۈنچە مەن ئارام ئالماسەن!

شېرىم — سېگىنال، يۇرىگىم — پولات،
ماۋزۇسى — مارشال، خىتاپلار — بومبا.
ھەر كۈپلەت — تانكا، ھەرىپى — ئاپتومات،
چېكىتلىرى — ئوق، ئاھىڭى — دۇمبا...

قېنى تار كوزلەر غالجىراپ باقسۇن،
ئۇيغۇر ئوغللىمەن، مەيلى بىر كۈرەي!

قولدىن كەلسە ئاسمانغا ئاتسۇن،
ۋەتەن يولىدا ئولاسەم مەن ئولەي...!

تار كوزلۇگۇڭنى — پەسلىكنى تاشلا!
خەلقنىڭ ئىشىغا سەن ھەمىشە كوي!
قولغا قول تۇتۇپ دوستلۇقنى باشلا،
ۋەتەن نەپىسنى، كويچىلىكنى سوي!
1946 - يىل ئىيۇن، قەشقەر.

يارغا ئىلتىجا

قاچانكىم چۈشتى كوڭلۇم ئاي جامال دىلدارىغا،
ئاخىرى بولدۇم دۇچار دىلرaba ھىجرانىغا.
غۇنچىدەك قات - قات بولۇپ قان بىلەن تولدى يۈرەك،
قىلمىدىڭ ھىچبىر ۋاپا مەن كەبى بىمارىغا.
دائىما ھەسرەت چېكىپ، كۈن - تۈنۈم ئوتتى قارا،
جان كېرەكمۇ ئال بۈگۈن، مەن بېرەي جانانىغا.

مېھنىتىم كۆپتۇر، مېنىڭ كۈلپىتىم قۇمدىن تولا،
ياخشىمۇ ئەتسە جاپا شىرنى پەرھادىغا.

ئول كۈنى "مەكتۇپ" يازدىم، بەلكى كورگەنسەن ئۇنى،
باقىمىڭ قانداق قىلاي، مەن غېرىپنىڭ زارىغا؟

سوزلىرىم قاتتىق تېگىپ كەتكەنمۇ يارىم كوڭلۇڭ،
سوكسە ئاشىق مەشۇغىن ئەيىپ ئەمەس مەستانىغا.

تەلمۈرۈپ كەلدىم يەنە، ۋەدىمىز بولغان ئۈچۈن،
"رابىيە" تۇرسۇن كۈلۈپ دىل سۇنۇق "سەدىنى"غا.

نەچچە يىل تارتسا ئەلەم، سورىمىسا ئەھۋالىنى،
ئىلتىجا قىلماس نىچۈك تاھىرى زوھراسىغا؟

يارنى دەپ مەجنۇن كەبى چوللەردە ئاۋارىمەن،
تۇغما ئاشىقتۇر دىلىم لەيلىنىڭ رۇخسارىغا.

دەرت-ئەلەم ئالدى ئوراپ، ئاخىرى بولدۇم غېرىپ،
نالەشىم كەتتى يىراق—كەڭ جاھان ئەتراپىغا.

ئىچىنى ئاغرىتىمدى ئەرز-ھال ئېيتسام ئاڭ،
نە بولۇر قانداق يۈرەك مېھرىۋان دىدارىغا؟

سالىسلەر ئالتۇن ساپاق، ئوزىگە بەرسە زىننەت،
بولسا ھور ئويۇق، بەلكى ئىختىيار دىل يارىغا.

شوخ-ئەرەكن قىلسا ساڭا ئىلتىجا مەقبۇلىمدۇر؟
نە بولۇر سالساڭ نەزەر، مەن كەبى ھەيرانغا؟

1946-يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

مۇھتەملات

جاراڭلىق تەمبۇرنى ئالدىم، تەرەننۇم تارىنى چەكتىم،
تاپاي دەپ بىر نەپەس ئىلھام موخۇركامنى شۇ ئان چەكتىم.
مۇقامم شۇ گۈلىستاندا قۇشلارنى تىلغا كىرگۈزدى.
سەۋەپكى سۈيگۈ دەشتىدە ئەجەپ قاتتىق جاپا چەكتىم.

1946-يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

كەچكى خىيال

خىياللار سۇرۇپ،
لايغا چۈكمەن...
غەمكىن كوزۇمدىن
ياشلار تۈكمەن.

ئۈزەمگە دەيمەن:

دۇنياغا نەپرەت!
چۈنكى يۈرەكتە—
قايىدۇ ھەسرەت.

ئويۇم بىر دېڭىز،
كارۋىتىم كېمە...
ئۈزەم كاپىتان،
ئويلىشىم نېمە؟

ئۈزۈپ چىقالماي
گۈزەل قىرغاققا،

كۈتۈپ ئالامسەن
ياكى قوغلامسەن؟
بارسام قېشىڭغا،
كۈلۈپ تۇرامسەن؟!

سېنى ئويلسام
دەردىم ئاشىدۇ...
يۈرەكلەر قايناپ
لەۋدىن تاشىدۇ.

كېلەمسەن ئۈزەڭ،
كۈتكەن زاماندا؟!
سېنى بىر كۆرەي
يورۇق جاھاندا!!

1946 - يىل نوياىبر، قەشقەر.

پەن — روھىي قەن

پەننى ئىلىم - توغرا ئىلىم،
ئالماق كېرەك شۇندىن بىلىم؛

سوزلە بۈگۈن ئەرگەن ئىلىم،
بىزگە زورۇر كۈپلەپ ئىلىم.

خەلق ئالدىنىدىن تۈپلەنگەن،
دۇچار بولدى كېسەللەرگە،
دوختۇر كېرەك دەرتەنلەرگە،
داۋالايدۇ پەننى ئىلىم.

كۈكتە قۇشتەك تېز ئۇچۇشقا،
سانادەتنى ھەم قۇچۇشقا،
كۈپ قەۋەتلىك ئوي قۇرۇشقا،
سەۋەپچىدۇر پەننى ئىلىم.

پەننى ئىلىم بار سانائەت،
ئارقىسىدا كېلۇر راھەت،
پەنگە قارشىدۇر ھاماقەت،
بىزگە مۇھىم پەننى ئىلىم.

پەننى بىلىسەڭ ياشاپ كەتتىڭ،
روھىي قەننى ئاشاپ كەتتىڭ،
خەلققە گۈلباغ ياساپ كەتتىڭ،
كېرەكلىكتۇر پەننى ئىلىم.

1946 - يىل نوپايىر، قەشقەر.

لەھەك بىلەن بېلىق

(مەسەل)

دولقۇنلۇق دېڭىز قايناپ ئاقماقتا،
قالغاچ ۋىچىرلاپ قانات قاقماقتا.

تاشلار داراقلاپ سۈھبەت ئۈزىدۇ،
كۈمۈش بېلىقلار ئويناپ ئۈزىدۇ.

چەكسىز مۇھىتتا بېلىقلار ئەرگىن،
ھاياتلىق ئۈچۈن قىلىقلار كەسكىن.

ئۈزۈپ كېلەتتى بېلىق دېڭىزدا،
قاراپ تۇراتتى شائىر ئېڭىردا.

غۇلدۇرلاپ كەلدى مۇدەش بىر ئاھاڭ،
بېلىقنى قوغلاپ كەلمەكتە لەھەك؛

غاردەك ئاغزىنى يوغان ئاچىدۇ،
بېلىققا قاراپ زەھەر چاچىدۇ.

لەھەڭ ئارقىدىن كەلمەكتە قوغلاپ،
دېڭىز سۈيىنى لايلىتىپ - دۇغلاپ.

لەھەڭ ئېيتىدۇ: "چوڭلار ياشايمىز،
كىچىكلەرگە بىز ھۇجۇم ياسايمىز.

كۈچۈم يېتىدۇ، بۇ دېڭىز مېنىڭ!
يەپ تۈگىتىمەن، ھەقىقەت يوق سېنىڭ!

سەنلەر مېنىڭكى قۇلۇم بولسەن،
'خوش!' - دەپ تۇرمىساڭ قانغا تولسەن!

ھايات سەن بىلەن دېڭىزدا لەھەڭ،
بويۇن تولغىساڭ قىلغۇمىزدۇر جەڭ...

لەھەڭ ۋاقىراپ: "تۇتىمەن" - دەيدۇ،
كوزى پاقىراپ: "يۇتىمەن" - دەيدۇ.

ئوزنى ئالدى بېلىق بۇ ياققا،
لەھەڭ سالماقچى ئۇنى توزاققا.

بېلىق سېگىنال بەردى ھەممىگە،
يول قالدۇرمىدى لەھەڭ پەيلىگە:

”بېلىق جانۋارلار، چىقىڭلار جەڭگە،
قارشى تۇرايلى ياۋۇز لەھەڭگە!

ياشاش ئۈچۈن بىز قىلايلى كۈرەش!
بىزلەرگە زورۇر قوزغىلىش - تەۋرەش.

تېزدىن سەپ تۈزۈپ ئالغا ئاتلاڭلار!
قورقماڭلار ھەرگىز، يولدا قالماڭلار!

ئاسرايمىز يەنە كۈمۈتلەرنى،
ئۇششاق جاندارنى ھەم قۇرۇتلارنى.

پەقەت لەھەڭنى يوقاتماق كېرەك،
ۋەتەننى ساقلاش بىزنىڭ زور تىلەك.

كىم تاجاۋۇزچى، شۇڭا قارشى سىز،
كۆكتە يايىرسۇن ھورلۇك مارشىمىز!

سانسىز بېلىقلار قوشۇلدى سەپكە،
ھۇجۇمچى لەھەڭ يىدى زور دەككە.

بېلىقلار ماڭدى بىردەك غاقىراپ،
ئەمدى باشلاندى بۈيۈك ئىنقىلاب.

لەھەڭ ناۋمىت قاچتى بۇرۇلۇپ،

بېلىقلار ھۇجۇم قىلدى تۇرۇلۇپ.

بېلىقلار ئاتتى لەھەڭگە تاشنى...

ئاخىرى ئەگدى لەھەڭمۇ باشنى!

قۇردى بېلىقلار يېڭىدىن ھايات،

يەنە ئۇلارنىڭ بىرلىكى پولات.

دېڭىزدا خوشلۇق، تويلار قاينىدى،

بېلىق سۇيۇندى - ئەركىن يايىردى.

1946 - يىل نوياىر، قەشقەر.

ياشلىغىم

تۇغۇلۇپ كوردۇم جاھاننى، قىلدىم پۇشايمان،

ئەزىز ئومرۇم ئاقتى سۈدەك ماڭا باقماستىن؛

ئانامنىڭ كوزىدە قان - ياش، رەڭگى سارغايغان،

مېنى "ئەللەي" ئېتەر ئىدى يانغا باقماستىن.

بوشۇك ئۈستىگە مارجانلار ئېسىلغان ئىدى،
ئىنتىلەر ئىدىم مەن ئۇنى ئويۇنچۇق بىلىپ.
ئېسىلدىم، تارتتىم، چېچىلدى، يېپى خام ئىدى،
مارجان چېچىلماپتۇ، بىلدىم ئېسىمگە كېلىپ.
ئالدىراغۇ يىللار "ئەركىلىتىپ" ئۈستۈردى مېنى،
تال چىۋىقنى ئات ئېتىپ چېپىپ ئوينايىتتىم.
ئۇزۇلدى ياشلىق مارجىنىم تىزىلغان يېپى،
ئۇنى ئاختۇرۇپ تاپالماي قېتىپ قالاتتىم.

ئۈستۈم ئىشقىڭدا، تۇتاشتى يۈرىگىمگە ئوت،
يامانغا يامان بولدۇم، زامان تار ئىكەن.
ياتلارنى ئەزىز، مېنى خار ئەيلىدى ئوز يۇرت،
رەھىمسىز ۋەھشى نىيەتلەر مۇندا بار ئىكەن.

"مايسىلار" تېرىپتۇ يىللار ھويلا-باغلارغا،
ساقال بىلەن ماقال چىقتى، يىگىت بولۇپتىمەن.
گودەكلىكتە كويىگەن يۈرەك تولدى داغلارغا،
زۇلۇمنىڭ چىغرىغىدا چىگىت بولۇپتىمەن.
نازاكەتلىك گۈلىستانىمنى خازان ئەيلىدى،
پەريات ۋە نالە قىلىدۇ سەھەردە بۇلبۇل.

ئۇ نامەرتلەر ياخشى-يامان كىم، بىلىمدى؟!
سۈيگۈدىن يانار ھەمىشە بۇ سۇنغان كوڭۇل.

گۈزەل ياشلىغىم تېخىچە چېچەك ئاچىمدى،
كوپلەپ چاپا كەلدى، ئومرۇم شۇنداق ئوتەرمىش،
كۆلپەت-ئەلەم ماڭا ئامراق، غەملەر ياتىمدى،
توت كوز بىلەن دىلبەر مېنى قىزغىن كۈتەرمىش.

شۇمىكىن يىللارنىڭ ماڭا قىلغان سوغىسى؟
ياندۇرۇپ ئالسۇن ئۇنى ئۇ، "رەھمەت" دىمەيمەن!
ھىچقاچان مەقبۇل ئەمەس شۇم يىللارنىڭ توۋىسى،
بىلكى، ئالى تىلەكلەرنى ھەر دەم تىلەيمەن.

ھاياتىم بىناسىغا ئۇل تىزىپ ئالدىم،
مۇندا بار قەسىر-ئايۋانلار، پىلان ئۈزگىچە.
گۈزەل جاناننى كۆرمەككە بەك قىزىپ قالدىم،
يۈرەكلەر بىتاقەت باغدا گۈللەر تۈزگىچە.

كەچۈر گۇنايمىنى ئەمدى ئەزىز ۋەتىنىم،
بىلىسەنغۇ، ئۇ چاغدا مەن گودەك ئەمەسمۇ؟
ساڭا مەھكەم باغلانغان ئىدى دىلىم ۋە تىلىم،
ھە، "ياشلىق-بەگۋاشلىق" ئەمەسمۇ؟

گاڭدەك پىشتىم، يىللار مېنى ئېرتالمايدۇ،
بىلىپ قويدۇم يىللار ئىكەن ياشلىق ئوغرىسى.
ھىچكىم ماڭا گىرىم قىلىپ قېرتالمايدۇ،
ۋەتەن ئۈچۈن كۈرەشتە مەن — گەپنىڭ توغرىسى!
1946 - يىل دېكابىر، قەشقەر.

غەزەل

شان - شەرەپ دەپ قىلىمەن ۋەتەننىمگە خىزمەتنى،
ھەر دائىما ساقلايمەن خەلقىمىزگە ئىززەتنى.

ۋەتەن ماڭا ئارتۇقتۇر چىن مەھبۇبى جاناندىن،
دەل بەھرىدىن ئىستەيمەن مۇھەببەتكە لەززەتنى.

مېنىڭ خەنجىرىم كەسكىن ھەقىقەتنى ياقلايدۇ،
بومبىدە كلا تاشلايمەن دۈشمىنىمگە زىللەتنى.

ياشلىق ئىستىگى ئالى، يېتىمىز تىلەكلەرگە...
ۋاپا مېھرىدىن بېرىمەن قەلىمىمگە زىننەتنى.

ئەبىدى ياشار خەلقىم ئۇلۇغلۇق تۈپەيلىدىن،
جىلۋە بىلەن باشلايمەن كەڭ مۇھىتقا خىسلەتنى.

كۈز-كۈز قىلىسمۇ رەقپ، ئاڭا پەرۋا قىلمايمەن،
قېتىقنىپ ئىشلەيمەن، ئىجادىمگە سەنئەتنى.

ئۇچتى كوڭۇل شۇڭقارى ئۇلۇغ تىلەك تاغىغا،...
قانائەت قاقىدۇ كۈزلەپ زور ئېلىمگە شەپقەتنى.

ياخشىنىڭ يامانى مەن، يارىمنىڭ خۇمارى مەن،
دىل بېغىمدا ساقلايمەن دىلىرىمگە نەشپۈتنى.

1946 - يىل دېكابىر، قەشقەر.

ئەركىنلىك

تىلەر مىليونلىغان ئىنسان مۇساۋەتلىك ۋە ئەركىنلىك،
جاھاننىڭ راھىتى شۇدۇر: باراۋەرلىك ۋە ئەركىنلىك!

بىراۋلار ھەددىدىن ئارتۇق جاپاسىز كۈن كەچۈرمەكتە،
تۈمەنلەرگە مەئشەت يوق، بېرىلمەستىن بۇ ئەركىنلىك!

پۇلى بارلار بەختلىكتۇر، پۇلى يوقلار ئاڭا تۇتقۇن،
كۈرەشتى مۇشتۇمى بىرلە خەلق بايراغى ئەركىنلىك!

ئاسارەت زەنجىرى ئەمدى ئۈزۈلگەي، پارە-پار بولغاي،
پۈتۈن خەلق كوزىنى ئاچتى، مۇرادى ھورلۇك-ئەركىنلىك!

بۇ مىليونلار قولغا چىقتى ئاپتومات بىلەن خەنجەر،
كۈرەشنىڭ مەقسىدى ئايدىڭ تامام كوزلەيدۇ ئەركىنلىك.

جىمى مىللەت تۈزۈپ بىرلىك، بەختسىزى قەدەم قويدى،
يوقالغاي دۇنيادىن قۇللۇق، بولۇر ھەر ياندا ئەركىنلىك!

تىرىكتاپلار ياشالمايدۇ بۇ مىليونلار ھىساۋغا،
ئەزىز جاننى تىكىپ جانغا، قىلار دۇنيانى ئەركىنلىك.

چېلىشماقتا پۈتۈن خەلقم جاھاندا ھور ياشاش ئىزدەپ،
كۈرەشكەنلەر ئالار ئاخىر ئازاتلىق ھەمدە ئەركىنلىك!

يوقالسۇن لالما ئىستىبدات، قارا كۈنلەر تامام پۈتسۇن!
يېتەر مەقسەتكە شوخ-ئەركىن، چېچەك ئاتقاندا ئەركىنلىك!
1946-يىل.

سەن ئۇچۇن

(مۇخەممەس)

ئاي مۇسەللىك ئى پەرى، مەستانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
سۇبھى-شام ئىزدەپ سېنى، ھەيرانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
ئەسلى رەھمەت كەلىمىدى، ئاۋارە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
ھەر نەپەستە مېڭ ئولۇپ ۋەيرانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
تەلمۇرۇپ ھەر كوچىدا دىۋانە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

باغرى كويگەن مەن كەبى مەھزۇن كوڭۇلنى بىلىمىدىڭ،
مەن ساڭا ئاشق دىسەم، بەلكى كوزۇڭگە ئىلىمىدىڭ،
سەن ئۈزەڭ ئالى نىگار، مەن خەس سوزىگە كىرمىدىڭ،
ئارزۇ قىلسام مەن سېنى، بىر كۈن ئويۇمگە كەلمىدىڭ،
جاننى قولدا ساقلىغان يىگانە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

سەن مېنىڭ بىر شىرىنىم، تۇتقىل شارابىڭنى ئىچەي،
سەن ئۇچۇن چەكتىم جاپا، كەلتۇر ئازاۋىڭنى چىكەي!
يەككە پەرھادىڭ ئۈزەم، كەلگىل جامالىڭنى كۆرەي!...
سۆيىمىگىم ئاشكارىدۇر، گۈل شاخچە بوينۇڭنى ئېگەي!!
سۆيگۈ سازىنى چېلىپ بىگانە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

كوز يېشىم دەريا مىسال، ئاقتىكى دولقۇن مەۋج ئۇرۇپ،
كىرىپىگىم مىسلى قومۇش، ئۈستۈردى ياشىم مەۋج ئۇرۇپ،
ئول قومۇش بولدى قەلەم، كۈزدە سىيالار مەۋج ئۇرۇپ،
بولدى ئاق قەغەز—كوڭۇل، تولدى شوئارلار مەۋج ئۇرۇپ،
سەن ئوقۇپ كور، مەن يازاي، ئەپسانە بولدۇم سەن ئۈچۈن.

گۈل يۈزۈڭنى كورمىسە ھەسرەتتە قالغاي ئاشىغىڭ،
بىللە سوھبەتلەشمىسە ئارماندا قالغاي سادىقڭ،
شوخ—ئەركىننى تاپمىساڭ ئاغزىڭدا قالغاي بارمىغىڭ،
ئەيپ ئېرور يار ئالدىدا نومۇسمۇ قىلماي قاچمىغىڭ،
كەل قېشىمغا دىلرارا بىچارە بولدۇم سەن ئۈچۈن.

1946—يىل.

شۇنىڭغا ئوخشايدۇ

تولۇن ئايدەك جامالىڭنى كىمگە ئوخشتاي يارىم؟
قەلەم قاشىڭ قاراسىنى تۈنگە ئوخشتاي يارىم.

سېنى كورسەم ئۇنۇتقايمەن تامامى ئەقلى—ھۇشۇمنى،
كۈلۈپ تۇرغان ئۇزارىڭنى كۈنگە ئوخشتاي يارىم.

يېرىلغاندەك يۈرەك بۇ دەم بولۇپ كەتتى تۈمەن پارە،
تىزىلغان ئول كىرىپىگىنى ئوققا ئوخشتاي يارىم.

تېنىمدە قالمىدى تاقەت، ياندۇرۇپ قاراپ قويساڭ،
قاشلىرىڭنى ئېگىلىگەن، ياغا ئوخشتاي يارىم.

سېنى ھەر كېچە ياد ئەيلەپ، قۇمرى كەبى ھۇلايمەن،
قىزىل غۇنچە لېۋىڭنى مەن گۈلگە ئوخشتاي يارىم.

سېنىڭ دەردىڭ بىلەن قالدىم، باشقىسىنى بىلمەيمەن،
سەدەپتەك چىشلىرىڭنى ھەم دۇرغا ئوخشتاي يارىم.

ھالقا مىسال زۇلپىڭ بىلەن باغلاپ ئالدىڭ كۈڭلۈمنى،
تارە-تارە چاپلىرىڭنى تالغا ئوخشتاي يارىم.

سوزۇڭ شېكەر كەبى تاتلىق، ناز بىلەن ئېيتتىڭ ئۇنى،
ئانار گۈلدەك تىلىڭنى بالغا ئوخشتاي يارىم.

ساڭا زوقۇمنى ئارتتۇرغان قولغا ياققان خېنەڭدۇر،
دىلى داغلىق شوخ-ئەركىننى خالغا ئوخشتاي يارىم.

1946 - يىل.

گۈل ئۇزارىمغا!

كۈلكەڭگە ئىشەنمەيمەن، ۋەدەڭگە ۋاپا ئەيلە!
يۈرىڭىم جاراھەتلىك، بۈگۈن سەن داۋا ئەيلە!

سېنى دەپ گادا بولدۇم، سەن ياردىن جۇدا بولدۇم،
راھەتتىن ئادا بولدۇم، غەيرىگە جاپا ئەيلە!

دەردىڭنى تولا تارتىپ ئەھۋالىم خاراڭلاشتى،
بۇ تەندە مادارم يوق، شەپقەتتىن شىپا ئەيلە!

سارغىيىپ سامان يەڭلىخ، يىغلايمەن كېچە-كۈندۈز،
رەھمىڭ كەلمىسە يارىم، قەددىمنى دۇتار ئەيلە!

ئەزەلدىن ئىكەن بەختىم قاپ-قارا كومۇر ئوخشاش،
ئىجاۋەت قىلۇر دەمسەن، تەڭرىگە دۇئا ئەيلە!

بولمىسا ساڭا كوڭلۇم، ئىلتىجا قىلۇرمەنمۇ؟
مېنىڭدەك سىيا دىلغا مەيلىڭنى زىيا ئەيلە!

مەن تارتقان ئازاپلارنى ھېچكىمگە يولۇقتۇرما!
ئەمدى سەن ماڭا بول كۈن سايەڭنى ھۇما ① ئەيلە!

ۋەسلىڭگە يېتىشمەكنى ئەيلەدىم مۇرات ئالى،
باشقىغا كوڭۇل بەرمەي ئۈزەڭنى راۋا ئەيلە!

سەن كەبى پەرى ھەرگىز جەننەتتە تېپىلمايدۇ،
يار يولىدا شوخ-ئەركىن قەلەمنى ھاسا ئەيلە!

1946 - يىل.

يارنىڭ مەيلىمۇ؟

ھور كەبى زوھرا ماڭا دىلدار يار جانان بولۇر،
ھەر كېچە يورۇتقىلى كۈلىمگە تابان بولۇر.

ھوسنى گۈل يارىمنى مەن ھەر زامان ياد ئەيلىدىم،
جىلۋىسى بىدارىمغا، شوخلۇغى پەرمان بولۇر.

① ھۇما — رىۋايەتلەردىكى قانستىنى يايىسا نەچچە مىڭ گەز يەرگە
سايىسى چۈشىدىغان قۇش.

نەك ياقار شەلا كوزى ھەمدە ئۇ شېكەر سوزى،
كورگىنىمدە ئېچىلىپ دىل يېرى بوستان بولۇر.

كويگىنىم جەزمەن تۇرۇر، كويىمگى يالغان ماڭا،
ئەسلى كويگەن بولسا يار، بۇ كوڭۇل مەردان تۇرۇر.

ئاشىقى تاهىر ئوزۇم، يار ئۇچۇن يىغلار كوزۇم،
جان كېرەك بولسا ئاڭا، مىڭ جېنىم قۇربان بولۇر.

خەستە ھال بولدۇم نىتەي، يار ماڭا رەھىم ئەتمىدى،
سورسىلەر ھالىڭ نىچۇك؟ بىر قېتىم ئوبدان بولۇر.

ئىلتىپات ئەتسە ماڭا، مېھرئۇن ياخشى ئىدى،
بىر كورۇپ قويسا دىلىم دەردىگە دەرمان بولۇر.

ئالە-زارىم تىڭلىماي يۇرسەلەر نادان كەبى،
مەن ئولۇپ كەتسەم شۇ دەم، كوڭلىدە ئارمان بولۇر.

بىلىمگەي ھەسرەتلىرىم، كورمىگەچ جانان بۇگۇن،
باقسىلەر مەن ناتىۋان ھالىغا ھەيران بولۇر.

بىۋاپا جاللات كوزى چۇشسە جىنازام ئۇستىگە،
ئىختىيارسىز يىغلىغاي، ئاخىرى ۋەيران بولۇر.

مەن كېتەرمەن قەۋرىگە، مەيلىمۇ قالساڭ جېنىم؟
كىم قالۇر بۇ دۇنيادا؟ ئويلساڭ پۇشمان بولۇر.

بول ۋاپادار يارىڭغا، كوڭلىنى ئال سۇبھى-شام!
تونۇماي ئوز يارىنى سۇيىمگەن گۇمران بولۇر.

ياخشىلىق ئەيلە گۈلۈم! دىلخەستىگە دىليارى بول!
سۈيسە ئول يار قانغۇدەك شوخ-ئەركىن شادمان بولۇر.

1946 - يىل قەشقەر.

ھېيتكادا ئۈچ قىز

1

يىتىملار يۈرەر كوچىلاردا خار،

غېرىپلار بىلەن كىمنىڭ كارى بار؟

بىراۋلار ياغلىق پولۇنى يەيدۇ،

ئۈستىگە يېڭى تونلار كىيىدۇ.

خانلار قولدا ئالتۇن بىلەيزۇك،
بوينىدا ياقۇت، بارماقتا ئۇزۇك.

باغدا ئوزىنى يەلپۇپ ئولتۇرار،
مەششاق كەلتۈرۈپ سازلار چالدۇرار.

كۈنلۈكى مەشرەپ، بەلكى ئايدا توي،
ساندۇقتا ئالتۇن، قوتاندا لىق قوي.

بىر كۈلكە ئۈچۈن تىللا چاچىدۇ،
ئىشرەت ئىشىگىنى كەڭرى ئاچىدۇ...

2

ئاڭلاڭ، ئەجەپ ئىش كوردۇم بازاردا،
ھەيرەتتە قالدۇم بۇنى يازاردا.

“ھېيتكا” دەيدىكەن ئادەم كۆپ جايىنى،
شۇندا ئۆتكۈزەر ھېيتىنى - ئايەمنى.

بىر ياندا باققال، بىر ياندا ئاۋاي،
بىر ياندا مەددا، بىر ياندا كاناي.

ئالتە تەرەپتىن يوللار كېسىلگەن،
ئادەم بىلەن بۇ ھېيتكا بىزدەلگەن.

پەشتاق ئالدىدا يىمىش سېتىشار،
غالتەك ئۇ ياندا قاتار يېتىشار.

ماللارنى كورۇپ ئالغۇڭ كېلىدۇ،
نەرقىنى ئاڭلاپ يانغۇڭ كېلىدۇ.

نەمانچە تەڭسىز ئىنسان تۇرمۇشى؟
ئەھ ئۇرماس نىچۇن يوقسۇل سىردىشى؟

3

بۈگۈن بۇ ھېيتكا قىزىپ كېتىپتۇ،
زىلچا - گىلەملەر يەردە يېتىپتۇ.

پۇلى بار بايلار قىلماقتا سودا،
سودا ئۈستىدە مىكرى ۋە جودا.

ئوتۇشۇپ تۇرار بېھساپ ئادەم،
دىخان، ھۈنەرۋەن، سودىگەر، خادىم...

كېتىپ باراقتى بىر كىشى شۇندا،
ئىسمى نامەلۇم، سولتى توندا.

پاكار، قوش ئىگەك، سېمىز، دوغىلاق،
يۈزى قىپ-قىزىل، توپتەك تومىلاق.

پەيدا بويقالدى ئۇنىڭ يېنىدا،
ئۈچ مىسكىنە-قىز ئوڭ ۋە سولدا.

ئىككىسى جىمجىت، بىرى سازادا،
خەيرى-سەدىقە تىلەر بازاردا.

بايغا ئېيتىدۇ: "يۇمىلاق چوڭام،
بىر قەغەز تىلەي، تومىلاق چوڭام.

ئالانى يادقا ئېلىپ قويسىلا،
بىزگىمۇ نەزەر سېلىپ قويسىلا.

سىلىدەك بايغا خۇدايم بېرەر،
خۇدا ئەلچىسى-پەيغەمبەر يولەر...

"بىرىڭگە بەرسەم، مانا ئىككىنچىڭ،
بەرسەم تۇرسەن قاراپ ئۈچىنچىڭ.

پۇل بېرىپ سەندىن قۇتۇلمىغىم تەس،
يوقال كوزۇمدىن سېسىق - تېگى پەس!...

ددى بايۋەچچە، قوغلىدى قىزنى،
نازۇك، ئاۋايلاپ يۈتكىدى ئىزنى.

4

ئۇچ قىزنىڭ بىرى ئون بەش ياشتا بار،
بىرسى ئون، بىرى توققۇزلاردا بار.

چوڭى قوي كوزلۇك، نازۇك، قارا قاش،
سولغۇن مەڭزىنى بويلاپ ئاقار ياش.

ئاق تۇماق كىيگەن ئون ياشلىق قىزچاق،
لېۋى جىنەستە، چىرايى ئاپپاق.

ئۈچىنچى قىزدا چىچەكنىڭ ئىزى،
كىيىمى جۇل - جۇل، ئەمما بىر كوزى.

بىلىسەم، بۇلارنىڭ ئانىسى يوقكەن،
غەمخور - كويۇملۇك ئاتىسى يوقكەن.

تۇرار جایی يوق، يە بارار يېرى،
بۇ ئەمەسمىدى ئوزنىڭ ئېلى؟!

بېشىنى قويۇپ يېتىپتۇ تاشقا،
يىتىمىلەرگە يول بارمۇ باشقا؟!

كىمىلەرگە ھايات قەدىرلىك ئەمەس؟
سولۇپ غۇنچىلار بوپ كېتەرمۇ خەس؟!

دېدىم: ئاھ، زامان نىمە ئانچە تار؟
خەلقنى قۇللۇق قىلدى خارۇ-زار!

زۇلۇم تەختىگە ئوتلار يېقىلار!
زەنجىر-كىشەنلەر ئۇرۇپ چېقىلار!

تاڭ ۋەسلى يېقىن، تۇنىڭ ئومرى ئاز،
تۈگەيدۇ جۇت-قىش، كېلەر باھار-ياز.

نۇرنى باھار ئەلگە چاپىدۇ،
يىتىمىلەرگە بەخت قۇچاق ئاچىدۇ.

غەمدىن قۇتۇلۇپ غېرىپ-غېرىبە،
تەربىيە تاپۇر يىتىم-يىتىمە.

ياتمايدۇ خەلقىم ئىلەم - كۈلپەتتە،
گۈللەيدۇ ئارزۇ، ئىشەن ئىلۋەتتە!...

1947 - يىل فېۋرال، قەشقەر.

ئاچچىق كۈنلەر

نايىناقلاپ ئوتتى مۇتەھەم يىللار،
شاراپنى تۇتتى ئاھۇلۇق كۈنلەر.

بىر مېنۇت ئومرۇم غەمىمىز ئاقىمىدى،
راھەت مېنىڭغا كۈلۈپ باقمىدى.

كۈز ئالدىمدا بىر دىل ئازارم بار...
كۈزدە ياشلىرىم دىلدا زارم بار...

غەملەر كېلىدۇ مەرتلەر بېشىغا،
كىملىر كېلىدۇ دەرتىمەن قېشىغا؟

تارتقان چاپلار زەھەردىن ئاچچىق،
قانداق كۈنلەر بۇ تومۇردىن قاتتىق؟...

دەھشەت ئىچىدە ئۆتكۈزۈم ھايات،
ۋەھشەت ئىچىدە ساقلىدىم سۇبات.

ھەر كېچە - كۈندۈز يارنى كۈتمەن،
يارغا مۇناسىپ ئەشئار پۈتمەن.

قېنى، بىر كەلگىن، قېشىمغا جانان!
كېلىپ سورىساڭ بۇ ھاللار يامان...

دەرتلەر كېلىدۇ مەرتلەر بېشىغا،
كىملىر كېلىدۇ دەرتىمەن قېشىغا؟

يۈرەكلەر زىدە يارنىڭ دەردىدە،
ئاچچىق كۈنلەرنىڭ قانلىق دەۋرىدە.

ئىنساپ قىلمىدى... كوكىنار بۇلۇتلار،
ھۈرپەيمەكتە بۇ تال - تال بۇرۇتلار.

سەنسز بۇ كۈنلەر ئوتتى قاراڭغۇ،
بولدى بۇ جاھىل بەك ئالدىراڭغۇ.

زېمىندىن ئېغىر دەردىم بار مېنىڭ...
ئاڭلا نىگارم ئەرزىم بار مېنىڭ...

ئەلەملەر كېچىپ ھەسرەتتە يۇردۇم،
بىر تىرىلدىم ۋە كۈندە مىڭ ئولدۇم.

مۇنچە بىمەزە ئاچچىق كۈنلەر بۇ؟
مۇنچە قاراڭغۇ تىلسىز تۈنلەر بۇ؟

بىر كۈن تىكلىنۇر ھورلۇك بايرىغىم!
قات-قات ئېچىلۇر گۈللۈك ياپرىغىم!

مىڭ جان تەسەددۇق، يار جامالىڭغا!
ئۈمىت گۈلزارى نۇر جاھانمىغا!

دەرتلەر كېلىدۇ مەرتلەر بېشىغا،
دىلبەر كېلىدۇ دەرتەن قېشىغا!

1947 - يىل فېۋرال، قەشقەر.

كېلىش دىلبەر

— ئەخمەتجان قاسىمنىڭ قەشقەرگە كېلىش مۇناسىۋىتى بىلەن.

بىزلەر قوي بولدۇق، زالىملار بورى،
مەرگەنلەرنىڭ قېزىلدى گورى.

ئاغامچا تەييار شۇ بويىنىمىزدا،
ئاچچىق ساۋاقلار بار قويىنىمىزدا.

گۈلزاردا تۇرۇپ ئەركىن يۇرمىدۇق،
شەرىن شەرۋەتنى ئىچىپ كورمىدۇق.

سۈيگەن يارىمىز تېخى كەلمىدى،
قانخور بوزىلەر نېرى كەتمىدى.

قان بىلەن زەرداپ ئاقتى كۈزلەردىن،
داستان يېزىلدى سىرلىق سۆزلەردىن.

ئوقۇپ ئاڭلايسىز كېلىپ دىلبىرىم،
داۋا قىلغايىسىز مەجرۇھ يۇرىكىم.

كېلۇر! دەپ ئاڭلاپ، بەكمۇ قۇۋاندىم،
تاڭ نۇرلىرىغا ئەمدى ئورالدىم.

كېلىڭ! سۇيۇملۇك جانىجان دىلبەر!
كېلىڭ! قەدىردان قەھرىمان رەھبەر!

سىزگە شوخ-ئەركىن ساقلىدى ئىززەت!
ئولگۈنچە قىلاي خەلق ئۈچۈن خىزمەت...!
1947-يىلى ماي، قەشقەر.

باخ - باخ...!

ئۇ نازۇك بويىڭىزغا مەن گىرە سالسام، ئېتىڭ باخ-باخ!
قۇچاقى كەڭ ئېچىڭ يارىم، يۈرەك قانسۇن، ئېتىڭ باخ-باخ!

كېزىپ باغنى، قېزىپ تاغنى پەقىر پەرھات كەبى يۇردۇم،
تاپالماي ۋەسلى شىرىننى، بۈگۈن تاپتىم، ئېتىڭ باخ-باخ!

ئوقۇبەت بىرلە ئۆتكۈزدۈم قارا كۈننى يۇسۇپ ئوخشاش،
زۇلەيخادەك ۋاپا ئەيلەپ مېنى بول كۈن ئېتىڭ باخ-باخ!

يۈرەك چوغلە كويۇپ تۇرغاچ ۋۇجۇدۇم "گۈر" قىلىپ ياندى،
ئوچۇرمەككە شۇدۇر چارە: كېلىپ يارىم ئېتىڭ باخ-باخ!

سەھەر سالقىن شامالىدەك لەتىپ كوكسۇڭ كېلىپ تەگسە،
مۇرادىم ھاسىل ئولغايلەر كېتىپ ئارمان، ئېتىڭ باخ-باخ!

جاھان خەلقى گۇۋا بولسۇن، ئەزەلدىن مەن ئەبەت ئاشقى،
مەگەر ئولسەم قالۇر خاكىم، ئېچىلغان گۈل، ئېتىڭ باخ-باخ!

بىلىك ئۇ گۈل مېنىڭدىن بويى بېرەر سىزگە، قىسارسىزمۇ؟
قىيامەتكە قەدەر ئىشقىم چىچەك ئاتقاي، ئېتىڭ باخ-باخ!

ئاقار قانلار كوزۇمدىن سىزنى دەپ يىغلاپ ياش ئورنىغا،
گۈزەل مەھبۇبى جانىم قىپ ماڭا شەپقەت، ئېتىڭ باخ-باخ!

بۇ باغدا سايىرىغان كاككۇك نىچۇن زەينەپنى ياد ئەتمەس؟!
ئېچىلغان گۈل تۇۋىدە بۇ شوخ-ئەركىننى ئېتىڭ باخ-باخ!

1947 - يىل قەشقەر.

بەڭگى

(ساتىرا)

مەدەت تىلەر چىلىمدىن دىۋانە بەڭگى،

كەندىر ئوتى يېقىلسا پەرۋانە بەڭگى.

ئويىدە قىلۇر جىدەللەر خۇمارى تۇتسا،

سەپرا مىزاج ئىكەن ئۇ، ۋەيرانە بەڭگى.

سەيخانسىنى چوغلاق كەلتۈرگىنىدە،
ئۈلپەتلىشەر "جوۋا" — دەپ مەردانە بەگى.

ئېيتىپ "مەشرەپ" مۇقامى كەتكەندە ھۇشى،
ئىچكەي چىلىم سۈيىنى مەستانە بەگى.

ھەر يانغا كوز يۈگۈرتەر ئالايغان ھالدا،
كورۇپ قېلىپ چىۋىنى ھەيرانە بەگى.

يوپۇرماقتەك چىرايى ھېيت مەزگىلىدە،
ئاج قوساققا كوپ چېكەر "بايۋەچى" بەگى.

زوڭ ئولتۇرۇپ كوردۇر "دەھشەتلىك" چۈشنى،
سۈھبەتلىشەر ئاجايىپ ئەپسانە بەگى.

"ئەھۇ-ئەھۇ-ئەھۇ..." دەپ بىر سائىتىگە،
ئىككى مىڭى يۈتەلگەي بىچارە بەگى.

كەمستىمىگىن شوخ-ئەركىن مىسرالىرىڭدا،
ھىچكىمنى كوزگە ئىلماس شاھانە بەگى.

1948- يىل ئىيۇل، قەشقەر.

دوستۇمغا

ئىنسان جاھاندا بارلىق ئەلاسى،

كېلىپ كېتىشنىڭ باردۇر مەناسى.

ئومرۇڭ گۈل كەبى ئوسەر كوكۇرەر،

غۇنچە ياپراقلار كۈزدە توكۈلەر.

ھەممىدىن ئۇلۇغ ياشلىقنىڭ قەدرى،

تاغلاردىن ئېغىر قېزىلىق دەردى.

ئەقلىڭنى تاپساڭ، بىلىدىڭ ئوزۇڭنى،

سارغايتماسلىققا تىرىش يۈزۈڭنى!

قۇۋۋەت بار چاغدا قىلىۋال خىزمەت،

خەلققە، ۋەتەنگە كەلتۈر مەنپەئەت!

ئىنسان شۇنىڭچۇن سانلار ئالى،

قالار شۇنداق زات تارىختا نامى.

ئومرۇڭدىن ئۇتۇق - مەۋە تىلىسەڭ،
ئەلگە ئىشلەشنى شەرەپ بىلىسەن.

يۇرتنى گۈللىتىش، نۇرغا تولدۇرۇش،
ۋەزىپەڭ بولۇر ئەلنى ئويغۇتۇش.

چۈنكى تەرەققى دەۋرى ئۇشبۇدۇر،
كەلگەن سادالار بۇغا بەلگىدۇر.

قۇرۇلسا ئەلدە تۇرلۇك سانائەت،
تۇرمۇش خوشاللىق، كۈلگەي جامائەت.

ئاچ كوزۇڭنى ئەل! سۈزۈلمەكتە تاڭ...!
يۇقۇرى بولسۇن توغرا تۇيغۇ - ئاڭ!

يىقىلسا بىركىم يولەش كېرەكتۇر،
بىرلىكتە ئالغا يۈرۈش كېرەكتۇر.

خەلقىمىز دىمەك، بىردەكلا كۈلسۇن،
ياخشى كۈنلەرنى ھەممە تەڭ كورسۇن!

تۇغۇلغان ئىدىڭ ئەلنىڭ قوينىغا،
يىگىتلىگىڭنى قويغىل ئورنىغا!

ئوز گېلىڭنى دەپ بولمىغىن نامەرت،
ھورۇنلۇق بىلەن كەلمەيدۇ ئامەت!

پۇل چىقار يا كۈچ خەلق خىزمىتىگە!
سەن ھەم ئىگە بول ئەل ھورمىتىگە!

بولمىساڭ ھەمدەم ئوز خەلقىڭ ئۈچۈن،
ئاشۇ سۇيۇملۇك دولتىڭ ئۈچۈن.

قەرزىڭنى ئادا قىلمىغان بولدۇڭ—
خەلقىم ئالدىدا نەپرەتكە تولدۇڭ!

كۈننى بىھۇدە ئۆتكۈزسە ياشلار،
كوزدىن قۇيۇلار يامغۇردەك ياشلار...

1948 - يىل 17 - ئىيۇل.

ئۇمىتسىزگە

ئۇمىت ئۆزىمەك نادانلىقتۇر جاھاندىن،
ئۇمىت بولسا ئۆتەلەيسەن داۋاندىن.

تىرىشماق بىرلە مەقسەت بولغۇسى ھەل،
كوڭۇل شاتلانغۇسى ھورلۇك زاماندىن.

ئۇمىتسىزلىك ھالاكەتكە سەۋەپتۇر،
قۇتۇلماس ھىچقاچان شۇملۇق چاياندىن.

تەبىئىكى كۈرەلمەس كۈن ئۇمىتسىز،
مىسالى پەرقى يوق دانىز ساماندىن.

جامائەت ئورتاسىدا ياخشىلار كۆپ،
قېچىڭلار دوستلۇرۇم خۇلقى ياماندىن!

بۇ خەلقلەرنىڭ ھاياتىدىن ئۇمىت بار!
قۇتۇلغايمىز بىز ھەم پەسلى خازاندىن!

دىمەك: بىزگە داۋام بىرلىك كېرەكتۇر،
مۇھەببەت باغلا ئەلگە، قال يالغاندىن!

شوخ - ئەركىن بولمىسا گوش بىرلە ياغىڭ،
تېپىلماس بىرغىنا لەززەت قازاندىن.

1948 - يىل نوپابىر، قەشقەر.

پارچە

بۈگۈن ئۇيقۇدىن

ئويغاندى جاھان،

كۈن - تۈن ئۈزگىرىپ

تۇرىدۇ زامان.

ياز - كۈزنى سەزمەي...

ئۇخلاپلا ياتقان -

ھورۇن ئادەمنىڭ

ھالى بەك يامان.

1949 - يىل ماي، قەشقەر.

چىمەنگە خىتاب

ئۈزەڭ چىرايلىق،

بىر گۈل بولۇرسەن.

ئاشىقلىرىڭنى
شەيدا قىلۇرسەن.

بارچە گۈللەردىن
ئارتۇق سۈيىمەن.
ناز ۋە خۇلقىڭغا
بەكمۇ كويىمەن.

نازىنىلارنىڭ
لېۋىدىن نېپىز،
سېنىڭ لەۋلىرىڭ
تەككۈزسەم ئېغىز.

ئەمما نە قىلاي،
كۈنلەردە بىر كۈن،
قىشقىدا ئىدىم
ئوي بىلەن نۇرغۇن.

پۇرايمۇ؟ — دىدىم
بىر گۈلۈڭنى مەن.
ئاستا ئۇزاتتىم
باش - قولىمنى مەن.

مەن ئەمەس يالغۇز،
سۈيگەن ئىكەن ئەل.
ئېچىلدۇرۇشقا
باغلاپتىكەن بەل.

سېنىڭ خىيالىڭ
ماڭا باشقىچە.
سۇ ئاقمايدىكەن
لەۋدىن تاشقىچە.

نە بولسا بولسۇن،
سۈيگەن گۈلۈمنى
ئالماقچى بولدۇم،
سۇندۇم قولۇمنى.

ئىختىيارىم گۈل،
شۇ گۈزەل غۇنچە.
تىكەن بار ئىكەن،
پۇراپ ئالغۇچە.

ياپراق تۈۋىگە
يوشۇرۇنغان ئۇ.

كىم پۇرار بولسا،
قادالماقچى بۇ.

گۈل بىلەن بىزنىڭ
ئوتتۇرىمىزدا —
تىكەندىن بۆلەك
رەقپىمۇ يوق - تە.

چۈنكى باغ بىزنىڭ،
گۈل ئۆستۈرگەن بىز.
چىمەن ئاستىغا
سۇ كەلتۈرگەن بىز.

”سۇ ئېلىپ كەلگەن
شۇنچىلىك خارمۇ؟
كوزا سۇندۇرغان،
ئەزىز بولارمۇ؟“

قادالسا قولغا
شۇ ياۋۇز تىكەن،
رايىمنى شۇنچە
گۈل تارتىدىكەن.

گۈلگە مەن بېرىپ
كوڭلۇمنى پۇتۇن،
يۈز ئورۇمدىم،
دەرت تارتقان ئۇچۇن.

گۈلنى گۈل بىلدىم،
تىكەننى تىكەن؛
ئوخشمايدىكەن
دوست - دۈشمەن دىگەن.

بىل، چىمەن گۈلۈم،
كوڭلۇم پاكىزە!
ئىمانىم سۇزۇڭ،
ۋىجدانىم تازە.

ئېتى گۈل بولسا،
ئاشىق ئەمەسمەن؛
جىغان گۈلىنى
سۇيىدۇم دىمەسمەن.

تىكەنلىرىڭگە
ئېيت، سانچىلىمىسۇن!

تىكەن دەردىدە
دىل رەنجىمىسۇن!

چىن دىلبەر دىگەن
يارنى ئاسرايدۇ،
ھەتتا ئولۇمدىن
ئۇنى ساقلايدۇ.

سىرداش ئەمەسمۇ،
دائىم ئىككىمىز.
سېغىنماق ئۇزاق
سوزلەپ كېتىمىز.

تېخى ئوچىمدى
يۈرەك داغلىرى،
تېخى كەتمىدى
تىكەن چاغلىرى.

مەنمۇ كۈتىمەن
كېلەر يىل سېنى.
سەنمۇ كۈتەرسەن
قۇچاقلاپ مېنى!

ئىككىمىز بىللە

ئازات ياشايلى!

ئەل ئۈچۈن يېڭى

ھور باغ ياسايلى!

بۇ مېنىڭ ساڭا

قىلغان خىتاۋىم.

يەنە بىر دىسەم

كەسكىن جاۋاۋىم...

1949 - يىل ماي، قەشقەر.

پەرۋانە

ئويۇمدە ئىدىم

قاراڭغۇ بىر چاغ.

يورۇق بولسۇن دەپ،

ياندۇردۇم چىراغ.

چوڭ نېمەت ئىكەن

ئۇشبۇ روشەنلىك.

بۇ بىرلە چولمۇ
بولۇر گۈلشەنلىك.

دېدىم: بولۇر كەن
قۇلۇپ پەرسى،
باغلارغا باقساڭ
چىچەك ھەرسى.

ئاھۇ ئۈگەنگەن
تاغ بىلەن تۈزگە،
ھەر بىر گۈزەلنىڭ
لايىقى ئۈزگە.

ھەر جايدا بولسا
گۈزەل خار ئەمەس.
سېنى سۆيىمگەن
گۈزەل يار ئەمەس.

شۇلارنى ئويلاپ
تۇرغان چېغىمدا؛
ئۇچتى پەرۋانە
ئىككى يېقىمدا...

مەن ئاڭا باشتا

دېققەت قىلىدىم.

ھامان شۇ خىيال،

نېرى كەتمىدىم.

پىرىلداپ ئۇچۇپ

كەلدى ئۇ يەنە،

چىراق ئۈستىدە

ئايلاندى ئەنە...

مەن دىدىم: كىچىك —

جانئوار ئىكەنسەن،

دۇرۇسمۇ سوزۇڭ —

ئاشىق دىگەنسەن؟

نىچۇن كۈندۈزى

سېنى كۆرمەيمىز؟

ئۇۋا - جايىڭنى

پەقەت بىلمەيمىز؟

نىمىلەرنى يەپ،

نە ئىش قىلىسەن؟

چىراق يېقىلسا،
قايدىن كېلىسەن؟

سەندە ھەم بارمۇ
ئويۇن - كۈلكىلەر؟
ھەمدە يالغانچى -
مەككار تۈلكىلەر؟

بىلەمسەن ئۈزەڭ
چىن ھەقىقەتنى؟
ئەدلى - ئادالەت
ھەم ساداقەتنى؟...

كەلدى پەرۋانە
ئالدىغا ئۇچۇپ،
ئېيتتى قەلىم
ئۈستىگە قونۇپ:

"قايدا يورۇقلۇق
بولسا، شۇندا مەن.
قاراڭغۇ بىلەن
كېلىشەلمەيمەن.

يورۇقنى كورسەم

جېنىم ياشىرۇر،

يورۇقتا ئولسەم

بەختىم ئاشدۇر.

ئۇخلايدۇ جانان...

يالغۇز ئويىدە،

سەن مۇندا بولساڭ،

مەن شام تۇۋىدە.

ھاياتىم ئېرۇر

غۇربەت، نادامەت.

نۇرغا چومۇلمەك

ماڭا سائادەت.

پەرۋانە بولغان

نامىنىز بىزنىڭ؛

راستقا جان بېرىش—

شانىمىز بىزنىڭ.

ھەقنى سوزلىسەم

تىلىم كېسىلۇر؛

سۆزلىمەي دىسەم،
يۈرەك سىقىلۇر.

قوي، مۇنداق سۆزنى،
مېنى قايناتما!
قارانچۇق قىلىپ—
يەنە ئويناتما!

قاراپ تۇر ماڭا،
قىل بىر تاماشا:
مەن كېتەي خوش—خوش...
سەن يۈز مىڭ ياشا!"

دىدى قوزغالدى
قەلەم ئۈستىدىن؛
ئاۋاز چىقمىدى
قەلەم دەستىدىن.

جىم بولۇپ كەتتى
ئويۇمنىڭ ئىچى؛
مەنمۇ قىلىمدىم
بىر پىچى—پىچى...

لېكىن پەرۋانە

چىراق يېنىدا،

يالقۇن لەپىلدەپ

يانار ئالدىمدا.

الەنئەلە رەنە

لاچىن كەپتەرگە

ئوزنى ئۇرغاندەك،

ياكى بىر ئاشق

يارنى تاپقاندەك،

ئەلەك رەنە

پەرۋانە ئوتقا

ئوزنى بىر ئاتتى؛

قانتى كويۇپ،

ئۇچالماي ياتتى.

ئەنئەلە رەنە

يەنە "پىر..." قىلدى

چىراققا كەلدى.

يالقۇننى كېچىپ،

جان بەردى — ئولدى.

ئەنئەلە رەنە

ئەنە كويمەكتە

پاقىراق تېنى.

نۇردىن مۇراتنى

تاپتى ياش جېنى.

سوزنى پەرۋانە

قىلدى ئاغزىدا،

مەقسەتكە يەتتى

چىراق باغرىدا.

نۇردىن مۇراتقا

يېتىپ كەلدى

ئولۇش بىزگە پەرز؛

ئەرەك دەم ئېلىپ

ياشاش بىزگە قەرز.

پەرۋاندىن مەن

شۇنى ئۈگەندىم،

يېڭى ئىلھامغا

ئەمدى يۈگەندىم.

1949 - يىل 25 - ماي، قەشقەر.

يۈرەك داغلىرى

كوردۇم بۇ يۇرتتا

بەك ئېغىر ئازاپ.

كەلدىم ھاڭرىغان

زۇلۇمغا چىداپ.

تۇغۇلدۇم كورۇڭ

بۇ تار جاھانغا،

ئۇچرىشىپ قالدىم

يىلان - چايانغا.

قايغۇلۇق بىر كۈن،

شۇنداق بىر كېچە.

خىيال دېڭىزى -

نى كېچە - كېچە...

ئارام ئالماقتا

ئىدىم بىر نەپەس.

بولدى چۈشكەندەك

ئۈستۈمگە بىر خەس.

خەس ئەمەس بەلكى

ياتتاق پەم ئەيلەپ،

قولۇم شىلتىدىم،

ئۇ تۇرار لەيلەپ.

قولۇم ئۇنىڭغا

تەگدى - تەگمىدى.

بىلسەم ئۇ ماڭا

بويۇن ئەگمىدى!

كۈزلىرىم كۈكسۈم

ئۈستىگە باقتى.

غەزەپ ئوتلىرى...

كىرىپىگىم قاقتى.

مەيدەمدە توققۇز -

بوغۇملۇق چايان،

نەشتە ر ئۇرۇشقا

تەيياردۇر شۇ ئان.

ئاچچىقلاپ قايناپ

دېدىم ئۇنىڭغا:

"زۇلۇم سىرتىمى،

ئىدى بويىنۇمدا.

قايسەنمۇ ئەمدى

مېنى چاقىمىغان؟

سەن ئىدىڭ ماڭا

پەقەت ياقىمىغان.

سېنىڭدەك نامەرت

ئەمەسمەن ئوزۇم.

بەرھەق - ھەقىقەت

مېنىڭ ھەر سوزۇم.

مەيلى يۈرەككە

نەشتە سېلىپ كور؛

ئىختىيار قىلساڭ

خەنجەر سېلىپ كور!

نىجىس ئايىغىڭ

بىر ۋابا - ئاپەت.

ۋەھشى قۇيرۇغۇڭ

زۇلۇم - ئاسارەت.

نېمە ئىستەيسەن

شۇ تۇن كېچىدە؟

ئېزىپ قالدىڭمۇ

شۇملۇق ئىچىدە؟

قارىسام شۇ چاغ

چايان ئەپتىگە،

نەشتىرى ھازىر

تولغان زەھەرگە.

قويدۇم ئۇنىڭغا

بىرمۇنچە سوئال.

غىڭ - پىڭ قىلىمدى

شۇ چايان سوئال.

سوزۇمنى ئاڭلاپ

رەھىمسىز چايان،

"پاس" ئېتىپ نەشتەر

سالىدى شۇ زامان.

زەھەر زەربىدىن

تېتىرىدى تېنىم؛

دەھشەتلىك دەرتتىن

قىينالدى جېنىم.

ئايىمۇ توسالدى،

بولدى قاراڭغۇ.

ئىچكەن چاي ماڭا

بولدى بىر ئاغۇ.

چىراقنى ياقتىم،

باقتىم ھەر تەرەپ؛

(دۇشمەنلەر بىلەن

چېلىشماق شەرەپ!)

قېچىپتۇ چايان

چاققاندىن كېيىن.

دەرتنى - ئەلەمنى

ساقايتماق قىيىن.

ئىرادە باغلاپ

قىساس ئالماققا؛

پىلىك سېلىپ، ياغ
قۇيدۇم چىراقتا.

ئەتراپ يورۇدى
كورۇندى دۇشمەن.
ئەمەسىدىم مەن
ئەزەلدىن ئوچمەن؟

توختا ئېشەك! — دەپ،
ژىككى سانچىدىم.
ئىبرەت بولسۇن دەپ،
بىر تامغا ئىلدىم.
1949 - يىل 8 - ئىيۇن، قەشقەر

تىرىلگەن مۇردا

(بىر ئولۇكنىڭ توۋىسى)

تېخى تۇنۇگۇن قەۋرىگە جايلاشقان،
ھىچبىر مادارى - جېنى يوق مۇردا.

بىر مەزگىل ئىدى بۇلبۇل سايراشقان،
جانلىنىپ توختار توۋەنكى قۇردا:

”ئانچە بىر پۇرسەت ياشىناپ دۇنيادا،
ئومرۇم ئوتۇپتۇ، ئەمدى ھالىم شۇ.
كۈن كورۇپ بولماس بىر كۈن زىيادە!
تۇرمۇش مەكتىۋى بەرگەن ساۋاق بۇ.

بۈگۈن دۇنياغا قايتا بىر بارسام،
قىلار ئىشلىرىم، غەيرىتىم تولا.
كوپ ئەمەس يۈز يىل ھاياتقا پاتسام،
ئىسل خۇلقلىرىگە بولاتتىم جورا!

خۇسۇسەن خەلققە يامانلىق قىلىپ،
بىر-بىر رەنجىتىپ چەتكە قاقماستىم.
ئۈزەم نەپىنى ئەڭ ئالى بىلىپ،
يىلانغا ئوخشاش تىلدا چاقماستىم.

ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن قىلىپ جان پىدا،
نۇرلۇق، كەڭ يولدا چېلىشار ئىدىم،
چۈمۈلىگە ھەم قىلماستىن جاپا،
مەڭگۈ ياشاشقا تىرىشار ئىدىم.

دۇنيانى بىلدىم، ئاڭلىدىم، كوردۇم،
جاندىن ئايرىلىپ قالدۇم ۋاي ئىست!...
ئاغدى دىمەڭلار مېنى دوستلۇرۇم!
'كېلىن ئاڭلىسۇن، قىزىم سەن ئىشت!'

ئۇياتماقتىمەن قىلغانلىرىمدىن،
ئالەم ئالدىدا ھەم شۇ قەۋرىدە...
توۋا! — دەپ يەنە ياقام تۇتمەن،
ئۈزۈم خىجالەت، كۈڭلۈم سەۋرىدە.
قانچە ۋاقىراپ خىتاپ ئەيلىسەم،
سوز - توۋام مەقبۇل بولماي تۇرىدۇ.
بولماس ئوخشايدۇ مۇندىن كەتمەسەم،
بەس... مۇشۇ سىزگە، ئىبرەت بولىدۇ!"

دىدى - دە قايتا ئاستا ئۇزالدى...
قەۋرە شۇ پېتى جانسىز ۋە جىمجىت.
...پۇشايمانلىرى يېزىلىپ قالدى،
سەن خەلققە ئوبدان خىزمەت قىلىپ كەت!

1949 - يىل 23 - ئىيۇل، قەشقەر.

تاڭ شەرىپىگە

— جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلغانلىغىنى تەبرىكلەپ.

ئالتۇن قەلىمىدىن يامغۇر كەبى ئىلھام توكلۇر،
دوستلىرىمىز خوشال، دۇشمەن بېلى تېزدىن پۈكۈلۈر!
چۈنكى بۈگۈن تاڭدىن خەۋەر ئالدىم، بەكمۇ قۇۋاندىم،
تەشنا بۇ يۈرەك شوخ-شوڭ تېپىدۇ، نۇرغا ئورالدىم.

توختىدى ئۇزۇندىن بېرى كۆزدىن ئاققان يېشىمىز،
ھورلۇككە يېتىشكەچ، ئاسمانغا تاقاشتى بېشىمىز.

كۆكتىن سۇپۇرۇپ تاشلاندى قارا بۇلۇتلار.
ھەيدەلدى گۈرگە ئىپلاسقىنا خۇنخور قۇرۇتلار،

ئىشچى يەنە دىخان خەلق ئاممىسىدىن تۈزدۇق ھۆكۈمەت،
"ئومۇمى پۇرۇگىرامما" بەخت-سائادىتىمىزگە ھوججەت!

تاڭ نۇرلىرىنى چاچتى كوممۇنىستلار پارتىيىسى،
جۇڭگونى ئازات قىلدى خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسى.

كومپارتىيە باشلامچىمىز، ئىستىقبالىمىز پارلاق!
تىيانشان باغرىغىمۇ قادالدى نۇرغۇن قىزىل بايراق.

ھەر ياندا ئازاتلىق سازىنى ياڭرىتىمىز تاڭدا،
مېھنەت ئىچىدە چىنىقىپ، غەلىبىسىمىز بېسىپ ئالغا!
1949 - يىلى 1 - ئۆكتەبىر، قەشقەر.

كىردۇق يېڭى دەۋرگە

قۇياش چىقتى ئۇيۇقتىن،
گۈللەر تىزدۇق ئۇتۇقتىن،
يېڭى ھايات باشلاندى،
قۇتۇلغاچ بىز قۇدۇقتىن.

كۈرەش بىلەن تۇغۇلدۇق،
بىز چېلىشچان ئوغۇلدۇق،
بۈگۈن بىزگە تاڭ ئاتقاچ،
ئاسارەتتىن قۇتۇلدۇق.

بولدى زامان خەلقچىلىق،
مېھنەتتە ئورتاقچىلىق،

ئىشچى، دىخان بىرلىشىپ،
بىز ئورناتتۇق تېپىلىق.

زىننەتلەيمىز تاغلارنى،
بەلكى چول - دەشت، باغلارنى،
تارىخىمىز كوكسىگە
چۇشۇرمەيمىز داغلارنى.

خوشال پۈتۈن خەلقلەر،
ھەتتا ئەركىن بېلىقلەر،
تۈگەر ئەمدى بۇرۇنقى
جەۋرى - زۇلۇم، سېلىقلەر.

كەلدى بۈگۈن ئازاتلىق،
ھەر يان بولۇر ئاۋاتلىق،
يېڭى غەيرەت، يېڭى روھ -
ئورنىتىلغاچ دىل شاتلىق.

يېڭى دۇنيا ياسايمىز!
ھەر دائىم تەڭ ياشايمىز!
غالبىيەت ئۈستىگە
شانلىق تۇغنى قادايمىز!

ئەر - خوتۇن. تېز كېلىڭلار!
يەڭنى ئەمدى تۇرۇڭلار!
كىردۇق يېڭى دەۋرگە.
ھەممە بىردەك يۈرۈڭلار!
1949 - يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر.

شات بوۋاي

ئەتىگەندىلا چىقسام تالاغا،
كەلدى بىر قېرى ئادەم ئالدىمغا.
بىر غېرىچ ئۆسكەن ساقىلى ئاپپاق،
ماڭلايدا قورۇق، سوزلىرى چاقماق.
ئاقساقال دىدى: — ئۇكام ئولتۇرۇڭ،
مۇشۇ قەغەزگە پىكرىم تولدۇرۇڭ.
دىدىم: — قەيەرگە يازىمىز خەتنى؟
قانداق سوز بىلەن باشلايمىز گەپنى؟

دېدى: — غۇلجىغا، سالام يوللايمىز،
جەڭچى ئوغلۇمغا خۇش خەۋەر! — دەيسىز.

سوزۇمنى ئاۋال سىزگە دەپ بېرىي،
سىز يېزىڭ ئاندىن مەن قاراپ تۇراي:

ئوغلۇم، سالامەت تۇردۇڭمۇ ئۇندا؟
سېنى يادلايمىز مۇندا كۈن-تۈندە.

گومىنداڭدىن بىز مەڭگۈ قۇتۇلدۇق،
ئازاتلىق سەپكە بىزمۇ قوشۇلدۇق.

نىجات تاپتۇق بىز تىنىچلىق بىلەن،
راھەتكە چىقتۇق ئاتقان تاڭ بىلەن.

بۈگۈن قەشقەردە توكۇلىمىدى قان،
خۇرسەن بولماقتا شۇڭا ھەر بىر جان.

بىزمۇ ئۇلاشتۇق يېڭى دەۋرگە،
خاتىمە بەردۇق زۇلۇم-جەۋرىگە.

ئوغلۇم، مەن ساڭا كىچىك چېغىڭدا،
ئېيتقاننىم شۇنى باردۇر ئېسىڭدا؟

تاڭدا ئىستىقبال پارلاق بولىدۇ،
بىز ئوخشاش يوقسۇل خەلقلەر كۈلىدۇ!

دەر ئىدىم سېنىڭ روھىڭ ئۆستۈرۈپ،
كۈرەش سازىنى ساڭا ئۈگۈتۈپ.

مانا شۇ كۈنلەر كەلدى، ئوغلۇم بىل!
ئەمدى ئىشىڭغا تىرىش، ئادا قىل!

بىز ھەم قېرىدۇق دىمەي ئىشلەيمىز،
سايىنى كورۇپ بەلنى يەشمەيمىز.

يىراقلاشتۇق بىز غەپلەت ئۇيقۇدىن،
خالاس بولغاچقا پۈتكۈل قايقۇدىن.

بىلىم ئىگىلەپ يېڭى قۇرۇلۇشقا،
قەدەم تاشلايمىز يېڭى تۇرمۇشقا.

بىز بۇ پارلاق دەۋر يېڭى ئادىمى،
ھور-ئازات ئەلنىڭ ئىشچان خادىمى.

بۇرۇنقىدەك بىز بايلار قولىدا،
سارغايمايمىز ھىچ بىر بۇردا نانغا.

يادىڭدا باردۇر قۇل بولغانلىرىڭ؟
قامچا زەربىدىن تولغانلىرىڭ؟...

بەگلەر مېنى ھەم نە قىلغان ئىدى؟
"جان ئاتا" — دېسەڭ سېنى ئۇرغانتى.

سىڭلىڭ شۇ بەگلەر ئىلكىدىن ئامان —
قالغان ئىدىمۇ؟ بۇ دەرتلەر يامان!

ئاپپاق چاچ ئاناڭ نە ھالدا ئولدى؟
بىلەمسەن ئوغلۇم يەر — سۇ نە بولدى؟

ئۇزۇندىن بېرى كەتمەن كوتۇرۇپ،
ئىشلەۋاتىمەن مەدىكار بولۇپ.

چىقىمدى ئۈستىن ئۆتكەن كۈنلىرىم،
سېنى قۇچاقلاپ ياتقان تۈنلىرىم.

نان تىلەپ سېنى چوڭ قىلىدىمىمۇ؟
قوينۇمغا سولاپ ئېپ يۈرمىدىمىمۇ؟

سەن ئۇيان كەتتىڭ، مەن بۇندا قالدىم،
تۇرلۇك ئەلەمنى ئىچىمگە سالدىم.

“قېرى” — دەپ مېنى ئىشقا ئالمىدى،
بەزىلەر ئەرزان خىزمەتكە سالىدى.

ئوتتۇز يىللىق بىر كەتمەن بار ئىدى،
سەنمۇ بىلىسەن نان تاپار ئىدى.

كۈنلەردە بىر كۈن تازا قىيىنالىدىم،
توڭغان ئۈستىگە ئاچلىقتا قالدىم.

كەتمەننى قويدۇم شۇ ئان گۈرەگە،
گۈرەكەش ئۇنى ئالدى بىر سەرگە.

بىر ئايدىن كېيىن بارسام ئېيتىدۇ:
“ئانا، بالىسى توققۇز سەر بوپتۇ!”

ئارقامغا ياندىم، كەتمەنمۇ قالدى،
مېھنەتتىن قېلىپ بەل — ئۇچام تالدى.

شۇنداق كۈنلەردە ئاتتى بىزگە تاڭ،
بىزگە ئازاتلىق بەردى گۈڭچەنداك.

شۇنىڭ ئۈچۈن شات ئاسمان ۋە زېمىن،
شۇڭلاشقا خوشنود ياش يىگىت، كېلىن...

شۇنىڭچۇن خوشال بوۋاق بالىلار،
شۇڭا كۈلگەندۇر ئاق چاچ ئانىلار.

كۈلمەكتە ئەنە سايىدىكى تاشلار،
كۈلمەكتە ئەنە شات قەلەم قاشلار.

ئاقساقاللارنىڭ چېھرى شات-ئوچۇق،
خۇددى كۈلگەندەك قىزىرىپ ئۇيۇق.

ئەنە شۇ ئىشچى، دىخانلارمۇ خوش،
موردۇز، تومۇرچى، باپكارلارمۇ خوش.

ياشلار شوخلىنىپ ئويناشماقتادۇر،
تويلارنى ياساپ قايناشماقتادۇر.

باغدا بۇلبۇللار سايرايدۇ خوشال،
گۈللەر يەلپۈنەر چىققاچ شوح شامال.

توغايلار يېڭى قوشاق تۈزمەكتە،
قالغاچ كۆكتە ئەركىن ئۈزمەكتە.

تۈگىدى ئەمدى بىزدە ئېزىلىش!
(مۇشتۇمزورغا تىز چۈكۈپ ئېگىلىش...)

ھوقۇقتا ھەممە بولدۇق باراۋەر،
ئىشچى ۋە دىخان ئامراق بۇرادەر.

ئوغلۇم قۇرىمىز زاۋۇت-فابرىكا،
خەۋەر بېرىمەن گۈلباغدىن ساڭا.

ئىشلە زاۋۇتتا كېچە ھەم كۈندۈز،
ئاسسام كورىسەن مېدالىم "يۇلتۇز"...

دىدى شۇ دىخان، مەقسەتنى بىلدىم،
سوزنى مارجاندەك مەن بايان قىلدىم.

1950 - يىل 27 - يانۋار.

خۇاڭخېغا قاراپ ناخشا ئېيتىمەن

كوڭۇلگە ئىلھام شوخ ئېقىشلىرىڭ،
بېرىدۇ غەيرەت خوش بېقىشلىرىڭ.

ساڭا باغلىدىم چىندىن ئەقىدە،
شەنىڭگە يازدىم شىرىن قەسىدە.

ئۈزەمنى سورىساڭ، پامىر باغرىدىن،
تونۇۋالغان سەن چالغان ناغرىدىن.

تۇغۇلدۇم سەندىن يىراق شەھەردە —
مەڭگۈلۈك دوستۇڭ گۈزەل قەشقەردە.

شەرەپلىك كۈنلەر قۇچاق ئاچقاندا،
كورۇشتۇق قۇياش نۇرلار چاچقاندا.

ئەركىلەپ مېنى قارشى ئالدىڭ سەن،
مەڭزىڭگە سۈيۈپ قۇچاقلدىم مەن.

گۈللەر تۇتۇشتى سېكىلەكلىرىڭ،
قوللار بېرىشتى گاڭ بىلەكلىرىڭ.

راۋاپقا تەڭكەش بولدى غىجەكلەر،
سەھنەڭدە خۇش خۇي كۈلدى چىچەكلەر.

ئىككى يېقىڭدا چىمەنزار بېغىڭ،
ئاسمانغا تۇۋرۇك ليۈپەنشەن تېغىڭ.

سۈيىمەن سېنىڭ تۇپراقلرىڭنى،
كوزۇمگە سۈرتەي ياپراقلرىڭنى.

زوقلىنىپ مەنمۇ ئىچتىم سۇيۇڭنى،
خۇددى ئاندىك بەردىڭ سۇتۇڭنى.

ئوركەشلەپ ئاقار سەندە شەرەپ-شان،
ساڭا جۇر بۈگۈن گۈلزار تىيانشان.

شاۋقۇنلىرىڭغا ئاھاڭداش ئۇيغۇر،
ئېيتىدۇ ساڭا دىلدىن تەشەككۈر!

1950 - يىل ئاۋغۇست، لەنجۇ.

كۈرەشچان قىز

مەرت يۈرەك، كۈرەشچان قىز،
ئىرادەڭ زور يېڭىشچان قىز.
ۋەتەنچۇن ئىشلىسەڭ دائىم،
ئۇنۇتماس خەلقىمىز ھەرگىز.

كۈرەشچان پەننى كۆپ ئۈگەن،
ئىلىم-پەنگە تىلەكداش بىز.

ۋەتەن ئىقبالىنى كۈزلە،
ۋەتەن كۈلمەيدۇ سەن، مەنسز.

ئۈزەڭنى تاۋلىغىن پەندە،
نىجات تاپايلى ۋەتەندە!

1950 - يىل 24 - سېنتەبىر، شەن.

خىياللار ھەقىقەتكە ئايلاندى!

— ەربىي شىمال ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر 1 - نوۋەتلىك
قۇرۇلتىيىغا بېغىشلايمەن.

ئاسمان پەلەك تاغلاردىن،
گۈللەر ئۈسكەن باغلاردىن،
ئېشىپ كەلدۇق شەنگە
غالىپ بولغاچ زاغلاردىن.

كۈتكەن تېڭىمىز ئاتتى،
دىل خوشاللىققا پاتتى،
ئويلاپ يۈرگەن خىياللار
ھەقىقەتكە ئايلاندى!

قۇياش نۇرلار چاچقاندا،
• بۇلبۇل قانات قاققاندا،
ئېچىلماقتا قۇرۇلتاي
بىرلىك چىچەك ئاتقاندا.

ئازات بولدى خەلقىمىز،
خەلق ئۇچۇنلا ئىشلەيمىز،
ئۇلۇغ كومپارتىيىگە
چەكسىز رەھمەت ئوقۇيمىز.

بىزگە ھورلۇك كەلتۈرگەن،
پارلاق كۈنگە يەتكۈزگەن،
ماۋزېدۇڭغا ھەشقاللا!
بىز بۇ دەۋرگە تەلپۈرگەن.

ئۇتۇقلارغا ئىز سالدۇق،
قولغا قەلەمنى ئالدۇق،
ئىتتىپاقنى چىڭىتىپ،
ئالغا بىز قاراپ ماڭدۇق.

ھەسەل تامدى لەۋزىدىن —
پېك دېخۇەينىڭ ئاغزىدىن،

تازا ئىلھاملاندۇق بىز
كې چۇڭپىڭنىڭ ① سۆزىدىن.

يوللىرىمىزدا چىراق بار،
قوللىرىمىزدا ياراق بار،
ئۈستىمىزدە لەپىلدەپ
تۇرغان قىزىل بايراق بار.

ھەل بولماقتا تىلەكلەر،
زوقلانماقتا يۈرەكلەر،
قارارلارنى ئىشلەشكە
تەييار بىزنىڭ بىلەكلەر!

1950 - يىلى 26 - سېنتەبىر، شەن.

قىزىمغا خەت

سېغىنىدىم سېنى چىرايلىق قىزىم،
مەختىمىز كۈلدى، كۆرگىن ئەزىزىم.

① كې چۇڭپىڭ - ئاتاقلىق شائىر.

كورگۇم كېلىدۇ ئايدەك يۇزۇڭنى،
ئاڭلىسام دەيمەن تاتلىق سوزۇڭنى.

بېيجىڭ بالىلىرى سېنىڭدەك ئوماق،
كۈلگۈنچەك ۋە شوخ، كوزلىرى بۇلاق.

قەيەرگە بارسام، يالغۇز قويمىدى،
ئورنۇپلىشىپ زادى تويمىدى.

ئەركىلەپ تۇرۇپ ناخشا ئېيتىدۇ،
مەنمۇ سايرسام كۈلۈپ كېتىدۇ.

چاۋاك چېلىشىپ ئۇزاتتى مېنى،
ئۇنۇتماسمەن گۈل تۇتقان ۋاڭ مېنى.

يېڭى بېيجىڭنىڭ قىز - ئوغۇللىرى
سالام يوللىدى ساڭا شۇ كۈنى.

يىخپىيۇەن دەيمەن سېنى ئەسلىسەم،
بېيخەينى كورۇپ، كەتتى ئارمىنىم.

بىرئاز كۈت مېنى، قايتىپ بارمەن،
ساڭا تاش قوچاق سوغات قىلىمەن.

بېيجىڭغا كېلىپ شاتلىققا پاتتىم،
ئالتۇندىن قىممەت گوھەرنى تاپتىم.

كۈتۈپ تۇر قىزىم خوشال بارىمەن،
سېنى قولۇمغا ئەتە ئالىمەن.

سەن ئازات كۈندە يانغان چىرىغىم،
سەن مېنىڭ جىگەر باغرىم - يۇرىگىم.

سەن ئەڭ بەختىيار، توكۇلمەس چىچەك،
مىۋە بېرەي دەپ ئوسۇشۇڭ كېرەك.

ئويناپ - كۈلۈپ تۇر قىزىم ئادالەت!
ۋاقتىڭ خۇش بولسۇن، تېنىڭ سالامەت!

1950 - يىل 19 - ئۆكتەبىر، بېيجىڭ.

شانلىق ئارمىيە

كۈرەشلەردە چىنىققان،
بىزنىڭ شانلىق ئارمىيە.

خەلقنىڭ نىجات يۇلتۇزى،

خەلق ئازاتلىق ئارمىيە.

ئىشچى، دىخان ئۈستۈرگەن،

كۈچلۈك بىزنىڭ ئارمىيە.

ۋەتەن، خەلق قوغداشقا

ئالغان پۇختا تەربىيە.

پارتىيىنىڭ بايرىقى

ئاستىغا چىڭ ئۇيۇشتۇق.

ئارمىيە - خەلق بىر نىيەت

قولغا قولىنى تۇتۇشتۇق.

1951 - يىل 5 - فېۋرال، قەشقەر.

مارت كەلدى

مارت كەلدى - باھار كەلدى،

تۇرنىلار قاتار كەلدى.

گۈلباغلاردا، گۈلزاردا

چىچەكلەر ئاتار كەلدى.

قولغا ئالدى چوكانلار
كەتمەن، گۇرچەك، كەكسىنى...
كسر قوندۇرماي ساقلايدۇ
ھوقۇقىنى، ئەركىنى!
قىزىپ كەتتى ھەر ياندا
ئاياللارنىڭ بايرىمى؛
تاغ-دەريانى خوش قىلغان
پارتىيىنىڭ بايرىقى.
1951 - يىل 8 - مارت.

بىرىنچى ماي

ئوتلۇق يۈرەك باتۇرلار
ئالغا باسار يولىدا.
قايناپ كەتتى نامايىش
قىزىل بايراق قولىدا.
تىرىكتاپلار - قانخورلار
ئىشچىلارنى ئالدايدۇ.

ھەيۋە قىلىپ قورقتىپ

پىلىموتنى ياندايدۇ...

ۋاشىنگتون، پارىژدا...

بوزەك ئەمەس ئىشچىلار.

خۇددى ئوقتەك پارتلىدى

دەرتمەن نامايىشچىلار.

ئىشچى - ئەمگەكچى ئامما

دەيدۇ: "بىزدە قورقۇش يوق!

بېشىمىزنى ئېگەلمەس

ئالتۇن - كۈمۈش، زەھەر ئوق!"

ئىش تاشلاشلار ئۇ ياندا،

نامايىشلار بۇ ياندا...

ئىشچىلارغا بەرمەكتە

ئوز ۋىجدانى قومانددا.

قىچقارماقتا ئىشچىلار:

"ھەقسىز ئۇرۇش يوقالسۇن!

بىتچىت بولسۇن تاجاۋۇز،

خەۋپ - خەتەرلەر سوغالسۇن!

بىزگە كېرەك تىنىچلىق،
ئەبىدى ھور ئازاتلىق!
بىز ياقلايمىز يېڭىلىق،
نۇرلۇق ھايات، ئاۋاتلىق!

قوزغىلىڭلار ئىشچىلار،
يېڭى دۇنيا قۇرۇشقا،
قەتئى قارشى تۇرىمىز
تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشقا!

ئەنە لوندون كوچىسى
شوتلارغا لىق تولغان.
مىسىر، ئەرەپ، تۈركىيە...
يوقسۇللىرى قوزغالغان.

دېھلى، تېھران قىزلىرى
ئازاتلىقنى سۆيىدۇ.
شانلىق بىرىنچى ماينىڭ
باھارنى كۆرىدۇ!

بىرىنچى ماي — ئۇلۇغ كۈن،
مېھنەتكەشلەر بايرىمى.

ھەرگىز بىكار كەتمەيدۇ
قۇربانلارنىڭ قانلىرى!

1951 - يىل 1 - ماي.

كازاپ

(ساترا)

مەكتەپنى كورۇپ قاچتىم،

ھوشۇقتا كوڭۇل ئاچتىم.

دوقمۇشتا كورۇپ قىزنى،

مەيدەمنى يوغان ئاچتىم.

خوتۇن ئالدىم ئالتىنى،

توپلۇققا بىر پەلتونى؛

ھەر يىلدا بىر ئويلىنىدىم،

قويۇپ بېرىپ دەلتىنى.

پېشىنغىچە ئۇخلايمەن،

چىمدىساڭمۇ قويمايمەن؛

تام تۇۋىدە يانباشلاپ،
نېشجاننى باپلايمەن.

ئىشقا قولۇم بارمايدۇ،
كوزۇم "نەزرە" مارايدۇ؛
نەدە بولسا بىكار نان،
چايناپ چىشم تالمايدۇ.

تەشۋىق بىلەن خوشام يوق،
ئاڭلاشقىمۇ چولام يوق.
مەددا ئاڭلاپ كەچكىچە،
سوڭگۇچىمنىڭ سولى يوق.

1951 - يىل، قەشقەر.

خوشاللىق كۈنى

(ناخشا تېكىستى)

يېتىشتۇق پارلاق يېڭى ھاياتقا،
كۈتەردۇق ئىگىز قەددىمىزنى.

بەخت قۇياشى نۇرلار چاچماقتا،
كۈرەشتىن تاپتۇق ھەم قەدرىمىزنى.
ياشا ئازاتلىق دەۋرىمىز ياشا!
ياشا بەختىيار خەلقىمىز ياشا!

ئازات، كۈرەشچان ئەمگەكچىلەر بىز.
كوڭلىمىزدە ۋەتەن مۇھەببىتى بار.
دۈشمەنگە ھەرگىز رەھىم قىلمايمىز،
بەختىمىز شۇڭا مەڭگۈ ساقلىنار.
ياشا ئازاتلىق دەۋرىمىز ياشا!
ياشا بەختىيار خەلقىمىز ياشا!

رەھمەت ئېيتىمىز پارتىيىمىزگە،
مىننەتدارمىز ھور دەۋرىمىزدىن.
ئالقىش ئازاتلىق ئارمىيىمىزگە،
جاندىن - يۈرەكتىن، ساپ قەلبىمىزدىن.
1952 - يىل، ئاپرېل.

يېڭى جۇڭگو قىزلىرى

كوڭۇلدە ھىچ قالسىدى
قايغۇ - ئەلەم ئىزلىرى.
ئەمگەك بىلەن تاۋلاندى
يېڭى جۇڭگو قىزلىرى.

باتۇر خەلقنىڭ قىزى بىز،
بىردەك ئالغا باسمىز.
يۈرەكتە بار كۈچ - قۇۋۋەت،
نى تاغلاردىن ئاشىمىز.

ئازاتلىققا ئېرىشتۇق
كومپارتىيە بولغاچقا.
كېلىك ئايال ۋە ئەرلەر
يېڭى ۋەتەن قۇرۇشقا!

1953 - يىل 8 - مارت، قەشقەر.

نشانغا!

جەڭگە ئاتلانغان غالىپ ئادەملەر
دۈشمەنگە تاۋۇت راسلاۋاتىدۇ.
ئومرى قىسقارغان ۋەھشى ھايۋانلار
ئىپلاس بېشىنى قاشلاۋاتىدۇ.

فېوداللىققا قارشى كۈچلەردىن
بىز قۇرۇپ چىقتۇق بۈيۈك بىرلىك سەپ.
قوشۇن توپلىدۇق مېھنەتكەشلەردىن.
كونا تۈزۈمنى يوق قىلىمىز دەپ.

كومپارتىيىنىڭ رەھبەرلىگىدە
چوقۇم ئۇتۇقلۇق ھەر بىر ئىشىمىز.
ھالال مېھنەتنىڭ نەتىجىسىدە
غەمىمىز ياشايدۇ ھەر بىر كىشىمىز.

كۈز يېشىمىزنى "چاي" دەپ ئىچكەنلەر
نەشتەر راسلاماس ياندۇرۇپ يانا!

يېڭى دۇنياغا خوشال كوچكەنلەر
قاراپ ماڭماقتا ئالى نىشانغا!

1953 - يىل، قەشقەر.

گۈل ئارا

(ناخشا تېكىستى)

گۈل ئارا، رەيھان ئارا،
سەيلىتەر مەن باغ ئارا.
يار بىلەن ئويناپ كۈلۈپ،
گۈل تېرەرمەن باغ ئارا.

گۈل - چىمەنلەر باغرىدا
سۈيگۈمىز ئاتقاي چىچەك.
مەن شۇ باغدا ئىشلىسەم،
سۈيۈنەر ياردىن يۈرەك.

ئالىمىزاردا بىر كورۇپ مەن،
گۈل يۈزىڭدىن ئورگىلەي!

ھاسىل بولۇر مەقسىدىمىز،
يار ئۇزۇڭدىن چورگىلەي.

1953 - يىل، فەشقەر.

تىراكتۇرچى قىز ناخشىسى

(ناخشا تېكىستى)

ئىشچى ئاكام زاۋۇتتا
ئىشلەپ بەردى تىراكتۇر.
ناخشا ئېيتىپ ھەيدەيمەن،
ئىشلەشتە بولۇپ باتۇر.

تاڭ سەھەردە گۈگىرتىپ،
كەڭ ئېتىزدا يايىرايمەن.
ئىش - ئەمگەكنى قىزىتىپ،
مول ھوسۇلنى چاغلايمەن.

تىراكتۇرنى ھەيدەشكە،
دىخان قىزلىرى خۇشتار.

ئۇنۋىنى ئورار چاغدا

تىراكتۇرچىلار ھۇشيار.

تىراكتۇرغا مەن ئامراق،

ئېتىزلاردا ھەيدەيمەن.

ئىشلەپچىقىرىش نورمامىنى

ئاشۇرۇپ ئورۇنلايمەن.

ئېتىزلىقلار كۈتمەكتە

ماشىنا - تىراكتۇرنى.

يېزىلارنى كۈلدۈرۈپ

ياقىمىز ئېلېكتىرنى.

تىراكتۇر بىلەن ئەمدى

بىز ئالارمىز مول ھوسۇل.

خوشاللىقتا توي ياساپ

بىز ئوينايىمىز شوخ ئۇسۇل.

1954 - يىل يانۋار، قەشقەر.

قىزىم، ساڭا باركاللا!

(ئېيتىشىش)

ئەر: يەم بەر دېسەم ئۇلاققا،
بەرمەي نىمە ئولتۇردۇڭ؟
تۇرۇلۇپتۇ چىرايىڭ،
نىمىگە خاپا بولدۇڭ؟

ئايال: ھىلىقى بېشى چوڭ قىز
بەك ئىچىمنى قايناتتى.
ئاشلىقنى ساتايلى! — دەپ،
مېنى خېلى ئويناتتى.

ئەر: كەتمەننى ئۈزەم چاپقان،
بەرگەن ناننى يەۋەرسۇن!
ساتىدىغان ئاشلىق يوق،
نىمە دېسە دەۋەرسۇن.

ئايال: ئويمانىزدىكى ئاشنى،
كادىرلار ئېلىپ كېتىمىش.

ئورغا كومۇپ قويساق،
دۇربۇن بىلەن تەكشۈرۈمش.

ئەر: قازناققا بېسىپ قويساق،

كادىرلار تاپالمايدۇ.

چاپلىۋەتسەك ئىشكنى،

پەرق ئېتىپ ئاچالمايدۇ.

ئايال: رەۋەندىنى قىچقىرىپ

سېتىۋېتىلى ئاشنى!

كىم كىرسە يىمەك يوق دەپ،

بىز ساقايتىلى باشنى!

ئەر: قاراڭغۇ بازار قىلساق،

تۇتۇۋالدىمۇ بىركىم.

چاپلىۋەتسەك بولمامدۇ،

تۇيماي قالدۇمۇ ھىچكىم.

ئەككە زەمبىل، كەتمەننى،

تېز چاپلايلى لاي ئېتىپ،

بىر كىشى كىرىپ كورسە،

قاراپ قالسۇن ھاڭۋېقىپ.

قىز: (سىرتتىن كىرىپ)

جېنىم ئاتا-ئانىلار،

بولمايلى بىز ئاۋارە!

كۈندە ئەھۋال مۇشۇنداق،

ئويگە كىرسەم ھەر بارە.

ھوكۇمەتنىڭ مەقسىدى —

كوپچىلىكنى توق قىلىش؛

سېتىۋېلىپ ئاشلىقنى

سانائەتنى ئۆستۈرۈش.

ئايال: توختاپ تۇرغىن ھوي بەڭۋاش،

سەن نىمىنى بىلەتتىڭ؟

داداڭ كەتمەن چاپقاندا،

سەن "تاش تەمەك" ئويناييتتىڭ.

مۇئەللىملەر سەن شۇمغا —

نەسىھەت قىل دىگەنمۇ؟

ئاش سات! — دىگەن كىشىلەر

ساڭا كىيىم بەرگەنمۇ؟

ئاشلىق ئالسا ھوكۇمەت،

بىزدىن ئەرزان ئالىدۇ.

قىممەت ساتساق باھاردا،

بىزگە پايدا بولمامدۇ؟!

قىز: توختاڭ ئانا، جان ئاتا،

دولەت زاۋۇت قۇرماقچى؛

شۇڭا ئوشۇق ئاشلىقنى

بىزدىن سېتىپ ئالماقچى.

بىر ئوي ياساپ چىقىشتا،

كېتەمدۇ ئاش-ئوزۇقلا؟

چىقالامدۇق پۇتتۇرۇپ،

ئاش-نان يېمەي قۇرۇقلا؟

ئىشچى-كاسىپ، ھۈنەرۋەن

يەيدۇ ھەر كۈن ئاش ھەم نان.

زاۋۇت، فابرىكا قۇرساق،

ياشايمىز توق، پاراۋان.

ئارتۇق ئاشنى ھۆكۈمەت

شۇڭا سېتىپ ئالماقچى.

ئىشچى-خەلقنى تەمىنلەپ،

بىزگە بەخت ياراتماقچى.

بىزگە ئىشلەپ بېرىدۇ
زاۋۇت ھەر خىل ماشىنا.
ئېغىرچىلىق كەلمەيدۇ
دىخانىلارنىڭ بېشىغا.

ئوي ئاقتۇرۇپ كىرمەيدۇ،
ھەممە ئاشنى ئالمايدۇ،
يەر، سۇ بەرگەن پارتىيە
بىزلەرنى ئاچ قويمايدۇ.

كومپارتىيە ھەرگىزمۇ
يالغان سۆزنى قىلمايدۇ.
بارلىق ئاشنى سۇپۇرۇپ،
ساڭنى مەخلاپ ئالمايدۇ.

زادى ئوشۇق ئاشلىقنى
بىز بازاردا ساتاتتۇق.
ئوتۇك، چاپان، چىش، كەتمەن...
قىممەت سېتىپ ئالاتتۇق.

ئوشۇق ئاشنى دولەتكە
قىزغىن سېتىپ بېرەيلى.

پۇلغا مال، سايماڭ ئېلىپ

مەنپەئەتنى كۆرەيلى.

پۇلىمىزغا كوپىراتىپ

ئەرزان بېرىدۇ مالنى.

شەخسى پايدىنى كۆزلەپ،

ئىزدىمەيلى بىز باينى.

ئايال: مەن بېرىپتىم مەجلىسكە،

كوپ سۆزلەرنى ئاڭلىدىم.

راست دېگەندەك ئۆتمۈشنى

مەنمۇ بىر قۇر ئەسلىدىم.

مەن ئاڭلىغان سۆز بىلەن

سېنىڭ گېپىڭ بىر چىقتى.

ئەمدى مېنىڭ كوڭلۇمدىن

قېتىپ قالغان كىر چىقتى.

راستلا ئارتۇق ئاشلىقنى

ھوكۇمەتكە ساتايلى.

پارتىيىگە ئەگىشىپ،

تەشكىل بىلەن ماڭايلى.

ئەر: خاپا بولما جان قىزىم،

مانا ئەمدى چۈشەندۇق.

ئوشۇق ئاشنى سېتىشقا

ئەمدى چوقۇم ئىشەندۇق.

شۇڭا ئارتۇق گۇرۇچتىن

ئالتە يۈز جىڭ ساتىمەن.

رەۋەندى بېسىمدارنىڭ

سىرلىرىنى ئاچىمەن.

ئالدىنقىتىمەن پۇلغا،

ھىلىگەر بېسىمدارغا.

ئەمدى ياردەم بېرىمەن

تەشۋىقى ئىشىكلارغا.

قىزىم مېنى باشلاپ بار،

كادىرلارنىڭ قېشىغا.

مەنمۇ ئۇندەي دوستلارنى

ئارتۇق ئاشنى سېتىشقا.

ئاتا-ئانا: (بىرلىكتە)

قەلبىڭ قىزىل نۇر ئىكەن،

قىزىم ساڭا بارىكاللا!

ساڭا تەربىيە بەرگەن

ئۇستازىڭغا ھەشقاللا!

1954 - يىلى 24 - يانۋار، پاختەكلى.

باھار

باتۇر شامالار ئەركىلەتكەندەك

يەلپۈپ ئوتىدۇ سېكىلەكلەرنى.

خۇش خۇيلۇقتا رەڭمۇ - رەڭ گۈللەر

قارشى ئالىدۇ كېيىنەكلەرنى.

تاغدىن شاقىراپ چۈشكەن سۈزۈك سۇ

كوك مايسلارنىڭ كىردى قوينىغا.

باغلاردا كاككۇك خوشال سايرايدۇ،

شاخلار مارجاننى ئاستى بويىنغا.

زاۋۇتتا، يولدا، خاڭدا، خاماندا...

شاتلىقتا ئەركىن ناخشا ئېيتىمىز.

مۇندىنمۇ گۈزەل كەلگۈمىز ئۈچۈن

ھالال مېھنەتنى ئىلگىرىلىتىمىز.

1954 - يىلى 6 - ئاپرېل، قەشقەر.

كوپىراتىپ قۇردۇق بىز

(قوشاق)

كوپىراتىپ قۇردۇق بىز،
دىللار خوشال ھەر چاغدا.
ئەمگەك قىزغىن قاينايدۇ
ئېتىزلىقتا - گۈلباغدا.

كوپىراتىپ بەك ياخشى،
زېرىكمەيسەن ئىشلىسەڭ.
كىم ئاغزىڭدىن تارتىدۇ،
ئەمگەك قىلىپ چىشلىسەڭ؟

كوپچىلىكنىڭ كۈچى كۆپ،
تېرىيدىغان يېرى كۆپ.
ھەممە ياخشى ئىشلىسە،
دارامىتى - نېنى كۆپ.

كوپىراتىپ بىلىڭىز،
توقچىلىقنىڭ بەلگۈسى.

تۇرمۇشىمىز گۈللەيدۇ
شۇ يول بىلەن كەلگۈسى.

ئىشلىتىمىز ماشىنا —
تىراكتۇر ھەم كومباين...
كوڭلىمىزدە ئارمان يوق،
بىزلەر خوشال ئىنتايىن.

كۈنلۈك ئىشنى باھالاپ،
قوندۇرىدۇ دەپتەرگە،
دارامەتنى مۇۋاپىق
تەقسىملەيدۇ ھەركىمگە.

بىز ئومىلىشىپ ئىشلەيمىز،
ئەمگەكتىن زېرىكمەيمىز.
دولەتنىڭ پىلانىنى
ئاشۇرۇپ ئورۇنلايمىز.

بىزگە دائىم ھالاۋەت،
ئوملۇك ئىشتا جامائەت.
ئالدىمىزدا كۈتمەكتە
مۇندىنمۇ چوڭ سائادەت.

مايدا

ئېرىقلاردا شىلدىرلاپ سۇلار،
تاشتىن - تاشقا سەكرەپ ئاقىدۇ.
ياپ - يېشىل ئانار شاخلىرىدا ھەم
كاككۇك سايرىشىپ قانات قاقىدۇ.

قىزىل كۈننىڭ ئالتۇن نۇرىدا،
تاۋلىنىدۇ سۇپ - سۈزۈك ئاسمان.
ئەركىن ئۇچار ئويناق كەپتەرلەر
كەڭ ھاۋادا قىلىشىپ جەۋلان.

ئالما چېچىگىدىن مېۋىلەر
قىزىرىپ "مەنمۇ پىشاي، - دەيدۇ.
ئەمگەك قىلغان باتۇرلار ئۈچۈن
ئېرىق لېۋىگە چۈشەي" دەيدۇ.

پۇراق چاچىدۇ رەڭمۇ - رەڭ گۈل،
ئېدىر بويلاپ ئۇچقاندا شامال.

گۈلگە قاراپ زوقلىنار بۇلبۇل،
كەلگەچكە باھار جىمى جان خوشال.

ياخشى كۈنلەر كېلىۋاتىدۇ
بىز كۈزلىگەن باھار بىلەن تەڭ.
ھالال مېھنەت قايناۋاتىدۇ—
تەبىئەت بىلەن قىلماقتىمىز جەڭ.

1955 - يىل 28 - ئاپرېل.

غوزىلار ئېچىلغاندا

(ناخشا تېكىستى)

شەرتىم بار گۈلۈم سىزگە،
بارمۇ مەيلىڭىز بىزگە؟
مۇسابىقە باشلايمىز
باھاردىن قەدەر كۈزگە،

ئېتىزدا كېۋەزلىكتە،
ئىشلەيمىز چىۋەزلىكتە.

غوزلارنى ئاسرايمىز
سەپسىلىپ چۈنەكلىكتە.

ئېرىقلارغا سۇ باشلاپ،
ئېتىز قېرىنى قاشلاپ،
قانغۇدەك قويارىمىز سۇ،
ھورۇنلۇقنى بىز تاشلاپ.

ئەمگەكتە چىنىققان بىز،
كۈزلەرگە چېلىققان بىز.
ئىشلەشتە، مال ئاسراشتا
نەمۇنچى بولغان بىز.

ئوملۇك مېھنەت قوينىدا،
بەسلىشىش داۋامىدا،
قېنى يەڭدۇق قايسىمىز،
گۈلۈم چۈشۈك مەيدانغا!

غوزلار ئېچىلغاندا،
نەغمىلەر چېلىنغاندا،
بىز ئاندىن قىلارىمىز توي
مول ھوسۇل ئېلىنغاندا.

جىرىمغا ئۇۋال

(ساتىرا)

بۈگۈن كۈنگە يەكشەنبە،

تازىمۇ ئوچۇق ئاسمان،

ئېرىق بويىدا كوردۇم —

بىر جىرىمنى غەم باسقان.

جىرىم قېشىغا كەلدىم،

سورىدىم ئۇنىڭدىن ھال؛

قايناپ كەتتى شۇ ئاندا

چېچى تىكلەشپ تال — تال؛ —

”ئاكىجان! جىرىم قويدى،

كوكلىسۇن، كوكەرسۇن! دەپ.

ساقالسىز — كوسا جايلار

قەددىنى كۈتەرسۇن! دەپ.

ئېغىلىدىن قويۇپ بەردى

كىم — بىركىم ئۇلاقلىرىنى.

چىشلۇۋالدى مەڭزىمنى،
دىڭگايتىپ قۇلاقلىرىنى.

تويدى غاجلاپ ئوشكە،
موزايلىق ئىنەك ئاندىن؛
چىشىنى ئېچىپ تەخەي—
قاسىدى قوۋۇرغامدىن.

تومۇرۇمغا دەز كەتتى،
بېلىم ئېگىلىپ قالدى.
پاقالچاق، يوتام، بويىنۇم...
جاراھەتكە ئايلاندى.

تۇنۇگۇن چىقىپ بىر قىز
تاڭدى، ئورنىدى "داكا".
ئاخشىمى كېلىپ بىرسى
مېنى قىلدى چوڭ ناك.

كەكە بىلەن كوكسۇمنى
"ئاپراتسىيە" قىلدى.
ئۇھ... تارتىپ ئاران تۇرسام،
پوستۇمنى كورۇڭ! شىلدى.

زادى رەھىمى كەلمەستىن
قولۇمنى كېسىپ ئالدى.
ھېيىنئاق، چولاق بولدۇم،
يالغۇز بىر شېخىم قالدى.

* * *

ھەر يىلى باھار-كۈزدە
كوچەت تىكىمىز ھەممە.
ئاسراش كېرەك ئىدىغۇ!
مال بېقىش بىلەن بىللە.

ۋەتەن بولسا گۈلزارلىق،
ھەممە ياق چىمەنزارلىق.
ياراشمامدىغان بىزگە
چىرايلىق، گۈلستانلىق.

1957 - يىل 5 - مارت، قەشقەر.

باراڭدا

— جۇڭگو خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسىنىڭ 30 يىللىغىغا
بېغىشلايمەن.

1

— چىرايىڭىزدىن تونۇيمەن سىزنى،
ئۆتكەن يىلمۇ بىز كورۇشمىدۇقمۇ؟
بىر بىرىمىزگە قېنىشمىغاندەك،
قۇچاقلىشىپ بىز سۇيۇشمىدۇقمۇ؟—

دىدى ئابلاكام تىكىلگەن چاغدا،
ئاقساقىلىنى تۇتاملاپ تۇرۇپ.
ئۇنىڭ كوڭلىدە چەكسىز خوشاللىق
جۇلا ئۇراتتى جوۋغاينى قورۇپ.

ئۇنىڭ ئالدىدا ئولتۇرار ئەنە...
ماشرەڭ كىيىملىك بىر ھەربى يىگىت.

كوزى يۇلتۇزدەك چاقناپ تۇرىدۇ،
قەلبىدە ئويناپ بىر بۈيۈك ئۇمىت.

بەش يېقى شاختىن ياسالغان باراڭ،
تولغان كاۋىننىڭ چىچەكلىرىگە.
سۈت، قايماق، توغاچ ئېلىغلىق يەنە
ئوز مېھمان ئۈچۈن چىلەكلىرىگە.

خۇددى قۇلاققا يېقىنراق كېلىپ
توۋلىغاندەك ساز ئاڭلىنار "لاي-لاي"...

خامان تۇرمۇشى شۇنداق يېقىملىق،
كورۇپ ئېچىلار كۆڭلىڭىز ھاي-ھاي.

گۈلنىڭ پۇرىغى ئۇرۇپ دېماققا،
بېرەر گۈزەللىك ئىسسىق تومۇزغا،

چىلگە، شېكەشۈن... يېرىپ يىگەندە،

لەززەت بېرىدۇ تىلغا، قوۋۇزغا...

كورۇنىدۇ باراڭ ئىشىكىدىن

ئەنجۇ توشۇغان جۇۋان-چوكانلار.

ئېڭىزدا قىزغىن قوش ھەيدىمەكتە

ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ ياش پەھلىۋانلار.

شۇنچىلىك قىزىق يېزا ھاياتى،
سەگىپ قالدۇ كورگەن يۈرەكلەر.
سىلەرگە مەلۇم شۇ ئاقساقالدىمۇ
بار ئىكەن تاغدەك ئىستەك تىلەكلەر.

2

شاتلىنىپ بوۋاي سۆزلەيدۇ تىزىپ
قىز بويىندىكى ئۇنچە - مارچاندەك.
شۇنداق بىر چاغدا قىزىدى سۈھبەت،
سېزىلەر گويا بايرام بولغاندەك.

ئابلالام دەيدۇ: "رەھمەت سىلەرگە،
مەن كۈپنى كورگەن قېرى بىر بوۋاي.
خەلققە سىلەردەك ئامراق مېھرئۋان
ئەسكەر بولمىغان، ئومرۇمدە، ئېيتاي...

بىر كۈن ئېتىزغا (ئاران بىر كاندۇك)
سۇ قۇيەر ئىدىم توشۇپ قاپاقتا.
بەش ئاتلىق چېرىك ئات بىلەن كىرىپ،
سويما قويمىدى بىرمۇ ساپاقتا.

‘قوغۇن تاپ’ دەيدۇ ئۇرۇپ بېشىغا،
رەھمىسى كەلمەي ئاققان يېشىغا.
كۆپ-كۆك پىلەكلەر يۇلۇندى-ئولدى،
توپا توکۈلدى ئەتكەن ئېشىغا.

ھۇشۇمنى بىلمەي قالدېم يېقىلىپ...
بىر چاغ ئويغانسام ئويىدە تۇرىمەن.
ۋەقەنى ئۇقسام تازا زەڭ قويۇپ،
يۇرتقا چۈشۈپتۇ ئالۋاڭ يۈز تۈمەن.

ئۆلۈشكۈن بەردۇق بىر داستىن كىپەك،
تۈنۈگۈن بەرگەن ھەر ئوي ئون تۇخۇم.
بۈگۈنى قويغان بىر جىڭدىن تومۇر،
ئەتىسى چۈشكەن ئات، ئىگەر، توقۇم...

‘تومۇر يوق’ دىسەك، قاغا تۇمشۇقنى
سۇغۇرۇپ كەتكەن نۇرغۇن ئىشكىتىن.
زەنجىرلانمىغان ئوي پەرقى نىمە،
تاغنىڭ ئوڭكۇرى ئوخشاش توشۇكتىن.

چېرىك ئۈستىدىن يامۇلغا بېرىپ،
قوغۇننى چارلاپ كورسىكىن ئامبال—

دېسەم، باستۇرۇپ ئۇردى يوتامغا،
قانغا بويالدى بىر يىرتىق تامبال.

'پىزا' دەپ مېنى تۈكۈرۈپ تىللاپ،
گۈندىخانغا قويۇشتى سولاپ.
ماغدۇرسىز ھالدا ئىتتىرىۋىدى،
پارچە ئەينەككە چۈشتۈم دومىلاپ.

ئۈچ ئايدىن كېيىن ئاران بوشاتتى،
ئانا-بالىلىق قوينى پارا يەپ.
(خوتۇن سۇڭگۇتقان بەككە، يايىغا...
قوي كەتسە مەيلى، مېنى چىقسۇن دەپ).

تارتىپ ئېلىنغان قازان-داڭقانلار،
قالمىغان ئۆيدە چوگۇنلىرىمىز.
جاڭاڭ، سەيسىگە بېرىلىپ بولغان
كىگىز ئۇچۇلۇق، سوپۇنلىرىمىز...

تىلى بىر ئىدى يىلان-چاياننىڭ،
ئىستەپ-سورىشىپ بىزنى چاقاتتى،
بىر بانا بىلەن قولغا چۈشۈرۈپ،
قاننى شورايىتتى، نەشتەر سالاتتى.

جەۋرى-جاپانى تالاي كورگەن بىز،
 بىر-بىر سوزلىسەم ھاڭ-تاڭ قالسىز.
 بىزنىڭ شۇ جاننى ھازىرقى كۈندە،
 'ھاياتقا قايتۇ ئابلاكام' - دەيسىز.

سىزگە دەيدىغان يەنە بىر سوزۇم:
 قاراڭ مانا شۇ تاپ-تاقىر چولگە.
 سىزگە ئوخشىغان مەرتلەر قولىدا
 ئايلاندى بۈگۈن گۈلزار چىمەنگە.

تەكلىماكانغا بىر تۇتاش بۇ چول
 بېرەلمەس ئىدى توشقانغا ئوزۇق.
 تۇپرىقى تاشلىق، شورلۇق ۋە قۇملۇق،
 ھايات كورمىگەن بۇ يەردە خوۋلۇق.

يۇرتىنىڭ ئەڭ چېتى بىزنىڭ ئوي ئىدى،
 (مۇشۇ چول ماڭا ئىسرداش دوست ئىدى).
 ئېرىقنىڭ سۈيى بىزگە كەلگەندە،...
 قۇرۇپ-سوغۇلۇپ يوقۇم بولاتتى.

سىلەر مىلتىقنى قوللارغا ئېلىپ،
دۈشمەندىن بىزنى ئازات قىلىدىڭلار.
قىزىل بايراقنى ئىگىزگە قاداپ،
باغدا بىز بىلەن بىللە كۈلدۈڭلار.

ياراقنى تۇتقان ئاشۇ قولۇڭلار
ئېسىلدى ئاندىن كەتمەن، گۈرچەككە؛
كۈننىڭ نۇرلىرى چۈشتى ئاستىلاپ
قاراڭغۇ ئۆيگە، چولگە، بۇرچەككە.

سىلەر ئېپ كەلگەن ماشىنا بىلەن
ئۈستەڭ چېپىلدى، قىزىلدى قانال.
ئەسىرلەر بويى ھايات ئىزى يوق—
چۈلدە ياشاشقا قىلىدىڭلار ئامال.

ئۇپۇقنى بويلاپ كەتكەن بۇ كەڭ دەشت
ئاق ئالتۇن بىلەن بۇغدايلىق دالا.
يېڭى ئۈستەڭدىن ئىچىشىدۇ سۇ
بولۇق تېرىلغۇ، بىزنىڭ ئوي يانا.

كورۇپ تۇرىمەن جەڭگە، مېھنەتكە
يەڭ شۈمىدەكلەپ چۈشكىنىڭلارنى.

نەمۇنىچىلەر، ئىلغارلاردىن ھەم
بولۇپ ھەر ياقىتىن پىشقىنىڭلارنى.

سىلەر ئۆستۈرگەن بىر تۇپ كېۋەزدىن
يۈز توقسان بىر تال غوزا بولدى، راس.
كورگىلى بارغان دىخانىلار ئېيتتى:
'ھەي... بارىكالا، بۇ بىزگە ئاساس'...

قۇرۇلغان ئىگىز رەت-رەت بىنالار
ئارمىيە قولى بىلەن دەس تۇرغان.
ئېكىسكۇرسىيە قىلغان چاغلاردا،
شىرىن شەرۋەتكە تولدى دەستۇرخان.

قاقاس جەزىرە بولۇپ گۈلىستان،
'يېڭى باغچە' دە باشلاندى ھايات.
بىزنىڭ ئارمىيە قايانغا بارسا،
گۈللىنىپ شۇ يەر بولىدۇ ئاۋات.

خۇلقى-مىجەزى، ئەخلاقى تۈزۈك،
سەت كۆرۈنگۈدەك ھىچبىر يېرى يوق.
بەلكى ھەر ياقىتىن ئۆلگە بولىدۇ
ئازاتلىق ئارمىيە خىسلىتى ئۇلۇق.

كېلىش - بېرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ،
(ھەممىدىن ياخشى شۇنداق بولغىنى).
ئاكا - ئۈكىدەك ئامراقلاشتۇق بىز،
چۈنكى ئارمىيە خەلقنىڭ ئوز ئوغلى.

سىزنى كۆرىمەن بالامدىن چارە،
كەسپىمىز باشقا بولغان بىلەنمۇ.
پىشانىڭىزغا شۇڭا سۈيگەنمەن،
ئەڭنىمىز بولەك، بىردۇر ئارزۇ.

ئېشىڭلار سوۋۇپ قالسا قالىدۇ،
ئىشىڭلار ھەرگىز سوۋۇپ قالمايدۇ.
ئىشنى پىلاندىن ئاشۇرمىغۇنچە
كوڭلۇڭلار پەقەت ئارام ئالمايدۇ.

ھەرقايسى جەڭچى بىردىن ھۈنەرۋەن،
ھېچقايسى كەسپ قېچىپ قۇتۇلماس.
بىرسى ئاگرانوم، بىرسى مېخانىك،
بىرسى پىركازچىك (ھىساپتىن ئازماس).

تىڭشىغۇچ تۇتقان دوختۇر قىزچاقلار،
پوچتالىيۇنمۇ ئۇچىدۇ قۇشتەك.

پولات ئاتلارنى چاپتۇرالايدۇ
قاپ-قاراڭغۇنى قىلىپ كۈمۈشتەك.

4

تېخى تۇنۇگۇن كېلىشىپسەلەر،
ئالتۇن بۇغداينى ئوراپ بەردىڭلار.
بىر تال دانىمۇ قېقىۋەتمەستىن،
چۈشكەن باشاقنى بىزگە تەردىڭلار.

بىزنىڭ "ئاۋانگارت" كوپىراتىۋىمىز،
سىلەردىن خۇرسەن، تولا مىننەتدار.
ئىلھاملار ئالدى، ئىشەنچ باغلاشتى
ئىشقا خوشياقماس بەزى دىخانىلار.

ئىشك ئالدىدا ئولتۇرۇپ ئاخشام،
ئازىنخان ئېيتتى يۈرەك سىرنى:
ئارمىيە بىزگە سايىۋان بولغاچ،
توكتى كورۇڭلار مېھنەت تېرىنى...

خەلق ئۈچۈن دەپ سالغان بىر ئوغاق،
تاغلارچە شاتلىق قوزغار دىلىدا.

خەلق ھورمىتى ھەم تەشەككۈرى
چىچىلماي تۇرماس ھەر چاغ قېنىدا.

بىزلەرگە شۇنچە ياردەم قىلىپ،
يەنە ھال سوراپ قىپسىز مەرھەمەت.
سىزنى ئۈستۈرگەن كومپارتىيىگە
يۈزىڭىز تەشەككۈر، ھەشقاللا - رەھبەت!

ئائىلىمىزگە - كوپىراتىپقا،
ھەممە باغلىدى چەكسىز مۇھەببەت.
دېيىشمەكتە: 'بىزمۇ ئىشلەيمىز،
ۋايىجان دىمەيمىز كۆرسەك مۇشەققەت!'

زىددىيەتلەردىن مۇھىم قانچىسى، -
ھەل بولۇپ كەتتى، پۈتتى ئاداۋەت.
نارازىلىقلار، ئازايدى گۇمان،
بولدى مۇۋاپىق بۇ يىل دارامەت.

مېھنەتنى ئۇلۇغ، شەرەپ، دەپ بىلىپ،
ئىشقا چىققانلار خېلى كۆپ ساندا.
بۇنىڭ دەلىلى ئوچۇق كۆرۈندى،
تاغارغا ئۇسۇپ خامان ئالغاندا.

كوپچىلىككە كوپ تەگدى دارامەت،
ئاشتى ئۇلارنىڭ مېھنەت ھەۋىسى.
ئازراق خوشاللىق يەتكۈزگەن بولدى،
بەزى بىرلەرگە 'ھەزرەت سەيلىسى'.

ئالدى سىلەردىن ياخشى تەسىرات،
بىزنىڭ ئەزالار دوڭدە ئېتىزدا.
ئارمىيىمىزنىڭ مەرت، چىۋەرلىكى
مەدھىيىلەنمەكتە ھەر بىر ئېغىزدا.

سېغىنىپ سالام! — دەڭ جەڭچىلەرگە،
ھەممىگە تاۋاپ مېنىڭ تىلىمدىن.
بىزنى خوش قىلسا، رەھمەت دىمەستىن
ئاش — نان ئوتەمدۇ مېنىڭ گېلىمدىن؟!

* * *

لىگەندە كەلدى پىچىلغان چىلگە،
ئىككى ئادەمنىڭ تەگمەكتە ئاغزى.
ئوتلۇق يۈرەككە تەرجىمان بولۇپ،
مانا يېزىلدى سۆزلەرنىڭ ماغزى.

1957 - يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى
خۇما كوزلۇك، ئامانيار.
مەڭزى قىزىل توغاچتەك،
ئانار يۈزلۈك، ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى
باغۋەن ئوزى، ئامانيار.
كۈزدە پىشقان ئەنجۈردەك،
شىرىن سوزى، ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى
باغدا چىمەن، ئامانيار.
ئۇزۇملەرنى ئۇزۇشتە،
خويما چىچەن ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى
تولا ساددە، ئامانيار.

خوشال - خورام ئىشلەيدۇ
سائادەتتە، ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى

ئەجەپ خۇش خۇي، ئامانيار.

مېھنەت بىلەن تاۋلانغاچ،

گۈلدەن خۇش بۇي ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى

قوزا باقار، ئامانيار.

خوشاللىقى دەريادەك

تولۇپ ئاقار، ئامانيار.

بەشكېرەمنىڭ قىزلىرى

بوستان چاپلىق، ئامانيار.

بەشكېرەمدە ئوخشىدى

مىۋە، ئاشلىق، ئامانيار.

1958 - يىل 12 - ئاپرېل.

ياخشى يوللار ياسايمىز

نامۇۋاپىق يوللارنى،
تۈزلەپ چوڭقۇر دوڭلەرنى،
ئەرەكن سېلىپ قوللارنى،
ياخشى يوللار ياسايمىز.

ئاقۇاش تاغلارنى كېسىپ،
قۇملۇق چوللەرنى كېزىپ،
ئېرىق - ئۈستەڭنى كېچىپ،
ياخشى يوللار ياسايمىز.

قىيىنچىلىق تارتساق بىز،
پىيادە يول ماڭساق بىز،
تاغدىن ئىگىز روھىمىز،
ياخشى يوللار ياسايمىز.

1959 - يىل يانۋار.

غەلبە ناغرىسى

مەرتلەر بوشۇكى — سۇيۇملۇك جۇڭگو،
ئەركىن قول سېلىپ ئالغا چامىدى.
جەڭلەردە قۇچقان شانلىق غەلبىدىن
خۇش خەۋەر، ناخشا ھەر يان ياڭرىدى.

چاڭجياڭ ئۆركەشلەپ قايناپ تاشماقتا،
بىزدىكى غەيرەت كۆكتىن ئاشماقتا.
ھەر بىر قەدەمدە مىڭ خىل موجىزە،
پارتىيە بىرنى باشلاپ ماڭغاچقا.

قىزىل بايراقلىق جەڭگىۋار جۇڭگو
يەنە بەختسېرى سەكرىدى — ئۇچتى.
ۋېيشىڭنى كۆككە چىقىرىپ ئەنە....
غەلبىلەرگە غەلبە قوشتى.

ئۇچار قۇشلارمۇ سايرايدۇ خوشال،
غىجەككە تەڭكەش ئۇنىڭ ئاۋازى.

قىزلار ئۇسۇلغا چۈشتى مەيداندا،
بۇ، غالىپ ئەلنىڭ تويى - پەرۋازى.

ھور، ئازات جۇڭگو - مېھرىۋان ئانا،
توھپە - ئىجادىڭ مۇبارەك بولسۇن!
سېنى تەبرىكلەپ بەختىيار ئوغلۇڭ،
بۈگۈن پەشتاقتا ناغرىنى چالسۇن.

1959 - يىل.

بېيجىڭ خاتىرىلىرى (سېكىل)

بېيجىڭغا سالام

بىر كورۇپ كوككە تاقاشقان گۈل يېشىم،
شاتلىغىم سىغماي توكۇلگەن كوز يېشىم.

ئىككى كورمەككە نېسىپ بولدۇم بۈگۈن،
قايتا كورسەم دەپ تىلەيمەن كۈن ۋە تۈن.

قولنى كوكسۇمگە ئېلىپ قىلدىم سالام،
سەن سۇيۇپ مەڭزىمگە، ئېيتتىڭ: كەل بالام!

يىخپىۋەننى سەيلى قىلدۇردۇڭ شۇ چاغ،
گۈللەردىن خۇش پۇراق ئالدى دىماغ.

سەندە نۇر چاپماقتا بولغان شۇ قۇياش،
تەپتىدىن سولغان گۈلۈم كۈتەردى باش.

پېچكە سالىدىڭ، سەن ئېرىتتىڭ قىزىتىپ،
تاۋلىنىپ چىقتىم پولاتتەڭ قىزىقىپ.

سەن سانائەت، مەدەنىيەت مەركىزى،
سەن سانائەت بۇلىغىنىڭ دەل ئوزى.

شۇ بۇلاقتىن سۇ ئىچىپ تەشنا يۈرەڭ،
قۇۋۋەت ئالدى، كۈچكە تولدى گاڭ بىلەڭ.

بارچىنىڭ شاتلىق ساداسى ياڭرىغان،
زوقلىنىپ ناخشاڭنى بىزمۇ ئاڭلىغان.

سېنى گۈللەتمەكتە شانلىق پارتىيەم،
ساڭا خاستۇر پارتىيەم چىن مەدھىيەم.

يەنىمۇ غەيرەت بىلەن تەر توكىمەن،
ئىجادىيەت قاينىمىغا چوكىمەن.

ئۇچراشقاندا

— مەملىكەتلىك ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر 3 - قۇرۇلتىيىغا
بېغىشلاپ.

ئارىلىق قانچىلىك يىراق بولسىمۇ،
قەلبىمىز شۇنچىلىك يېقىن بىزلەرنىڭ.
دەريالار قۇيۇلۇپ بولدى چوڭ دېڭىز،
مېھرىڭىز قوشۇلدى دىلغا سىزلەرنىڭ.

شەنلىك شائىرنىڭ قوشاقلرىدىن
يۈرەكلەر قانداقمۇ قايناپ تاشمىسۇن؟!
تەيخاڭشەن قىزىنىڭ سەھنە سەنئىتى
قانداقمۇ كوڭۇلنى گۈلدەك ئاچمىسۇن!؟

سۇيۇملۇك ۋەتەننىڭ سەنئەتكارلىرى
ئۈچمەس ئىز سالدىڭلار بۈگۈن قەلبىمگە.
گۈڭچەنداڭ يولىدا ناخشىلار ئېيتىپ،
بىرلىكتە چامدايمىز ئۇلۇغ دەۋرگە.

خوش بېيجىڭ

بىز كەتتۇق،

خوش بېيجىڭ،

يىراق شىنجاڭغا،

پايتەخت خەلقنىڭ سالامىنى ئېلىپ.

سەن بەرگەن ئۇرۇقنى چاچمىز كەڭرى،

تىيانشان،

ئالتايغا،

پامىرغا بېرىپ.

سەن قىلدىڭ غەمخورلۇق سىزلەرگە چەكسىز،

سەن ئۇچۇن ھورمىتىم يەر شارىدىن رور.

زەيچىيەن! — خوش!

بېيجىڭ — سۇيۇملۇك شەھەر،

سېنىڭدىن ھەر نەپەس ئالىمىز ھوزۇر.

چوللەردە ئۇندۇرۇپ رەڭمۇ-رەڭ گۈللەر،

چەكسىز مول-ھوسۇلدىن خەۋەر بېرىمىز.

پارتىيە سوزىنى يۈرەككە تېڭىپ،

بىرلىكتە بىز ئالغا كۆكرەك كېرىمىز.

بۇگۇن بايرام

(مۇسەللەس)

ئۇرۇمچى شەھرىدە بولدى بۇگۇن شاتلىق بىلەن بايرام،
چېلىپ ناغرا ۋە سۇناينى... قىزىپ كەتتى بۇ چوڭ قاينام،
قوشاق تۈزدۈم ئېلىپ مەنمۇ بۇنىڭدىن شۇنچە زور ئىلھام.

تىيانشان قولىدا تۇتقان چىرايلىق دەستە گۈللەرنى،
پاياندازلار سېلىپ تۇرپان بىزەپتۇ كەڭرى يوللارنى،
بەختلىك يېڭى شىنجاڭدا داۋام شۇنداق باھار-كۈكلەم.

قېرى-ياش، ئەر-ئايال بىردەك غەزەللەرنى جاراڭلاتقان،
قىزىل بايراقچىلار تۇتقان داڭا-دۇمباقنى ياڭراتقان،
ئۇسۇللارغا چۈشۈپ قىزلار ئۇچۇپ ئوينايدۇ شوخ-كۈركەم.

تىزىلغان ئىككى قاسناققا تۈمەن مىڭ گۈل مىسال جەڭچى،
شوتارلار توۋلىشىپ تۇرغان ئوقۇغۇچى، ئىشچى، ئەمگەكچى،
مۇبارەكلەش ئۈچۈن شۇ چاغ قىلاتتى دەستە گۈل ئىنئام.

ئۇلۇغ پارتىيىگە چەكسىز تەشەككۇرلەر بېغىشلايمىز،
تومۇر يولچىنى ئالقىشلاپ سالام، ھورمەتلەر يوللايمىز،
پويىز كەلدى ئۇرۇمچىگە، پۈتۈن شىنجاڭدا زور بايرام.
1960 - يىل، بېيجىڭ - ئۇرۇمچى.

زۇكام

بارچە كېسەلنىڭ ئاناسىدۇر زۇكام،
تەن سەھەتلىكىنىڭ بالاسىدۇر زۇكام.

ئۇچرىدىم بىر كۈن زۇكامغا كەچ بىلەن،
رەنجۇ - كۈلپەت كۆپ جاپاسىدۇر زۇكام.

خۇددى مەس بولغان كىشىدەك قىپ - قىزىل -
كۆزلىرىم، يۈتكەن قاراغىدۇر زۇكام.

كۆز - بۇرۇندىن ياغدى يامغۇر تامچىلار،
كەلتۈرۈپ مىش - مىش مىزاجىدۇر زۇكام.

ئىككى كۈن ئاغرىپ بېشىم، ۋاي - ۋايلىدىم،
ئالتە ياغلىققا سەۋەپچىدۇر زۇكام.

چۈشكۈرۈك تۇتسا ئەگەر ئون نەش قېتىم...
چوڭ كېسەلگە باش ئىشارەتتۇر زۇكام.

ئالدىنى ئالماق كېرەك بولسا كېسەل،
تازىلىق، بىلىسەڭ داۋاسىدۇر زۇكام.

1961 - يىل 27 - سېنتەبىر، قەشقەر.

زەرەپشان بويىدا شەرەپ - شان

دولقۇنلۇق زەرەپشان بۈگۈن باشقىچە،
ئوركەشلەپ توختىماي ئېقىۋاتىسەن.

سۇپ - سۈزۈك سۈيىڭدىن ئىچكىلى كەلسەم،
مەرھەمەت! - سوزۇڭنى ئېيتىۋاتىسەن.

بويۇڭدا ئولتۇرۇپ سازىمنى چالسام،
شاۋقۇنلار كوتىرىپ ناخشا ئېيتىسەن.

ھەر ئېيتقان كۈيىڭدە ئالەمچە شاتلىق -
جۈش ئۇرغاچ، قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىسەن.

ھەقلىق بىز زەرەپشان، ئېيتايلى يەنە
جەڭگىۋار ناخشىنى تا ئەبەتكىچە.

ئەنە ئۇ مىليونلار ئالقمىشلىماقتا،
ئۆز مەستىن ياڭراتقىن سەنمۇ قانغىچە!

سېنىڭ پاك قەلبىڭنى بىلىدىم، چۈشەندىم،
ئارمىيەم بەختىم! — دەپ جەۋلان قىلىسەن.
بويۇڭدا قۇرۇلغاچ ئۇلۇغۋار گۈلشەن،
قىرغاققا پاتماستىن ئويناپ كېلىسەن.

يۈكسىلىش ناخشاڭغا مەزمۇن بولۇپتۇ،
ئاڭلاشقا بۇلبۇللار مەپتۇن بولۇپتۇ.
بۇ باھار قوينۇڭنى بىزەپتۇ گۈلگە،
خۇش پۇراق ھىدىگە مەيدان تولۇپتۇ.

پارتىيە نۇرىنى چاچماقتا ئەنە،
جاراڭلات ناخشاڭنى، ئاۋات زەرەپشان!
ناخشاڭدىن ياڭرىسۇن، قىلىسۇن تەنتەنە،
پارتىيەم، ئارمىيەم بەرگەن شەرەپ-شان!

1961 - يىل، سېنتەبىر.

ئىككى ناخشا*

توي ناخشىسى

راۋابىم جاراڭلايدۇ،
تارىسى ئالتۇنمىكىن؟
تويىمىز قىزىپ كەتتى،
قەلبىمىز يالقۇنمىكىن؟

ئاسمان بىزنىڭ ھوجرىمىز،
بۇ چول رەڭدار زىياچىمىز.
مېھمان بولسۇن يۇلتۇزلار،
يۇلغۇن، قۇملار دوستىمىز.

ئانار گۈلدەك ئانارخان،
ئۈچمەس بىزنىڭ مۇھەببەت،
ئىشقىمىزنى توسالماس
تاغدەك جاپا-مۇشەققەت.

* «ئانارخان» دىگەن كىنو فىلىمى ئۈچۈن يېزىلغان.

بوز تورغاي

ھاۋادىكى بوز تورغاي
قاشمغا كېلىپ سايرا!
ئەركىن، شات مېنىڭ قەلبىم،
تورغايدەك خوشال يايرا!

قانات چىقىرىپ مەنمۇ
كۆككە ئۇچىمەن ئويناپ.
ماڭا سەنمۇ جورا بول،
خوشاللىق بىلەن سايراپ.

ھاۋادىكى بوز تورغاي،
ماڭا يولدا ھەمرا بول!
مەن خۇددى سۇۋاداندەك،
سەن شېخىمدا يايرا-كۈل!

1961 - يىلى سېنتەبىر، قەشقەر.

خوشلاشقاندا

خوش... گۈزەل قەشقەر، مەن چىقتىم يولغا،
ئالدىم سۇيۇملۇك كەتمەننى قولغا.

خوشلاشماقتىمىز سەن بىلەن خۇش خۇي،
كوكسۇمدىكى گۈل چاچماقتا خۇش بۇي—

سەن دىدىڭ: "شۇ گۈل كوكسۇڭدە تۇرسۇن!
يۈرىڭنىڭ مېھنەت ئىشىدا يانسۇن!"

بەزىلەر دىدى: "يېزامدا نۇرغۇن،
سۇت-قايماق، قېتىق، يەل-يېمىش، قوغۇن..."

بەزىلەر ئېيتتى: "چاپاسى قاتتىق،
ھاۋاسى ياخشى، توپىسى ئاچچىق..."

كەتتىم يېزىغا مۇھەببەت بىلەن،
كۈرەش قىلىمەن مۇشەققەت بىلەن.

مەن كەتتىم قەشقەر، سەندىن يىراققا،
پەرۋانە بولۇپ چولگە - گۈلباققا.

كەتتىم قايماق، سۇت ئىچىش ئۈچۈن،
كەتتىم چوللۇكنى گۈللىتىش ئۈچۈن.

نەدە كۆپ بولسا ئېغىر ئىش - جاپا،
ئەۋەتكىن مېنى، مىڭ جېنىم پىدا.

قالغاچ بولۇپ ئۇچۇپ بارىمەن،
تاغدەك جاپانى تىغدا يارىمەن.

قۇرۇق ۋەدىنى قىلمايمەن ساڭا،
تۇتقۇزدى قورال پارتىيە ماڭا.

سېغىنسام سېنى، پۇرايمەن گۈلنى،
شۇنداق گۈللەرگە ئورايىمەن چولنى!

مەن كۈرەش ئۈچۈن دۇنياغا كەلگەن،
ۋەتەن، خەلقنى دەپ چاپىمەن كەتمەن.

مەن قىلدىم يۈكسەك چوققىغا سەپەر،
خەير كورۇشكىچە، جانىجان قەشقەر!

1961 - يىل 19 - ئۆكتەبىر.

يېڭى باغدا

(سېكىل)

شايتۇل شېخىدا

شايتۇل شېخىدا كوردۇم

شېشىدەك سۈزۈك شايتۇل.

بەختى گۈللەگەن باغۋەن

شايتۇل تۇۋىدە مەشغۇل.

باغۋەن قېشىغا بارسام،

شايتۇل ئېغىتاي، دەيدۇ.

دوستلارنى خوشال ئەيلەپ،

ياۋنى يىغىلتاي، دەيدۇ.

شايتۇل شېخىدا باغۋەن

سىلكىندى قاراپ يەرگە.

شايتۇللارنى قەن قىلغان،

رەھمەت ئاشۇ دىلبەرگە!

ئەنجۇر

باغدا پىشتى مەي باغلاپ،
تەمى خۇددى قەن ئەنجۇر.
تاۋلىنىپ كۈلۈپ شاختا،
دىلىنى تارتىسەن ئەنجۇر.

دوستۇم بىلەن ئىككىيلەن،
ياپراققا سېنى ئالدۇق.
ئەنجۇرلۇككە تەر تۈككەن—
مەرتتىن ھال سوراپ ياندۇق.

ساپ-سېرىق بولۇپ پىشساڭ،
كىمنىڭ زوقى كەلمەيدۇ؟
چول-دەشتلەرنى باغ قىلماي
كۈزگە ئۇيقۇ كەلمەيدۇ.

ئوغاق تەگسە بۇغدايغا،
ئەنجۇر يېتىلەر شاختا.
دىخانىلارغا رەھمەت—دەپ،
كاككۇك ئېيتىدۇ ناخشا.

ئەنجۇرۇم يېڭى باغدا
مول ھوسۇل بېرىپ پىشقىن!
قەھرىمان بولۇپ باغۋەن.
گاڭ مەيدەڭگە گۈل قىسقىن!

قوغۇن

بەك ئوخشاپتۇ بۇ قوغۇن
بىنا مىلقتا — ئاق يەردە.

ئۇنچە تەرنى توككەن بىز
قوغۇنلۇققا — داق يەرگە.

ئوخشايدۇ بىشەكشىرىن
يېڭى چىققان ئاپتاپتا.
ئۆلكەمدىكى قوغۇننىڭ
داڭقى كەتكەن ئەتراپقا.

قوغۇن پىچىمەن تاللاپ،
كەڭ — كەڭرى سېلىپ داستىخان.
تەمى يارىدۇ تىلىنى،
سۈيىگە ھەسەل قوشقان.

ئاقناۋاتنى مەن ئەمدى
بېيجىڭغا قىلاي سوغا.
پايتەخت خەلقنىڭ ئاغزى
تەگسۇن كوكچى قوغۇنغا.

1961 - يىل ئۆكتەبىر.

بۇلبۇلۇم

سايرا تىنماي گۈل شېخىدا بۇلبۇلۇم،
سەن ياراشقان گۈل بېغىغا بۇلبۇلۇم.

شائىرانە كۈيلىرىڭدىن ئورگىلەي،
بەردى ئارام ياش دىلىمغا بۇلبۇلۇم.

سەن كېلىپ قوندۇڭ چىمەنگە تاڭ بىلەن،
غۇنچىلار كۈلگەن چېغىدا بۇلبۇلۇم.

گۈكۈرەپ كەلسە بوران بەردىڭ چىداش،
چىن ۋاپا كوردۇم تىلىڭدا... بۇلبۇلۇم.

سېنى سۈيگەن بىر گۈلۈك مەن، كەل يېقىن!
سايرا ئەركىن كەڭ ئېلىمدا بۆلۈلۈم!
1961 - يىل 3 - ئۆكتەبىر، قەشقەر.

تۇتاي ساڭا گۈل دەستە (ناخشا تېكىستى)

سېنى دەپ بۇيان كەلدىم،
يۈرگىڭدە مەن بارمۇ؟
كەتمىنىڭنى چاپمامسەن،
ئېتىزلىقتا سەن بارمۇ؟

سۇرىتىڭنى - داڭقىڭنى
گېزىتلەردە مەن كوردۇم.
سەن بىلەن شۇ كۈنلەردە
بەسلەشكىلى مەن كەلدىم.

سەن مېنى يېڭىپ چىقساڭ،
تۇتاي ساڭا گۈل دەستە.

ناخشامغا قېتىپ سېنى،
كۈيلەيمەن سەھەر - كەچتە.

1961 - يىل 10 - ئۆكتەبىر.

سارىخان

يېڭى باغنىڭ بىر گۈلى،
تاڭ سەھەرنىڭ بۆلۈلى،
باتۇرلارنىڭ دۆلدۈلى،
شىنجاڭ قىزى - سارىخان.

سارىخان دەپ ئېتى بار،
تام گېزىتتە خېتى بار،
ھەممە ئىشقا دىتى بار،
غۇنچە بويلۇق سارىخان.

بوي بەرمەيدۇ بورانغا،
بوش كەلمەيدۇ ئورامغا،
دۇچكەلسىمۇ قورامغا،
يېڭىپ چىققان سارىخان.

ئىككى قوللاپ ياخشىنى،
تەردى ئوقۇپ ناخشىنى،
ئۈگەندى ھەر ئاخشىنى
ئىلىم-پەننى سارىخان.

ئاياللارنىڭ ماھىرى،
سازەندىسى، شائىرى،
خەلقنىڭ ياخشى كادىرى،
بەشتە ياخشى سارىخان.

تاڭ سەھەردە ئېتىزدا،
ياكى شاللىق-دېڭىزدا،
قوش ھەيدەيدۇ ئېڭىزدا...
ئەزىمەتتەك سارىخان.

ئۈستەك چېپىپ ھارمايدۇ،
يىگىتلەردىن قالمايدۇ،
ئالغا ئېشىپ قايىنايدۇ،
بايراقدار قىز-سارىخان.

گۇڭشېمىزنىڭ قوينىدا،
دائىم كەتمەن قولدا،

پارتىيىنىڭ يولىدا

بەك ئىشلەيدۇ سارىخان.

بېغىمىزغا كويىدۇ،

گۈلىمىزنى سۇيىدۇ،

ئالغا قەدەم قويىدۇ،

ياش قەھرىمان سارىخان.

1961 - يىلى 11 - نوپا بىر.

تولۇن ئاي

كۆك ئاسماندا ناز قىلىپ،

ئەرەكن ئۆزگەن تولۇن ئاي.

سەن نىمانچە يېقىملىق،

قاشنى سۆزگەن تولۇن ئاي!

زىبا يۇزۇڭ نۇر بىلەن،

جىلۋىلەرگە تولۇپتۇ.

ئالتۇن قۇياش ئەبەتتە —

چىن ئامرىغىڭ بولۇپتۇ.

سۇت ئايدىڭدا سۇ تۇتسام،
ماڭا كۈلۈپ باقسەن.
زوقۇڭ كېلىپ ئىشىمغا،
يۈرىڭىمگە ياقسەن.

كۈكنىڭ قىزى — تولۇن ئاي،
مېھرىڭ بىلەن كۈلۈپ تۇر!
مەن بارىمەن قوينۇڭغا،
قىزىل تۇغنى كۈتۈپ تۇر!

تەشنا بولسا سۈيۈمگە،
قاندۇرمىەن تولۇن ئاي.
بىزنىڭ باغنى كورگىنە...
ئالما-ئۇرۇڭ، ساپ بۇغداي....

شۇنى بىلىكى، تولۇن ئاي،
شۇنداق باتۇر جۇڭگولۇق!
بىزنىڭ گاڭدەك قول بىلەن
بوستان بولدى يۇلغۇنلۇق.

1961 - يىل 25 - دېكابىر.

گۈزەل ۋەتەن

(ناخشا تېكىستى)

سېنى سۆيىمەن دىلدىن
گۈلزارىم - گۈلىستانىم.
مەدھىيىلەيدۇ بۇلۇلدەك،
سېنى ناخشا - داستانىم.

گۈل باھاردا گۈل ھوسنىڭ،
تولدى خۇش پۇراقلىرىغا.
سېنى كۈيلىگەن ناخشام
ياغرايدۇ ئۇزاقلىرىدا.

ھەممىدىن سۆيۈملۈك سەن،
جاندىنىمۇ كۆيۈملۈك سەن.
گۈل بېغىم - گۈزەل جۇڭگو،
جەننەتتىن كۆڭۈللۈك سەن.

(ياندۇرۇش)

گۈللىدى ھايات سەندە،
كەڭ باغرىڭدا گۈلشەندە.

1961 - يىل 27 - دېكابىر، قەشقەر.

پارتىيە

قەلبىمىزدە ھەر سوزۇڭ
چىچەك ئاتتى، پارتىيە.
سەن بولغاچقا، خەلقىمىز
بەخت تاپتى، پارتىيە.

سەن باشلىغان يول بىلەن
دادىل ئالغا ماڭىمىز.
سېنى ئۇلۇغ پارتىيە
يۈرەكلەرگە تاڭىمىز.

دانا، چىۋەر پارتىيە،
مەڭگۈ سادىق بىز ساڭا،

سېنىڭ غەمخورلۇغىڭغا

رەھمەت دەيمىز دائىما.

1961 - يىل.

تيانشان ناخشىلىرى

پەيزىم بىلەن ئولتۇرۇپ،

زەخمىگىمنى تەۋرىتەي.

ناخشام بىلەن چىمەنزار —

تيانشاننى سەير ئېتەي.

قىزغا ئوخشاش چېكەڭگە،

قىسقاپسەن گۈل - چېچەك.

قىز دەي دىسەم، بېشىڭغا

ئارتىۋاپسەن ئاق لىچەك.

يۈزۈڭدىكى قورۇقتىن،

ئوخشىتىمەن مومايغا،

موماي دىسەم ۋە لېكىن

كىيىۋاپسەن پوپايكا.

يالتىرايدۇ كوكسۇڭدە
ئالتۇن يۇلتۇز نۇرسىمان.
بىلىۋالدىم تىيانشان
سەن ئىكەنسەن قەھرىمان.

قارىغايىدەك ياشرىپ،
قەد كوتىرىپ تۇرسەن.
پاتقۇزالماي ئىچىڭگە
خوشاللىقتىن كۈلسەن.

چۇنكى سېنىڭ قەلبىڭنى
قىزىل نۇرلار قاپلىغان.
سەنمۇ تۈزۈپ سازىڭنى
شوخ ناخشاڭنى باشلىغان.

ئون ئۈچ تۇققان باغرىڭدا،
ئالتۇن كۈۋرۈك سېلىشقان.
كۈزلەپ قىزىل قۇياشنى،
غۇلاچ كېرىپ مېڭىشقان.

گوھەرلىرىڭ زوق بىلەن
ئىشكىلەردىن ماراشتى.

”بىزنى قېزىپ ئېلىڭ!” — دەپ

كۈلۈمسىرەپ قاراشتى.

كوك سارايدا ئوينىدۇ،

سەكرەپ — سەكرەپ كىيىكلەر.

بالىلىرىنى كەينىگە

سېلىپ بۇغا، ئېيىقلەر...

ئىنتىلىدۇ ئۇچۇشقا

ئاغماقلىرىڭ، تايلىرىڭ.

نېمەتلەرگە شۇنچە باي،

يايلاقلىرىڭ، سايلىرىڭ.

ئاسماندىكى يۇلتۇزدەك

نۇرغۇن سېمىز قويللىرىڭ...

ھەر كۈن خوشال ئۆتمەكتە

بايراملىرىڭ، تويللىرىڭ.

ئاققان كۈمۈش دەرياسى

ئەسلىتىدۇ ئاسماننى.

بولۇپ يەرگە قان تومۇر،

جانلاندىردى مەيداننى.

رەسسام سىزغان سۈرەتتەك،
گۈزەل شۇنچە ئىتىگىڭ.
باش باھاردا كۈلىدۇ
رەڭگا-رەڭ گۈل-چىچىگىڭ.

گۈللىرىڭنىڭ بەرگىدە
بۇلبۇل خوشال سايرايدۇ،
ئۇچار قانات-قۇشلىرىڭ
ساڭا ھەرگىز تويمايدۇ.

سۈزۈك ياقۇت ئۈزۈملەر
داسقىنىڭدا يالترار.
قوغۇنلىرىڭ مېھماننى
تېز كورۇشكە ئالدىرار.

ئالما، ئانار، ئەنجۈرۈڭ...
شۇنداق تاتلىق ھەسەلدىن.
شاختا پىشقان مانتۇ بۇ،
قەن قوشمىغان ئەزەلدىن.

كوز يەتكۈسىز بۇغدايزار—
سېنىڭ شاننىڭ-شەرىپىڭ.

بولدى بۈگۈن پاراۋان
شمال - جەنۇپ... تەرىپىڭ.

قارا ئالتۇن، ئاق ئالتۇن -
ئالتۇنلارنىڭ كانى سەن.
تاڭ بىلەن تەڭ ياڭرىغان
راۋابىمنىڭ تارى سەن.

راۋابىمنى مەن چالاي،
سەن ئۇسۇلغا چۈش بۈگۈن.
چۈنكى ئون ئۈچ تۇققاننىڭ
كوڭلىمىز بەك خوش بۈگۈن.

بولغاچ ئۇلۇغ پارتىيە،
قەددىڭنى تىك كۈتەردىڭ.
دەۋرىمىزدىن نۇر ئېلىپ،
ئاۋات بولدۇڭ، كۈكەردىڭ.

تەيخاڭشەنگە ئەگىشىپ،
كەل باشلايلى ناخشىنى!
ناخشىمىزدا كۈيلەيمىز
كەڭ ئاممىنى - ياخشىنى!

بۇلبۇل

(بالادا)

— ئازاتلىقتىن كېيىن يېتىشىپ چىققان بىر ناخشىچىغا
بېغىشلايمەن.

تومۇر قەپەزدە

تاقاشقان نەيزە باشلىق تاغ بۇلۇتقا،
بۇلۇت سوغ سۇ سېپىپ تۇرغان بۇ يۇرتقا.

يېشىل مەخمەل كىيگەن بۇ دەم تەبىئەت،
بېرەتتى گۈل - چېچەك بەرگىلەرگە زىننەت.

سىماپتەك تىترىشەر ياپراققا يامغۇر،
ئېچىشقان دەل - دەرەخ ھوسنىنى بالدۇر.

چىمەندىن ئۇرسىمۇ خۇش ھىد دىماققا،
لېكىن بۇلبۇل شۇ چاغ چۈشكەن تۇزاققا.

قەپەزنىڭ ئالدىدا تۇرماقتا ئىشان،
ھۇقۇشلار شات ئىدى، بۇلبۇل پەرىشان.

بۇغۇچلانغان ئۇنىڭ ئىككى قاناتى،
ئېغىر كۈلپەتكە تولغان گۈل ھاياتى.

كوزىگە ياش ئېلىپ سايىرايدۇ بۇلبۇل:
”ئېچىلدى لاللىلەر، باغدا قىزىلگۈل.

سەھەر سايىراي دېسەم سالىدى قەپەزگە،
مېنى ھېچ قويمىدى ئەركىن نەپەسكە...”

ئىشان ئاڭلاپ شۇ دەم بۇلبۇل سوزىنى،
خۇدا دەرگاھىغا قىلدى يۈزىنى.

”شۇ بۇلبۇلنىڭ، — دېدى، — ئۇنى تۇتۇلسۇن،
پەقەت ئاۋازى چىقماستىن بوغۇلسۇن!”

* * *

قەپەزنى يەرگە ئۇردى شوخ شاماللار،
قېقىپ بۇلبۇل قانات ئاشتى داۋانلار.

قىزىلگۈلگە قونۇپ سايىراپ تۇرار ئۇ،
چىمەنلەر كۈلسە، تەڭ يايىراپ كۈلەر ئۇ.

ھۇقۇشلار سالسىمۇ باشلارغا كۈلپەت،
بوي ئەگمەي، بولدى بۆلۈل گۈلگە ئۆلپەت.

كۆز ئاخشىمى

ئېرىقتا قوغلىشىپ ئوينار كۈمۈشلەر،
بويىدا سايىرشار سازەندە قۇشلەر.

شىلدىرلاپ چۈشمەكتە يەرگە غازاڭلار،
تىپىرلايدۇ رەقىپ — كۈزلۈك سازاڭلار.

قۇياش قويماقتا غەرىپكە سوڭ قەدەمنى،
سىزىپ تاغ مەڭزىگە ئەڭلىك قەلەمنى.

كورۇندى سۇ يۈزىدە شولا — بىر ئىز،
تاماشا ئەيلىمەكتە نازىمنى قىز.

تىكىلمەكتە تەبىئەت شۇ گۈزەلگە،
قۇلاق سېلىپ گۈزەل ئېيتقان غەزەلگە.

مۇھەببەت يالقۇنى چاچرايدۇ ئۇندىن،
ئۇنىڭ دەردى تولا بىر دوۋە قۇمدىن.

قازان ياپقانغا ئوخشاش بولدى ئالەم،
پىچىرلايدۇ سۇ بويىدا ئىككى ئادەم...

يىگىت سۆزلەيدۇ: "بۇلۇل، مەن بۇ ئاتقا!
بوزەك بولمايمىز ئەمدى بايغا—ياتقا!..."

شاراقلانغان قالدى سۇلار، ئۇچتى دۇلدۇل،
يېشىل ئورماندا غايىپ بولدى بۇلۇل...

ئېرىق بويىدا ياندى ئىككى پانۇس،
بىگىز قولىنى چىشلەپ قالدى جاسۇس...

تال

قىزىلگۈللەرگە رەڭداش يورۇدى شەرق،
قۇياشنىڭ زەر نۇرىغا چومدى ئەل غەرق.

ئوچۇق تۇڭلۇك بىلەن نۇر چۈشتى ئويىگە،
ئېسىلغان داھىنىڭ رەسمى تورگە.

شېرە ئۈستىدە تۇرغان لۇڭقىدا گۈل،
تىزىلغان جازىغا دەپتەر، كىتاپ مول.

قويۇپ جەينەك شىرەگە بىر ئۇماق قىز،
كىتاپتىن كوزىنى ئۆزىمەيدۇ ھەرگىز.

كىتاپتا داھىمىزنىڭ سۈرىتى بار،
ئاڭا قىزنىڭ مۇھەببەت-ھورمىتى بار.

خىيال دەرياسىدا ئۆزىمەكتە مەغرۇر،
”ئېچىلسۇن بارچە گۈللەر...“ ئەلگە مەشھۇر.

قۇيۇلدى ئىشچى، دىخان مېھرى دىلغا،
ۋەتەن مېھنەتنى ماختاپ ئالدى تىلغا.

سەھنىدە

ھەشەمەتلىك كۈلۈپ ئالدىدا ”ئېلان“،
كورۇشمەكتە ئۇنى كوپ ساندا مېھمان.

كۈلۈپقا تولدى ئادەم، بوش ئورۇن يوق،
شائىرنىڭ شېرىدەك رەت-رەت ئورۇندۇق.

ئۇدۇلدا قىپ-قىزىل دۇخاۋا پەردە،
قۇياشنىڭ ئەكسى چۈشكەندەك ئۇ يەرگە.

كۈلۈپ ئاپتاپقا ئوخشاش چىمىقتى بىر قىز،
كىيىنگەن لالە كۆينەك خۇددى قىرىمىز.

ئۇنىڭ سايراشلىرى بۇلبۇلغا ئوخشار،
سىياقى باغدىكى بىر گۈلگە ئوخشار.

كۈلۈپ- زال تىترىدى ھەيۋەت جاراڭلاپ،
«پارتىيىنىڭ قىزىمەن» ناخشىسى ياڭراپ.

نۆۋەتتە ئېيتتى شۇ قىز «لەيلىگۈل»نى،
شۇ چاغ يۈرەكنىڭ مەيلى تارتتى گۈلىنى.

كىشىگە ياخشى ناخشا بەكمۇ راھەت،
بېغىشلار دىلغا ئىلھام، كۈچ-جاسارەت.

ئويۇلدى نەقىش بولۇپ قەلبىگە مۇقامى،
يېڭى مەزمۇن بىلەن تولغان تامامى.

تەسرەت

پىشاۋاندا ئەنە... بىر توپ ئاياللار،
كۈلۈشمەكتە مومايلار، قىز، جۇۋانلار.

ئاياللار ئەتىر گۈلدەك ياغزا-ياغزا،
تۇرار داسقاندا مۇۋە، گىردە، ساغزا...

كۈمۈشتەك ئاق چېچى ئىككى موماينىڭ،
ئېچىلغان غۈنچىدەك ئاغزى چوكاننىڭ.

گىلاستەك مونچىنى بار قۇلغىدا،
مەيلىلار ئولتۇرار ئىككى يېقىدا.

خوشال چوكان بۇلاقتەك قاينىماقتا،
ئاياللار زوقى-شوقتا ئاڭلىماقتا:

”ئۇزاتتىڭلار مېنى ئۇچتۇم ھاۋاغا،
پولات بۇركۇت بىلەن چىقتىم ساماغا.

خوشاللىق تەن-تېنىمگە قالدى سىغماي،
يېتەلمەس ئىدى بىزگە ئۇچسا تورغاي.

گويا شاخماتقا ئوخشايتتى ئىككىن يەر،
خوتەننىڭ زىلچىسىدەك باغ-چىمەنلەر.

خىيالىم قۇشلىرى بېيجىڭغا يەتتى،
تيەنئەنمېن مۇنبىرىنى شات سەير ئەتتى.

ئېسىمدىن ئالدى جاي قۇتلۇق منۇتلار،
دىلىمدا بار ئىسىل ئارزۇ-ئۈمىتلەر.

يېتىپ كەلدۇق خوشاللىقتا بېيجىڭگە،
ياشا ئەي پارتىيەم! دەيمەن ئىچىمدە.

ئونىنچى ئاي بىرىدە بولدى بايرام،
ئاجايىپ تەنتەنىگە چومدى قاينام.

مۇنبەر ئارا كوردۇم سەركەردىلەرنى،
خەلققە جان كويەر ئەزىزىلەرنى.

بىر-بىرلەپ ئۇلارغا سالام ئەيلىدىم،
كوڭۇل كۇيلىرىمنى بايان ئەيلىدىم:

‘پارتىيەم ھور قىلدى بىزنى قەپەزدىن،
تەشەككۈرلەر ياغدۇ بار ئوغۇل-قىزدىن.

ئېلىپ كەلدىم تارىمنىڭ رەھىمىنى،
چېكىپ قەشقەر راۋابىنىڭ زەخمىگىنى...’

قەدىردانلار بىلەن چۈشتۇق رەسمىگە،
يۈرەككە بەردى غەيرەت، نۇر كوزۇمگە...”

ئاياللار كوردى سۈرەتنى شۇ ئاندا،
سېزىشتى ئوزلىرىنى ھاياجاندا.

دېيىشتى: — رەھبەرلەردىن خاتىرە بۇ،

— بۇ جۇشى،

— بۇ زۇڭلى،...

— ھە، ماۋۇ سەنغۇ!

سىلايدۇ يۈزىنى غۇر-غۇر شوخ شاماللار،
قىمىرلاپ ئەركىلەيدۇ بەرگى تاللار.

كوزۇڭ نۇرىنى تارتار رەڭمۇ-رەڭ گۈل،
شۇ گۈلزار تۈۋىدە ئۇرغۇيدۇ بۇلبۇل.

كوزۇم چۈشتى شۇ چاغ بىر ياش كۈچەتكە،
ئۇنىڭ ئاۋازى كەتكەن توت بۇرجەككە.

بولۇپتۇ ناخشىسى دۇتارغا تەڭكەش،

(شۇدۇر ئىجادىيەتتە ئالغا سەكرەش).

قوشۇلدى غەزنىمىزگە تامچا بايلىق،

ئۇنىڭ مەزمۇنى ساغلام، خۇش ئاھاڭلىق.

ئېلىپ خەلق سەئىتىنىڭ جەۋھىرىنى،
ياراتتى ناخشىلارنىڭ گەۋھىرىنى.

كوچەتكە پارتىيە بەرگەچكە ئىلاھام
يېڭى ئاھاڭنى قىلدى سوغا-ئىنئام.

خەلقنىڭ باھاسى

دىدى فابرىكىدا ئىشلەيدىغان ياش:
"شۇ بۇلبۇل ناخشىسى بولدى ماڭا ئاش".

دىدى دىخان يىگىت قادىرجان ئاتلىق:
"بۇ قىزنىڭ ناخشىسى قەندىنمۇ تاتلىق".

شۇڭا دەيمىز ئۇنى "بۇلبۇل" داۋامەت،
بۇ نامنى بەردى ئەمگەكچى جامائەت.

تەشەككۇر

ئازات قەشقەر قىزى قەددىنى رۇسلاپ،
كېرىپ ئالغا قەدەم قويدى دۇرۇسلاپ.

قەپەزدىن چىقتى بۇلبۇل سەھنەمىزگە،
بولۇپ خىزمەتتە ئۈلگە خەلقىمىزگە.

زەپەر گۈلزارىدىن بىر تال چىچەك بۇ،
يۈرەككە تەسىرى كۈچلۈك غىجەك بۇ.

قەدىردان پارتىيىمىز بولدى غەمخور،
شۇ بۇلبۇل تىلىدىن يۈز مىڭ تەشەككۈر.

* * *

يېڭى باغ بۇلبۇلى سەن، سايرا تىنماي!
جاراڭلىق ساز بولۇپ سەن ياڭرا تىنماي!

1962 - يىل ماي.

ئارزۇيۇم

(ناخشا تېكىستى)

ئېرىغىڭدا سۇ بولسام،
باغلىرىڭغا ئاقسام مەن.
يېشىل مايىلىقلارغا
كوكرىگىمنى ياقسام مەن.

مايسلار يېتىلسە ھەم،
ئاشلىقلىرى تاغ بولسا.
گۈلدەك ئېچىلار كوڭلۇم،
چول-دەشتىلەرمۇ باغ بولسا.

دوستلار بىلەن گۈل تەرسەم،
غۇنچىدەك ئېچىلسام مەن.
يۈرگىمدە ئارمان يوق،
ناخشاڭغا قېتىلسام مەن.

1962 - يىل 15 - سېنتەبىر، قەشقەر.

سەن ئۆلىمىدىڭ

— ل. مۇتەللىپكە بېغىشلاپ.

ياق، سەن ئۆلىمىدىڭ "قاينام ئوركىشى"،
چۈنكى سەن ئەزىز جۇڭگو شائىرى.
سېنى ئەسلەيدۇ ئەمگەكچى كىشى،
سەن — خەلقىمىزنىڭ جەڭچى ماھىرى.

كۈيلىدىك زۇلمەت - تۈنگە ئوت ئېچىپ،
گۈزەل ۋەتەننىڭ ھورلۇقى ئۈچۈن.
ھەر دىلغا ئۈچمەس مىسرالار چېچىپ،
قۇربان بولدۇڭ سەن ئەل بەختى ئۈچۈن.

پارتىيە بىلەن كۈلدى دەۋرىمىز،
ئاشتى ئەمەلگە سېنىڭ تىلىڭنىڭ.
نۇرلارغا چومۇپ، تولدى چېچەككە،
سەن مەڭگۈ سۈيگەن قەھرىمان ئېلىڭ.

ئازات زاماننىڭ يېمىشلىرىدىن
بولالمىدىڭ سەن بىزدەك بەھرىمەن.
ئەمما دوستلىرىڭ ئوز ئىشلىرىدىن -
قىلماقتا سېنىڭ روھىڭنى خۇرسەن.

بولسا كىم ئانا ۋەتەنگە سادىق،
پاقىراپ تۇرار نامى ئالتۇندەك.
خۇددى سېنىڭدەك ھورمەتكە لايىق،
ئۈچمەيدۇ مېھرى دىلدا يالقۇندەك.

ياق، سەن ئۆلىمىدىڭ سۆيۈملۈك شائىر،
ياشايسەن ھامان مىليونلار بىلەن.

يادلايدۇ خەلقىم باتۇر ئوغلىنى،
نامىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرەر ۋەتەن.
1962 - يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

جانان چىنىدە بېيجىڭ چىيى (ئۇسۇللۇق ناخشا تېكىستى)

داڭ چىقارغان جاھانغا گۈللۈك جانان چىنىمىز،
يەنە مەشھۇر ئالەمگە ئۇلۇغ بېيجىڭ چىيىمىز.
گۈزەل جانان چىنىدە ماھىرلارنىڭ تېرى بار،
قېنىپ بېيجىڭ چىيىنى ھوزۇرلىنىپ ئىچىمىز.
بېيجىڭ چىيى بەدەنگە كۈچ - قۇۋۋەتتۇر ھەر زامان،
قىز - يىگىتلەر توپىغا ئۇنى تەقدىم قىلىمىز.
يەر يۈزىدە بارچە خەلق سۈيەر ئۇنى دىلىدىن،
بېيجىڭ چىيى ئەڭ ئىسىل، ئارتتى ھۆرمەت - قەدىرىمىز.

جانان چىنە قوللاردا، شۇڭا خوشال كوڭۇللەر،
تەشەككۇر! دەپ ۋەتەنگە رەھىمەت-ئالغىش ئېيتىمىز.
1962-يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر.

سالام ئۇرۇمچى!

سالام، سۇيۇملۇك گۈزەل ئۇرۇمچى،
سېغىنىپ كەلدىم قۇچىغىڭغا مەن.
ھەسەلدىن شىرىن شەرۋەتلىرىڭنى
ئىچۈرگىن قايناق بۇلىغىڭدا سەن.

ئۇندى قەلبىمنىڭ دالالىرىدا
قىزىل ئۇرۇغۇڭ-بەرگەن تەربىيەڭ.
مەن بولدۇم سېنىڭ يېشىل كوچىتىڭ،
ۋەتەنگە سادىق جەسۇر ئەرمىيەڭ.

شۇڭلاشقا تولا سېغىنىپ سېنى،
سوغا-سالاملار ئېلىپ كېلىمەن.
سەندە تۇغۇلغان يېڭىلىقلارنى
ئىپتىخار بىلەن كورۇپ كېتىمەن.

بوغداددىن ئىگىز تۇرخۇنلىرىغا
تىكىلىپ ئۇزاق، دەيمەن: تەشەككۇر!
خۇددى ئەينەكتەك سىمونت يولۇڭدا،
يۈرگەچ قىلىمەن شۇنى تەپەككۇر:

بىر چاغلاردا سەن غۇربەتتە ئىدىڭ،
كوچىلار تولغان دىۋانىلەرگە.
يەتتە قات دوزاق بولغان ئىدىڭ سەن
كۈر مىڭ ئاقكوڭۇل پەرۋانىلەرگە.

ئات قارىغىچە كېلەتتى پاتقاق،
كوچا-يوللىرىڭ يەڭدەك تار ئىدى.
خاڭدا ئىشلىگەن "يىتىمچى باللا" —
ئەمگەكچىلىرىڭ قۇلدەك خار ئىدى.

سەن ئوخشىمايسەن ئۆتمۈشكە ئەمدى،
ھەيران قالغۇدەك گۈللەپسەن بۈگۈن.
تېز يۈكسىلىشىنىڭ شۇڭقارى بولۇپ،
شەرەپ-شانىپىرى ئورلەپسەن بۈگۈن.

كوككە تاقاشقان ئىمارەتلىرىڭ،
گۈللۈك، باراقسان نۇر باغلىرىڭ بار.

ئايدىن يورۇقراق، يۇلتۇزدىنمۇ كۆپ،
كۈلگۈنچەك، ئوچۇق چىراقلىرىڭ بار.

ھەر خىل مال بىلەن تولغان ماڭىزىن.
ئىچىگە كىرسەڭ گويا بىر گۈلشەن.
ياش ھەم قېرىلار، ئەرلەر، ئاياللار
خېرىدار بولۇپ چىقىدۇ خۇرسەن.

قېرىنداشلىقىنىڭ ئۈلگىسى سەندە
باھاردىكىدەك چىچەكلەر ئاتقان.
ھەر بىر چىچەكتە مىللى دوستلۇقنىڭ—
ئالەم مەزمۇنى نۇر چېچىپ ياتقان.

بېيجىڭدىن چىققان پولات كارۋانىمۇ
بۈگۈن ئالماقتا بوسۇغاڭدا دەم.
شانلىق ئۇرۇمچى بولۇپ كېتىپسەن
بۇ باش باھارنىڭ نۇرىدا كۆركەم.

* * *

سالام، سۈيۈملۈك گۈزەل ئۇرۇمچى،
سېغىنىپ كەلدىم قۇچىڭغا مەن.
ھەسەلدىن شىرىن شەرۋەتلىرىڭنى
ئىچۈرگىن يەنە بۇلىڭدا سەن.

كورگەنچە سېنى كورگۈم كېلىدۇ،
ئانا مەڭزىگە سۈيگۈم كېلىدۇ.
ئۇتۇقلىرىڭ زور تىيانشان كەبى،
زوقلىنىپ شۇڭا كۈلگۈم كېلىدۇ.

ئانا مەكتىۈم — نۇرلۇق ئۇرۇمچى،
ئۇلۇغ ۋەتەننىڭ گۈل — ياپرىغى سەن.
خەلقلەر سۈيگىنى — غالىپ پارتىيەم،
مۇشۇ بوستاننىڭ نۇر بايرىغى سەن.
1962 — يىل 20 — ئۆكتەبىر.

ئايلىخان

(راۋاپ بىلەن ئېيتىلىدىغان قوشاق)

ئايلىخانۇ ئايلىخان،
ھەر ئىشتا باتۇر — قەھرىمان.
ئايلىخاننى قېرى — ياش،
ئۆيدە، ئېتىزدا ماختىغان.

ئايلىخان چاققان بالا،
سۇ بولۇپ ئاققان بالا.
يىل بويى بەس-بەس بىلەن
كەتمەننى راس چاپقان بالا.

ئايلىخان بىر گۈل بولۇپ،
سايرايدىكەن بۇلبۇل بولۇپ.
بىز بىلەن بىر ئىشلىسە،
ھارمايدىكەن دۇلدۇل بولۇپ.

ئايلىخان ئىشچان بېشى،
ئىشلەيدۇ بەك يازۇ-قىشى.
چوللەرگە سۇ باشلاپ كېلەر،
ھەيران قالار كورگەن كىشى.

ئايلىخان دىخان قىزى،
چاقماق سۈپەت قىلغان سوزى.
ۋەدىگە قىلدى ۋاپا،
بولغاچ ھامان ئىلغار ئوزى.

ئايلىخان كوڭلى تازا،
چاممايدۇ ھىچ بازى-بازا.

سۇيىدۇ ئەمگەكنى ئۇ،
ئەقلى بار چوكان راسا.

1962 - يىل 15 - دېكابىر، قەشقەر.

بېيجىڭ قىزىغا

سېنىڭ ئالتۇن چىرايىڭغا،
چىمەننىڭ بۇلبۇلى خۇشتار.
يۈرەكنىڭ تۇشتىدا مېھرىڭ
چىچەكلەپ بولدى بىر گۈلزار.

سېنى سازىمدا ھەر چاغدا،
مۇھەببەت بىرلە كۈيلەيمەن.
تۇتۇپ قولۇڭنى مۇستەھكەم
گۈزەل بوستاننى كۈزلەيمەن.

قىزىلگۈلدىن بوي ئالغانسەن،
شۇڭا مودەنگە ئوخشايسەن.
سېغىنغاچقا مېنى سەنمۇ،
كۈنىگە نەچچە يوقلايسەن.

ساڭا تەكلىماكان يانداش غەزىنە،
كېرىپ قەد، بولدى بوستان، چول - جەزىرە.

يۇرۇڭقاش دولقۇنىدىن شوخ ئېقىپسەن،
قۇياشقا كۆكرىگىڭنى كەڭ يېقىپسەن.

سۈزۈك ئۈستەڭلىرىڭنى بويلىدىم مەن،
ئۇزۇملۇك باغلىرىڭدا ئوينىدىم مەن.

ئاق ئالتۇن گۈللىرىڭگە چۈشتى مېھرىم،
ئېچىلدى گۈللىرىڭدەك ئەقلى - پىكرىم.

يىپەكچى قىزلىرىڭنىڭ غەيرىتىدىن،
زىيالى ياشلىرىڭنىڭ سەنئىتىدىن،

خوشال بولدۇم جەسۇر دىخانىلىرىڭدىن،
يېشىل ئورمانلىرىڭ، خامانلىرىڭدىن.

بىزەپسەن ھەر يېقىڭنى زىلچا ئوخشاش،
كۈلۈپسەن ئەڭ ئىسىل بىر غۇنچە ئوخشاش.

قۇياش زوقمەن سېنىڭ ئەتلەسلىرىڭگە،
يېڭى دەۋرگە خاس خىسلەتلىرىڭگە.

خوتەننىڭ كۈندۈزىدەك ئاخشىسىغا،
دىلىم يايىپ قوشۇلدۇم ناخشىسىغا.

قېتىپ ئەمگەكچى باتۇر ياخشىلارنى،
جاراتتىم كوڭۇللۇك ناخشىلارنى.

دىمەككى سەنمۇ خوش شات دەۋرىمىزدىن،
ئۇمت-ئارزۇيمىز بىر-قوش مېغىزدىن.

سېنىڭ نامىڭ بىلەن ئېيتار تەشەككۈر،
ئۇلۇغ كومپارتىيە دەۋرىگە چوڭقۇر!

2. ئەسلىشى

پىيالما چوللىرىدە كۈچمە قۇملار...
كەبى خار ئوتتى كۆپ يىل بارچە قۇللار.

ئۈزەڭمۇ ئۈتمۈشۈڭنى قىل تەسەۋۋۇر،
بۈگۈنكى گۈل ھاياتىنى قىل تەپەككۈر!

سېنىڭدە بارمىدى زاۋۇت بۇرۇندا؟
كۈلۈپ، مەكتەپ ئېچىلغان قاي ئورۇندا؟...

سېنىڭ قەددىڭنى پارتىيە كۈتەرگەن،
شۇڭا گۈلزارلىرىڭ ياشىناپ كۈكەرگەن.

ئەنە قۇملۇقلىرىڭدا ئۇنۇپتۇ گەۋھەر،
ئېرىق - ئۈستەڭلىرىڭدە ئېقىپتۇ كەۋسەر.

چىمەن باغرىڭنى مەن قىلدىم زىيارەت،
ياڭاقلىق باغلىرىڭ شۇنداق ئالامەت.

ھەقىقىي بەختىيار جەننەت بولۇپسەن،
يەنە يۈكسەل كۈرەشتە چىڭ تۇرۇپ سەن.

1963 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن.

ئەللەي

سۈتتەك ئايدىڭ كېچىدە
تېچ ئۇخلايسەن ئاپپىغىم.

قايغۇ نىمە، غەم نىمە

ھېچ ئۇقمايسەن ئامرىغىم

ئەللەي پاخلىنىم، ئەللەي،

ئۇخلا ئاپپىغىم، ئەللەي.

سەن بۇ ئالتۇن بوشۇكتە،
چەكمىدىڭ زىيان - زەخمەت.
چېگرىمىزدا تىك تۇرغان
جېيىغاڭچۇنگە مىڭ رەھمەت!
ئەللەي يۇلتۇزۇم، ئەللەي.
ئۇخلا قۇندۇزۇم، ئەللەي.

بىز ئىشلەيمىز گۇڭشىدا،
سەنمۇ بىزدەك شات - خورام.
بىزگە بەخت ياغدۇرغان،
جېيىغاڭچۇنگە كۆپ سالام!
ئەللەي بۇلبۇلۇم، ئەللەي،
باتۇر دۇلدۇلۇم، ئەللەي!
1963 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن.

بوشۇك ناخشىسى

بۇگۈن سالىقنى شامالاردىن،
يېشىل ياپراق شىۋىرلايدۇ.

ئىگىز ئاسماندا تولغان ئاي،
كۈلۈپ ئاستا پىچىرلايدۇ.
تولۇن ئايدەك قوزام، ئەللەي،
ئارام ئالغىن بوتام، ئەللەي!

دەرىزەمدىن توكۇپ نۇرلار،
قارايدۇ زوقتا ئاي بىزگە.
كۈچەپ ئىشلەش بىلەن ياخشى—
ھوسۇل ئالدۇق راسا كۈزدە.
تولۇن ئايدەك قوزام، ئەللەي،
ئارام ئالغىن بوتام، ئەللەي!

باياشات بولدى كۈندىن-كۈن،
ھالال مېھنەت بىلەن تۇرمۇش.
دارامەت قولغا جىق تەككەچ،
ئاتاڭمۇ خوش، ئاناڭمۇ خوش.
تولۇن ئايدەك قوزام، ئەللەي،
ئارام ئالغىن بوتام، ئەللەي.

1963 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن.

دوستلۇق ناخشىسى

دوستۇم كەلدى سۇجۇدىن،
 ”قېنى سەن ھاۋاخان؟—دەپ.
 مەن كوپرەك جاپا تارتاي،
 سەن ئۈچۈن پىدا جان!“—دەپ.

يۇرۇڭقاشقا كەلگەندە،
 سۈيگىنىمگە گۈل تۇتتۇم.
 ماڭا بەك يېقىپ قالدى
 ئۇ مېيخۇا دىگەن دوستۇم.

سۇجۇ قىزى ئوبدان قىز،
 خوتەن قىزىغا ئامراق.
 بىر تۇققان قېرىنداشتەك،
 بىللە ئۆتىمىز شۇنداق...

مەن بىلەن شۇ زاۋۇتتا،
 ئىشلەيدۇ چىۋەر قىزچاق.

ئىغۋا تارقىتىپ دۇشمەن،
بىزگە قىلمىسۇن "چاخچاق!".

1963 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن.

يېزا كۈيلىرى

(سېكىل)

ھارۋىدا

كېتىپ بارىمەن ئاۋات يېزىغا،
ئىقبالى پارلاق ئازات يېزىغا.

ئاققۇزماقچىمەن پىشانەمدىن تەر،
ئۇندۇرمەكچىمەن گوھەر بىلەن زەر.

كۈرەشمەكچىمەن توسقۇنلار بىلەن،
ئوركەشلەپ ئېقىپ دولقۇنلار بىلەن.

ئەمگەكچى خەلقلەر قولغا - قول تۇتۇپ،
جەڭ قىلماقچىمىز قەھرىمان بولۇپ.

كېتىپ بارىمەن ئاتىلىق ھارۋىدا،
بولۇشقا يېزا ئىشىقىدا پىدا.

دىمىگەنمىدىڭ ماڭا: "كەل قوزام"
بارسام قۇچاقلاپ سۇيدۇڭ گۈل يېزام.

سېنىڭ بەختىڭنى كۈيلەيمەن يەنە،
كورسەم غەزىنەڭ چەكسىز مول ئەنە...

جەننەت

كوككە بوي تارتقان سۇۋادان تىرەك،
تىللا يوپۇرماق شامالدىن زىرەك.

يەلپۈنۈپ ياتقان كۆك مەخمەل ئېتىز،
خۇددى ئەينەكتەك سۇ ئامبار-دېڭىز.

شاقىراپ ئاتقان سۇزۇك ئۇنچىلەر،
قەھ-قەھ كۈلۈشكەن قىزلار-غۇنچىلەر...

قاۋۇل قىز-يىگىت كەسمەكتە ئۈزۈم،
ئەنجۈر، ئانارغا چۈشتى جۈپ كۈزۈم.

ئۇزۇلمەكتە ھەم شېخىدىن نەشپۇت،
يىسىڭىز تەمى ئاقناۋات - كەمپۇت.

يىمىشلىرى كۆپ گۇڭشى بېغىنىڭ،
داڭقى تارالغان ئاشلىق تېغىنىڭ.

قارلىق دالادەك ئاق ئالتۇنلىرى،
قىزغىن تېرىمچى مەرت - دولقۇنلىرى.

قىلىچ ياپراقلىق قوناق شېخىدا،
ئاپپاق مەرۋايىت سانسىز بېشىدا.

ھەر جەڭچى دىخان غەمىز پاراۋان،
يوقالغۇچ ئەمدى زالىم - زوراۋان.

بۈگۈن ئەمگەكچى كەمبەغەل خۇرسەن،
گۇڭشىلاشقان بۇ يېزىمىز گۈلشەن.

شۇڭا بىز مۇشۇ جەننەت ھورلىرى،
بىزگە كۈچ بەرگەن ھورلۇك نۇرلىرى.

ئوبدان شۇجى

كوپنى كورگەن ئاقساقال بوۋاي،
دەيدۇ: "بىر گېپىم بار ئەمدى ئېيتاي.

كادىر بالىلارنىڭ ئالدىدا مېڭىپ،
كەلدى ئا شۇجى جاپانى يېڭىپ.

قەدىردان بىلىپ چۇشتى ھويلامغا،
لەززەت قېتىلدى ئاشقا- چويلامغا.

رەھبەر بولسۇمۇ مۇڭداشتى تۇندە،
كەتمەن چېپىشتى مەن بىلەن كۈندە.

باشتىن ئۆتكەننى قىلدىم ھىكايە،
شۇجى بولدى شات مەندىن زىيادە.

ئىچكىپ كەتتۇق شۇجى بىلەن بىز،
ئىچ قارنىمىزنى بىلدى شۇڭا تېز.

ئىلگىرى ماڭدى بارغانسېرى ئىش،
شۇجى توغرىلاپ قويغاچ ئالتۇن خىش.

ئالامەت ئوبدان شۇجى ئىكەن بۇ،
بىزگە چىن غەمخور-رەھبەر دىگەن شۇ.

پارتىيە خەلقنىڭ يەيدۇ غېمىنى،
توق قىلىپ بەردى ئاشۇ-نېنى...

پارتىيە بىزگە ئەۋەتكەن كادىر،
مىڭلارچە رەھمەت ئېيتىمىز ھازىر.

ھەر بىر ئىش-جەڭدە بولدى قوماندان،
ئىشىمىز ئوڭغا تېز يۈردى ئوبدان.

غەيرەت ئۈستىگە قېتىلدى غەيرەت،
بىرلىك كۈچىمىز كۈچلەندى ھەيۋەت.

گۈڭشىمىز دادىل ئالغا باسماقتا،
خوشاللىغىمىز كوكتىن ئاشماقتا.

ھەي مۇخبىر ئۇكام كوردۇڭ ئوزۇمنى،
گېزىتكە يازغىن بۇ گەپ-سوزۇمنى!

قاپاق تېرەك

كېلىۋاتىمىز ئېتىزدىن يېنىپ،
دەم ئالماقچىمىز تاغغىچە قېنىپ.

بىز ئىككى كىشى، بىرى زايىتكام،
يولدا سوزىنى قىلاتتى داۋام:

— شۇ قاپاق تېرەك، — دېدى كورسۇتۇپ،
بىزنى قاخشاتقان قانلار قۇستۇرۇپ.

ھاجىباي مېنى ئاسقان تېرەككە،
تويىدا يوقالغان توشۇك چىلەككە.

مەن ئەمەس يالغۇز، كۈپلەر ئېسىلغان،
ئاندىن پەلەققە تارتىپ بېسىلغان.

قاپاق تېرەكتە يوغان قوساق باي،
ئىلىگىمىزنى شورىغان تويماي.

ھاجىباي ئىدى زېمىندار-قۇلدار،
ھەم جازانىخور، پارىخور، پۇلدار.

ئامبال - دوتەيگە قولچوماق ئىدى،
يالغانچى كاززاپ ھەم پاخپاق ئىدى.

كەتمەيدۇ ئۆتمۈش ئەسلا يادىمدىن،
ئەسلىسەم بىر - بىر ئۆتەر ئالدىمدىن.

شۇ قاپاق تېرەك ئۆتمۈشكە گۇۋا،
بۈگۈن باشقىچە يېڭى بىر دۇنيا.

قاپاق تېرەكنى ئالدۇق بىز قولغا،
قەدەم تاشلىدۇق قۇياشلىق يولغا.

پارتىيە بولغاچ بىز بولدۇق ئازات،
يېزىمىز مۇنداق بولماقتا ئاۋات.

شۇڭا دەيمىز بىز ئۆتمۈشكە لەنەت،
شات دەۋرىمىزگە مىڭلارچە رەھمەت.

بورانلىق كېچە

شاخنى شاخلارغا ئۇرۇپ لىڭشىتىپ،
ئۇچماقتا بوران قانات سىلكىشىپ.

ئۇچۇرۇپ قۇمنى، توپا-تۇماننى،
چاچماقتا ھەر يان ئوت-خەس، ساماننى...

مەرۋايىت قوناق شىلدىرلىشىدۇ،
يەرگە چېچىلىپ غىلدىرلىشىدۇ...

شۇجى ئوغاقتى ئالدى قولغا،
ماڭدى ئالدىراپ ئېتىز بويىغا.

كادىر، دىخانلار بولدۇق سەپەرۋەر،
ئوغاق سېلىشتۇق ئاندىن باراۋەر.

قاپ-قاراڭغۇ تۇن، كۈچەيگەن بوران،
ئادەمگە زادى بەرمەيتتى ئامان.

كوزگە، ئېغىزغا... ئۇرىدۇ قۇمنى،
ئېلىپ قاچقۇدەك قويسا تۇخۇمنى.

بارلىق جەڭچىلەر قىلىمدۇق پەرۋا،
بەردۇق ئاخىرى دۈشمەنگە پەشۋا.

مەرۋايىت دانلار ياتار كۈلۈشۈپ،
ئۇ چەت-بۇ چەتتە ھاردۇق سورۇشۇپ.

بورانلىق كېچە ئوتتى جەڭ بىلەن،
ئېلىشتۇق ئاپەت بۇ نەيرەڭ بىلەن،

ئورۇپ ئېلىندى كاللەك ئاق مارجان،
كۈرەشتە غالىپ بىزلەر ھەرقاچان.

كېلىنچەك

بوجۇڭجى ياتقان ئېتىز قىرىدا،
بىر قىز كورۇندى دوڭدە-نېرىدا.

قىردا ئولتۇرغان چار ساقال دىخان،
ئېچىلىپ ماڭا سوزلىدى شۇ ئان:

”بىزنىڭ كېلىنچەك ئەنە شۇ قىزچاق،
ئىشتا بەك چاققان دىخانغا ئامراق.

كېيىنەك ئوخشاش ئايلىنىپ يۈرۈپ،
خوش قىلدى خەلقنى داۋالاپ تۇرۇپ.

ئېتىز بېشىدا بېرىدۇ دورا،
يېنىدا ھەر ۋاقى سومكىسى ھەمرا.

قىزنىڭ ئاتىسى بۇرۇن قۇل ئىدى،
بىزگە ئوخشاشلا سولغان گۈل ئىدى.

بۈگۈن بۇ قىزچاق گۇڭشېدا دوختۇر،
داخانغا مۇھتاج كەمبەغەل يوقتۇر.

ئازات زاماننىڭ گوھەر قىزى بۇ،
خەلقىمىز تىككەن كوچەت ئۆزى بۇ!"

ئانا

چېچى غىۋىدەك ئاقارغان ئانا،
چۈشكەن يۈزىگە قورۇقلار مانا....

ئوچاق ئالدىدا ئوغلغا قاراپ،
سوزلىمەكتە ئۇ يېشىنى ساناپ:

— توقسانغا كىردىم، ئوغلۇم بىلىپ قال،
مېنىڭ ئىشىمنى ئەمدى ئۈزەڭ ئال.

ھېچ ئۇنتۇمايمەن ئۆتكەن كۈنۈمنى،
زومىگەرلەرگە قۇل بولغۇنۇمنى.

ئازات زاماندا ئۈستۈك گۈل بولۇپ،
خەلق ئىشىنى ئىشلە چىڭ تۇرۇپ!

دۈشمەن تۈلكىدەك ھىڭگايغان بىلەن،
ئالدىنما، قۇيرۇق دىڭگايىتقان بىلەن.

بورە ھىچقاچان بولمايدۇ پاڭلان،
بىخۇت يۈرۈشتىن ھەمىشە ساقلان.

كاۋاك تاپسلا قەستلەيدۇ بىزنى،
ياۋ كۈرەلمەيدۇ شات بەختىمىزنى.

قىزىل بايراقدار بول كۈرەشتە سەن،
سەندەك ياشلاردىن شۇنى كۈتىمەن.

پارتىيە سىزغان نۇرلۇق يولدا ماڭ،
چۈنكى ئۇ—سېنىڭ چىن ئاتا-ئاناڭ!

خاتىمە

گۈلشەن يېزىنىڭ ئىشقى دىلىمدا،
نەزمە قاينىدى خوشال تىلىمدا،

كوڭۇل كويۇمنى ئىزھار ئەيلىدىم
ئاددى بولسىمۇ ھەر بىر سوزلىرىم.
1963 - يىل ئۆكتەبىر، قەشقەر - ئاۋات.

ئاتۇش ھەققىدە ناخشا

ئاتۇشتا كۈلۈپ كەتتى
گۈزەل دەۋران باھارى.
باغلاردا پىشىپ كەتتى
ئەنجۇر بىلەن ئانارى.
تاغنىڭ باغرىنى بويلاپ
كەتكەن كەڭرى تاش يوللار.
ئېتىزلاردا قاينايدۇ
ناخشا ئېيتىپ ياش باللار.
ئاتۇش تاغلىرى يايلاق،
كەڭ زىلچىغا ئوخشايدۇ.
چارۋىسى سېمىز شۇنداق
گۈلزارلاردا ئوتلايدۇ.

سۇ ئامبىرىدا ئوينار
ئودەك غاز بىلەن چومگەك...
قاينىماقتا ھەر ياندا
زور غەيرەت بىلەن ئەمگەك.

ئورمانلىقتا سايرايدۇ
بوز تورغاي بىلەن بۇلبۇل.
ئاتۇشنىڭ چىۋەرلىرى
گاڭ قانات ئۇچار دۇلدۇل.

ئاتۇش يەنە ئۈسمەكتە،
غۇنچىدەك كۈلۈپ ياشناپ.
قىزىل قۇياش نۇرىدا
دادىل چوڭ قەدەم تاشلاپ.

1963 - يىل.

پوينز ھەققىدە ناخشا

(ناخشا تېكىستى)

ئىچ-ئىچىمگە سىغمايدۇ،
شاتلىغىم تېشىپ قايناپ.

بېيجىڭدىن يېتىپ كەلگەن
پويىزنى كورۇپ يايىراپ.

شىنجاڭغا پويىز كەلدى،
غەمخور پارتىيە بولغاچ،
گۈللەيدۇ ئېلىم تېزدىن،
خەلقىم بىر نىيەت بولغاچ.

مەنمۇ بارىمەن تاڭلا،
بېيجىڭغا ئېلىپ سوغا.
دوستلۇقنى كۈچەيتىپ بىز،
بىللە باسىمىز ئالغا.

1964 - يىل 14 - مارت، ئۈرۈمچى.

گۇيخۇادۇي ناخشىلىرى

1 - ناخشا

ئاق بۇلۇت يەلگەنگە ئوخشاش كەزمىسە،
يالتىراپ، قانداق ئېچىلغاي قار گۈلى؟

قار سۈيى ئۈستەڭدە ئوپناپ كەلمىسە،
يەر يۈزى قانداق كۆكەرگەي بىر يولى؟

تاغ يېرىپ يۇيگۇڭ كەبى، ئۈستەڭ ئېلىپ،
يۇرتقا باشلايمىز سۈزۈك كەۋسەرنى بىز.
قەلبىمىزدە كەلگۈمىزنىڭ ئىشقى ئوت،
ئالىمىز يەر كوكسىدىن گەۋھەرنى بىز.

2- ناخشا

ئالدىمىزدا تىك تۇرۇپتۇ تاغ ئىگىز،
خۇددى يولۋاستەك قارايدۇ ھاڭ-ئېغىز.
بىزنى قانداقمۇ توسالايدۇ بۇ تاغ؟!
غەيرىتىمىز نى ئىگىز تاغدىن ئىگىز.

پارتلىتىپ تاغنى كۈكۈم تالقان قىلىپ،
يارىمىز تاغ باغرىنى، ئۈستەڭ ئېلىپ.
شاقىراپ ئاققاندا قاردەك مۇز سۈيى،
قىلىمىز بىز تەنتەنە سازلار چېلىپ.

3- ناخشا

(قىرغاقتىكى قىزلار تەنتەنسى)

ئەركىلەيدۇ تال چىۋىقلار،
پەسلى باھار يېتىپ كەلدى.
يېڭى باغنىڭ شاخلىرىدا
چىچەك-مونچاق ئېچىپ كەلدى.
شەرۋەت سۇلار ئويناقلشپ،
ئۇنچە-مارجان چېچىپ كەلدى،
قىرغاقلارغا ئوغۇل-قىزلار...
ئۇسۇل ئويناپ، ئېشىپ كەلدى؛
كوڭلىمىزگە خوشاللىقلار
دولقۇن ياساپ، تېشىپ كەلدى.

بىز ئاتلاندىق باتۇرلارچە،
ئۇلۇغ جەڭگە كۆكرەك كېرىپ.
كۈرەش قىلدۇق تاغ-تاش بىلەن،
تەبىئەتكە يۈگەن سېلىپ.
ئالغا ماڭدۇق تاغنى يېرىپ،
مۇشەققەتنى راھەت بىلىپ.
ياساپ چىقتۇق تاش ئۈستەڭنى،
كېچە-كۈندۈز غەيرەت قىلىپ.

ئويناقلىشىپ، موللاقلىشىپ،
سۈزۈك سۇلار ئېقىپ كەلدى.

1972 - يىل مارت.

ئۈزۈلمەس رىشتە

(داستان)

مۇقەددىمە

كېزىپ شانلىق ۋە تەننىڭ گۈلشىنىنى،
كوزۇم دوستلۇق گۈلى - رەناغا چۈشتى.
شۇ ئان قەلبىمدە چاڭجياڭ بولدى ھاسىل،
قەلەم يەلگەن بولۇپ دەرياغا چۈشتى.

سۈزۈپ ئالماقچىمەن گوھەر - سەدەپتىن،
قېرىنداشلىق، كويۇمچانلىق شەرەپتىن.
چىقارمەن ئاخىرى قىرغاققا غالىپ،
مەدەت كەلگەچ ماڭا بېيجىڭ تەرەپتىن.

ئازات جۇڭخۇا - قەدىرلىك ئانىجانغا،
ئازاتلىق ئارمىيە، خەلق - جانىجانغا،

ئومۇرلۇك توھپە يوللاشقا ئەمەلدە،
كۈرەشنىڭ قاينىمىدا ئۆزدۈم ئالغا.

بىرىنچى باپ ئىتتىپاقلىق ناخشىسى

ئىگىز تاغلار بېشى كوككە تاقاشقان،
كۈمۈشتەك ئاق چېچى قالتىس ياراشقان.
گۈزەل باغرىدا بار كىمخاپ لىباسى،
چىچەك - مونچاقلرى گۈللەپ تۇرۇشقان.

قىرغىزنىڭ شىردىغىدەك يېڭى يايلاق،
قىران دەرياسىدەك ھاياتى قايناق.
بۆلۈت كۆكتىن كۆچۈپ چۈشكەنگە ئوخشاش،
ھىساپسىز چارۋىغا تولغان بۇ ئوتلاق.

قۇياش ئالتۇن نۇرىنى تەكشى سەپكەن،
قىزىل تۇغ ئەلگە ئىلھام بەخش ئەتكەن.
ئۇيۇشقان ھەممە مىللەت خەلقى گاڭدەك،
زەپەر تارىخىمىزغا نەقىش چەككەن.

كۈرەشتە ھەممەنەپەس بىز بارچە مىللەت،
ئۆزۈلمەس رىشتىمىز، يوق دىلدا ئىللەت.

شۇ تاغلار ئومرىدەك تارىخىمىز بار،
تولۇپ تاشقان ۋەتەنگە زور مۇھەببەت.

قۇياش پارتىيە نۇرى قەلبىمىزنى —
تۇتاشتۇرغان قىلىپ ھور خەلقىمىزنى.
كۈرەشچان دەۋرىمىزدىن زوقلىنارمىز،
كورۇپ ھەر بىر قەدەمدە بەختىمىزنى.

بۈگۈن بىر ئائىلە پەرزەنتلىرى بىز —
ئۇيغۇر، خەنزۇ، قازاق، موڭغۇل ۋە قىرغىز...
ئۇلۇغ كومپارتىيە رەھبەرلىگىدە،
تۈمەن دەريا قوشۇلۇپ بولدى دېڭىز.

گۈزەل قەشقەر رايونى گۈللىمەكتە،
ئازاتلىق ئارمىيىنى كۈيلىمەكتە.
ئۇيۇلتاشتەك چىڭىتقان ئىتتىپاقنى،
ھەر مىللەت خەلقى ئالغا ئورلىمەكتە.

ئىككىنچى باپ

لىلى

ئىككى مىڭ يىلغا يىگىرمە يەتتە كەم،
ئىدى ئالتىنچى ئاي — ياز مەزگىلى ھەم.

ئۇ، شىرىن ئۇيقۇغا قانغاندۇ بەلكىم،
بۈگۈن تاڭ ئاتقىچە ئالغاچ تولۇق دەم.

خوراز چىلاش بىلەن ئويغاندى لى لى،
خوشال دەس ئورنىدىن قوزغالدى لى لى.
ئۇنىڭ خەي، پايپىغى... رەتلىك تۇرۇپتۇ،
كىيىنگەچ بىرىنمە ئويلاندى لى لى.

ئېلىپ ئۇيغۇرچە گۈللۈك دوپپىسىنى،
يەنە كىيدى چىرايلىق يوپكىسىنى...
تاماقنى تويغۇدەك يەپ، كۈلدى لى لى،
كورۇڭ چاققانلىغىنى، كوپتىسىنى...

چىقىپ ئويىدىن تالاغا ماڭدى تېز-تېز،
ئۈزىچە ناخشا ئېيتىپ يولدا بۇقىز.
تاماشا قىلغىنىچە زور ھەۋەستە،
كورۇپ ماڭدى يولدا لالە، قىرمىز...

كىرىپ كەلدى تونۇش ھويلىغا لى لى،
كىرىپ كەتتى ھۈسەن قوينىغا لى لى.
"ئاتا" - دەپ ئەركىلەپ چۈچۈك تىلىدا،
قولنى سالىدى ھۈسەن بويىنىغا لى لى.

ئېلىپ كىردى ھۈسەن لى لىنى ئويگە،
ئۇنى ئولتۇرغۇزۇپ كورپىگە - تورگە.
سوراشتى ھەممە بىردەك تېچ - ئامانلىق،
پاراڭلار بولدى چوغىدەك، تولدى كۈلكە.

لى لى كەلدى ئۈچىنچى رەتتە يوقلاپ،
ھۈسەننى، گۈلپىيەنى... دىلدا ساقلاپ.
ھەلىمەنى "ئانا!" - دەپ ئەركىلەيدۇ،
كويۇمچان، مېھرئوانلىغىنى يادلاپ.

* * *

دەسەڭلار، قايسى لى لى، كىم قىزى بۇ؟
ۋە يا ئۇيغۇرمۇ، خەنزۇنىڭ ئوزىمۇ؟
بۇ قانداق ۋەقە، تەكتى نىچۇك ھال؟
ھىكايەم قىسمىنىڭ باش مەركىزى بۇ.

ئوتۇپ كەتكەن بىلەن بولماس سوز ئاچماي،
جىپىڭجۇن جەڭچىسىدىن گېپىمنى باشلاي.
ئاجايىپ غەيرىتى بار شۇ كىشىنىڭ،
ھايات كانىغا كۆز نۇرۇمنى تاشلاي.

* * *

باھار—

ئاپرىلغا ئۈچ، دەل كەچقۇرۇندا،
ئېتىزدىن قايتىتى لاۋچىنلار قورۇغا.
تاماقمۇ بولدى تەييار بىر پىساتتا،
كورۇنمەي قالدى لى لى شۇ سورۇندا.

—يېشى بەشكە كىرىپ قالغان بۇ لى لى،
قاين كەتكەن بۇنى ئىزدەپ كورەيلى!
دىدى لاۋچىن تالاغا تاشلىدى كوز،
ئاجايىپ ئەنسىرەشتە قالدى كوڭلى.

قەدىردان خوشنىلارنى چىقتى يوقلاپ،
(پۇتۇن ئويگە كىرىپ چىقتى تولۇقلاپ).
كېلىشتى ھەر تەرەپتىن غۇنچە ياشلار،
قىلىشتى ھەر تەرەققە سوز چۇرۇقلاپ.

ئېچىلدى غۇنچىلاردىن بىرىنىڭ ئاغزى،
سوزىنىڭ بار ئىدى داۋىلىسى-ماغزى.
گويا يىپقا تىزىلغان كەھرۋادەك،
ئىدى رەتلىك سوزى، نۇرانە مەڭزى.

* * *

لى لى ئويناپتىكەن، كوكتە قۇياش بار،
ئۇنىڭ ئەتراپىدا بىر توپ ئاداش بار.
ئويۇنغا زادى قانماي ئوينىشىپتۇ،
كۈلۈپ، گۈللەر تېرىپ... گۈلغۇنچە ياشلار.

توسۇن تايىدەك چېپىپ ئويناپتۇ بىر پەس،
بولۇپتۇ بىر ئېرىقتىن ئاتلىماق تەس.
لېكىن چوڭلار ئوتۇپتۇ، قاپتۇ لى لى،
ئويۇن - كۈلكە بىلەن بوپتۇ پۈتۈن ئەس.

* * *

ئويۇننى "جەڭ" بىلەمدۇ، بەلكى لى لى،
شۇڭا ئۆتكۈرۈ - قەيسەر ئىدى زېھنى.
ئېرىق بولدى توسالغۇ شۇ منۇتتا،
قويامدۇ ئارقىغا قايتىشقا مەيلى؟

ئوزى يالغۇز ئېرىققا چۈشتى لى لى،
يىغىپ ماڭدى پۈتۈن كۈچ، ھۇشنى لى لى.
تېپىلغاق لايدىن ئوتتى قەھرىماندەك،
ئۇ قىرغاقتىن بۇ قىرغاققا كوچتى لى لى.

ئىگىز بولغاچقا قىر، قالدى چىقالماي،
ئېرىق بويلاپ ماڭار بولدى تۇرالماي.

يېقىلدى لاي ۋە سۇغا نەچچە نوۋەت،
تۇرۇپ ماڭدى يەنە ئالغا بوشاشماي.

يوشۇردى ئاستا-ئاستا يۈزىنى كۈن،
سىيادەك قاپ-قارا كەلدى بۈگۈن تۈن.
ماڭار لى لى ئېرىقتا-لايدا-سۇدا...
جىمىقتى ھەممە ياقتا ناخشا-ئەن-ئۇن.

ئۈچىنچى باب

غەمخورلۇق

قىدىردى ئوينىغان يەرلەرنى لاۋچېن،
ئۇچار ئوتلاقتا ئۇ گويىكى لاچىن.
تېپىشقا جان-جىگەر لى لى-قىزىنى،
يۈرەكتىن سېغىنىپ ئاچقان غۇلاچىن.

ئېرىقلار ئاتلىدى... قاشلار قارايدى،
چىغىر يوللار مانا كوزگە تارايدى.
قىزىنى ئىزدەسە لاۋچېن يىراقتىن،
دېلىدا ھىلىلا كورگەن سانايىتى.

بىراق لى لى كورۇنمەي قالدى بىردىن،
ئېرىق-ئۈستەك، ئېتىز، باغ، دالا، قىردىن.

خەۋەر تاپتى بۇ ھالدىن رەھبىرىي لىيەن،
گويا چاقماق چېقىلدى تاغ-ئېدىردىن...

سەپەرۋەر بولدى ئۈچ يۈز نەچچە ئادەم—
قېرى، ياش، ئەر، ئايال—جەڭچى ۋە خادەم.
چېپىشتى ھەممە ياقنى ئاڭتۇرۇشقا،
لى لى قىزدىن خەۋەرسىز قالدى ئالەم.

كىشىلەر ھەر تەرەپتىن ئىزدىمەكتە،
قاين كەتكەندۇ لى لى قىز؟—دىمەكتە.
ئېشىپ تاغنى، كېزىپ باغنى شۇ تۈندە،
ئوماق قىزنى تېپىشنى كۈزلىمەكتە.

لېكىن لى لى يەنە قالدى تېپىلماي،
ئۇنىڭ ئەندىشىسى تۇردى بېسىلماي.
بۇ بىر تىلىسم بولۇپ، يايلاقتا ھازىر،
گوھەرنىڭ ساندۇغى قالدى ئېچىلماي.
تاڭ ئاتتى،

ساقچىلار بولدى خەۋەردار،
لى لىغا كۆپچىلىك غەمخور-خېرىدار.
ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى شۇنچە سەرسان،
پۈتۈن يولداشلىرى بولدى پىداكار.

كىشىلەر ئالدىراپ قالدى زىيادە،
ئۇنى كۆپ ئىزدەشپ ئاتلىق، پىيادە.
تېپىشقا قىزنى يا بەلگىسىنى،
پۇتۇن يولداشتا بولدى زور ئىرادە.

* * *

باھارنىڭ ئاپتۇنى قوقاس مىسالى،
ھىلى يانسا، ھىلى ئۈچكەي داۋامى.
شۇرغان چىقىرايدۇ تەلۋىلەرچە،
قىزاردى ئالمىدەك لى لى چىرايى.

ئېسىلسا قىردىكى تاشنى سىقىمداپ،
يىقىلدى سۇغا لى لى يان بېغىرلاپ.
شاراقلاپ قالدى سۇمۇ، قوپتى قىزچاق،
قەدەمنى يۈتكىدى ئاستا ئاۋايلاپ.

تۈتمەنچى باپ
غەمىدىن خالاس

گور، ئاسماندىن بولەك جاي ئاختۇرۇلدى،
كېچە - كۈندۈزى ئورمان... باقتۇرۇلدى.

ۋە لېكىن چىقمىدى ھېچبىر نەتىجە،
ئۇستۇرلىق يەنە ئالغا سۈرۈلدى.

كىشىلەر قىسما-قىسما ئويغا چوكتى،
كوڭۇلگە پۈككىنىنى ئەلگە توكتى.
لى لىنى ھەممە بىردەك ماختىشاتتى:
— ئۇچار يۇلتۇزمۇ ئۇ؟
— تاڭ...

— نەگە موكتى؟

دېيىشتى چوڭ-كىچىك: يۈزلەندى دىشۋار،
— بۈگۈن ئۈچ كۈن بولۇپتۇ، يەنە ئىش بار...
— كوزى ياشلاندى لى لى ئانىسىنىڭ،
— بولايلى سىنىپى دۈشمەندىن ھۇشيار!

— ئۇ، يىرتقۇچ بورىگە بولغاندىمۇ يەم؟
— ياۋايى قۇش ئېلىپ قاچقانمۇ شۇ دەم؟
— كورمەمدۇ سۇغا-كولگە چۈشسە؟
— يىلان چاقسا كوزى بولغانىدۇ نەم؟...

كېلىپ. ليەندۇيگە لاۋچېن ئېيتتى: رەھمەت،
كوڭۇل بولدى ماڭا تەشكىل ناھايەت.

ئۈزۈم ئىزدەپ باقايلى ئىنى ئەمدى،
تېرىلغۇ ۋاقتى ئالتۇندىنمۇ قىممەت...

كىشىلەر ئىزدىمەكتە توختىماستىن،
لىلىنى مېنىۋىتىمۇ ئۇنتۇماستىن.
جىرىڭلاپ قالدى تېلېفونۇمۇ تۇيۇقسىز،
تۇراتتى ئەلۈم ئويغاق ئۇخلىماستىن.

— تېپىلدى ئەمدى لىلى، بار سالامەت!
شۇ "دولقۇن" دادۇيىدە بار ئامانەت.
ھۈسەننىڭ ئويىدە ئويىناپ يۇرۇپتۇ،
ئۇنىڭ كوڭلى خوشال ھازىر ئالامەت!!

بۇ ئوتلۇق خۇش خەۋەر تارقالدى ھەريان،
شامالنىڭ تېزلىكىدە ئوتتى جەريان.
كىشىلەر چالدى شاتلىقتىن چاۋاڭلار،
شۇ ئان بايرام تۇسىنى ئالدى مەيدان.

خەۋەر يەتكۈزدى لاۋچېنىمۇ ئويىگە،
ئۇچۇپ كەتتى ئۇ "دولقۇن" دادۇيىگە.
قەدىردانلار تېپىشتى شاتلىق ئىچىدە،
ھۈسەن لاۋچېنىنى باشلار ئوي تورىگە.

* * *

پۇتۇن ئەتراپ ئالامەت قاپ-قاراڭغۇ،
تۇرۇپتۇ ئالدىدا چوڭ بىر توسالغۇ.
يېتىپ قىرغا يەنە چوپكە ئېسىلدى...
يۇلۇندى يىلتىزى! دۇم چۈشتى قىزمۇ.

چاياننىڭ نەشتىرىدەك سوغۇمۇ ئاچچىق،
كوڭۇللۇك ئۇيقۇ بولسا تېخى تاتلىق...
جەسۇر لى لى يەنە قەددىنى رۇسلاپ،
مېڭىپ كەتتى، كوزى ئاغرىيدۇ قاتتىق.

بېشى تۈگمەن تېشىدەك چورگىلەيدۇ،
سوغاق تىنماي بۇ قىزغا "ئەركىلەيدۇ"،
شامالدا تىترىگەن رەناغا ئوخشاش،
زىرەك لى لى مېڭىشقا ئالدىرايدۇ.

قولدا چىڭ تۇرۇپتۇ ئىككى پار خەي،
كوزى چولپان كەبى پارلار ئۇزۇلمەي؛
تۇلۇن ئايدەك يۈزى لايغا مەلەنگەچ،
بۇلۇتلۇق ئاي مەسال قالدى كورۇنمەي.

كورۇپ زوققا تەبەت - كائىناتنى،
كېتىپ بارغان كىشى توختاتتى ئاتنى.
كوزى بىر نەرسىگە چۈشتى، تىكىلدى،
ئېنىق پەرق ئەتتى ئادەم نەسلى - زاتنى.

ھۈسەن ئاتتىن چۈشۈپ تېزدىن يۈگۈردى،
كوكات ئۈستىدە بېھۇش قىزنى كوردى؛
چىلىق سۇ، لاي ئۇنىڭ ئەڭنى، ۋۇجۇدى...
“خەۋەر ئالغىن!” — دىگەندەك ئاتمۇ تۇردى.

ھۈسەن ئويلاندى: “كىمنىڭ قىزچىغى بۇ؟
ئۇزۇلگەن قايىسى يىپ كوز مۇنچىغى بۇ؟
ئۇنى قانداق شامال سۇندۇردى شاختىن؟
ۋە قايىسى گۈل - چىمەننىڭ غۇنچىسى بۇ؟”

“چىلەي... ياتۇ...” — دىسە ئاچتى كوزىنى،
تاتارغان ھالدا كوردى ئاي يۈزىنى.
ھاياتلىقتىن خەۋەر تاپتى ۋە لېكىن،
ھاياجاندا ھۈسەن سەزدى ئۆزىنى.

ھۈسەن كوڭلى ئېرىپ كەتتى سىماپتەك،
بۇ قىزنىڭ ھالىنى بىلگەچ بىتاپتەك.

ھۈسەن ئويلاپ دىدى شۇ چاغ ئوزىگە:
"ئۇلۇغۋار ئىش بولامدۇ ئىنقىلاپتەك؟".

نەپەس ئالماقتا قىز غايەتتە ئاجىز،
سوغاق، ئاچلىق... ئۇنى قىلغاچقا ھالىسىز.
ھۈسەن سالىدى چاپاننى قىزنى يۈگەپ،
كۈتەرگەنچە ئېلىپ ماڭدى ھايالىسىز.

ھۈسەن ئاتلىق يېنىپ ماڭدى ئويىگە،
يېتىپمۇ كەلدى "دولقۇن" دادۇيىگە.
تۇرۇپ ئاتلىق، ئىشىك ئالدىدا توختاپ،
كۈچەپ بىر توۋلىدى: "تېز بول ھەلىمە!"

جۇلا ئۇرماقتا ئەينەكلىك دەرەزە،
ئۇنى سۈرتەتتى بۇ ئىشچان ھەلىمە.
قۇلاققا يەتتى ئاۋاز يولدەشسىدىن،
چۇراپ چىقتى، قاراپ قالدى ئېرىگە.

ھۈسەننىڭ باشقىچە روھ-كەيپىياتى،
جۇلالىق ئەينەك ئەردى ھىسسىياتى.
نېمە ھال بۇ؟ ھەلىمە بىلەلمىدى ھېچ،
كۈزىگە تەپتى تۇنجى تەسىراتى.

ھۈسەن ياتقۇزدى قىزنى كاڭغا باشتا،
خوتۇنغا سوزلىدى ئەھۋالنى ئاستا...
كوزىدىن خۇددى شەبنەم ياشنى سۇرتۇپ،
ھەلىمە مېھرى قويدى قىزغا باشقا.

دىدى ئۇ: "ياخشى قىلغانسىز بۇ ئىشنى،
تىزىپىز سوتسىيالىزىمغا خىشنى.
ۋەتەننى، كەلگۈسىنى ئويلغانسىز،
قىلايلى قىزغا ياخشى پەرۋەرىشنى..."

ئۇنىڭ ھول ئەڭىنى سالدۇردى شۇ ئان،
يېڭى، پاكىز كىيىم كىيىدۇردى ئوبدان.
ئېلىپ كەلدى ھەلىمە سۇت بىلەن قەن،
پىيالە بولدى تەييار ھەمدە چايدان.

ھەلىمە چاينى ئىچكۈزدى قوشۇقلاپ،
كوزىنى ئاچتى قىزچاق ئىسسىق ئوتلاپ؛
گويا يامغۇردا جانلانغان قىياقتەك،
تومۇرلارغا ھارارەت... تولدى قوشلاپ.

ھۇشغا كەلدى لى لى ئاستا-ئاستا،
قىلار بولدى شېكەر، سۇت، قەندە... ئاستا.

داۋام ئەتراپىدا پەرۋانە بولدى،
شۇ ئوي ئەزالىرى قىزغا قاراشتا.

خوشاللىقتا ھەلىمە ئېيتتى مۇنداق:
"خېلى ياخشى بولۇپ قالدى بۇ قىزچاق؛
يەنە بىر گۈلپىيە بىزگە قوشۇلدى،
بۇنىڭغا مەنمۇ چىققىم بەكمۇ ئامراق.

بۇ ئوينىڭ بۇلبۇلى بولدى بۈگۈن قوش،
شۇڭا قەلبىم كارامەت مىسلىسىز خوش.
بۇ قىزنى ياخشى ئاسراپ چوڭ قىلايلى،
بولۇپ كەتمەيدۇ ئاخىر ئەجرىمىز بوش!"

ھۈسەن خۇرسەندلىگىدىن ئېيتتى: "رەھمەت،
ھەلىمە ياخشى ئېيتتىڭ، مۇشۇ پۇرسەت.
ئۇلۇغ كومپارتىيە رەھبەرلىگىدە،
يېقىن يولداش-قېرىنداش بارچە مىللەت.

بۇ بىر خەنزۇ قىزىنى ياخشى ئاسراش،
زورۇر بىزگە داۋالاش، ياخشى ساقلاش.
ۋەتەن، خەلق ئالدىدا بىزلەرگە لازىم،
قېرىنداشلارچە غەمخورلۇقنى ئاقلاش..."

* * *

كېسك چاچ بەش ياشار قىزدىن ھەلىمە
سوراپ قالدى: "قىزىم كەل، ئىسىمىڭ نىمە؟
دىدى: "لى لى"، يەنە سورىغاندا: "لى لى".
كۈلۈشتى زوقلىنىپ ھۈسەن، گۈلپىيە...

ئۈچىنچى قىزچىسى گۈلپىيە ئەمدى،
لى لىغا ئىچكىپ ئويناشقا كۈندى.
تاماقنى بىللە يەيدۇ ئولتۇرۇپ تەڭ،
لى لىنىڭمۇ شۇڭا كوڭلى سۇيۇندى.

ھەلىمە قىلدى تەخ لى لىغا سەينى....
يۇيۇپ پاكىز قۇرۇتتى ئىككى خەينى.
بولۇپ قالدى بۇ ئوينىڭمۇ چىراغى—
خوشال لى لى، كۈلۈپ تۇرغاچ بەئەينى.

بۇ قىزنىڭ ئىسمىنى "لى لى"—دەيدىشتى،
بۇ قىزنى ئۆزىگە پەرزەنت بىلىشتى.
تۇرۇپمۇ كەتتى لى لى ئورتىدىن دەس،
كىچىك—چوڭ ئوينىشىپ چاخچاق قىلىشتى.

* * *

ھۇسەن ئويىدىن چىقىپ كەلمەكتە ئويچان،
ئۇنىڭغا ئۇچرىشىپ قالدى شياۋدۇيچاڭ.
ھۇسەن ئېيتتى رەھىمگە بولغان ئىشنى،
تېلېفوندىن خەۋەردار بولدى سوچاڭ.

ئالتىنچى باب ئۇزۇلچەس رىشتە

ئىشك ئالدىدا بىر ھەربى تۇرۇپتۇ،
سەممى، خۇش چىرايى بەرق ئۇرۇپتۇ.
گۈزەل، نازۇك ئاھاڭدا دىدى: "بابا!"
دىمەك لى لى ئاتىسىنى كورۇپتۇ.

ھۇسەن ھەربىنى ئويىگە قىلدى تەكلىپ،
بۇرادەرلەرچە قىلدى قەدەم تەشرىپ.
ھىكايە ئوتتى كىنو لېنتىسىدەك،
ئۇنىڭ باش-ئاخىرى بار، سوزدە تەرتىپ.

كوزىگە ياش ئېلىپ لاۋچېن شۇ ئاندا،
تىلى "شىي-شىي" ①! "...— دىيەلدى ئاراندا.

① شىي-شىي-شىي — رەھمەت دىگەن مەنىدە.

ھۈسەننىڭ قوللىرىنى چىڭ تۇتۇپ ئۇ
دىدى: "تەقدىرىمىز بىر ھەر زاماندا.

شانلىق پارتىيە بەردى بەخت - سائادەت،
شۇڭا تۇرغان قىزىم سىزدە سالامەت.
باھار نۇرىغا تولغان بۇ زامانە،
تامام خەلقلەرگە جەننەت - پاراغەت.

قىزىم لى لى يەنە سىزلەرگە پەرۋەندە،
شۇنىڭچۇن ھەممىمىز ئوخشاشلا خۇرسەندە،
ئازاتلىق ئارمىيە، ئەمگەكچى خەلقلەر
گىگانت ئادەم كەبى بىر گەۋدىگە بەندە.

ھۈسەن ئېيتتى: "تېگىشلىك بۇرچىمىز بۇ،
جىيىڭجۇنگە تۇتاش چىڭ قەلبىمىز بۇ.
بۇ بولسا ئىنقىلاپنىڭ ئېھتىياجى،
كۈرەشچان ئىز باسلار - بەختىمىز بۇ!"

تۇتاشتى ئىككى دىلنىڭ رىشتىسى چىڭ،
پولات زەنجىردىن ئارتۇق ھەسسىسى مىڭ.
ئۈزەلمەيدۇ ئۇنى ھەرقانچە قىلسا،
ياۋۇز دۈشمەن دىيەلمەس ئەمدى غىڭ - پىڭ!

يەتتىنچى باب

تەشەككۈر

قىزغىن پاراڭ بولدى شۇ كۈن ئاخشى،
سوز تۈگەمدۇ ئۇچراشتۇرسا ياخشىنى؟
لاۋچېن ئېلىپ كەتمەك بولدى قىزنى،
سەۋەپ قىلىپ تېرىلغۇنىڭ ۋاقتىنى.

چىدامدۇ ئايرىلىشقا بۇ ھەلىمە؟
كوزنى نەملىدى ياشتىن گۈلپىيە.
ئوماق لى لى تۇرۇپ قالدى خىجالەت،
ئاتىسىنىڭ قولىنى تۇتقىنىچە.

ھۈسەن شۇ چاغدا مۇنداق دىدى: "لاۋچېن،
بازار—قەشقەر يېقىن بىزگە ئەزەلدىن.
بېرىپ تەكشۈرتىلى دوختۇرغا قىزنى،
لى لى بولسۇن ئاۋال ساغلام بەدەندىن!"

دىدى لاۋچېن: "تېرىلغۇ ۋاقتى ھازىر،
تۇرۇپ قالساق يېتەر ئىشلارغا تەسىر.
قىزىمنى يېتىلەپ يوقلاپ تۇرارمەن،
ۋاقىت—ئاققان ئېقىن، قىلايلى تەخىر!..."

* * *

ئېلىپ لى لىنى لاۋچېن چىقتى ئويدىن،
پۇتۇن ئەزا يىغىلدى تۇشمۇ - تۇشتىن.
ھەر مىللەت خەلقى قىزغىن قول ئېلىشتى،
جاراڭلاپ كەتتى تاغۇمۇ خوشلۇشۇشتىن.

لى لىغا قىلدى تەقدىم بىر گۈل دەستە،
يۈرەك گۈلزارىدىن شۇ ئان ھەلىمە.
ھۈسەن ئېيتتى: "بۇ دوستلۇق گۈلى مەڭگۈ -
ئوراپ تۇرسۇن ۋەتەننى گۈل - چىمەنگە!"

دىدى لاۋچېن ھۈسەنگە: "گېپىمىز گەپ،
بېرىڭلار بىزنى شىڭچى كۈندە ئىزدەپ.
چوقۇم لى لى بىلەن بىزمۇ كېلەرمىز،
ئىناقلىق ئوزئارا ياشنايدۇ گۈللەپ".

* * *

زىرەك لى لىغا ئۇيغۇر تۇققان ئامراق،
ئۇلۇغ پارتىيە بولغاچ بەخت پارلاق.
ئەگەر دوستلۇق نۇر چاچمىغاندا،
لى لىنىڭ بولاتتى ھاياتى قانداق؟

شۇڭا لى لىمۇ خوش، لاۋچىنىمۇ شەكسىز،
ئىنسانى مېھرىۋانلىق بىزدە چەكسىز.
ھۈسەندەك ئەمگەكچان دىخان ئۈنۈتماس—
جىيەڭجۇننىڭ ئىسىل روھىنى ھەرگىز.

ھۈسەنمۇ گۈلپىيەنى قىلدى تەتە،
لى لىنىڭ ئويىگە قىلىشتى پەتە.
بۇ ئىككى ئائىلە بولدى ئىناق دوست،
ماڭار گۈلپىيە، لى لى بىرگە ئەتە...

سەككىزىنچى باب

ئۈلگە

قانات يايىدى پۈتۈن ئوتلاققا بۇ ھال،
قارار قىلغاچ ئۇنى داڭۋېيمۇ دەرھال.
ھۈسەندىن ئۈگىنىشكە جەڭچىلەر ھەم،
سەپەرۋەرلىككە كەلدى، بولدى خوشال.

ھۈسەننى ئۈلگە تىكلەپ ھەر كۈرەشتە،
بېلىن باغلاشتى ئۇندىن ئۈگىنىشكە.
ياڭراتتى ئىتتىپاقلىق ناخشىسىنى،
پۈتۈن ھەربى ۋە خەلقلەر بىر نىيەتتە:

“ۋەتەن چېگراسىنى چېڭ قوغدايمىز،
ھەر مىللەت خەلقى چىندىن ئىتتىپاقىمىز.
بۇ چېگرا رايونى گۈللەندۈرۈشكە
قەدەملەر تاشلىدۇق ئالغا قاراپ بىز...”

خاتىمە

تۇتۇپ بىز قولىنى قولغا، ماڭدۇق ئالغا—
قىزىل تۇغ ئوينىتىپ پارلاق نىشانغا.
ئازاتلىق ئارمىيە، خەلق قوش مېغىزدەك،
ئوتەرمىز شات زامانلاردىن زامانغا.

1973 - يىلى كۈز، قەشقەر.

قەشقەر قىزى

(داستان)

مۇقەددىمە

يېقىن يولداش يۈرەك سازىم—دۇتارىمدىن،
زەپەر مارشى جاراڭلايدۇ باھارىمدىن.

گۈزەل قەشقەر قىزىنى نەزمىگە قاتتىم،
كۈنپىلۇن باغرىدىن — گۈلزار تارىمىدىن.

ئومۇرۋايەت ۋەتەندە كۈيلىسەم ئازدۇر،
يېڭىلىق پەيزىدىن كوڭلۇم باھار — يازدۇر.
نىجات يۇلتۇزى — گۈڭچەنداك زامانىدا،
ئېرىشكەن بەختىمىز — دەۋرانىمىز سازدۇر.

شۇ بەخت — ئىقبالىمىزنى كۈيلىگەن چاغدا،
كۈز ئالدىمغا كېلەر قەشقەر قىزى باغدا.
تۆمەن مىڭ گۈلگە ئوخشاش گۈللىگەن، كۈلگەن
ئاياللار گۈڭشىپدا، فابرىكىدا، تاغدا...

تۇرۇپ ئەرلەر بىلەن بىر سەپتە — بىر يولدا،
ئۈگەنمەكتە ئىلىم — پەننى... تۇتۇپ قولدا.
زېرەك قەشقەر قىزى ئاتلاندى زور جەڭگە،
جاسارەت كورسىستىپ ھەر دەمدە باش رولدا.

قىزىل سەھنە قۇياشنىڭ نۇرىغا تولغان،
زىيالى ئىشچى، دىخان سايىرىشىپ تۇرغان.
بولۇپ مېھنەت — كۈرەشنىڭ باشچىسى دائىم،
ۋەتەننى، كەڭ جاھاننى يادىدا تۇتقان.

ياراشقان ئاق خالات بىزنىڭ مۇنەۋۋەرگە،
كۈمۈش يىڭنە شىپا بولدى مۇزەپپەرگە.
ئۇچۇپ قۇشتەك ئېتىز-قىردا... بېرەر دورا،
سوغاق، ئىسسىق دىمەي مەجرۇھ-كېسەللەرگە.

ساۋادى بولمىغان ئۆتكەن زامانلاردىن،
يېتىشتى قانچە داشۇپىنىڭ ئاياللاردىن.
بۈگۈن بولدى خوجا دولەتكە ئەرلەردەك،
بوسۇپ چىققاچ بوران-چاپقۇن، شاماللاردىن.

بىرى ساقچى، بىرى شوپۇر، بىرى كادىر،
يېتىشتى قانچە تەنھەركەتچى قىز ماھىر.
يېتەكلەپ تەربىيە بەرمەكتە ياشلارغا
مائارىپ بۇلبۇلىنىڭ كۈرمىكى ھازىر.

ئوسۇپ چىققاقتا ھەر ياندا ئايال رەھبەر،
ۋەتەننى گۈللىتىشتە بولۇشۇپ قەيسەر.
قىزىل تۇغنى تۇتۇپ ئۈستۈن، بېسىپ ئالغا،
بولۇپ ئۈسمەكتە چىن باتۇر، ۋەتەنپەرۋەر.

ئۇلاردىن قانچىسى كوممۇنىست، سەنئەتكار،
ۋەتەنگە، ئىنقىلاپقا سادىق ئىجتىكار.

شەرەپ بەرگەچكە، شانلىق پارتىيە، خەلقىم،
بۈگۈن قەشقەر قىزى بولماقتا مىنەتدار.

بىرىنچى باب

ئەتىراپقا قوغۇنلار پىلەكلەردە،
چاۋاك چالماقتا ياپراقلار تېرەكلەردە.
بېدىش ئاستىغا توپلانغان ئەنە دىخان،
لاۋىلدايدۇ غەزەپ چوغدەك يۈرەكلەردە.

يىغىننى باشلىدى شۇجى شۇ سائەتتە،
دىدى ئۇ ئاخىرى بارلىق جامائەتكە:
”تۈگەر دۇردانە رەناگۈل شۇ مەيداندا،
سالايلى بىر نەزەر دەرتكە، سائادەتكە!“

چىقىپ كەلدى خوشال مۇنبەرگە بىر چوكان،
بويى غۇنچە، سوزى ئۇنچە، كوزى چولپان.
ئوراپ ئالغان قىزىل ياغلىق ئانار گۈلدەك،
سوزى چىققى ئېتىلغاندەك گويا ۋولقان.

”ۋەتەن ساتقۇچ، مۇناپىق لىن بياۋ ئوغرى،
ھالاكەت يولغا ئىز سالدى توپ-توغرى.“

بالا - ئاپەتنى يۈكلەپ شىللىمىزغا ئۇ،
جاھالەت دەپ سوقۇپ تۇردى يۈرەك - كوڭلى.

كىشىلىك ھەققىمىزنى چەيلىدى ئەبلەخ،
تارىخنى قارىلىدى نىجىس بەتبەخ.
ئۇنىڭ مەقسەت - نىشانى بىزگە مەلۇملۇق،
ۋەتەندە تىكلىمەكچى قاپ - قارا دەۋزەخ.

شاياتۇن ئىشلىدى سانسىز جىنايەتنى،
قىلىپ خەلققە ھىساپسىز نەق خىيانەتنى.
ئۇلارنىڭ قىلمىشىغا مەن ئوقۇپ لەنەت،
ئاچاي قەلبىمدىكى دەرتتىن شىكايەتنى.

ئىككىنچى باپ

كۈزىگە ياش ئېلىپ ئەسلەندى رەناگۈل،
ئىدى بەش جان كىشىنىڭ ھەممىسى بىر قۇل.
پومىششىك ساقىنىڭ زۇلىمى ئىدى دەھشەت،
شۇڭا ئەل - يۇرت كويۇپ، بولغان ئىدى بىر كۈل.

كۈن ئالماق تەس ئىدى يوقسۇلغا - نامراتقا،
تۇرۇپ بولمايتتى زادى نالە - پەرياتقا.

غەزەپ - نەپرەتتىن ئۈزگە يوق ئىدى مىراس،
ئەجەل بوققان قېرىنداشتىن ياش ئەۋلاتقا.

زىمىن باينىڭ، ھوقۇق باينىڭ، چورۇق باينىڭ،
تۇلۇمدەك ئارغىماق ئاتلار - تورۇق باينىڭ.
مىسال سويغان پىياز دەك كەمبەغەل - يوقسۇل،
تېمى گۈلدار، ئويى چوغدەك، يورۇق باينىڭ.

پومىششىكىنىڭ قولىدا قامچا ئوينايدۇ،
قازاندا گۆش، يېغى كۈن - تۇنى قاينايدۇ.
تۇلۇم چاشقانغا ئوخشاش سەمرىگەن بايلار،
تىرىك ئادەمنى يەيدۇ، زادى توپمايدۇ.

* * *

ئەجەپ ۋەيرانە - ۋەيرانە چىلانلىق كەنت،
ئۇنىڭ باغرى گورىستان - قەۋرلەرگە بەنت.
ئېرىق، زەيكەشتە دوڭغاق جىگدىدىن باشقا
كورۇنمەس بىر گىيا، بىر ئادىمى پەرزەنت.

گادايىلار يۇرتىنى تاشلاپ قېچىپ كەتكەن،
شەھەر ئاتلاپ، ئۇلۇغ سۇنى كېچىپ كەتكەن.
گودەكلەرنى بويۇنغا مىندۇرۇپ يولدا،
بوران، يامغۇر دىمەي چوللەر كېزىپ كەتكەن.

چىلانلىقتا توختاخۇنلار قېلىپ قالدى،
سەۋەپ: پەرزەنتلىرى ئۇچكە يېتىپ قالدى.
ئۇنىڭ ئۈستىگە توختاخۇن كېسەل قاتتىق،
قىيامەت بېشىغا كەلگەچ قېتىپ قالدى.

ياتاتتى بۇ كېسەلنىڭ كوزى مولدۇرلەپ،
كېرىپ كەلدى پومىششىك ئويگە گۈلدۈرلەپ.
يالاقچى موللا توختاخۇننى بىر تەپتى،
گويا ئاسمان يىقىلدى يەرگە گۈمبۇرلەپ.

پومىششىك چىقىراپ: قەرزنى تولە! — دەيدۇ،
يالاقچىغا قاراپ: "تېز بول، يولە! — دەيدۇ.
"قىزىڭ رەنانى بەر قەرزىڭ ھىساۋىغا، —
دېسەڭ ياق! زىندانىمغا كىر — ئولە! — دەيدۇ.

كېسەل قوپتى، قولغا ئالدى بىر تاشنى،
كۇچەپ ئاتتى تازا چەنلەپ يوغان باشنى.
يۈزى قانلىق پومىششىك قالدى ۋاي-ۋايلاپ،
يالاقچى سۈرتتى قولدا قان بىلەن ياشنى.

ئېتىلدى بوردەك ئەمدى قاراقچىلار،
يېپىشتى توختاخۇنغا يالاقچىلار.

قوناق سوققانغا ئوخشاش ئوردى كالتەكلەپ،
پومىششەك غالىچىسى — يۈزسىز چوماقچىلار.

سىزىپ چۈشتى قىزىل قان مەڭزىنى بويلاپ،
بويالدى قانغا ئاپپاق چاچ، ساقال مويلاپ.
قىزىل قاندىن چېكىلدى كوينىڭىگە نەقىش،
كۈتەردى باشنى توختاخۇن ئۈزىن رۇسلاپ.

دىدى شۇ ئاندا دۈشمەنگە: "يوقال مەككار!
ئاتار تاڭ بىزگىمۇ، زۇلۇم ياغمىغا تەكرار.
ئۇنۇتما جان قىزىم سەن ئىنتىقام ئالغىن،
ئازاتلىق — بەخت ئۈچۈن بول جەڭدە پىداكار!"

پومىششەك ساقى چېلبورە ئىدى ئىپلاس،
قىمارۋاز، موللىلارغا باغلىغان ئىخلاىس.
بوزەك ئەتكەن قىلىپ توھمەت، غەرىپلارنى،
چىلانلىقتا ئۈزىنى چاغلىغان يولۋاس.

يېشى سەككىزگە توشقان مەسۇمە قىزچاق،
كورۇندى ساقىنىڭ ئالدىدا بىر "قوچاق".
نەپەستىن قالدى توختاخۇن شۇ سائەتتە،
بولۇشتى ئوغرىلار قىزنى بۇلاپ قاچماق.

دېدى ساقى: "بۇ قىزنى ئاتقا ئال ھازىر!
بۇ گۈلگە ساقلىغانمەن كۆك يېمىش، گازىر..."
ئېتىلغاندەك گويا توشقانغا بوز لاچىن،
يۇگۇردى قىزنى قوغلاپ غالىچىلار غالىچىر.

كۆزىدىن ئاقتى قىزنىڭ سەل كەبى ياش-قان،
بۇلانىماققا رىزالىق بەرمىدى ۋىجدان.
چىشىنى ئەيلىدى ئامبۇر نىجىس قولغا،
تىپىرلاپ ياندى بىر غالىچا، دېدى: "ۋايىجان!"

ھۇجۇم قىلدى مۇناپىقلار كېلىپ تېزدىن،
ئېلىپ ئاتقا، كوڭۇلنى تىنجىتىپ قىزدىن.
خارا بە ئۆيىدە قالدۇردى بۇ مەرھۇمنى،
نشانە يوق ئىدى ئاتتىن بولەك ئىزدىن.

كېلىپ شەرۋانىخان چولدىن كىرىپ ئۆيگە،
كىرىپ قالغانغا ئوخشاش بولدى بىر گورگە.
كورۇپ مەرھۇمنى شۇ ئان نەپرىتى ئورلەپ،
ئۆزىنى تاشلىماق بولدى شۇ چاغ كۈلگە.

دېدى شەرۋانىخان: "زۇلمەت زامان بولدى،
تامامى كەمبەغەل ھالى يامان بولدى.

قايان كەتتىڭ قىزىم رەنا، ئاتاڭ ئولسە؟
ئاناڭغا خۇددى زىندانداك جاھان بولدى.

كوزۇم ياش بىلەن تولدى سۇسىز دەريا،
قەيەرگە غايىپ بولدۇڭ ئەي گۈلۈم رەنا؟
يۇتۇپ كەتتى سېنى قايسى قاۋان-يىرتقۇچ؟
جېنىڭغا سالدىمۇ چاڭ ئەزرائىل تەرسا؟!

سېنىڭ ئىككى ئاكاڭنى ھەپسىگە ئالدى،
گۇنايى: 'ساقى بايغا ياندى-تىل سالدى'.
ئاتاڭ ئولسە، يوقالساڭ سەن گۈلۈم رەنا،
ئاناڭ قانداق چىدالايدۇ؟ جان ئاز قالدى!"

چىقىپ شەرۋانخان كۈلگە مېڭىپ كەتتى،
ئۆزى ئويچان ئىگىز دوڭگە كېلىپ يەتتى.
ئۇنىڭ قەلبىدە ياندى ئىنتىقام-يالقۇن،
كۈرەش ئىچرە ئولۇمنى يېڭىپ كەتتى...

پىشايۋان ھويلىغا كىردى قارا تۇندە،
ئېغىلدىن چىقتى رەناگۈل توكۇپ يۇندە.
—قىزىم رەنامۇ سەن؟

—ئانا، جېنىم ئانا...

كورۇشتى قىز، ئانا ئۇھ! —دەپ غېرىپ تۇندە.

يېقىشتى ئارقا تامدىن ھويلىغا ئوتتى،
كورۇشتى كوك-پەلەككە ئورلىگەن دۇتنى...
كومۇپ قويدى جەسەتنى تېزلا قۇملۇققا،
چىقىپ كەتتى بۇ يۇرتتىن تارتىشىپ پۇتنى.

چىلانلىققا قورال تەڭلەپ چېرىك كەلدى،
بولۇپ ساقى چېرىكلەرگە شىرىك كەلدى.
تاپالماستىن "قساسكار"نى قېزىپ كەتتى،
چېرىكلەر لەڭزىگە قوي يەپ تىرىك كەلدى.

ئۇچىنچى باب

نجات ئىزدەپ راۋان بولدى ئۇلار يولغا،
ياياق... نان يوق...

تۇتۇپ ماڭغان، تاياق قولغا.
كېزىپ قۇملۇق باياۋان-چولنى، شورلۇقنى،
تېرىپ يەپ قاغا جىگدە كەلدى تازغۇغا.

بۇ يەردە بار ئىدى مامۇت دىگەن زالىم،
شورايتتى كەمبەغەللەرنى ئۇ ھەر دائىم.
كۈچۈكنى ئەمدۈرۈپ ئادەمگە داڭ چىققان،
ئوزى ئىشرەتپەرەس، دىندار، زەھەر "ئالىم".

بۇ ھالىنى ئاڭلىغان شەرۋانخان، رەنا،
چىقاردى ئوز ئويىچە توغرا بىر مەنا.
ئۇزۇن يوللارنى ماڭدى ئاچۇ-زار، ھالسىز،
بېشىغا چۇشسۇ تاغ قىلمىدى پەرۋا.

كورۇشتى ئوزلىرىنى ئەمدى ھېيتكادا،
كوزى چۇشتى تىلەمچى، پالچى، مەدداغا...
پەرەنجە ئارتىشىپ ماڭغان جۇۋان-چوكان،
تىكەنگە دەسسەگەندەك مېڭىشار يولدا.

جىرىڭلاپ مەپىلەر چاپماقتا ھەر يانغا،
نەزەر سالمايتتى بايلار يوقسۇل ئىنسانغا.
ئوغۇل-قىزلار چاپاتتى كەينىدىن "پۇل" - دەپ،
قالاتتى مەپىنىڭ ئاستىدىكى چاڭدا.

دىدى ھەر بىر ئىشكنىڭ ئالدىدا "ھەق دوس!"
يىدى شەرۋانخان نان ئورنىغا ئەپسۇس.
قىزى ئويلار: "ئازاپ بىزگە، راھەت بايغا،
ئۆلەشتۈرگەن بۇنى قانداق كىشى مەخسۇس؟"

ئېلىپ ياندى يوغان دەرۋازىدىن دەشنام،
كوزىگە ئۇيقۇ كەلمەي ئوتتى كۆپ ئاخشام.

كېزىك بولغان بىلەن شەرۋانخان ياتتى،
ئېلىپ كەتتى ئەجەل دەرگاھىغا ئىلدام.

تالادا قالدى رەناگۈل ئوزى يالغۇز،
تېرىپ يەپ ئۇژمە، جىگدە ھەم بىدە، يالپۇز...
كۈنى ئوتتى ئۇنىڭ ئىتتىنمۇ بەتتەررەك،
قىيامەتتەك ئوتتۇپ تۇردى ئاڭا كۈندۈز.

توتىنچى باپ

قىزاردى شەرق، پۇتۇن مەزلۇمغا تاڭ ئاتتى،
پومىششىك ساقى بايلارنىڭ بېشى قاتتى.
ئەزىز قەشقەر قۇچاغىغا باھار كەلدى،
شۇڭا ئاسمانغا بۈكنى خەلق ئىگىز ئاتتى.

قىزىل بايراق لەپىلدەپ قىلدى شوخ جەۋلان،
قۇياشنىڭ نۇرىغا چومدى تولۇق ھەريان.
كۈتەردى قەددىنى يوقسۇل-ئېزىلگەنلەر،
جاۋاپكارلىققا تارتىلدى ياۋۇز شەيتان.

شەھەردىن كەلتۈرۈلدى غۇنچە رەناگۈل،
چىلانلىق باغدا سايراشتى خوشال بۇلبۇل.

قوشۇلدى نۇرغۇن ئاكتىپلار قاتارىغا،
ۋەكىل سايلاندى رەنا كوكرىگىدە گۈل.

كۈرەشتە ئېيتتى رەنا گۈلمۇ ئەۋزەلەت،
زومىگەر ساقىغا سالدى ئېغىر دەھشەت.
پۇخادىن چىقتى دەرتەنلەر توكۇپ دەرتنى،
كويۇپ تىلخەت - ۋەسقى، بولدى گۈل "ھوججەت".

زومىگەر ساقىنىڭ خوپ چىقتى رەسۋاسى،
چۇۋۇپ تاشلاندى بوھتان، پىتسە - ئىغۋاسى.
"يوقالسۇن زومىگەر ئەبلەخ!" - دىدى ئامما،
راسا تەگدى پومىششىكلارغا پەسۋاسى.

زامان ئۆزگەردى تۇپتىن، بولدى دىل روشەن،
چېقىلدى نەچچە مىڭ يىللىق قۇللۇق كىشەن.
قۇرۇلغاچ ئىشچى، دىخانىنىڭ پولات تەختى،
پۇتۇن ئەمگەكچى خەلقلەر، يەر - زىمىن خۇرسەن.

ئۇلۇغ كومپارتىيىنىڭ گۈل باھارىدىن،
يىدى كوپلەر كۈرەش مۇۋە - ئانارىدىن.
پومىششىك زومىگەرلەرنى ئۇجۇقتۇرغاچ،
چىقىشتى كەمبەغەل - قۇللار خۇمارىدىن.

چىلانلىقتا قىزىپ كەتتى كۈرەش، مېھنەت،
تېپىپ تەشكىللىنىشكە ياخشى بىر پۇرسەت.
قىزىل تۇغ ئاستىدا ئاتلاندى زور جەڭگە
ۋە تەنپەرۋەر دىخانلار قىلىشىپ جۇرئەت.

قۇياش نۇرى بىلەن تاۋلاندى رەناگۇل،
شەرەپلىك پارتىيە كورسەتكەچكە داغدام يول.
ئېرىشتى ماركسىزىملىق بۈيۈك ئاڭغا،
بولۇپ خەلقنىڭ ئىشىغا ئەمدى چىڭ مەسئۇل.

ئېچىلدى خەت ساۋادى، ئالدى تەربىيە،
شەرەپلىك قوينىغا ئالدى كومپارتىيە.
چىلانلىقتا قىزىلگۈللەر پۇراق چاچتى،
كۈرەش باتۇرلىرى كۈيلەيدۇ مەدھىيە.

بەشىنچى باب

ئۇچۇرماقتا بوران قۇمنى ئۇرۇپ كوزگە،
تىكەن سانچىپ ئوتۇشمەكتە سوغاق يۈزگە.
كوچە تىكەمەكتە غەيرەتلىك ئايال - ئەزەلەر،
ئېچىلغان كەڭ زېمىننىڭ كوكسىگە - تۈزگە.

ئورەك قازماقتا رەناگۈل تۇرۇپ قاتتىق،
چىقىپ كەلمەكتە دوڭدىن بىر يىگىت ئاتلىق.
ئۇنى قارشى ئېلىپ چالدى چاۋاك ھەممە،
زېمىننى قاپلىغاندەك بولدى زور شاتلىق.

ئۇ—جىيەڭجۇن يىگىت، سۇلتان ئىدى ئىسمى،
ئىگىز بويلۇق، كېلىشكەن قامىتى—جىسمى.
ئېلىپ كەلدى قەدىردانلار ئۇنى باشلاپ،
كورۇپ توختاتتى رەناگۈل شۇ ئان ئىشنى.

دىدى: سىڭلىم!—كوزىگە ياش ئېلىپ سۇلتان،
—ئاكام سىزمۇ؟...—دىدى رەنا بولۇپ ھەيران.
كورۇشتى قانچە يىل ئۇچراشمىغان تۇققان
گۈزەل—نۇرانە دەۋرىدىن بولۇپ شادمان.

كوچەت مەيدانى بايرامدەك ئېلىپ بىر تۇس،
سوقۇشقا باشلىدى بارلىق يۈرەكلەر چۇس.
ھىكايە قىلدى سۇلتان سەرگۈزەشتىدىن:
—پومىششىك ساقىلار قىلغان مېنى مەھبۇس.

ئاكامنى ئولتۇرۇشتى جادىدا توغراپ،
سولاپ قويغان مېنى زەنجىر بىلەن باغلاپ.

تېشىپ تامنى قېچىپ چىقىپ قەپەزدىن مەن،
كورۇندى ماڭا شىڭشىڭشادا كۈن چاقناپ.

ئېلىپ قوينغا جىيىغاڭجۇن، ھايات بەردى،
بېشىمنى سىلىدى ئالتۇن قانات بەردى.
خەۋەردار قىلدى سىڭلىمدىن مېنى تەشكىل،
ئۇلۇغ پارتىيە—شەپقەتچىم ناۋات بەردى.

كوزىدىن ياشنى سۇرتۇپ قوپتى رەناگۈل،
”ياشا كومپارتىيە!“—دەپ ئۇ كۈتەردى قول:
”ئەگەر بولمىسا پارتىيە، جەسۇر قوشۇن،
تاپالمايتتۇق بۇ بەختلىك ئۇچرىشىشقا يول.

پىشىپ ئوتتى ئۇرۇكلەر ئون ئىككى نوۋەت،
ئاكا—سىڭىل كورۇشتۇق، تەشكىلگە رەھمەت!
چىقارماستىن بۇ دەھشەتنى نەپەس ئەستىن،
ماڭىمىز پارتىيىگە ئەگىشىپ ئەبەت!“

*

*

*

جېرىم قويماقتا رەناگۈل يېڭى باققا،
نەزەر سالغاچ يىراقلارغا، چىقىپ تاققا.
دىدى ئۇ، ئۆز ئۆزىگە: ”كەلگۈمىز پارلاق،
ئىشەنچ كامىل سوتسىيالىزىم قۇرماقتا.

كارامەت بەختلىك بىزلەر بۇ كۈنلەردە،
گۈلىستان-باغ ياسايمىز دەشتى-چوللەردە.
تەبىئەتكە سېلىپ يۈگەن، يېتەكلەيمىز،
مول ھوسۇلغا قىلدۇق يۇرۇش كۈن-تۈنلەردە“.

دېيىشتى بارچە ئەرلەر: ”ئۈلگىمىز سىزلەر—
مېھنەتكە جان پىدا قىلغان خوتۇن-قىزلەر.
ئاياللار تەڭدىشى يوق قەھرىمان زور كۈچ،
قۇرامىز يېڭى بىر گۈلشەننى تەڭ بىزلەر“.

ئاياللارنى تىرىك تاپلار كۈرەتتى پەس،
كۈتەردى قەددىنى ئەمدى ئۇلار ھەم دەس.
كۈرەشتە قەھرىمان، ئورماندا... باشلامچى،
كۈرۈنمەيدۇ ئۇلارغا تاغ كەبى ئىش تەس.

نەمۇنە بولدى رەناگۈل يەنە بىزگە،
ئۇ يەتكۈزدى جىرىم سانىنى بىر يۈزگە.
كوچەت قويدى ئۇچۇپ قۇشتەك، ئارام ئالماي،
تۈكۈشتە تەر ئەمەل قىلدى دىگەن سۆزگە.

ئالتىنچى باپ

كۈرەشلەردىن كۈرەشلەرگە زەپەر بويلاپ،
دىخانىلار ئالغا باسماقتا راسا قايىناپ.

چىمەنلەر، گۈل - چىچەكلەر تەڭ ئېيىچىلغاندا،
كېلىپ قالدى بېيجىڭدىن خۇش خەۋەر ياڭراپ.

دىدى ئاپپاق ساقال بىر ئاقكۆڭۈل دىخان:
"بېيجىڭ ياخشى، كېلىپتۇ بۇ خەۋەر ئوبدان.
بېرىپ كەلگىن پايتەختكە رەناگۈل،
سالام ئېيتقىن ئۇلۇغلارغا تۈمەن - چەندان.

قويدى يولغا پارتىيە مىللى سىياسەت،
ئۇنىڭ پارلاق نۇرىدا تاپتۇق سائادەت.
تېزدىن مانا چول بولدى بوستانلىق،
باراقسان گۈلگە تولدى تۇرلۇك سانائەت.

كورۇشسە يۈز قەھرىمانلار بىزگە ئىلھام،
يەنە گۈللەيدۇ ياشناپ ئېلىمىز ئىلدام.
ئالغاچ بارغىن پايتەختكە رەناگۈلۈم -
قەلبىمىزنىڭ ھورمىتىنى قىلىپ ئىنتام ...!"

راۋاپنى چالدى ھاشىم، داپنى مۇھەممەت،
ئۇسۇلغا چۈشتى ئايشەمگۈل بىلەن ھورمەت.
پۇتۇن ئەزا "ئومۇمى خور"غا بولدى جور،
غەزەل ئەۋجىگە رەناگۈل بىلەن جۇرئەت:

"ئۇلۇغ كومپارتىيە ياخشى، ئىجەپ ياخشى،
بۈگۈن بىزلەرگە كەلگەن بەخت-شەرەپ ياخشى.
ۋەتەننىڭ قوينى تولدى قىپ-قىزىل گۈلگە،
شەھەر، سەھرا ۋە يايلاق — ھەر تەرەپ ياخشى.

مۇقەددەس سوتسىيالىستىك ۋەتەن بىزگە،
كۈرەشتە يۈكلىگەن ئالى تەلەپ ياخشى.
قىزىل نۇرلارغا چۈمكەيمىز دالا-تاغنى...
قۇياش كومپارتىيىگە ئەگىشىپ ياخشى!"

ئۇزاتتى ئامما رەناگۈلنى بېيجىڭگە،
چىمەنزار پايتەختكە قىزغىن ھەۋەستە.
قىزىل چوغلەك گالىستۇكلۇق ياش ئۆسمۈرلەر
تۇتۇشتى رەناگۈلگە غۇنچە-گۈل دەستە.

خاتىمە

ئەزىم دەريا لېۋىدە شۇجى رەناگۈل،
ئاڭا يانداش پولات شىجاڭ ۋە سۇلتان (قۇل).
قىزىل تۇققا تەلپۈنۈپ ئېيتماقتا مەدھىيە،
ئۇلارغا جور پۇتۇن ئامما — تۈمەن بۆلۈل.

1974 - يىلى ئىيۇل - ئاۋغۇست، قەشقەر.

قىزىل دەريا كوۋرۇگىگە مەدھىيە

كۈزەل بىر توزغا ئوخشايدۇ بويى گۈلشەن قىزىل دەريا،
ئۇنىڭ ئىككى قاناتىنىڭ تامامى يېپ-يېڭى دۇنيا.

بىرى قەشقەر گۈلىستانى، بىرى پاختەكلە بوستانى،
ئېچىلغان رەڭمۇ-رەڭ گۈللەر بويىدا لالە ھەم رەنا.

يېشىل بوستاندا ھەر ئاشام چاراقلاپ نۇر چاچار يۇلتۇز—
سىمونت يول بويىغا قونغان چىراق گويا ئۇچار تۇرنا.

قىزىل دەريادىكى كوۋرۇك شۇ توزنىڭ تاجىغا تەمسىل،
تومۇر بېتونغا گۈل چەككەن جەسۇر ئىشچى يىگىت بەرنا.

شۇ كوۋرۇكتىن ئوتەر ھەر كۈن خوشال پاختەكلە خەلقى ھەم،
يۈرەك مېھرى تېشىپ دەيدۇ: ياشا كومپارتىيە دانا!

قەدەمنى تېزلىتىپ ماڭدى بۈگۈن پاختەكلىمىز ئالغا،
قىلىپ ئەمگەكتە باتۇرلۇق، چومۇلگەچكە قىزىل نۇرغا.

جاراڭلار ناخشىنى قۇربان قىزىل دەريا بويىدا سەن،
كۈيۈڭگە تەنتەنە قىلسۇن چىمەندە بۇلبۇلى گويا.

1974 — 1975 — يىل.

جايىتېرەككە^① مەدھىيە

جايىتېرەك، پەيزىڭ بولەك،
ياشئار سېنى كورگەن يۈرەك.
گۈلباھار قوينىدا سەن،
كۈلمەكتىسەن گۈل - غۇنچىدەك.

ئىشلەيدىكەن دىخانلىرىڭ،
غەيرەت بىلەن چوكانلىرىڭ،
ياشلىرىڭ - پالۋانلىرىڭ،
دائىم ساڭا بولغاچ يولەك.

يەرلىرىڭ ئورمانغا باي،
قىلغاي ھەۋەس ئاسماندا ئاي،

① جايىتېرەك - يەر ئىسمى.

ياپ-يېشىل گۈلزارلىرىڭ
گوياكى ئالتۇن كېپىنەك.

بولدى بوستان چاڭگىلىڭ،
گوهرگە تولدى چاڭگىلىڭ،
ئىشلىگەچ دولقۇن يېرىپ،
مېھنەت گۈلى ئاچتى چېچەك.

كومپارتىيە رەھبەرلىگى—
بولغاچقا زور غەمخورلۇغى،
چامىدىڭ ئالغا قاراپ،
ئاچتى يۈزىنى كېلىچەك.

كوپ زىيالى ياشلىرىڭ،
جەڭدە جەسۇر يولداشلىرىڭ،
ئاپتېۋىڭدا تاۋلىنىپ
ئۈسمەكتە ساغلام، شوخ-تېتىك.

چاچماقتا نۇر دىيەنچاڭ ساڭا،
يول باشلىغاچ بەنجاڭ ساڭا،
يېڭىلىقلار سەندە كۆپ،
بولغاچ ئۈزەڭ بىر گاڭ بىلەك.

بۇلۇلۇك - سەنئەتچىلەر،
ساڭا بىز خىزمەتچىلەر،
سەندىن ئۈگەنمەك بولۇپ،
كەلگەن ئىدۇق بولغاچ كۈرەك.

بىزنى قىزغىن قوللىدىك،
كوپ ياردەمنى يوللىدىك،
ئىشىمىز تاپتى روناق،
بىزدىن ساڭا ئالقىش كېرەك.

1976 - يىل 9 - ماي، قاغىلىق.

ۋەتەن ھەققىدە ناخشا

پارتىيە قويغان كۈچەتمەن، سەندە ئۈستۈم ئانجان،
ۋەتىنىم بەختىم مېنىڭ سەن، سەندە كۈلدۈم جانجان.

سوتسىيالىزىم قۇرۇشتا پارتىيەم بەردى نشان،
مەن شۇ يولدا ئومۇرۋايەت تۈكمەن تەر ھەرقاچان.

سېنى گۈللەتمەك مۇرادىم، دىلدىكى ئەھدىم مېنىڭ،
ھەر جاپا - مۈشكۈلگە تەييار جەڭچىمەن، ئەي مېھرىۋان!

گۈل - گۈلستان باغلىرىڭدا سېنى كۈيلەش زور شەرەپ،
ساڭا باغلانغان مۇھەببەت قىپ - قىزىل چوغدەك ھامان.

مەدھىيەڭنى كۈيلىرىمدە ياڭرىتاي پەيزىم بىلەن،
جانىجان جۇڭخۇا - ئېلىم سەن ياشنا - گۈللە ھەر زامان!
1977 - يىل 6 - مارت.

ئاساسىي قانۇن - بەختنامىمىز

كەلدى مەيدانغا مۇبارەك بۇ يېڭى قانۇنىمىز،
ئەكس ئېتىلگەن بۇندا بىزنىڭ قەلبىمىز، ئارزۇيىمىز.

بىر يېڭى باھارغا كوچتۇق بۇ ئۇلۇغ قانۇن بىلەن،
باشلىغاچ بىزنى گۈزەل مەنزىلگە بۇ بايراغىمىز.

ئىشچى، دىخان، جەڭچى - ئامما شات بولۇپ ئالقىشلىدۇق،
ھەر قۇرىدا پارلىغاچقا زور شەرەپ ۋە شانىمىز.

تاڭ ئېتىپ بىزنى چېكەلمەيدۇ رەقپىنىڭ شۇم قولى،
چىڭ پۈتۈلگەچ شۇ بۈيۈك قانۇنغا بىزنىڭ ئورنىمىز.

بۇ ئۇلۇغ قانۇن بىلەن گۈللەيدۇ تېز ئازات ۋەتەن،
چۈنكى بۇ قانۇنغا سادىق ئىشچى، دىخان — بارىمىز.

قىلىمىز ئىجرا ئۇنى قەتئى داۋاملىق، تەل — توكۇس،
بىزگە بەرگەچكە مەدەت — ئىلھام گۈزەل ئىقبالىمىز.
1978 — يىل مارت.

پارچە

شاقىراپ ئاقتى مېنىڭ دەريا كەبى ئىلھاملىرىم،
خەلقىمىزگە يادىكار بۇ سوغىتىم — ئىنئاملىرىم.

بىر كېرەكسىز تاشقا ئوخشايمەن قەلەم تەۋرەتمىسەم،
مەۋج ئۇرۇپ، تاغلار ئېشىپ ئاقسۇن يۈرەك قايناملىرىم.
1978 — يىل 22 - ماي.

قەشقەردە باھار

ئانارلىق باغدا سايرايدۇ كۈلۈپ كاككۇك باھار بولغاچ،
تۈمەن بۇلبۇل قانات قاقتى گۈلىستان لالزار بولغاچ.

لەپىلدەر مەڭگۈ پامىرنىڭ بېشىدا قىپ-قىزىل بايراق،
ئۇلۇغ ۋەتەن قۇچاغىغا بەخت - ئامەت ياغار بولغاچ.

قۇياشتىن نۇر ئېيىپ قەشقەر پەلەككە ئۇچتى تۇلپاردەك،
زىمىستان چىللىماق بولغان زىيانداش تارۇ - مار بولغاچ.

باھارنىڭ لەززىتىدىن جان سۇيۇندى، ياشنىدى قەشقەر،
ئەزىز جۇڭخۇا - ۋەتەننى گۈللىتىش بىزگە شوئار بولغاچ.

جاسارەتكە تولۇپ قەشقەر داۋاملىق ئالغا ئۇچماقتا،
ئورۇنلاپ يېڭى گۈيخۇانى نىشانغا تېز بارار بولغاچ.
1978 - يىل ئاپرېل - ماي، قەشقەر.

قەد كوتەردى بۇ قوشۇن

سەھنىمىزدىن ياڭرىماقتا جانغا راھەت ناخشا- ساز،
پارتىيە كەلتۈردى قايتا بىزگە كۈكلەم- مەڭگۈ ياز.

يازغۇچى، سەنئەتچىلەرنىڭ كۈڭلى ئازادە بۇگۈن،
بارچە گۈل تەكشى ئېچىلدى قەد كوتەرگەچ بۇ قوشۇن.
1978 - يىل ئاپرېل - ماي، قەشقەر.

مەكتەپكە زىيارەت (سېكىل)

يولدا

مەن بۇ يولدا نەچچە ماڭدىم، تاڭ سەھەردىن كەچكىچە،
ناخشا توۋلاپ ھارمىدىم ھېچ مەنزىلىمگە يەتكىچە.

ھەر قېتىم بارغاندا كوردۇم كوپلىگەن زور ئوزگىرىش،
شەھرى قەشقەردىن چىقىپ مەن قاغىلىق، مەكتىكىچە.

بىر بىرىدىن شۇنچە ياخشى ھەم گۈزەل ھەر ناھىيە،
ھوسنى جەلپ قىلدى مېنى بەك يوللىرىدىن ئۆتكىچە.

قايسىبىر گۇڭشېغا بارسام يوللىرى شۇنداق ئىسىل،
نۇر چېچىپ تۇرغان ئېلېكتىر چىرىغى ئەل ياتقىچە.

يوللىرى ئازادە-كەڭرى، ئىككى يان سانجاق دەرەخ،
قىلىمىدىم ھىس قىلچە ھارغىنلىقنى ئويگە يانغىچە.

ئۇ تەرەپتە مائىسزارلىق، بۇ تەرەپتە پاختىزار،
ئىشلىمەكتە قەھرىمان دىخانىلىرى تەر ئاقىچە.

گاھ يېشىل، گاھ ساپ-سېرىق رەڭلەردە ئورمان بەلۋىغى،
ئوتلىشار ئەتراپىدا مال-چارۋىلار كۈن پاتقىچە.

كۈزگى بۇغدايلار تېرىلغان شۇنچە رەتلىك ھەم قويۇق،
كانجىلانغان مائىسلار مەخمەلگە ئوخشاش باشقىچە.

گۈكەرەپ چاپقان تىراكتۇر يەرنى چوڭقۇر ئاغدۇرار،
ئالدىرايدۇ مول ھوسۇلنى كەلگۈسى كۆرسەتكىچە.

گۇڭشى-دۇيلەردە جاراڭلايدۇ يەنە لابلارنى،
ناخشىلار كوكىنى يېرىپ ئۇ چەتكىچە-بۇ چەتكىچە.

ئاپتوۋۇزدا سىزنى كورگەن بەختىيار ياش غۇنچىلار
سەكرىشپ: "خۇش كېيىنلەر!"-دېيىشتى بىزلەر ئوتكىچە.

ۋەلسىپىتى قىردا تۇرار، ئۆزلىرى ئۈستەڭ چاپار،
پەھلىۋان قىزلار-يىگىتلەر ئىش پىلاندىن ئاشقىچە.

گۇڭشى-دۇيلەرنىڭ يولى چوللەرگىمۇ يايغان غۇلاچ،
ھىچ كىشى ئازماي بارار ماڭغاندا ھەم تاڭ ئاتقىچە.

مەن خوشال بولدۇم كورۇپ يول ئۈستىدە خوش مەنزىرە،
پارتىيىگە، دىلدا مەن ھەشقاللا!-دەيمەن قانغىچە.

كوممۇنىزىم گۈلشىنى بۇ چوڭ سەپەرنىڭ مەنزىلى،
ئالغا ئۆرلەيمەن كۈرەشتە سوڭ نەپەستىن قالغىچە.

گۈزەل مەكت

باغرى گويا بىر شاخىمات تاختىسى،
گوھەردىن ئىسىل ئانا ۋەتەننىڭ.
باھار قوينىدا ياشنىدى گۈللەپ،
شۇ ئۇلۇغ ئەلنىڭ ھەر بىر پارچىسى.

* * *

بۇ ھور زاماننىڭ بولۇپ كۆيچىسى،
مەن سېنى كوردۇم ئەي، گۈزەل مەكت.
بولۇپ سەن ھازىر گۈلزار ۋەتەننىڭ —
شۇنداق چىرايلىق قىزىل غۇنچىسى.

كاككۇكلىرىڭنىڭ ياڭراق ناخشىسى
بوستانلىرىڭدىن يەتتى قۇلاقتا؛
سەن بولغاچ بۈگۈن باھار چېغىنىڭ
رەڭدار گۈلىگە تولغان باغچىسى.

ھەر يان سوزۇلغان ئۈستەڭ شاخچىسى،
دولان دەرياسى شوخ ئاقار ئويناپ.
شاۋقۇنلاۋاتقان ئالتۇن دېڭىزلار
قوش مول ھوسۇلنىڭ بوپتۇ چارچىسى.

باغلىرىڭدا بار كۈلى ئالمىسى،
جانان چىنىدەك ھەر بىر دانىسى.
يېڭىلىقلارنى قىلماقتا ئىجات
قوينۇڭدا سېنىڭ خەلق ئاممىسى.

غازكۈلدە نۇر

باھار قايتا قونغاچ چەكسىز قۇچىغىغا،
بىر چىرايلىق ياسىنىپتۇ غازكۈل بۈگۈن.

ئاسمان پەلەك بوي تارتىپتۇ ئورمانلىرى،
بەقسەم تون يارىشىپتۇ يەرگە پۇتۇن.

شاقىرايدۇ سۇزۇك سۇلار ئويناپ ئېقىپ،
پىقىرايدۇ سۇ كۈچىدىن تومۇر چاقلار.
كۈمۈش سىملار ھەر تەرەپكە يايغان غۇلاچ،
توت ئەتراپنى يورۇتماقتا سىم چىراقلار.

ئالتۇن چىراق نۇرلار چاچقان تۇنجى ئاخشام،
بۇ چەت يېزا قۇچىغىدا بولدى بايرام.
قىزىپ كەتتى ئېتىزلىقتا يېڭى مەشرەپ،
ھەر بىر ئەزا قىلدى بەزمە خوشال - خورام.

ئۇزۇن زامان ساپال چىراق ياققان ئويلەر
ئېلېكتىرنىڭ يورۇغىنى كوردى ئەمدى.
مۇشەققەتنىڭ راھىتىنى كورگەن ئامما،
يېڭى جەڭگە قەدەم قويدى تۇرۇپ يەڭنى.

دەۋرىمىزگە رەھمەت ئوقۇپ ئۇيغۇر خەلقى،
قىزىل تۇغىنى ئىگىز تۇتۇپ ماڭدۇق ئالغا.
بولار ئەمدى گۈل - گۈلىستان تەكلىماكان،
بۇ كۈرەشتە چومۇپ چەكسىز شەرەپ - شانغا.

زور ئوزگىرىش

ئوتۇشتە بۇ جايلار باياۋان ئىدى،
ئىنساننىڭ ئايىغى تەگمىگەن، شورلۇق.
مەھەللە، ئويلەرمۇ تارقاي ئىدى،
سۇسىزلىق ھەممىگە يەتكۈزگەن خورلۇق.

تيەنئەنمېن ئۈستىگە چىقتى قىزىل تۇغ،
باھارنىڭ پەيزىگە چومدى يۇرتىمىز.
سۈيۈملۈك جىيىڭجۇن بىزگە سۇ بەردى،
پەلەكنى قاپلىدى شۇ چاغ كۈلكىمىز.

مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ قىلدۇق جەڭ،
ياسىدۇق تاغ يېرىپ، تاش تىزىپ ئۈستەڭ.
مەلىمىز ئالدىدىن ئاقتى سۈزۈك سۇ،
ئادەممۇ، ھايۋانمۇ قاندى سۇغا كەڭ.

ئېتىزلار قاغىراپ يېرىلماس ئەمدى،
كىشىلەر سۇ ئۈچۈن چەكمەيدۇ پىغان.
بىز قۇرغان "سۇغۇچاق سۇ ئامبىرى"غا
كىمىلەر بار زوق بىلەن قاراشمايدىغان؟

بۇرۇنقى شور جاڭگال كىيدى كىمخاپ تون،
بىز تىككەن كوچەتتىن ياسالدى ئورمان.
بۇغدايلار ئاجايىپ ئوخشىدى بۇندا،
خامانلار يەتتە قات كوككە تاقاشقان.

ئاق ئالتۇن كۈلگۈنچەك قىزلارغا ئوخشاش،
بىپايان ئېتىزدا گۈللەنگەن تەكشى.
ئاشلىقنىڭ كانى دەپ ئاتالدى بۇ جاي،
بولغاچقا سۈيى مول، ئىش - ئەمگەك ياخشى.

نەسىللىك چارۋىلار ماڭار ئىغاڭلاپ،
ئودەكلەر غاقىلداپ ئۇزۇشەر ئويىناپ.
ئوينىسا كۈللەردە كۈمۈش بېلىقلار،
ئوتلايدۇ قويلىرى ئوتلاقتا يايىراپ.

نۇر چاچتى مەكتىگە سوتسىيالىزىم،
شۇ قىزىل قۇياشنىڭ ئەۋزەللىكى بۇ.
ئۇلۇغۋار پارتىيە باشلىغان يولدا،
بىز قىلغان كۈرەشنىڭ گۈزەللىكى بۇ.

1978 - يىل ئىيۇل - ئاۋغۇست، مەكت.

ياشا مەڭگۈ ئۇلۇغ جۇڭگو

ساڭا بەردىم ۋە تەن مەڭگۈ مۇھەببەت - ئىختىيارىمنى،
قىلاي تەقدىم ئومۇرۋايەت ھاياتىم - ئىقتىدارىمنى.
سېنى گۈللەندۈرۈش، كۈيلەش مۇقەددەس بۇرچىمىز بىزنىڭ،
ساڭا ئىشلەش بىلەن تاپتىم ھەقىقىي ئېتىۋارىمنى.
شەھەر، قىشلاقلارنىڭ بوستان، ئېدىر، يايلاقلىرىنىڭ گۈلزار،
سۆيەرمەن خۇددى جەننەتتىن گۈزەلرەك بۇ دىيارىمنى.
ئاجايىپ زور تەرەققىيات - ئۇتۇقلارغا ئېرىشتىڭ سەن،
ئورۇنلايمەن ساڭا توھپە قوشۇش ئەھدى - قارارىمنى.
قۇرۇپ چىقماقچىمىز بىزلەر سېنى بۇ دەۋرگە لايىق،
گۈزەل كەلگۈسى ئىقبالغا مۇناسىپ گۈلباھارىمنى.
ياشا مەڭگۈ ئۇلۇغ جۇڭگو - قۇياشلىق گۈل - گۈلىستانىم!
سېنىڭ بەختىڭ - مېنىڭ بەختىم، ياقاي كەڭرى چىراغىڭنى!

1978 - يىل 14 - سېنتەبىر.

بەتقىلىق بولماڭ بالام

سىزگە مەن ئېيتاي بالام، كوڭلۇمدىكى بىر نەرسىنى،
ئەستە ساقلاڭ ئاتىڭىزنىڭ بۇ نەسىھەت دەرسىنى.

بىز بۇ ھور-ئازات زاماندا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئوغۇل،
تېز كېتىپ بارغان ماشىنا-ھارۋىغا چاپماڭ ئۇدۇل!

خاھ تىراكتۇر، خاھ ماشىنىغا ئېسىلماڭ سىز پەقەت،
ماڭمىز پىيادە يولدا-ئوڭ تەرەپتە رەتمۇ-رەت.

يولدا كۆرگەنسىز كۆچەتلەر خۇددى باغنىڭ ئۆزىدەك،
ئۆشتمەڭ بىر تال شېخنى، بولماڭ ھەرگىز ئۆزگىدەك.

بۇ كۆچەتلەر گۈل-گۈلىستان شەھرىمىزنىڭ زىننىتى،
ئاسرىماق ھەر بىر كۆچەتنى ياخشى ئۆسمۈر خىسلىتى.

كۆردىڭىزمۇ ھەر كۆچەتكە تارتىلىپ كەتكەن بۇ سىم،
شەھرىمىزنىڭ كۆچىسىنى يورۇتۇپ تۇرغاي مۇقىم.

تاش چېگىلگەن يېنى ئاتماڭ سىمتانايقا ئوينىشىپ،
بېشىڭىزغا چۈشسە بۇ تاش يىغلىغىسىز دومىسىپ.

بەزىبىر بالىلارنى دوراپ بەتقىلىق بولماڭ بالام،
ئوزىڭىزنى كوممۇنىستىك روھ بىلەن تاۋلاڭ بالام.

ئۆگىنىش يولى ياخشى ئىشنى بىزمۇ لېي فېڭدىن ھامان!
سىز بولۇڭ بۇ دەۋرىمىز سېپىدىكى ياش قەھرىمان!
1978 - يىل سېنتەبىر.

ۋەتەن ئىشقى

(ناخشا تېكىستى)

مېھرى ئىسسىق مېرىۋانم، دىل ئارامىم سەن،
جانغا راھەت غەمگۇزارم، جانجانم سەن،
مىسلى جەننەت گۈلىستانم، ھور دىيارم سەن،
كۈچكە تولغان پەھلىۋانم، ئارسلانم سەن.

قىزىلگۈلگە پۇركەنگەن كەڭ گۈزەل باغلىرىڭ،
ئالتۇن، كۈمۈش، مەدەنگە باي بارلىق تاغلىرىڭ،
ھەر يۈرەكنى مەپتۇن قىلار باھار چاغلىرىڭ،
بىر جەڭچىمەن، كۈيلە ئەلنى ئەي دۇتارم سەن.

گۈزەل جۇڭخۇا ئىشقىدا مەن ئوت بولۇپ ياندىم،
سېنىڭ ئۈچۈن ئۇزۇن سەپەر - جەڭگە ئاتلاندىم،
بىر جەڭچىمەن، قوينۇڭدا گاڭ بولۇپ تاۋلاندىم،
گۈللە، يۈكسەل قۇياش كەبى نۇر چىراغىم سەن.
1978 - يىلى 9 - دېكابىر.

قەسەمنامە

(مۇسەممەن)

جاھاننىڭ جەننىتى جۇڭگو نەمۇنە سەن نازاكەتتە،
گۈزەل باغرىڭ گويا ئايدەك غۇبارسىزدۇر ئازاپەتتە،
پۈتۈن دۇنيادا مەشھۇر سەن ئىجادىيەت، ماھارەتتە،
تونۇلدۇڭ قەھرىمان ئەل دەپ كۈرەش، مېھنەت - جاسارەتتە،
قۇياشلىق ئەل بولۇپ قالدىڭ بۈگۈن سەن ھور - سائادەتتە،
ياشاپ كەلمەكتە پەرزەندىڭ سېنى گۈللەپ پاراغەتتە،
ئېچىلماقتا ئىلىم - پەننىڭ سىرى بىزنىڭ پاراسەتتە،
قۇرارىمىز بىز سېنى "توتتە" كامال تاپقان قىياپەتتە.
كۈلۈپ خۇش خۇيلۇغۇڭ بىرلە قىزىل گۈلدەك چىراي ئاچتىڭ،
مېڭىپ مەردانە يۈكسەككە كۈرەشتە تاغ - داۋان ئاشتىڭ،

ئۇتۇق دەرياسىدا قايناپ، ئۇزۇپ ئوركەشلىدىك - تاشنىڭ،
تىلەكداش دوستلىرىغا غەمگۇزارلىق ئۇنچىلەر چاچتىك،
جاھان مۇشتۇموزورس چەكلەپ، بوزەكلەرگە قانات ياپتىك،
شۇڭا دۇنيادا نۇرغۇن دوست - ئىناق، ئامراق ئاداش تاپتىك،
سېنى قوللايدىغان ئەل كۆپ، ئىشەنچلىك زور جامائەتتە،
يېتىم ھالغا چۇشۇپ قالدى رەقپ تەلۋە خىجالەتتە.

ئۇلۇغ جۇڭگو - ئانا تۇپراق، سېنى بىز سۇيىمىز جاندىن،
يارالغان شۇ قىزىل بايراق توكۇلگەن قىپ - قىزىل قاندىن،
قايۇ ئەبلەخ ئالالايدۇ شۇ تۇغنى ئىشچى - دىغاندىن؟
رەقپكە زادى بەرمەيمىز غېرىچ تۇپراقنى ھىچ ياندىن!
تام ئاتلاپ بىزمۇ كىرمەيمىز بولۇپ خوشنىغا "مېھمان" دىن،
ئەزەلدىن ئۇرمىدۇق لاپ گەپ، جۇدا بىز ھىلە، يالغاندىن!
يۈرەك ئارزۇيىمىز روشەن "بايانات" تا، سىياسەتتە،
ۋەتەنگە جان پىدا ھەر چاغ مۇھەببەتتە، ساداقەتتە!

چېقىلسا كىمكى بىزلەرگە، يىگەي شور تۇمشۇغىغا مۇش،
خىيال چاغلاشمىسۇن دۈشمەن، بۈگۈن جۇڭگو ئەمەس "لوق
گوش"،
بالاغەتكە يېتىپ قالدۇق، ئەمەس بىزلەر گودەكتەك بوش،
كۈرەشتە تاۋلىنىپ ئۈستۈك، ۋۇجۇدىمىزدا قۇۋۋەت قوش،
بىلىپ قويسۇن رەقپ بىزنى، كورۇپ تۇرمايلا "شىرىن چۇش"،

ۋەتەن ئىشقى كۈڭۈللەردە ئۇرۇپ تۇرماقتا ھەر دەم جۇش،
بۇ جەڭدە بىز شۇڭا غالىپ، كۈرەشكەچ زور شىجائەتتە،
كىمكى ئوينىسا ئوتنى، ئوزى قالغاي ھالاكەتتە.

گۈلىستان تۇپرىغىڭ ئالتۇن، گوھەر كۈزدەكلا ئاسرايمىز،
گۈزەل توت پاسلىڭنى چىڭ ھەمىشە ياخشى ساقلايمىز،
تىكىپ بۇ جاننى تۈز كورغا، سېنىڭ بەختىڭنى ياقلايمىز،
تۈرەلگەن چاغدا بىز بەرگەن قەسەمنى راستلا ئاقلايمىز،
ئەگەر قىلسا خىرىس يولۋاس، قىرىشقا ئالغا چامدايمىز،
مىجىپ، دەسسەپ شۇ مەيداندا ياۋۇزنى تېز پاچاقلايمىز،
ۋەتەننىڭ شەۋكىتى - شانى ئۇلۇغ بىزگە داۋامەتتە،
ۋەتەن پەرزەندى بىر گەۋدە رىيازەتتە، ھالاۋەتتە!

ئەبەت ئۈچمەسكە مەشئەل سەن، ساڭا بىز مەڭگۈ پەرۋانە،
سېنى قوغداش ئۈچۈن جەڭدە باسارمىز ئالغا مەردانە،
پىشانە تەرلىرى بىرلە تۈكەرمىز ئۈنچە - دۇردانە،
ھاياتىمىز ساڭا تەقدىم سېنى گۈللەشكە ھەر بارە،
ساڭا مۇشت تەڭلىگەن ياۋنى قىلارمىز جەڭدە مىڭ پارە،
ساڭا يازدى بۈگۈن قۇربان يەنە قايتا قەسەمنامە،
داۋام گۈللە ئەزىز جۇڭگو، ئوسۇپ، ياشناپ كارامەتتە!
مەدەتكار پارتىيەم باردۇر ساڭا ھەر دەم كاپالەتتە.

1979 - يىل 19 - فېۋرال، قەشقەر.

ئىككى قوللاپ گۈل تۇتاي

(مۇسەددەس)

چاچتى نۇر ئىللىق قۇياش، كۈلدۈردى ئوپىناق چەشمىنى،
قار ئېرىپ ئاقتى كۈمۈش، كوردى جاھان گۈل پەسلنى،
بارچە قۇش قاقتى قانات تاپقاچ چىمەننىڭ ۋەسلنى،
بىخ سۇرۇپ تاللار ئەنە تارتماقتا دىلنىڭ مەيلنى،
ئىللىغان يەر چىللىدى ئەمگەككە ئىشچان نەسلنى،
ئال قولۇڭغا، قەھرىمان كەتمەن سېپىنى - دەستىنى!

شوخ سابا قوشتى ھوزۇر كۈلگەن باھارنىڭ پەيزىگە،
ئەتىر گۈلنىڭ غۇنچىسى قوندى باياۋان ھوسنىگە،
تاغ - ئېدىرلار خوشلۇغىدىن كەلدى شۇ ئان لەرزىگە،
سال قۇلاق، باتۇر يىگىت، تاشلىق - غىلاڭ ساي ئەرزىگە،
گۈللىتىپ، ئورمان قىلىپ يايغىن پايانداز - كەشتىنى،
ئەمدى، گۈم قىلماق كېرەك شور، قۇم، بوراننىڭ قەستىنى!

تاۋلىنىپ، كۈچكە تولۇپ تۇرماقتا بوزلار ئىنتىزار،
باغرىمىز ئەمدى بولار دەپ، ياپ - يېشىل بۈك ئۆزىمىز،

ئېرىق-ئۈستەڭ بويلىرى كۈلمەكتە ھەم بىسختىيار،
رەڭلىنىپ تاشيول بويى بولماقتا شۇنداق جىلۋىدار،
چول-باياۋان ئەمدى بىلگەچ باغ-چىمەنزار قەدرىنى،
بۇ ۋەتەندە دەيدۇ، چاچسۇن مەڭگۈ خۇش بۇي ئەترىنى!

قايسى يەر بولسا بىكار، شۇ يەرگە رەت-رەت ئۆزۈمە سال،
يول بويىغا قوي تېرەك، زەيگە سۈگەت ھەم جىگدە، تال.
باغ ياساپ ئالما، ئانار، شاپتۇل—كوچەتتىن مۈۋە ئال،
قالمسۇن ھىچ يەر ئالا، بولسۇن ۋەتەن بىر گۈل جامال،
كەلگۈسى ئەۋلادىمىز كۆرمەيلا قالسۇن دەشتىنى،
ئىككى قوللاپ گۈل تۇتاي، ئال قەھرىمان، گۈل دەستىنى!

1979 - يىل 15 - ئاپرېل.

بۇ كېچە

ئۇيغۇ كەلىمىدى چىقىتم تالاغا،
باقتىم دېڭىزدەك كۆپ-كۆك ھاۋاغا.
ئاسماندا سانسىز يۇلتۇز جىمىرلار،
باغدا چېچەكلەر، تاللار شۇبىرلار.
غۇر-غۇر شاماللار قىلماقتا پەرۋاز،

شوڭ ئېقىن دەريا شاقىرايدۇ ساز.
كاككۇكلار ياتار ئوۋىسىدا جىم،
راھەت ئۇيقۇدا خۇددى ئەۋرىشىم.
ناخشا ئېيتماقتا بىر ئەر يىراقتا،
سايىرىمىدىغاندۇ ئىشقى - پىراقتا؟
كىم ئۇ، تۇن تەڭدە ئۇخلىمايدىغان،
سايىراپ ناخشىدىن توختىمايدىغان؟
ھارۋىكەشمىدۇ ياكى بىر ئاشىق؟
ياكى ئوت يۈرەك يارىغا سادىق؟
يىراقلاردا ئۇ، كىم بىلسۇن ئۇنى،
بولسا كېرەك ئۇ يىگىتنىڭ گۈلى.
بەلكى يار ئۈچۈن كويىگەندۇ دىلى،
سايىرىغاندەكلا گۈلنىڭ بۇلبۇلى.
كەچتە سۇ تۇتۇپ يانغاندۇ بەلكىم،
يارنى سېغىنىپ ماڭغاندۇ بەلكىم.
مەيلى، ئېيت يىگىت ئوتلۇق ناخشاڭنى،
پەيزىڭگە جۇر قىل جىمجىت ئاخشامنى!
سەن بۇ ناخشىنى ياڭراتقان پەيتتە،
كۆز يۇمىغانلار باردۇر بىر چەتتە ...
قانچە ھامىلدار بوشاۋاتقاندۇ،
"يېڭى مېھمان" شات ياشاۋاتقاندۇ.
قويلار قوزىلاپ مەرەۋاتقاندۇ،

مالچى ئالدىراپ تەرلەۋاتقاندۇ ...
 كوچا، ئويلەردە بېھسپ چولپان،
 كىمدۇ كېچىنى يورۇتۇپ تۇرغان؟
 تاشيولدا تىنماي گۈرۈلدەپ ئۇچار،
 كوزۇپقالىق مال قاچىلاپ تۇلپار.
 قانچە ئالىملار ئويلاۋاتقاندۇ،
 سەييارىلەرنى بويلاۋاتقاندۇ ...
 مىخلاۋاتقاندۇ كەشپىياتنى،
 بىر يەرگە جەملەپ ھىسسىياتنى.
 قەغەز ئۈستىدە قانچە گاڭ قەلەم
 چېپىۋاتقاندۇ تاشلاپ زور قەدەم.
 مانا سايىردى زاۋۇت گۈدۈگى،
 ھورمەتكە لايىق ئىشچى ئەمگىگى.
 فابرىكىمىزنىڭ چوكان - قىزلىرى،
 ئىشلەۋاتقاندۇ قىزىپ يۈزلىرى.
 چۈنكى شۇ يىگىت ناخشىغا قوشقان،
 جانانە قىزلار تىللاردا داستان.
 كوكسىگە قىزىلگۈللەر تاقىغان،
 ئىشچى كۈن - تۈنى چوغدەك چاقنىغان،
 شەھەر ئۇيقۇدا خاتىرجەملىكتە،
 تېچ - ئىتتىپاقلىق مۇەبەرگەچكە.
 مۇخبىرلار بۇنى يېزىۋاتقاندۇ،

ئابۇرچىك ئۇنچە تىزىۋاتقاندۇ...
باسما زاۋۇدى مايدا ئۆلگۈرتۈپ
يېڭى كىتاپنى بېرەر پۈتتۈرۈپ.
1979 - يىلى 12 - ئاپرېل.

ئىلى دەرياسى

— «ئىلى دەرياسى» ژورنىلىغا بېغىشلاپ يېزىلغان.

مەن كوردۇم سېنى ئىلى دەرياسى،
بويلىرىڭ باھار گۈلى دۇنياسى.

مەن كوردۇم سېنى چىلگە پىشقاندا،
ئاپىرىن ئېيتتىم بارچە ئىشچانغا.

دولقۇنلىرىڭغا ئوخشار شاتلىغىم،
قايتا كەلگەندەك بولدى ياشلىغىم.

باغرىڭ رەڭمۇ - رەڭ گۈللەرگە تولغان،
بۇلبۇللىرىڭ شات سايىرىشىپ تۇرغان.

كېلىدۇ سەندىن ئالما پۇرىغى،
سەن بولغاچ شىرىن شەرۋەت بۇلىغى.

كوككە بوي سوزغان كوركەم تاغلىرىڭ،
مەيلىمنى تارتتى گۈزەل باغلىرىڭ.

رەھمەت ئوقۇدۇم شائىرلىرىڭغا،
ھورمەت - ئېھتىرام ماھىرلىرىڭغا!

چوكانلىرىڭنىڭ قولى گۈل ئىكەن،
ئىشتا غەيرەتلىك شوخ بۇلبۇل ئىكەن.

يىگىتلىرىڭنىڭ قەلبى قىزىل چوغ،
سەن ئىگىز تۇتقان گويا قىزىل تۇغ.

خۇددى ياپ - يېشىل قارىغاي كەبى،
بارچە مىللەتنىڭ ئەمگەكچى خەلقى.

سېنىڭ باغرىڭنى گۈللەتمەكتە تېز،
باتۇر، ئەقىللىق، زىرەك ئوغۇل - قىز.

سالام بەرگەندە ئالتۇن باشاقلار،
تاشتى قەلبىمدىن ئۇرغۇپ قوشاقلار.

گۈزەل ھوسنۇڭدىن يايىردى تېنىم،
تاغ گۈللەردەك يەلپۈندى جېنىم.

ئالتۇن پىيالەم بولغىنا سايرام،
بۇ سۈزۈك مەينى بىر ئىچەي ئىلدام!

ئۈركەشلىگەندەك ئىلى دەرياسى،
ئاقسۇن مەڭگۈگە قەلبىم ئىخلاسى!

1979 - يىل 13 - ماي، قەشقەر.

ئانا مەكتىۋىم

ئەجەپ مېھرىۋان،
بەكمۇ قەدىردان،
سۆيۈملۈك ماكان
ئانا مەكتىۋىم.

كوزۇمنى ئاچقان،
نۇرىنى چاچقان،
تاڭدىكى چولپان
ئانا مەكتىۋىم.

تاپىدۇ ئىنسان،
سەندە كۈچ - ئىمكان،
بولۇپ قەھرىمان،
ئانا مەكتىۋىم.

كەڭرى قۇچىغى،
بىلىم ئوچىغى،
ئىلھام بۇلىغى،
ئانا مەكتىۋىم.

مەن بىر گۈل - چىچەك،
دىلدا زور تىلەك،
پارلاق كېلىچەك،
ئانا مەكتىۋىم.

تەربىيەڭ ئىسىل،
يۇرتىڭىم قىزىل،
بولغاچ سەن كېپىل،
ئانا مەكتىۋىم.

زامانغا لايىق،
ۋەتەنگە سادىق،

ئوستۇم چىرايلىق،
ئانا مەكتىۋىم.

سىر ئەمەس ماڭا
كائىنات - دۇنيا،
تونۇلدۇق خويما،
ئانا مەكتىۋىم.

ئىلىم - پەنگە باپ
ئوقۇيمەن كىتاپ،
سەن ئۈچمەس ئاپتاپ،
ئانا مەكتىۋىم.

قىز - ئوغۇل سەندە
يېتىلىپ پەندە،
چىنىقتى تەندە،
ئانا مەكتىۋىم.

سەندىن رازىمەن،
بولدۇم جەڭچىمەن،
ئالغا باسىمەن،
ئانا مەكتىۋىم.

ئۈسمەكتە ئۇ قىلىم،
 نۇرلىنىپ قەلبىم،
 بارلىغىم تەقدىم،
 ساڭا ۋە تىنىم!

1979 - يىل ماي، قەشقەر.

بايرام مۇبارەك

— 1 - ئىيۇن "بالىلار بايرىمىغا بېغىشلاپ.

كىيىدى يېشىل تون
 تەبىئەت بۈگۈن.
 شاتلىققا تولدى
 "بىرىنچى ئىيۇن".

نۇرلار چېچىلدى،
 گۈللەر ئېچىلدى،
 پەننىڭ كانىدىن
 گوھەر تېپىلدى.

بىزلەر ئىتتىپاق،
 چاچتى نۇر چىراق،

باغلىغاچ مەھكەم

پەنگە ئىشتىياق.

پەننى سۇيىمىز،

ئەلگە كويىمىز،

ئالغا ئورلەشتە

لېي فېڭ ئۆلگىمىز.

تىرىشىپ ئوقۇپ،

ئەلاچى بولۇپ،

داۋان ئاشىمىز

توتتە ① چىڭ تۇرۇپ.

چوغدەك ناخشىنى،

كۈندۈز - ئاخشى،

جاراڭلىتىمىز

كۈيلەپ ياخشىنى.

ئۆگىنىپ ھارماي،

ئارقىدا قالماي،

① توتتە — توت ئاساسىي پىرىنسىپ كوزدە تۇتۇلىدۇ.

ئارام تاپمايمىز
يۈز نومۇر ئالماي.

گۈلدەك دىلىمىز،
ئازات ئېلىمىز،
گۈللەرگە پۈركەپ
بايرام قىلىمىز.

بىز ئىناق ئاداش،
بارلىق ساۋاقداش،
ئۇلۇغ پارتىيە —
نۇر چاچقۇچ قۇياش.

ئۈچتە ياخشى بىز،
ياڭرار ناخشىمىز،
ۋەتەن سۈيگۈچى
باتۇر ساقچى بىز.

ئەسلەيمىز بۈگۈن
دۇنيانى پۈتۈن،
كەڭ ئۆسمۈرلەرنى
سېغىنغان ئۈچۈن.

پۇرولېتارىيات
مەڭگۈ بىر ئەۋلات،
پارتىيە بىزگە
بەرگەن تەلىمات.

تاشلاپ زور قەدەم،
ئورلەيمىز ھەر دەم،
كوممۇنىزىملىق
دەۋرىمىز كۆركەم.

بىزنىڭ ياش يۈرەك
يالقۇنلۇق چوڭدەك،
كەلدى ئىلھامبەخش
بايرام مۇبارەك.

سۆيگىمىز مېھنەت،
قىلمايمىز مىننەت،
ئوقۇش، ئەمگەككە
قىلىمىز جۇرئەت.

1979 - يىل 25 - ماي، قەشقەر.

يۇرت قوشىقى

خۇددى لالىدەك گۈزەل ئانا يۇرت،
قۇچىغىڭ ئىللىق، سۇيۇملۇك ماڭا.
سەندە تۇغۇلدۇم، ئۈستۈم، ئۇلغايدىم،
ئالتۇن بوشۇڭۇم—شەپقەتلىك ئانا.

سېنى مەدھىيىلەپ كۈيلىسەم يۇرتتۇم،
تەڭكەش بولىدۇ تاغلار جاراڭلاپ.
ئۇسۇل ئوينايدۇ بۇلاق سۇلىرى،
سايرايدۇ قۇشلار بىللە ئۇلۇغلاپ.

بەختىيار يۇرتتۇم باغۇ-بوستانىم،
رەڭگىمدەك قىزىل ئالما، ئانارىڭ.
گۈللە شات قەشقەر—گۈل-گۈلىستانىم،
شۇنچە كۈڭۈللۈك دەۋرىڭ-باھارىڭ!

1979-يىلى 21-ئىيۇل.

مېنىڭ ناخشام

ياشا كومپارتىيە! — دەپ باشلىدىم ناخشام — شوئارىمنى،
قىزىلگۈللەرگە تولدۇردۇڭ مېنىڭ قۇتلۇق باھارىمنى.

ھەقىقى مېھرئۋانلىقتىن دىلىم تەشنىلىغى قاندى،
ئۈزۈڭدەك غەمگۈزار سەزگەچ مېنىڭ شۇ ئىنتىزارىمنى.

ئۇلۇغ سەن، شان-شەرەپلىك سەن، ۋەتەن-ئەلگە
نىجاتكار سەن،
شۇڭا مەن مەڭگۈ تاپشۇردۇم ھاياتىم، ئىختىيارىمنى.

يېتەكلەيسەن ئۇلۇغۋار كوممۇنىزىم باغغا بىزنى،
پولاتتىن چىڭ ۋە مۇستەھكەم يۇغۇردۇم دىل قارارىمنى.

ۋەتەننىڭ توت ئىشى بىزگە بۈگۈن شانلىق،
مۇقەددەستۇر،

شۇنىڭچۈن تەقدىم ئەيلەيمەن پۈتۈن كۈچ-
ئىقتىدارىمنى.

تيانشان تاغىدەك يۈكنى يۈدۈشكە مەن ھامان تەييار،
جېنىم تەندە ئامان بولسا، قىلارمەن گۈل دىيارىمنى.

پۈتۈن ئەمگەكچىنىڭ بەختى - باھارىنى ياراتقان سەن،
كۈتەردىڭ شۇنچە مىليونلار قاتارى ئېتىۋارىمنى.

دىلىمدا رەھىمىتىم گويا ئەزىم چاڭجياڭغا ئوخشايدۇ،
بېغىشلايمەن ساڭا دائىم يۈرەك ناخشام، ساتارىمنى.

سېنى ھەر دەمدە كۈيلەيمەن مەدەتكارىم، نىجاتكارىم!
يەنە قوشلاپ چالاي شەنىڭگە بۇ ياڭراق دۇتارىمنى!
1979 - يىل ئىيۇل.

شانلىق ۋەتىنىم

شانلىق ۋەتىنىم - جۇڭگو،
مەن ساڭا سالام دەيمەن،

بەختىمنى چېچەكلەتكەن
مېھرىۋان ئانام دەيمەن.

سەندە تۇغۇلۇپ ئۈستۈم،

چىڭ باغلاندى دىل رىشتەم،

چاپسام سەن ئۈچۈن كەتمەن،

كوڭلۇمگە ئارام دەيمەن.

باغرىڭغا باھار كەلدى،

ھەر يان لالزار كۆركەم.

بولساڭ بىر گۈزەل جەننەت،

تەر توكسەم داۋام دەيمەن.

دەۋرگە قىلىپ لايىق

ئورايىمىز سېنى گۈلگە،

توت ئىشتا كامال تاپساڭ،

خەلقىم شات - خورام دەيمەن.

ئاسمىنىڭدا ئۇچقاندا

تۇپرىغىڭغا تىكىتم كۆز،

قەلبىم سۇيۇنۇپ كەتكەچ،

ياشلىرىم تارام دەيمەن.

كىمكى سېنى گۈللەتسە،

شۈھرىتىڭنى ئورلەتسە،

غەپىرتىنى كۆرسەتسە،
شۇ مېنىڭ جورام دەيمەن.

پارلاپ تۇرسا ئىقبالىڭ،
مەڭگۈگە شەرەپ - شاننىڭ،
ئەرشكە تاقىشىپ بارغاي
گۈل بېشىم - چوقام دەيمەن.

سەن يەتسەڭ مۇرادىڭغا،
مەن تويىسام جامالىڭغا،
نۇرلانسىم، ھوزۇرلانسىم
يەر يۈزى تامام دەيمەن.
1979 - يىلى ئىيۇل.

تەتلى كۈنلىرى

باغدا ئېچىلدى گۈللەر - لالىلار،
توپلاندى بىر توپ ئۆسمۈر بالىلار.

ئادىل كوماندا بەردى ھەممىگە،
كەتتى جاراڭلاپ ناخشا مەلىگە.

قىزىل بايراقنى كۈتەردى غەيرەت،
خۇددى تۇرنىدەك تىزىلدى رەت-رەت.

مېڭىشتى ئۇلار باشاق تەرگىلى،
شانلىق ۋەتەنگە ئالتۇن بەرگىلى.

يولدا، ئېتىزدا... تېرىشتى باشاق،
ھەر بىر ساۋاقداش تەردى بىر قۇچاق.

كوللىكتىپ ئۈچۈن توكتى ئۇنچىلەر،
ئاپتاپتا پىشقان باتۇر غۇنچىلەر.

ياندى ئەمگەكتىن خوشال بولۇشۇپ،
تامماقتىن كېيىن كەلدى ئولۇشۇپ.

دەريا بويىغا ماڭدى سەكرىشىپ،
يالغۇز بولۇشنى يولدا چەكلىشىپ.

ئەركىن سوزلىدى يولدا ھىكايە،
كۈلكە-چاخچاقلار بولدى زىيادە.

سۈيى سۇپ-سۈزۈك دەريا كورۇندى،
ياش ئوسمۇرلەرنىڭ كوڭلى سۇيۇندى.

بەس-بەستە ئۇلار سەكرەشتى سۇغا،
كۈمۈش بېلىقتەك ئۇزۇشتى ئالغا.

بىرقانچە ئۈسمۈر چىقتى قىرغاققا،
تەييار تۇرۇشتى ياردەم قىلماققا.

ئەڭ كىچىك بىر دوست ئۈزەر پالاقلاپ،
ئۈنچە چاچاتتى سۇلار شالاقلاپ.

تاماس قالدى ئۇ چۈكۈپ كەتكىلى،
بەك ئوبدان بولدى ئادىل كەلگىنى.

ئادىل كۈتەردى كىچىك دوستىنى،
ئالغىشقا لايىق ھەسسە قوشقىنى.

ھەممەيلەن قىزىق قۇمدا يېتىشتى،
ئاندىن شات-خورام ئۈيگە كېتىشتى.

ۋەدە بويىچە يىغىلدى كەچتە،
دەپتەرلىرىگە سىزىشتى كەشتە.

تەتىل كۈنلىرى ئۈتمىدى قۇرۇق،
ئاشتى ئەمەلگە بەرگەن تاپشۇرۇق.

لېي فېڭچە ياشلار تولدى مەلىگە،
خىزمەت قىلىشتى گۇڭشى ئەھلىگە.

خوشال بولۇشتى بوۋاي-مومىلار.
كوڭلىنى ئالغاج كىچىك توغايلا.

دىيىشتى ئۇلار: يەنە ئورلەيمىز،
ئۇلۇغ ۋەتەننىڭ ئوسمۇرلىرى بىز!

1979 - يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

ئانامغا

ئەسسالام، ئەي مېھرئانىم جان ئانا!
سەن ماڭا شۇنداق كويۇمچان، باشپانا.

سەن ئىدىڭ ئەڭ ياخشى شەپقەتچىم مېنىڭ،
مەن ئىدىم كوز قارچۇغۇڭ-نۇرۇڭ سېنىڭ.

بوشۇڭۇمنى تەۋرىتىپ "ئەللەي" ئېيتىپ،
بەخت تىلەيتتىڭ تاڭغىچە قوشاق قېتىپ.

قانچە يىل تارتتىڭ زۇلۇمنىڭ دەردىنى،
يەلگە ئوخشايتتى "خۇدا" نىڭ بەرگىنى.

خۇددى يامغۇردەك ئىدى توككەن يېشىڭ،
بىر قورام تاشتەك قېتىپ قالغاچ بېشىڭ.

بار ئىدى قەلبىڭدە مىڭ - مىليون ئاۋام،
سەن تىلەيتتىڭ خەلققە ئاسايىشلىق داۋام.

سەن بىلەتتىڭ خەلق، ۋەتەننىڭ قەدرىنى،
سەنمۇ يەيتتىڭ تىل - ھاقارەت، زەربىنى.

خارۇ - زارلىقتىن ئاقارغان چاپلىرىڭ،
تىك تۇراتتى نەپرەتتىڭدىن قاشلىرىڭ.

تىكىلەتتىڭ خۇددى چولپاندىك ماڭا،
كۆز تىمكەتتىم مەنمۇ مولدۇرلەپ ساڭا.

يوق بولۇپ قالسا ئەگەر تاۋىم مېنىڭ،
مەندىن ئارتۇقراق جاپا تارتار ئىدىڭ.

ئويۇم - ئوي "زۇرۇڭ" تىلەيتتىڭ سارغىيىپ،
"مەن بالامنى قۇتقۇزاي..." - دەپ يالۋىرىپ؛

سەن ياقاتتىڭ توت بۇلۇڭغا نوکچىنى،
لەۋلىرىڭدىن سەن توكۇپ دۇر - ئۇنچىنى.

ئايلىناتتىڭ تۇندە پەرۋانەم بولۇپ،
كويدۇرەتتىڭ جاننى مەردانەم بولۇپ.

ئۇخلىمايتتىڭ كوز يۇمۇپ تاڭ ئاتقىچە،
مېنى دەپ ئالماي ئارام ئەل ياتقىچە...

ئەل قاتارىغا قوشۇشنى سەن تىلەپ،
مېنى ئۆستۈردۈڭ ھەمىشە پەپىلەپ.

قاتتىغىنى سەن يىدىڭ، يوشاقنى مەن،
ھول جاي تۇتتۇڭ سەن تۇنى، قۇرغاقنى مەن.

ئاسرىغاندەك چۈجىسىنى ئانىسى،
سەن قانات ياپتىڭ ماڭا ھەر ئاخشىمى.

سەن ئىدىڭ بىر ئاقكوڭۇل مەزلۇم غېرىپ،
بىر يىگىت قىلدىڭ مېنى ئاق سۇت بېرىپ.

سەن ئوقۇتتۇڭ مېنى ياخشى ئوي بىلەن،
تۇردى يادىمدا سوزۇڭ: ئەل - يۇرت دىگەن.

شەپقىتىڭنى ئەسلىسەم باغرىم كۆيەر،
ھېچ تېپىلمايدۇ سېنىڭدەك ئەل سۆيەر.

بارمۇ دۇنيادا ئانادەك مېھرئوان؟
بارمۇ پەرزەندىگە سەندەك سايئوان؟

نەدە سەن ئەي غەمگۇزارىم جان ئانا؟
سېنى ئەسلەپ كوزىگە ياش ئالدىم مانا!...

سەن ئۇچۇپ كەتتىڭ قايان ئەي ئانجان؟
كوكتىمۇ سەن، يەردىمۇ ئەي جانجان؟

سەن بۈگۈن ئالدىمدا بىر بولساڭ ئىدىڭ،
سايرىساڭ، شاخمىغا بىر قونساڭ ئىدىڭ!

سەن قاقاتتىڭ مىسلى بىر بۇلبۇل قانات،
ياشىغاچ، كۈلگەچكە ئىنسان، كائىنات.

كەلدى بىزگە سەن شۇ چاغ كۈتكەن باھار،
يۇرتىمىز بولدى پاراۋان، لالزار.

بولدى ئوغلۇڭ ھور ۋەتەننىڭ كۈيچىسى،
كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ جەڭچىسى.

پايتەخت — بېيجىڭغا يول ئالدىم بۈگۈن،
غەمگۈزارىم — پارتىيەم ئاچقاچ قويۇن.

خوش بولاتتىڭ سۈھبىتىمنى ئاڭلىساڭ،
كەل ئانا، ئورتاقلىشايلى، خالىساڭ!

سەن بىراق، يوق سەن بۈگۈن يەر ئۈستىدە،
پارلىدى غايەڭ ۋەتەننىڭ ھوسنىدە.

ساڭا يەتكۈزگەي بۇ نەزمەمنى مەلەك،
ماڭا جۈر بولدى زېمىن، ئاسمان — پەلەك.

كۈزلىگەن نۇرلۇق زامان كەلدى يېتىپ،
بەختىمىزنى پارتىيە چىچەكلىتىپ.

ئەل ئۇچۇن خىزمەت قىلاي، تېچ يات ئانا!
پارتىيە، ئەل بولدى شەپقەتچى ماڭا.

پارتىيىگە تەقدىرىمنى باغلىدىم،
ئالغا ئۈزلۈكسە ئىرادە تاۋلىدىم.

ئانىجان، قەرزىڭنى ئاقلايمەن ھامان!
گۈل بولار — بوستان بولار سۈيگەن ماكان.

1979 — يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

تىيانشان خىتاۋى

ۋەكىل قىلدىم سېنى دىلدار، قۇرۇلتايغا بېرىپ تېز كەل،
ئۇنىڭدا بولغۇسى كوپنىڭ بۈگۈنكى ئارزۇسى ھەل.

دىمەككى ئەمدى كوۋرۇكلۇك رولۇڭنى ياخشى جارى قىل،
پىدا قىل خەلق ئۈچۈن جاننى، بۇ يولدا باغلا مەھكەم بەل!

پۈتۈن ئەمگەكچى شاتلانغان ئۇلۇغ بىر دەۋرگە كىردۇق،
تەلەپ شۇكى: قۇرۇش لازىم زامانغا دەل مۇناسىپ ئەل.

ئوتۇپ كەتتى جۇدۇن-چاپقۇن، سۇزۇلدى نۇرلىنىپ
ئاسمان،

چىقاردۇق قولى بىر يەڭدىن بىلىپ تېچلىقنى بىز ئەۋزەل.

سېنىڭ ئۈستۈڭدە بار مۇشكۈل ۋەزىيە، بەك شەرەپلىك ئۇ،
ئادا قىل جۈملە بۇرچۇڭنى بولۇپ ئۈچمەيدىغان مەشئەل.

قىشى يوق نەۋباھار كەلدى، بۇ باغدا ئەركىن-ئازات سەن،
سۈيۈملۈك پارتىيە بولغاچ پاچاقلاندى كىشەن-ئىشكەل.

بولۇپ دادىل قەدەم تاشلا، داۋاملىق توھپە قوش ئەلگە،
كولۇپ كەتسۇن ۋەتەن باغرى كىيىپ ئۈستىگە تون مەخمەل.

تاقاشسۇن كوككە تۇرخۇنلار، موتۇرلار گۈكەرەپ تۇرسۇن،
خېمىردەك تاۋلىسۇن گاڭنى پولات بازغان بىلەن سەندەل.

تەبىئەتنى قىلىپ تەسلىم، قادايمىز مارقىغا بايراقنى،

ئۇزۇپ چىق سەنمۇ ئەي قۇربان،

ئىلىم دەرياسى گويا سەل.

1979 - يىل.

قىتئەلەر

1

باشلىدى پارلاق نىشانغا پارتىيە،

مەملىكەتنى بىر سىزىققا كەلتۈرۈپ.

دەۋر يۈكىنى تارتىمىز ئالغا قاراپ،

ياز قەلەم، ئىجادىيەتكە يەڭ تۇرۇپ!

2

سايرايدۇ سەھەر كاككۇك،
ئوز يارىنى كورمەيدۇ.
ئاشق يۇرىكى تاغدەك،
دەرت تارتقانغا ئولمەيدۇ.

3

كوزۇڭنى ياشلىما شائىر ۋاقتىسىز توزۇغان گۈلگە،
ئولۇمنىڭ ھەسرەتى ئاچچىق ئەلەمنى سالمىدى كىمگە؟
قىزىلگۈل غۇنچىسى يەتمەي مۇرادىغا، خازان بولدى،
لېكىن ئۇ كوزلىگەن غايە قوشۇلمايدۇ ئۇچۇپ كۈلگە.
توكۈلگەن بولسىمۇ بىر گۈل، يېنىدا بار تۈمەن غۇنچە،
ئېچىلغاي نوۋىتى بىرلە جۇدۇننى تەڭ قىلىپ نولگە.
پىكىر قىل، مەڭگۈ تۇرمايدۇ سامادا پارلىغان يۇلتۇز،
ئېقىپ چۈشسە بىرى كوكتىن، ئۇنىڭ ئاز تەسىرى تۈنگە.

4

ياشلىق بىر گۈلدۈر، مېھنەت بىلەن ئېچىلار،
چەكسەڭ جاپانى، ئالتۇن ئاچقۇچ تېپىلار.

توكسەك ۋە تەنگە ئۆز مەي پىشانىدىن تەر،
ياشلىق گۈلۈڭدىن مەڭگۈ خۇش ھىد چېچىلار.

5

ئىلىم—ئىنساننىڭ نۇرلۇق چىرىغى،
غەيرەتتىن ئارتار ئۇنىڭ يورغى.
ۋە تەن گۈلزارى نۇرلىنار ھەر چاغ،
شاقىراپ ئاقسا پەننىڭ بۇلىغى.

1979 - يىل، قەشقەر.

رۇبائىلار

1

پارتىيە ئالدى مېنى ئوز قويىنغا،
قايتا جان، تىل بەردى بۇلبۇل، تۇتغا.
باشتىن ئۆتكۈزگەندە ئاتىشىش بەش باھار،
كۆكلەپ ئايلاندىم ياشارغان نوتىغا.

2

تامام قىلما كىشىدىن "ياخشى دوست" دەپ،
چېقىلما "بەرگىنىمنى ئەمدى قۇس!" دەپ.
ئېقىن دەرياغا ئوخشاش تۇت دىلىڭنى،
لېكىن سەن چەتتە تۇرما "ئىتتىنى توس!" دەپ.

3

قۇلاق سال ياخشى گەپكە، قىل ئەمەل خوپ،
ئۇرۇلسا، تەپسە ئورلەر، بولما يەل توپ.
ئەگەر ئاقىل، زىرەك بىلسەڭ ئوزەڭنى،
بىراۋدىن ئاڭلىما گەپ، ئىشقا تېز قوپ!

4

قۇياش دائىم پۇرۇقلاپ قاينىغان ئوت،
ئۇنىڭدىن قىلدى سەييارە تەۋەللۇت.
دېسەڭ مەنمۇ چاچاي يۇلتۇز كەبى نۇر،
قۇياشتەك ئوت بولۇشقا قىل تەرەددۇت.

5

بىلىم ئالغان كىشى بولغاي مۇنەۋۋەر،
جاپانى يەڭگۈچى بەختكە مۇيەسسەر.

ئېقىن دەريا كەبى ئاقساڭ ھەمىشە،
ئۆمىدىڭ گۈللىرى كۈلگەي مۇقەررەر.

6

كىشىنىڭ ئۆمرى گويىكى چىراقتۇر،
يېنىپ ئۆچمەسكە تەدبىر قىل - ئۇزاق تۇر!
چىراققا كەلدى نەدىن بۇ يورۇقلۇق؟
ئۇنىڭ تەككى مۇھەببەت - ئىش - پىراقتۇر.

7

كىشىدىن رەنجىسەڭ قىلما ئاداۋەت،
ئاداۋەتتىن تېپىلمايدۇ ئادالەت.
زىمىستان كەينىدىن كەلگەن باھاردەك،
كېلۇر دوستۇڭ ئاخىر گۈلدەك ئالامەت.

8

كىشىنىڭ ماختىشىدىن بولما لەڭگەك،
كېپەكنى، چالمنى ئىلغايدۇ ئەڭگەك.
سىڭىپ كەتكەن توقاچتەك ھەر بەدەنگە،
قىلىپ غەيرەت - جاسارەت بىرلە ئەمگەك.

مۇكاپات ئال ئاخىرقى ئىمتىھاندىن،
زىيان تارتساڭ مېنى ئەل ئالدىدا سوك!

13

تۇغۇلغان يۇرت ھامان جەننەت بىلىنگەي،
ئاشۇ تەڭتۇشلارنىڭ كۈڭلۈك كۈتەرگەي.
ئانا تۇپراقنى گۈللەتسەڭ ئومۇربات،
كۈلۈپ بەختنىڭ چىچەكلەپ مۈۋە بەرگەي.

14

ئوزىنى ئويلىمايدۇ ياخشى ئادەم،
ئوي-پىكرى ۋە تەنداش، خەلقى ئالەم.
بېغىشلا ھەممىنى خەلق شاتلىغىغا،
ساڭا تاپشۇردى بۇ ئىشنى زامانەم.

15

تىلىڭ بىرلە دىلىڭ بىر بولسا ھەر چاغ،
قونالمايدۇ سېنىڭ شەنىڭگە ھېچ داغ.
قىلالايمىز ۋە تەننىڭ تۇپرىغىنى،
زامانغا دەل مۇۋاپىق ياشىغان باغ.

16

ئۈزەڭنى ئۇرما ھەرگىز ئىچكۈلۈككە،
زىيان سالما ئۈزەڭگە مەڭگۈلۈككە.
جاھانغا بىرلا كەلدىڭ، يەنە يوق سەن،
بىرەر توھپەڭنى قالدۇر كۈيچىلىككە!

17

ساڭا مەندىن نەسىھەت ئەي بۇرادەر،
يىگىت بولساڭ پەقەت بولما تاماگەر!
كىشى تەشەننى قاندۇرالامدۇ—
ئىچىدە ئوتى يوق ئەبجەق ساماۋەر؟

18

ئاۋايلا ياشلىغىڭدا يول مېڭىشنى،
تولۇق ئۈگەن ئېلىشنى ھەم بېرىشنى!
بۇ ئومۇر ئوقنىڭ باردۇر ھىساۋى،
ئېسىڭدە تۈت ھامان بىر كۈن قېرىشنى!

19

كىشىنىڭ ئومرى گويا گۈلگە ئوخشاش،
چىمەندە سايىرىغان بۇلبۇلغا ئوخشاش.

ئومۇرنىڭ ھەم باھارى، ھەم كۈزى بار،
ئۇدۇل مەنزىلگە چاپ دۇلدۇلغا ئوخشاش.

20

ئىرادە بولسا قاتتىق ھەر كىشىدە،
يوغان تاغنى كۈتەرگەي بىر بېشىدا.
تىرىشسا - قازسا ئۈستەڭنى داۋاملىق،
بولار ئاخىر سۈيى ئوينىڭ قېشىدا.

21

تېگىشلىك بولمىسا خەت - چەك سېنىڭغا،
يىرتىپ كۈنۈپىرتنى، قىلما خىيانەت!
ئېسىڭدە ساقلا دولەت قانۇنىنى،
ئامانەت بولسا كىمنىڭ، بەر سالامەت!

22

كىشىنىڭ ئالدىدا پۈتتۈرۈپ ھەرگىز،
ئۈزەڭنى توغرا مولچەرلەپ باھالا!
ئۈزەڭنى چاغلىساڭ ئالتۇن ئەگەردە،
ھىساپلا ئۈزۈڭنى گوھەردىن ئەلا!

23

كۈكەرگە يى ياغسا يامغۇر زەل-زىرائەت،
قېنىپ يىلتىزلىرى سۇغا شۇ سائەت.
ساڭا ماغدۇرنى كىم بەردى بىلەمسەن؟
كۈچۈڭنى ئەلگە تەقدىم قىل داۋامەت!

24

جاھاندا بىر قۇياش، بىرلا ئاي بار،
پىشانە تەرنى تۈكسەڭ نانۇ-چاي بار.
جاسارەت-غەيرىتىڭنى ئىشقا سالساڭ،
ۋەتەندە مۇھتەرەم سەن، ياخشى جاي بار.

25

كىشىنىڭ قەدرى-قىممەت، ئەتىۋارى
خەلققە مۇۋەپپەقىيەت بىرەمەكتىن تېپىلغاي.
ئۆزىنىڭ نەپسىگە چوڭ تارتسا ھەركىم،
يولدا بىر كۈنى لايغا تېپىلغاي.

26

يامانغا بەرمە ھەرگىز دەپتىرىڭنى،
ئوغرىلايدۇ دىلىڭدىن گەپلىرىڭنى.

ئۈزەڭدىن رەنجىمە، قىلما پۇشايمان،
ئۇچۇرتۇپ قولىدىن بەخت كەپتىرىڭنى!

27

ئەگەر سۇندۇرسا كىم دىل ئەينىڭنى،
قاداپ ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولماس.
بۇ ئالەم زىددىيەتنىڭ بوشۇڭىدۇر،
كۈرەش قىلساڭ يۈزۈڭگە توپا قونماس.

28

سېنى كىم ماختىسا ئۇچما ھاۋاغا،
تاپالمايسەن كېيىن چارە داۋاغا.
ئەگەردە تورگە چىقسا ماختىغانلار،
سېنى ھەيدەپ چىقار ئۆيىدىن تالاغا.

29

كىشىنىڭ ئارقىسىدىن قىلما غەيۋەت،
گېپىڭنى ئالدىدا قىل، بارغۇ پۇرسەت.
پولاتتەك ئىتتىپاققا دەخلى قىلما،
يېقىن يولداش بولۇپ قىل ياخشى سۈھبەت!

30

نەسەھەتنى ئاۋال سەن قىل ئوزۇڭگە،
بۇ ئەينەكنى تۇتۇپ باققىن يۈزۈڭگە!
پوزىتسىيەڭ ئەگەر ناتوغرا بولسا،
ئۇتۇق - ئەيىبىڭ كورۇنمەيدۇ كوزۇڭگە.

31

زىياننى تارت ئۈزەڭ، دوستۇڭغا بەر نەپ،
زىيان تارتساڭ ئىچىڭدە يۈرمە خەپلەپ.
سېنىڭدىن باشقىلارغا يۇقسا مەنپەئەت،
ئاتايىمىز سېنى مەردانە يىگىت دەپ.

32

ئاسانلىقچە بىراۋغا قىلما ۋەدە،
ئېغىزدىن چىقسا ۋەدە قويما يەردە!
سەممىلىك زورۇر ھەر بىر كىشىگە،
كېرەك بولغان كەبى تەمبۇرغا پەدە.

33

چىچەكلەيدۇ ئۇرۇك كوكلەم - باھاردا،
ئۇنىڭدىن مۈە بولغاي بىر قاراردا.

ساڭا ئەجداتلىرىڭ كۆپ مەۋە بەردى،
نەمەڭ باردۇر كېيىنكى ئىز باسارغا؟

34

ئادەم بولساڭ چىۋەر بول، بولما سايە،
بولۇش لازىم ئۇلۇغ مەقسەت ۋە غايە.
جاراڭلاپ تۇر كۈرەشتە ناخشىلاردەك،
بولۇپ قالما قاداق چۈشكەن پىيالە!

1979 — 1970 - يىللار، قەشقەر.

تەسىرات ئۇنچىلىرى

(سېكىل)

ئىنتىزار كوزلەر

كۈمۈش لاچىن ئۇرۇمچى مۇرغىزارىدىن،
ساماغا ئورلىدى يەر گۈل ئۇزارىدىن.

سەپەر قىلدۇق كۈمۈش لاچىن بىلەن ئاخىر،
ئۆسۈلچى، ناخشىچى، رەسسام، ئەدىب، شائىر.

قۇياشلىق پايتەختنىڭ لالزارىغا،
تىكىلگەن بارچە كۈزلەر سەرۋى نازىغا.

يېغىپ تۇرغان خوشاللىق نۇرى يۈزلەردىن،
ئەكس ئەتكەن ئۈمىت - ئارزۇلار سۆزلەردىن.

كۈمۈش لاچىندا ئۇچقان بارچە سەنئەتكار،
ئۇلۇغ كومپارتىيىدىن ئەردى مىننەتدار.

سالام بېيجىڭ! دىدۇق بىز يەرگە قونغاندا،
يۈرەكلەر باشقىدىن ئويىناپ ھاياجاندا.

چاۋاك چالدى شۇ ئان باغلاردا رەنالىار،
قاتاتلار قېقىشىپ سايراشتى تۇرنىلار.

قۇچاق ئاچتى كۈلۈپ بىزگە بېيجىڭ شەھرى،
تولۇن ئايدىنمۇ نۇرانە ئىدى چېھرى.

سورالسا، پەسلى ئالتۇن كۈز ئىدى شۇ دەم،
لېكىن سەنئەتتە باشلانغان باھار كۆركەم.

يېڭى ئىلھامغا تولدۇرماقچىمىز دىلىنى،
قەلەم گوھەرلىرىدىن كۈلدۈرۈپ يىلىنى.

شۇڭا زەپ شات كوڭۇللەر، ئىنتىزار كوزلەر،
قۇرۇلتاينىڭ ① مۇسەپپا پەيتىنى كوزلەر.

خەلق سارىيدا

يېتىپ كەلدى ۋەكىللەر خۇددى دەريادەك،
تەبەسسۇم ئوينىغان لەۋ-مەڭزى رەنادەك.

سەھەردە سەلتەنەتلىك قەسرگە تولدۇق،
قېرىنداشلارچە مىللەت بۇندا جەم بولدۇق.

ئېلىمگە داڭقى كەتكەن يازغۇچى، شائىر،
قۇرۇلتاي سەھنىسىدە ئولتۇرار ھازىر.

قۇرۇلتاي مۇنبىرىگە بارچە كوز ئاقتى،
ۋەتەن رەھبەرلىرى بىزگە كۈلۈپ باقتى.

گوھەردەك سوزلىرىنى توكتى ناتىقلار،
ئازات ئەلنىڭ ئىشىغا مەڭگۈ سادىقلار.

① مەملىكەتلىك ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر 4 - نوۋەتلىك قۇرۇلتىيى

ۋەكىللەرنىڭ ۋۇجۇدى تولدى قۇۋۋەتكە،
كوزى نۇرلاندى، قايتا كەلدى غەيرەتكە.

ئۈزەم بىر قەترە بولساممۇ، كۈچۈم ئاشتى،
شۇ ئىلھامدىن جاسارەت - جۇرئىتىم تاشتى.

سالام، مويىسىپىتلەرگە

تۇمانلار قاپلىغان چاغدا ئۇلۇغ ئەلى،
سىلەر قەتئى كۈرەشكە باغلىغان بەلى.

زۇلۇمغا قارشى تۇردۇڭلار قەلەم بىرلە،
ياۋۇز دۈشمەن يىدى زەربە ئەلەم بىرلە.

ۋەتەن كۈلگەندە بىز تەڭ ئوينىدۇق بەزمە،
زەپەرنى مەدھىيىلەپ سايىراپ ئوقۇپ نەزمە.

شۇ چاغدا مويىسىپىتلەر سالىدىڭىزلار ئات،
بولۇپ ياشلارغا ئۈلگە قىلىدىڭىز ئىجات.

قاراقچى شۇم نىجىس كويدۇرگە "توت ئاپەت"
پەلەك چەرخىنى تەتۈر قىلدى شۇ سائەت.

ھۆكۈم قىلدى ئولۇمگە يېڭى سەنئەتنى،
قەلەمگە چاپلىدى يالغاننى - توھمەتنى.

ئىسىل رومان - كىتاپلار كۈلگە ئايلاندى،
قەلەم تۇتقان بېغىش زەنجىرگە باغلاندى!

جاھاننىڭ رەھنىماسى چىقتى مەيدانغا،
ئۇمۇت ئوردى ئاياۋسىز شۇبۇ شەيتانغا.

قىزاردى باشقىدىن ئەل - يۇرت باھار كەلگەچ،
كىشەندىن بولدى ئازات ھەممە نۇر كورگەچ.

قۇتۇلدۇڭلار سىلەر ھەم شۇ ئوقۇبەتتىن،
قىيىن - قىستاق، تاياق - توقماق، رۇتۇبەتتىن.

كورۇشتۇق ئەمدى بىز ئازادە - ئەركىن، شات،
كورۇشكەندەك گويا شىرىن بىلەن پەرھات.

سالام، ئەي مويسىپىتلەر، پىشقەدەم ئۇستاز!
باھار بوستانىدا سايرايلى خۇش ئاۋاز!

جاراڭلايدۇ ئوتلۇق شېرلار

بېيىڭ تەنتەربىيە مەيدانى خۇددى،
كورۇندى كوزلىرىمگە بىر شەھەرچە.
كىشىلەر ئولتۇرۇپتۇ بىر چىرايلىق،
تىزىلغان قۇتغا مىسالى گوھەرچە.

چىۋىن ئۇچقانچە ئاۋازدىن دېرەك يوق،
ئاشۇ لەك مىڭ كىشى ھازىر يىغىندا.
جاراڭلىق ئوقۇپ ئوتتى بىر گۈزەل قىز،
(ئىدى يازغان بۇنى باجىن يېقىندا.)

شېر دەرياسىغا مەنمۇ چومۇلدۇم،
ئېلىپ كەتتى مېنى دولقۇن ئۇزاققا.
سۈزۈك شەرۋەت ئىچىپ قاندى يۈرىگىم،
بېرىپ شۇ ئاخشىمى ئالتۇن بۇلاققا.

دېدىم: خەلق باغۋىنى بولساڭ ئەگەر چىن،
قېنىڭ بىرلە سۇغارغىن ئەنجۈرىڭنى!
تۇتاي ئەلگە شىرىن مېۋە دېسەڭ گەر،
قەلەمگە چىگ مۇھەببەت زەنجىرىڭنى.

1979 - يىل نوپاىر - دېكابىر، بېيىڭ - قەشقەر.

هاجاخۇن

(كېچىك داستان)

باشلىنىش

ئىزدەيدۇ كىشى

يېڭى خەۋەرنى؛

گېزىت - كىتاپتىن

نادىر ئەسەرنى.

مەنمۇ قىزىقتىم

ياخشى بىر ئىشقا،

ئالدىراپ كەتتىم

ئۇنى يېزىشقا.

ئۇ كىم؟

ئاسمان سۇپ - سۇزۇك،

يەردە گۈل - چېچەك.

گۈلزاردا ئوينار

ئالتۇن كېپىنەك.

ئەگىپ ئۇچىدۇ
كۆكتە قالغاچ؛
سايىراپ ۋىچىرلاپ،
گۈلنى چارلىغاچ.

قەلەم تەۋرىدى
تىزماققا ئۇنچە،
ئىلھام بەرگەچكە
يېڭى بىر غۇنچە.

ھاجاخۇن ئوزى
گۈلنىڭ لالىسى.
يېڭى زاماننىڭ
ئوبدان بالىسى.

بېشىدا ئۇنىڭ
بادام دوپپىسى.
يانغا ئېسىقلىق
ئاددى سۈمكىسى.

ئون ئۈچ باھارغا
ئۇلاشقان ئوزى،

قەشقەردە پېشقان
ئالمىدەك يۈزى.

چىرايى خۇش خۇي،
سوزى چاقماقتەك.
ياخشى ئىش بولسا
چاپار چاقماقتەك.

ھاجاخۇن ئۇچۇن
مەكتىۋى ئېتىز.
جان دوست ئامرىغى
بارلىق ئوغۇل - قىز.

ئۇستازلىرىنى
باغۋىنىم، دەيدۇ.
باش - ئۇستۇمدىكى
سايۋىنىم، دەيدۇ.

بىكار چاغلاردا
ئوقۇيدۇ كىتاپ،
ئاندىن يازىدۇ
تەسىرات چىداپ.

چۇش

ھاجاخۇن بىر كۇن
بىر چۇش كورۇپتۇ.
چۇشىدە قىزىق
بىر ئىش كورۇپتۇ.

ئوزى قاۋۇل بىر
يىگىت بولغۇدەك؛
تاغنى مۇشتىلسا،
تىترەپ تۇرغۇدەك.

خەت تارتقىدە كىمىش
ساقال - بۇرۇتى،
سۇغا چۇشۇپتۇ
ئاشۇ سۇرىتى.

تەنھەركەتچىلەر
سەپ - سەپ تىزىلغان.
دوستلۇق بەزمىسى
ئوتتەك قىزىغان.

چېلىنىپتىمىش
مەيداندا پۇشتەك؛
تەييارلىنىپتۇ
تەلپۈنگەن قۇشتەك.

بەش مىڭ مېتىرغا
يۈگۈزۈپتۇ تېز،
قايتۇ ئارقىدا
قانچە ئوغۇل-قىز.

بىر ئاپتۇ ئالقىش
كەڭرى مەيداننى.
ئاپتۇ ھاجاخۇن
ئالتۇن مېدالىنى!

سۈمرۈققا مىنىپ
ئۇچۇپتۇ كۆكتە؛
ھەرقايسى ئەلنىڭ
گۈلى بىرلىكتە.

قىلىپتۇ ھەپتە
قىزغىن ساياھەت؛

“مۇبارەك بولسۇن!”

دەپتۇ جامائەت.

دەپتۇ ھاجاخۇن:

“شەرەپ ئەلگە خاس!

ئالتۇن مېدالغا

ۋەتەن، خەلق ئاساس!”

يولدا

يولدىن ئوتەتتى

ماشىنا - ھارۋا...

ئۆسمۈر - بالىلار

قىلمايتتى پەرۋا.

شوخراق بىر بالا

چاپتى ھارۋىغا.

ھاجاخۇن دىدى

بېرىپ ئالدىغا:

“سەنمۇ ئېسىلساڭ،

مەنمۇ ئېسىلسام...”

قەيەردە قالدى
بىزدە ئىنتىزام؟

ماڭغان ياخشىراق
يولدا تېچ، بىللە؛
مەيلى ياز بولسۇن،
مەيلى قىش، چىللە.

جەمىيەت دىگەن
تۇرمۇش مەكتىۋى.
ياخشى ئەخلاقنىڭ
بۇلاق - مەنبەئى.
ئاتا - ئانىلار مەجلىسىدە

بۇلتۇر يازلىغى
تەتىل ئالدىدا،
ئاتا - ئانىلار
كەلدى ۋاقتىدا.

باشلاندى مەجلىس،
سوزلىدى خانىم:

خۇددى كاككۇكتەك

سايىراپ مۇلايىم.

”يىللىق خۇلاسىە“

تىزىلغان مارجان،

ئاقىتى ئۇنىڭدىن

دىلغا ھاياجان.

ھەر بىر شاگىرتنىڭ

نامە - ئەمالى،

سوزلەندى رەتلىك

ئوقۇش جەريانى.

خانم ھىكايە

قىلدى ئاممىغا:

”ھاجاخۇن ياخشى

ماڭدى ئالدىغا.

بەرسەك تاپشۇرۇق،

ئىشلەپ ئۇدۇللۇق،

ئىمتىھان بەردى

بۇ يىل ئۇتۇقلۇق؛

ھەر پەئىدىن ئالغان

نومۇرى يۈزدىن؛

ئىلغار ئىش ئىزى

كەتمەيدۇ كۈزدىن؛

بالدۇر كېلىدۇ

ھاجاخۇن ئويدىن؛

يىللاپ چۈشمىدى

سۇپۇرگە قولىدىن.

سېنىپ - مەيداندا ...

قىلدى تازىلىق.

تېپىپ بەرمىدى

بىزگە خاپىلىق.

ساۋاقداشلارغا

بەكمۇ كويۇمچان.

ئوزى كەڭ قوساق،

قاتتىق تەلەپچان.

يادلىغان شېئىرى

ئوتتۇزدىن ئارتۇق.

(ئوقۇتۇپ ئاڭلاپ،
بىز چاۋاك چالدۇق).

كورسەتتى ھىساپ
ئىشلەپ ماھارەت.
بەردى مۇكاپات
قەشقەر ۋىلايەت.

رادىيو بىلەن
تەقدىرلەنگەچكە،
بەك خوشال بولدى
تەسىزلەنگەچكە.

بىزنىڭ سىنىپنىڭ
نەتىجىسى مول،
ياخشى ئۆگەنگەچ
ئىلغار قىز - ئوغۇل "...".

ياردەم

بۇ يىل كۈزلۈكى
مىۋە جىق بولدى.

ئەنجۇر، ئانارلار
بازارغا تولدى.

گۈزەل قەشقەرنىڭ
مېۋىسى ئىسل؛
ياغ-گۈشتە ئەتكەن
گۈش گىردىسى خىل.

جىگدە بازىرى،
ھېيتكا يولىدا؛
جانان كوچىسى،
جامە بويىدا؛

چىقتى كۈچىدىن
سەھەر بىر بالا.
شالاڭراق ئىدى
ئادەمگە تالا.

ھىلىقى بالا
غەيرەتلىك تولا.
ھاپاچ بولۇپتۇ
ئامما بىر بالا.

بۇ قانداق ئىشتۇ؟
چوپ - چوڭ بالىغۇ؟!
ئەركە - نايىنقىنىڭ
ئۆزى ماڭىچۇ؟

بالا يۇدگىنى
ھاجاخۇن ئىكەن.
ھاپاچ بولغىنى
تاياخۇن ئىكەن.

زەخمى يەپتۇ پۇت
گودەك ۋاقتىدا،
تاڭدۇرماپتىكەن
تۇخۇم، تاختىدا...

ئوڭ پۇتىنى سورەپ
ئۈمىلەيدىكەن،
ئاتا - ئانىسى
سەل قارايدىكەن.

چوڭ بولۇپ ئەنە
ئاقساق مېڭىپتۇ،

قىيىنچىلىقنى
ھەر دەم يېڭىپتۇ.

مۇئەللىملىرى
ياخشى ئۆگەتتى،
باشلانغۇچنى ئۇ
ئەلا تۈگەتتى.

ھاجاخۇن بىلەن
بولدى ساۋاقداش،
ساۋاقداش دىگەن
مېھرئوان ئاداش.

بىردەك سوقىدۇ
كىرىسىز يۈرىكى.
ئۆسمۈرلەر ئەلنىڭ
غۇنچە - پورىكى.

بىر بىرلىرىگە
بولىدۇ ھەمدەم،
شۇ گۈل - غۇنچىلار
ئىناق دوست ھەر دەم.

مەكتەپكە كېيىن
قالمىسۇن ئۈچۈن،
يۈدۈپتۇ ئۇنى
ھاياخۇن بۈگۈن.

بۈگۈنلا ئەمەس،
بولۇپتۇ ئۈچ يىل.
ئۈچ يىل بىر كۈندەك
ئوتۇپتۇ بىر خىل.

ئۆيدە

ئاجايىپ ئاۋات،
كىمىنىڭ ئويى بۇ؟
قاي چىمەنزارنىڭ
غۇنچە - گۈلى بۇ؟

بىرسى بىرسىدىن
چىرايلىق ئىكەن.
بۇ ئوي تىرىشچان
بالىلىق ئىكەن.

سومكىلار ئەنە
تۇرار يان-ياندا،
ئوسمۇرلەر كىتاپ
كورەر شۇ ئاندا.

غۇنچىلار قۇرغان
كىچىك گۇرۇپپا،
شۇغا توپلانغان
گۈللەر قورۇغا.

تەكرارلىشىدۇ
دەرسنى پىشۇرۇپ؛
بەش-ئالتە غۇنچە
ئەركىن ئوينۇشۇپ.

ئوزئارا قىزغىن
بېرىدۇ مەدەت،
ئوزۇق ئېلىشىپ
پەندىن ياش كۈچەت.

كۈنلۈك تاپشۇرۇق
دەپتەردە تولۇق.

قىزىل "100" نومۇر
ھەر بەتتە ئوچۇق.

بۇ گۇرۇپپىغا
ھاجاخۇن باشلىق.
پەن - مەرىپەتكە
باغلانغان ياشلىق.

سايراپ تۇرىدۇ
ھەممە بەس - بەستە،
شۇ گۈل - غۇنچىلار
خۇددى گۈل دەستە.

تەڭ پورەكلىگەن
باھار گۈللىرى.
شۇلار دەۋرنىڭ
پارلاق نۇرلىرى.

لېي فېڭ روھىدىن
سۇ ئىچكەن چېچەك.
شۇڭا ياشلارغا
پارلاق كېلىچەك.

ئۇمىت زور

بىزنىڭ ھاجاخۇن
پالۋان بولىدۇ.
كەلگۈسى ماھىر —
تېخنىك بولىدۇ.

ئۇچىدۇ ئىگىز
كوكتە شۇڭقاردەك.
تاغلار ئاشىدۇ
چىپىپ تۇلپاردەك.

قىزىل گالىستۇك
بايرىغى ئۇنىڭ.
ئىلىم - مەرىپەت
چىرىغى ئۇنىڭ.

ۋەتەن - خەلقنى
سۇيىدۇ جاندىن،
ئەزىز كورىدۇ
ئۇنى ئاش - ناندىن.

گېزىت — مېنىڭ ئۇستازىم

— «شىنجاڭ ئوسمۇرلىرى» گېزىتىگە بېغىشلاپ.

قىزىقارلىق بەتلىرى،

رەسىملىرى، خەتلىرى؛

نۇر چاچىدۇ يۈرەككە

ئىلھام بېرىپ گەپلىرى.

چىققان خەۋەر، ماقالا،

شېر-قوشاق، ھىكايە،

شۇنداق ياخشى، يېقىملىق

ئوسمۇرلەرگە زىيادە.

چوڭ-كىچىك، ياش كۈيچىلەر،

تىزغان گۈزەل ئۇنچىلەر؛

خۇددى باغدا ئېچىلغان،

رەڭمۇ-رەڭ گۈل-غۇنچىلەر.

مەرۋايىتتەك تىرىلغان،

كۈمۈش ھەرىپتە بېسىلغان؛

ئىلغارلارنىڭ ئىش ئىزى
تەقدىرلىنىپ يېزىلغان.

ئىنقىلاۋىي قۇربانلار،
تىلدا ھامان داستانلار.
ئۆگىنىشتە ئۆلگىمىز
جۈزۈڭلىدەك چولپانلار.

پارتىيىنىڭ پەرمانى —
يۈرەكلەرنىڭ دەرمانى.
ئۇنى كورۇپ گېزىتتىن
چىقتى كوپىنىڭ ئارمانى.

مەرىپەتنىڭ نۇرلىرى —
بىلەن تولغان قۇرلىرى،
ئۈگەنمەكتە تىرىشىپ
يېڭى شىنجاڭ ھورلىرى.

سۆزى چۈچۈك، ئاممىباپ،
ئوسمۇرلەرنىڭ تىلى ساپ.
ساغلام، چوڭقۇر مەزمۇنى
تۇرار روشەن يالتىراپ.

ئىلىم - پەندە پەرۋازىم،
شۇڭا ياڭراق ئاۋازىم.
دەيدۇ بىزنىڭ مۇنەۋۋەر:
گېزىت - مېنىڭ ئۇستازىم.
1980 - يىل يانۋار، قەشقەر.

باھار كۈيلىرى

ياڭرىماقتا باھار كۈيلىرى
گۈزەل جەننەت بوستانىمىزدا،
باتۇرلارنىڭ شانلىق ئىش ئىزى
نەقىشلەنگەن داستانىمىزدا.

ئالتۇن قۇياش كۈلەر ئاز بىلەن،
ھەممە خوشال باھار - ياز بىلەن.
گۈل - چېچەككە تولدى يەر - زېمىن،
بىز قوش كېزەك ناخشا - ساز بىلەن.

قارشى ئالدۇق يېڭى باھارنى،
زىننەتلەيمىز يۇرتنى - دىيارنى.

چول - دەشتلەرمۇ بېرىدۇ ئەمدى،
ئەلگە ئەنجۇر، ئالما - ئانارنى...

1980 - يىل ئاپرېل، قەشقەر.

ياخشى

— سايلام مۇناسىۋىتى بىلەن.

گۈلىستان بۇلبۇلىغا بۇ چىمەندە سايىرىغان ياخشى،
كوڭۇل ئازادلىك بىرلە بۇ باغدا يايىرىغان ياخشى.

گۈزەل قەشقەر گۈلىستانى ئەتىردىن خۇش پۇراق چاچتى،
بۇ باغ رەنالىرىنىڭ غۇنچىسىنى تاللىغان ياخشى.

بۇ قەشقەر خەلقى ئەمگەكچان، ئەقىللىق، شوخ، زىرەك،
باتۇر،

شۇلار كوڭلىدە ئورەكەشلەپ غۇلاچلار تاشلىغان ياخشى.

قانات يايغاچقا خەلقچىللىق، ئېچىلدى خەلقىمىز كوڭلى،
كۈرەشتە ئالدىدا ماڭغان چىۋەرنى بايقىغان ياخشى.

شەرەپلىك نۇرىنى چاچتى يۈرەك سۈيگەن يېڭى قانۇن،
ئالغا ھورمەت قىلىپ چىندىن ئەمەلدە قوللىغان ياخشى.

ئۇلۇغ كومپارتىيە بىزنى ۋەتەننىڭ خوجىسى قىلدى،
ئومۇمنىڭ نەپىسىنى كۈزلەپ بۇلاقتەك قاينىغان ياخشى.

ۋەتەننىڭ تامغىسى بىزدە، ئۇنى تۇتماق كېرەكتۇر چىڭ،
ۋەكىللەرنى ساداقەتلىك كىشىدىن سايلىغان ياخشى.

قىزىلگۈلدەك يىگىت-قىزلار خوشاللىقتا دىيىشمەكتە:
بۇ چوڭ سايلام كۈنى—بايرام، بۇ توپىنى ئوينىغان ياخشى.

بۇ قەشقەر خەلقىنىڭ بەختى گۈزەل نەزمەگە ئىلھامدۇر،
سۇغا قۇربان جاراڭلىق ناخشىنى كۆپ تۈۋلىغان ياخشى.

1980 - يىل 3 - ماي، قەشقەر.

قىل

ۋەتەننىڭ دىلبىرى بولساڭ قەدىردانلارچە خىزمەت قىل،
كۈلۈپ كەتسۇن زېمىن - ئاسمان بوشاشماي ئىشلە، جۈرئەت قىل!

گۈزەل ياشلىق باھارىڭنى ئىلىم-پەن نۇرىغا تولدۇر،
تىرىشچانلىق. چىداملىقنى ئۈزەڭگە مەڭگۈ ئۆلپەت قىل!

تەلەپچان بول ھەمىشە سەن، قانائەت لايىغا پاتما،
سېنىڭ ھەر بىر كۈنۈڭ گۈھەر، بىكار كەتمەسكە ھەركەت قىل!

ۋەتەننىڭ، خەلقىمىزنىڭ چوڭ ئۆمىدى نىمىدۇر ئويلا،
ئۇنى ئىشقا ئاشۇرماققا كېچە-كۈندۈزدە غەيرەت قىل!

ئومۇمغا پايدا يەتكۈزمەك كىشىنىڭ بەختىدۇر بىلسەڭ،
ۋە لېكىن شەخسىيەت بولسا، تامام ئۆرتەشكە ھىممەت قىل!

كىشىنىڭ ياخشى ئەخلاقى ئەمەلدە نۇر چېچىپ تۇرغاي،
پىداكارلىق، جاسارەتلىك، ئىجتىھاتلىقنى ھىكمەت قىل!

گوياكى تاغ سۈيى ئوخشاش داۋام ئۆركەشلە ئەي قۇربان،
ۋەتەن رەنالىرى كۈلسۇن دىسەڭ ناخشاڭنى شەرۋەت قىل!

1980-يىل 16-ئاۋغۇست، قەشقەر.

ھەرگىز

سەممى بىر يىگىت بولساڭ گېپىڭنى قىلما جا ھەرگىز،
ئەگەر يالغانچىلىق قىلساڭ، ئىشەنمەيمىز ساڭا ھەرگىز.

سەھەردە ياخشى سۆزلەيسەن، كېيىن ۋەدەڭدە تۇرمايسەن،
كىشىنى كۆزگە ئىلمەيسەن، ياراشماس بۇ جاپا ھەرگىز.

دىمەك، سەن، بىز سەپەرداشىمىز، تىلەكداشمىز ۋە يولداشمىز،
بۇ گەپنى ئويلما دوستۇم "ماڭا تەنە-تاپا" ھەرگىز!

ئۈزەڭ باشلىق شۇ بىرقانچە ئاغىنەمگە نەسىھەت بۇ،
سىيادا ياغلانغان گەپلەر بولالمايدۇ داۋا ھەرگىز.

كېرەك بىزگە سەممىلىك، ساداقەتلىك ۋە راستچىللىق،
ئۇنىڭسىز خۇش پۇراق چاپماس ئومۇمغا بۇ ھاۋا ھەرگىز.

ئۈزىنىڭ سۆزىگە ئۈزى ئەمەل قىلماق ئىسىل خىسلەت،
لېكىن يالغانچى ئادەمدە كۆرۈنمەيدۇ ۋاپا ھەرگىز.

ئۈزەڭگە ھەرقاچان قۇربان سەمىيەتنى يار تۇتقىن،
كۈزەل ئەخلاق چېچەك ئاچسا، ئاڭا قونماس توپا ھەرگىز.
1980 - يىل 16 - ئاۋغۇست، قەشقەر.

قەشقەر بازىرى

كۆپلەپ كىردى بازارغا مېۋە - چېۋە، يەل - يېمىش،
مەمۇرچىلىك - توقچىلىق خوش بولغۇدەك ياخشى ئىش.

"شاخ مانتۇسى" چىللايدۇ خېرىدارنى ئالدىغا،
ھەۋەس بىلەن قارايسىز ئەنجۈر، ئۈزۈم، ئالمىغا...

قىز بويىنىغا ئېسىلغان كەھرىۋادەك ئۈزۈملەر
دەيدۇ: "مېنى ئېلىڭلار، بولسا چولپان كوزۇڭلار!"

ھەر دوقمۇشتا پەۋەس بار قوغۇن - تاۋۇز دوۋىسى،
ئەتراپىدا پەرۋانە كورگەنلەرنىڭ تولىسى.

شۇنداق قىزىق بازاردا قايناپ كەتكەن ئاشخانا،
توي - مەرىكە بولغاندەك چاقناپ كەتكەن چايخانا.

بورداق قويىنىڭ گوشلىرى كانارىغا ئېسىقلىق،
ئوپكە-زاسۇ، ماروژنا..... ئالدىراشلىق سېتىقلىق.

ئېلىنماقتا تەخسىگە ئېرىپ كەتكەن ماتىلار،
”دەريا ياغ!“ دەپ سوزلەيدۇ دومباق-دومباق سامسىلار.

قىز-يىگىتنىڭ لەۋلىرى ئانار گۈلدەك قىپ-قىزىل،
لەڭپۇڭلىرى قەشقەرنىڭ سېغىنغۇدەك بەك ئىسىل.

ھۇنەر-سەنئەت ماھىرى تەر ئاققۇزغان گىلەملەر،
سەيلە قىلسا قىلغۇدەك كورسە ”غېرىپ-سەنەم“لەر.

قايناپ تۇرغان قازاندەك مال بازارى سودىسى،
چارۋا مالنىڭ بولغاندەك خۇددى خامان-ئومىسى.

ئەينى مارجان-مەرۋايىت جوۋىدىكى ئاشلىقلار،
ئوزى ئەرگىن پۇتۇشكەن قوي كوز، قارا قاشلىقلار.

تېخى كىرسەم ماگىزىن باغىرى ئەجەپ ئالامەت،
مال ئالماقتا ئەر-ئايال، سودا قىزغىن كارامەت.

بۈگۈن قەشقەر بايرامدەك، جانلانغاچقا بازارى،
ئىسكەتمە كەلمەكتە دىخانىلار نىڭ مادارى...

سائىتىمگە قارىسام تاماق ۋاقتى توشۇپتۇ،
قۇربان ئىمىن بازارنى شوخ نەزمىگە قوشۇپتۇ.

1980 - يىل 18 - سېنتەبىر، قەشقەر.

ئۇيغۇر تىلىدىكى

(1980)

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئۇيغۇر تىلىدىكى

喀什噶尔之声

(维吾尔文)

库尔班·伊明著

责任编辑：亚森阿瓦孜

责任校对：热西提瓦校提

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：13 1/8

1981年9月第1版

1981年9月北京第1次印刷

印数：0001—8,000册 定价：0.58 元

书号：M10049(4)160